

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب محمد رسول الله

مؤلف

مترجم

شماره قفسه ۱۴۹۱۰

۱۱۸۵۶

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۹۰۲۱۵

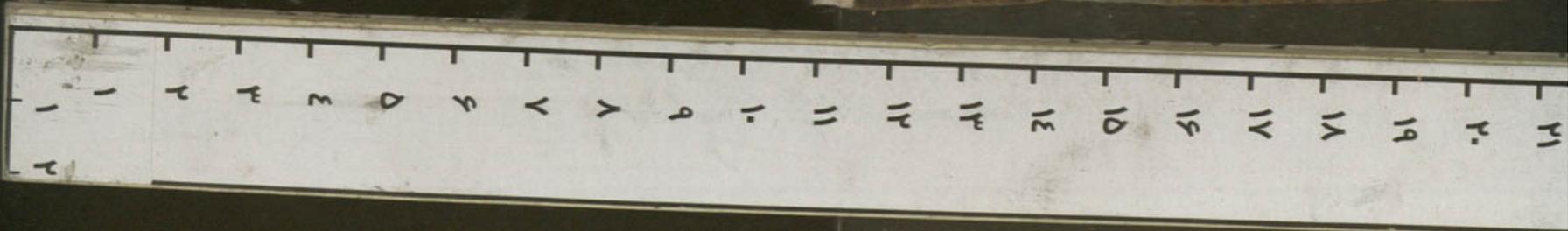
۱۴۹۱۰
۹۰۳۶۵

(۵۷)

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۲

احاطه اشياء شتمل و باشد و بعضی گفته اند که جنود عبادت از کلمات نجات
 چو آنکه در یک ذات تراحم و صفات سکونت و این کلمات که در آن مجمل
 بالقوه است بین اسرار غیب است و موجودات بان محتاج اند و حدیث
عَلَيْكُمْ بِالْتَوَادُّعِ الْأَعْظَمِ كَمَا سَلَّطَانِ ابْنِ أَبِي عَلِيٍّ فِي صَلْوَةِ فَرُودِهِ
 اشاره بنهی جنود است چو آنکه سر او اعظم از زینت و تزیینه برد آنکه
 سواد فرود و سواد بیاهیت صفت ذات ایشانست و دیگر ابیخیره
 که خضر علیه السلام در بلاهی و نطق با نتم خیریتان جنود جامع
 و ابیخیره فرموده و ابیاضان بیانات کرده و منظور نطق شد بشی
 روح باشد و روح در سواد کلمات حروف نجات است پس در کتاب روح
 عملی روح است همچنانکه در سواد نطق است که آن روح است و در سواد
ب نطقی است که جوده در سواد است و در سواد نطقی است که جوده
 سیم است و همچنین از حروف نطقی پس حروف نطقی سواد است

معنی است که هرچه طلب کنی از ان بیای از ملک و نلک و عرش تا فرشی **نیلک**
 اگر کسی طالب ایم است و میخواهد که سخن خود کند رجوع کند بر باب کبر جز اعظم
 و ان اینست **ا ب ن ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ق ف**
ک ل م ن و ه و ک ل ا ی پسند که ان اسم در بزباب چندم است و در کلکات
تاج است و در کلکات **حریه** یا در کلکات **کریه** و کلکات
تاج این صفت حرفت **ا ج ذ ش ط ق ف ک** و کلکات **حریه** این صفت حرفت
ب ج د ص ع ک و و کلکات **عمود** این صفت حرفت **ت خ ز ص ی ج ل ه**
 و هرچه کلکات **تاج** است ملائکه انشایند و هرچه کلکات **حریه** اند
 ملائکه هوا بی اند و هرچه **عمود** اند ملائکه الی انص و هرچه کلکات
کریه اند ملائکه از فی در ت را پرا نند و ملائکه **تاج** ملک مالک الملک
 نذر الا نشانند که روی و سر محبوبت و بدیشان تعلق دارند و ملائکه
 مالد کثیر **و لا ما بعبین و الخذین و البیدین** میوند و آنچه ملائکه

معنی سواد و معنی
 و آنچه ملائکه
 ملکات الله است

عمود اند ملک مالک ملک تحت السره الی اصابع الی تجلی از اند شلا اگر کسی
 خواهد که اسم حجه الله را بخیر کند و مامود را خود کرد اند در جنس نظر کند و به بند
 که **ح** حجه الله در چندم جنود است و ان کلام است **ب ج ح** حجه الله از ملائکه **حریه**
 است که دست اوست و **ج** از ملائکه **تاج** است که در میان اوست و **و** از ملائکه
عمود است که مدداست و **ا** از ملائکه **تاج** است و **ل** از ملائکه **عمود**
 است و **ه** از ملائکه **عمود** است و او را از جنس کبریا استخراج کنند بدین طریق که ان
ح حجه الله **تاج** **ا ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ق ف** و **ک ل م**
ن و ه و ک ل ا ی ب ن ت ث ج ح خ د ذ ر ز س حجه الله **نات** **ا ج ح خ د ذ ر ز س**
ش ص ض ط ظ ق ف و **ک ل م ن و ه و ک ل ا ی ب ن ت ث ج ح خ د ذ ر ز س** حجه الله
تا ا و ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ق ف و **ک ل م**
ن و ه و ک ل ا ی و ان حجه الله **تا ا و ت ث ج ح خ د ذ ر ز س**
ش ص ض ط ظ ق ف و ان حجه الله **تا ا و ت ث ج ح خ د ذ ر ز س**

بجه الله تاج او **الاجاب تاج** و به بنده ان چند زمام است و همد
 زبای چند سلاکه است و صد زمام سلاکها **تاج** یا سلاکه **حبیب** و **زاج تاج**
 همه شکر **حبیب** و معاون و بند پرستند ^{کردیم} بودند بعضی موکل **تاج** و بعضی **حبیب**
 و بعضی **عمود** و بعضی **کریم** بر اینها یک قسم بود که صد او است و **ح** را ب
ح که در آنجا **الله** باشد قسم ده مثل **حق** و **حی** و **فناح** و **حلم** و **حکیم** و غیر هم بید
 میاد که **الحی** **ح** اسم حق **سلاک مالک** **حبیب** که **سلاک اول** را که **سلاک مرید**
 در فلان حاجت **سز** **کنار** و همچین سلاکه از ویخواه تا تمام یعنی **بت** و **خت**
میدان در **خا** و از سلاکه **عمود** است بگو یا در **سز** **تاج** یا **سلاک مالک** **عمود**
سلاک **قم** را که **سلاک** **ممنوع** است **بفلان** حاجت **سز** **کنار** و همچین تا آخر پ
 وقت صرفه و زمام **قم** را که **مد** **رج** بود و **زاج تاج** همه شکر و **معدود**
 او بند بعضی **سلاک** **حبیب** و بعضی **سلاک** **عمود** و بعضی **سلاک** **کریم** و بعضی **سلاک** **تاج**
 و چند هفت **سلاک** بود همه را قسم بده بطریق مذکور **ح** را به **ح** که در **د**

بود **مثل** **جلیل** **و جبار** که **الحی** **ح** **جبار** تا **سلاک مالک تاج** **سلاک اول** که **سلاک**
تاج است و در فلان **طیبت** بر **سز** **کنار** و زمام **بت** بود و از سلاکه **عمود**
 و بعضی **کد** **سند** **پس** **اینجا** هر یک **بمالک** **عمود** که **ت** است قسم میدهند **ت** **د** **ب**
 که در آنجا **الله** باشد و شکر از ویخواه تا تمام شود **میدان** **بیا** **بنا** **بنا** **بنا**
 دیدیم که **صد** **وا** بود و از **الف** **تال** همه شکر و معاون **ا** اند و **مالک**
تاج است و معاون بعضی **سلاک** **حبیب** و بعضی **سلاک** **عمود** و بعضی **سلاک** **کریم** **حله**
بت و در حق **معدود** و **بت** و در **سلاک** **و جمله** را نیز یک **سلاک** **صد** **را** **بنا** **ز** که
الف است **دعا** **یک** **د** **الف** **الله** قسم میدهند تا تمام شود **مثل** **الله**
واحد و غیره و زمام **بخت** **است** **ول** **ان** **سلاک** **معدود** است و **م**
ان **سلاک** **مالک** **کریم** و **ان** **سلاک** **مالک** **تاج** و **سلاک** **حبیب** **پس** **اینجا** **را** **بند**
 عبارت قسم دهد که **الحی** **حی** **لام** **اله** **بمالک** **سلاک** **عمود** که **سلاک** **مالک** **اول**
 که **معدود** **بفلان** **معدود** **سز** **کنار** و همه را **بچنین** قسم دهد تا تمام

شود و شرطانت که بزعمدان و نبات بخورد کند و بخورد خوش بکند و در
 زهره که اوله و زحمه باشد بنظر سعدان عزیزت بنویسد و در محل تم
 و استدهاء حاضر شود که ملک تاج را مالک محمود بخواند و همچنین دیگر
 مالکان حربیه و کرمی و محمود بهیدیکر غلط نکند و هر یک از حرف را با هم
 مالک سلك خود خواند تا رنج او ضایع نشود انشاء الله تعالی **الملاکة لله**
 کل واحد منهما اربعة ذاتیه المسمی بعرضه و الثانی صفاتیه المسمی
 بکرتیه الثالث ملکوتیه المسمی بملکیه الرابع لاهوتیه المسمی بنور ربته

الف با جیم
 طایبل جنایبل دایبل و آیل طایبل طنقایبل
 و متایبل و سخایبل و سائل جابیل و متایبل جنابیل
دال ها وا و
 طایبل هفایبل دایبل بنیابیل طایبل طلایبل

مشتا

متایبل دایبل لمایبل و لایبل افایبل جنابیل
ز احا طا
 دایبل و بایبل دایبل جنابیل دایبل کابیل
 طمائل حمایبل افایبل دبابیل طمائل شایبل
ب ا کافر ل ام
 دایبل نکابیل طایبل خابیل طایبل جبرابیل
 لمایبل رسابیل و صفایبل رجابیل و متایبل رکنابیل
میم نور سکین
 طایبل موابیل طایبل جنابیل طایبل سنابیل
 ولدایبل شایبل لمقایبل و مخایبل لمقایبل کتایبل
عین فا صناد
 طایبل لغایبل دایبل افایبل طایبل هفرا بیل

مصفايل نفايل افايل و تبايل لمفايل مفايل

قاف ر ا س كين

طايل حفايل دايل بتايل طايل قفايل

مصفايل و نفايل دفايل و رفايل و نفايل مصفايل

كا شا خا

دايل بفايل دايل بفايل دايل بفايل

اكفايل و قفايل قفايل و قفايل افايل و قفايل

ذالك صاد طا

لدايل حصفايل طايل هبفايل دايل بفايل

هكدايل و شغففايل و نفايل و صغففايل قفايل و قفايل

ضير لام الف

طايل قنفايل دفايل مصفايل و تبايل شغففايل

مكمل

و لكل حروف حمة سلا لكة ان لها عنى و انشا كرى و انشا ك

نلكى و الرابع لا هتيت وهو المتبى بوى و الحاسر جى وى و هو

المتبى بوى و اللاهق اخفى و بعده عدشى و بعده كرى و بعده نلكى

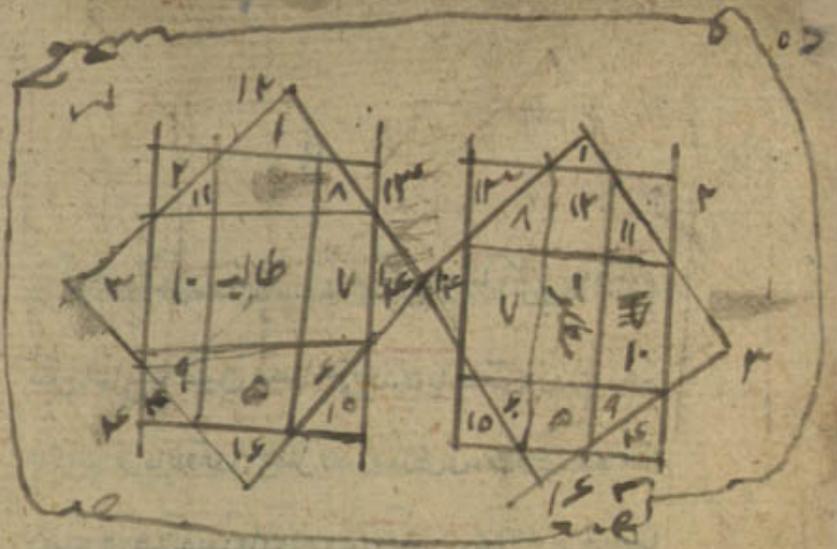
و بعده جى وى و بعده ادح و بعده طوى و بعده ارجى و بعده

نارى و بعده هوارى و بعده مابى و بعده تبارى و الله اعلم بالفتوى

عنه ١٠٦٧

حجبت اینم مربع طالبه و مطلوبه بر این ترتیب بنویسد و اسم طالب
و مطلوب بگرد و علام مربع بنویسد و چنانچه در این در چیدمان برسد
بگرد بگرد و این عبار که ذوق الناس حب المشهورات
لونا اخرید و در این مربع بنویسد و کتب جمع جفین بنویسد
؟ نامر بگرد و هم عشق بگرد و طرف دیگر بنویسد و کتب
نقش لودر بانو و خود بنویسد و سپار بحرب است
و طلم بخوا این رو جانرا شد کتب زو و ورق نوشته شد

از آنجا که لغت با اسم اعظم استخراج کند اگر پنج بر بی خوا خدا را اسم
 و با لغت عرب بسط کند و اگر عبرانی خواهد لغت عبرانی بسط کند
 و اگر سریانی خواهد با لغت و قس علی هذا و این بسط را بسط **عزیز**
 خوانند و شرح بسط **عزیز** و مداخلات و ابیان کنیم بدانکه مداخلات
 بدو قسم است یکی در بسط و یکی در جمع و هر یکی با این دو قسم سه مرتبه
 است کبر و وسط و صغیر و این مداخل هر کتاتست یعنی سنا و اما مداخل
 را یعنی حرف و همچنین در بسط مداخل است و عدد ترکیب مداخل
 و مداخل حرف بر چهار و چاست سداب و خمایی و ذباجی و فلانی
 دنیا که حرف بر چهار مرتبه است احاد و عشرات و مئات و آل
 پس هر حیثی که در مرتبه احاد واقع شود در بسط او مداخل کبر
 باشد و وسط و صغیر باشد و هر چه در عشرات واقع شود او را
 مرتبه کبر و وسط و صغیر باشد غیر از **ط** و **واو** که هر دو را وسط

بسم الله الرحمن الرحيم **مقدمه**
 این رساله است در عمل حرف شمل و مقدمه و چهار فصل **مقدمه** در بیان
 مداخل و استخراج حرف شمل و مقدمه و نوا این چند هر که این مقدمه
 بکوشد کند گمان هست که و آنف شود بر عمل بعضی از نوا این جفر جامع
 کبر که علم امام جعفر الزین علی است علیه افضل الصلوات و همچنین
 بر عمل نوا عد خافیه که مشهور است با نام جعفر صادق علیه الصلوة والسلام
 بدانکه هر اسمی باشد در خلقت و حرف را بعضی چهار و بعضی پنج و بعضی
 شش و این را مداخلات شامل کل لغات است چنانکه اگر خواهد که ای

نیاید و فنی که حرف سلفی باشد اعتبار کند و وسط نیز باشد تا اول و عشرات
باشد و در صغیر و کبیر باشد و وسط نباشد و اما در سزوات هر حرفی
که در مرتبه احاد باشد و داخل کبیر باشد و در عشرات و مئات و الوف
کبیر و صغیر هر حرفی که در وسط و ترکیب در مرتبه احاد باشد داخل
سه باشد و هر چه در وسط در مرتبه عشرات باشد و در ترکیب در مرتبه
احاد باشد و باقی باشد و هر چه در وسط در مرتبه مئات باشد و در
ترکیب در عشرات خامی باشد هم برین قیاس بکن و جمله داخل سزوات
باشد که از چهار مرتبه حاصل میشود یعنی احاد و احاد و احاد و احاد
و احاد در مئات و احاد و در الوف و این چهار باشد با عشرات در
مئات و عشرات در عشرات و در الوف و این سه باشد و
و چهار هفت باشد و با مئات در مئات و مئات در الوف و این
باشد و دو هفت باشد و با الوف در الوف ده باشد لک عشره

نامهای خداستگار و نام اعوانان این باب بجز نما دعا بیرون آورد هر یک از پنج
حرف و حصه خویش بجا و لغت ایشان و حرفها دعا نامها، اعوان و نامهای
فرشتگان این ده حرف است و عو ط و ثانی هوها هر فصل اگر این حرفها
مضروب افتند در تکبیر اسمی که بعد از وی بیرون آید هم مضروب بود چنانچه
الف قدم است و و او آخر و اگر مغلوب افتد اسم پیش از وی بیرون آید مغلوب
و اگر از سزوات در او ندوم اما نامهای خداستگاری از نماستها با آنها
اخراج باید کرد بعد از آنکه بود خواهی عبرانی و خواهی سریانی و ددی و فارسی
و یونانی چون این جمله که و منکرده شد بلاستی نگاه نامهای اعوان را در
نظام کش و تکبیرش تا آخر نهایت پنج باب باخذ رسید باز کرد پس
نامهای فرشتگان بجز نامهای دعا بیرون آورد بقاعده معلوم و چون استاده
و اسمای ملائکه و اسمای اعوان بیرون آورده با این قسم ده فرشتگان را بنامهای
خداستگاری تا اعوان را بجا ببرد و خطاب کند با اعوان و بگوید عشر

الاخوان وبعده الامتاء وشم وعتبتان بادکن وبنانکه قسم رعوت
 اعمان انا بناد وچغان نام **ها** هرد و باب تا که ایشان را تکیه کردی
 و نامهای عمران و نامهای فرشتگان از ایشان بیرون آوردی بدانستی که
 انرا بر تالیف راست بگیری و در معنات اسمرا پنج معلوم کردای و در
 نزجات چهار چهار و چون عمران را بدین نامها قسم کن بگو **قَالَ لَمْ**
يَخِرْ اَسْلَاطُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ هٰذِهِ الْمَلَاٰئِكَةُ و نامهای فرشتگان بر شما آید
 حاجت و طلبی که داری بکن و دعا آخر بگو **يَا اَيُّهَا سَمَاءُ اَنْزِلِي نَارًا مِّنْ سَمٰوٰتِكُمْ**
فَلَا تَسْمِعَنَّ اَنْ يَخْرِبَنَّا وَجُوهَكُمْ وَاَدْبَارَكُمْ الرَّحْمٰنُ الْعَجَلُ اَتَا مَعَهُ
 و چون این جمله و صد کرده شد بدانستی نگاه حروف زمام اصل را بجز
 کبر بر شما و بر شش نسبت کن بی شش شش طرح کن و آنچه کمتر از شش است
 به بین تا میزان وی چیست اگر انش بود و دانش عمل کن و بین تناسب و بنا
 دانست که **فرد الف و میزان انش است و زوج الف و میزان باد و فرد الف و**

میزان اب **زوج الف و میزان ناک** و اگر چنانچه میزان ناقص باشد و چون
 یک و در وان جمله را که و صد کرده شد برودن با کوزه باید نوشت و با خود
 باید داشت و اگر فرد ماندن با آنچه بنا کنه اسمان میزان نیست چنانکه ^{امیان} بنا
 باید کرد با اسم طالب اگر چه در یکی از مدخل موافق اسم طالب است پس صحیحست
 و اگر مخالف نند در مدخلها پس تصحیح باید کرد بحرف نقطه بحرف جوف
 بحرف و بنا کنه اسم فرشتگان باید کرد آید یک سطر و در آخر سطر که
 از چهار حرف کمتر اند و مثال این عمل اینست که غوده بشود **شال** مثلا
 گویم که اسم طالب جزو اسم مطلوب قبل و اسم **حَن** را بسط کردیم بدین
 کرد **ش م ان ی ح سرت ی ن خ م س ی ن** مدخل کبرش **۱۱۱**
 حروفش **ق ی ح** مدخل وسط **۱۴** حروفش **ی ط** مدخل صغیرش
ا و حروف **ا** و جمله حروف بسط این است در این ترکیب **ش م**
ان ی ح سرت ی ن خ م س ی ن ق ی ح ی ط ا نگاه اسم مطلق

با بسط کنیم هم برین کردار علی سوب مع بی ن ت ل ا ث ی ن ع ش ر ه

مداخل کپوش ۱۱۰ حروفش فی مداخل صغیرش ۲ حروف ب مداخل وسط

۱۱ حروف بی او جمله این حروف بسط اسم مطلوبت بصورت جمع س

مع بع ی ن ث ل ا ث ی ن ع ش ر ه ق ی بی اب مداخل بسط اسم طاب

۱۹۷۴ و حروف غ ط ع و سیلش ۸۱ و حروف ف و صغیرش

۸ و حرفش ح جمله حروف بسط این باشد ۲۰۲۴ غ غ ک دفع

این را با حروف بسط اسم طاب ضم کردیم ث م ا ن ی ن خ م س ی ن

ف ی ح ی ط ا غ غ ک دفع و این نمای حروف نام طاب است مداخل

بسط نام مطلوب کپوش ۱۸۵۸ حروفش غ م دفع و سیلش ۴۹

حروف س و صغیرش ۳ حرف ج جمله حروف و نمای مداخل بسط نام

مطلوب ضم کردیم س ب ع ی ن ث ل ا ث ی ن ع ش ر ه ق ی بی

ا ج ن دفع پس و ح حروف نام طاب و اسم مطلوب مختص کردیم

و ملاحظه کردیم بدان طریق که حروف داخله انداختیم و غیر

مکرد تعظیم شد برین طریق **ث م ا ن ی ه مرتخ ق ح ط ا غ ک**

دفع ب ل ش ر ه ج پس از آن در یک نظام نصب کردیم و یکسوزن گرفتیم

تا آخر نهایت عنج با آب بدین دستور

ن	م	ا	ن	ی	ه	م	ر	ت	خ	ق	ح	ط	ا	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج								
ج	ر	ه	ن	ل	ا	ب	ع	ه	ی	ف	ط	م	ت	س	ک	ع	ی	خ	ط	ح												
ح	ط	ح	ب	ع	ج	م	خ	ک	ل	ش	س	ت	ا	ن	د	ت	ع	ب	ی	ه												
ه	ی	ط	ح	ب	ع	ج	م	خ	ک	ل	ش	س	ت	ا	ن	د	ت	ع	ب	ی	ه											
س	ت	ا	ن	د	ت	ع	ب	ی	ه	م	ر	ت	خ	ق	ح	ط	ا	غ	ک													
ث	ق	ح	ط	ا	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج	م	ر	ت	خ	ق	ح	ط	ا	غ	ک							
ع	ب	ی	ه	م	ر	ت	خ	ق	ح	ط	ا	غ	ک	د	ف	ع	ب	ل	ش	ر	ه	ج	م	ر	ت	خ	ق	ح	ط	ا	غ	ک

در این نگیر یک حرف تا ترک کردیم وان می آید است که در آخر نهادیم چه وضع
 اصلی در بعد از ناست نسبتا خفصا در کما چه اگر حرف بیست و سه باشد نگیر
 بطول بنا آمد و نمودار این نند که نایت آنگون شغول کردیم با استخراج اسما
 از نگیر اول اسم اعظم استخراج باید کردن هم بدان طریق که اسماء اعران
 اسماء فرشتگان گفتیم اینست که اسم بیستم اشم بنم بنم در نگیر ششم ان یو
 مرتب ح قح طغ ک دفع ب ل ش ی ج در نگیر نگاه کردیم یا فیم از
 حروف **کاوان در وضع اینست** یکی مغلوب و یکی مغلوب از بعد
 مغلوب هفت حرف برگزینیم بود اوان اینست **تعدادن ع رف** و این
 یک اسم است از اسماء اعظم از قبل مغلوب برگزینیم و هفت حرف بر این
 صورت **لش ش م دف** و این اسماء جلیلت و شرح و تفسیر این اسماء
 بیار است و اگر خواهند که تفسیر اسماء را بدانند ان را بطریق مغزوات
 بیاید کرد تا معلوم گردد و تفاسیر اینها بهتر رفتی که مطلوب باشد و اما

اسماء اعران در سطرانث اند نام یا فیم **ط** در مغلوب از قبل و برداشتم
ح ح ط ق در مغلوب با فیم و این حرفها آخر کتاب جد دل نگیر
 کردیم جوا بنجا سهو کردیم **هو** از بعد برداشتم **ی ط ن ث** همچون
 بدین کردار برداشتم تا آخر باب ششم اسم حاصل شد چهار حرف
د ع و ط و هو او تا در حرف ششم جمع کردیم شد بیست و چهار حرف بدین
 صفت **ح ح ق ی ط ف ن ح د ح ث س ج ر ن س ج خ** از این
 باب چهار نام فرشته بردارید **پ چهار حرف د ع و و ان ث** است
 مغلوب و نامها که پیروند **ا ب ت ا ح ح ق ف ی ح ح س ح ج**
ح خ ح ه پس ازین باب دو اسم است از اسماء اعظم و چهار اسم
 است از اسماء فرشتگان و شش اسم است از اسماء اعران جمله بدین
 کردار از اسماء اعظم **ت شد ل ن و تخمد غ** اسماء فرشتگان
مخائیل مجاشل بر جوا مثل د ایسل اسماء اعران **مخائیل**

بطفت نذرت سخن سجدس سج اتا برقم اعوان حرف ۱ از
 حاشیه هرد و باب برداشتم ث و ج بس غفت ن م ح
 خ ت ط طح س ج ن ش ی ی س ج د و س د ن ج و این جمله
 ۳۳ حرفت چون عدد حرفت فرد است بر اسماء ۵۵ معلوم
 کد آن یلیم بدین نق س سفنت ب بخت ط طیح ث ثد پ پد س س ج ن ن
 میزان اسماء اعوان داخل اسم طاب در ترکیب کبر ۱۱۸ وسط ۱۹
 صغیر ۱ در بیط کبر ۲۲۴ وسط ۸۰ صغیر ۱۱۸ م محظوق در کبر
 ۱۴ وسط ۲۲ صغیر ۸ بر داخل صغیر موافق اسم طاب است و صحیح
 است و جمله بدین تینا است و ترکیب بن کلام جنات مثلا س س ی ل ک م
یا یا لک ب ب یا ع ع ی ر ح ح م ی ل ی ر ح ح م ی ل ی ر ح ح م ی ل ی ر ح ح م ی ل ی ر
 و ب ب یا ع ع ی ر ح ح م ی ل ی ر ح ح م ی ل ی ر ح ح م ی ل ی ر ح ح م ی ل ی ر
 در ب ب یا ع ع ی ر ح ح م ی ل ی ر ح ح م ی ل ی ر ح ح م ی ل ی ر ح ح م ی ل ی ر
 از ع ع ی ر ح ح م ی ل ی ر ح ح م ی ل ی ر ح ح م ی ل ی ر ح ح م ی ل ی ر ح ح م ی ل ی ر

حتی محمد ن مع حیلکم و انبا عی کور فلان بن فلان ه ه و عجد فلان
 بن فلان و عزت با ایتها ادواج العلیة و السبلة ب ب یا م م ی ر د د ب ک م
و الینا و اهلکم و یایمانک م م ل ل کة م م ی ر ن ن ی ر ع ع ی ر
 الحروف الطاهرات المقدسات ن ن ی ر ج ج م ی ر ا ا خ د ان ی ر و ح و ا ب
 و د و ح و ج و ا ر ح و ب د ن ۲۲ علی ب د ن ۱۲ و لا تسط الله ع علیکم
 هدیه الملائكة ح ح م ی ل ی ر ا ا خ ر ه ن ن ا خ ر با ب ب ی ر م م ی ر ا ا ن ی ر
و ن ح ا س ن ن لا س س ی ر ا ا ن ی ر و ج و ه ک م و ا د ب ا ر ک م و ا ن ا ح ی ت م
ن ن ی ر ک ک و ا ه ن ن ی ر م م ی ر ا ا ن ی ر و ی ر و ا ب ب ی ر ا ا ن ی ر و ا د د ب ی ر
ا ا ی ن ا ا ر ج ا ب ب ی ر ا ا ن ی ر ا ا ن ی ر ا ا ن ی ر ا ا ن ی ر ا ا ن ی ر ا ا ن ی ر
 باد کرد و این کلام تا کید است اندر غلین و هم میزان عمل مدد و حروف
 زمام اصل که ۲۳ حرفت چنانچه ثبت افتاده است ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳
 مدد و شکانه کردیم مابندش زیرا که ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ است و این مدد

ذبح الزج است یعنی ذوی در بیان دوزخ و این بران خاکت پس چو
 بمان و کلام معلوم شد نامها که نامها اعران از وی بیرون آید
 باشی از نیکر جدا کن و آنچه سدد و در باشد متصل کردن و ایکن باید که سدد
 سطر جدا گانه بنویس و جزو یک کتاب کرده باشی اگر عمل نادی باشد از آن
 یا اهنی یا نولاد نویسد در انشافان و بخند سبوز و غزیت بخندان
 که در حال مطلوب حاصل شود و اگر خواهی فیه کن و در چراغ دان بود
 و اگر خواهی در شیشه انداز عمل هذا و اگر خایک باشد صدق باید کردن
 از عم یا کج و این عملها در سینه ان بهمان باید کردن و اگر بادی
 باشد ملق و بختن و اگر بی باشد دواب باید نداشتن یاد و با عمل
 باید کرد و بخورد و مطلوب باید داد و هدیه عمل التماس و غزیت بعد
 ان سطر نیکر باید خواندن با با اول و نامها که نامها اعران ان
 دی بیرون آمده است در این باب اینست **حرف لفعی کاتند**

حرف لفعی کاتند سخنرا سطلیمعتنا و تو خلدت مع تنفرد
 حیثی سخا دشو یکهم فغا شهقد سخن فتنند کملین
 سه لظلفدر و جشد بحیات و اگر عمل بغیر یا سلیط با انشال این
 انشا خواهی کرد ز نام باب اول را و ز نام باب ثانی را مغلوب باید
 کرد چنانچه او را شایخ بری و حرف اخرش اول بی بی نگاه تکبیر کن
 و بعد از ان سطرهایی که نام اعران بیرون آورده باشی و دیگر عملها
 که کیفیت بر همان طریق باشد ذکر کرده شد بی هیچ تفاوتی بلکه تفاوت
 درین هدد و زمام است و بدانکه بخوداتی که در اعمال معادت کنند
 عود است و سعد و مسکلی و مانند این و انان غزوات چند چند
 و حنظل و خلینت و انشال اینها بما فی فصل اول و الله اعلم **فصل**
 شورت انا سطر قال اذا ادت ان تنصرف الغام فی جمیع الموجبات
 سن خیر و خیرنا که اجلات الخیر و ذبیع الشیر و ذبیع القدر و جلیب سن

اَدَاتُ اَيْدِكَ وَالْاَعْمَالُ اَوْ تَلِيْطِيْنَ الْجَزَائِمِ وَالرِّيَاحُ اَوَّلُهَا
بِاَلَا تَرَكَ اَيْ اَبَعْنِي اَكْرَحَا اَجِي که تصرف کنی در جمیع چیزها که در عالم
 موجود است از خیر و شر مثلا حصول خیر و دفع شر از برای خود با دیگر
بِاسْلَا كُنِي تَمِي اِنْ جَزَائِمَاتُ یا با دیگران یا هر چیزی که خواهی بربخ
 یا درک باید که ببط کنی حرفان نوع را یعنی نظر در آن مطلوبی که
 داری به بین که بکلام طبیعت و صورت حروف از طبیعت رابط کن
بِطَبِي مَلْفُو طِي جَانِحِه از سطوح در ساله حروف خود آورده است پس
 در آن وقت که ابتدای عمل کنی که در روزها ربط کن و اگر نب بود
 بربط کن و ساعتی که از روز یا از شب گذشته باشد بربط کرده با
 دینم کن پس به بین که اندوز یا آن شب که تو عمل میکنی منسوب بکلام
 گوشت پس حرفان گوشت را ربط کن و حروف گوشت که سجد است
نَحْلُ شَرِي سَرِيحُ سَمِيحُ نَهْدُهُ
اَبْحَدُهُ وَنَحْ طِي لَل م ن س ع ف ح و

عَطَا ح تمسیر پس اسم آن نوع را ربط کن و با بغضتم کن پس اسم
شَرِي سَرِيحُ ذَمِيحُ
 آنکه که خواهی که عمل روی تا نکرند ببط کن و همه را تکرار کرد آن با خاص
 کرد و سگفته را هر یکی در محل خود ثبت کرد آنگاه زمانی کرد پس آن نظام
 تکرار کنی و از وی ناسخای خدا بقال و ناسخای اعدان پیوسته آردی و باقی
 عمل هم بر این مناسبات که شرح داده شد پی هم تفارقی مثال اینست شَرِيحُ
 خواستیم که در روز یکشنبه در ساعت دهم سلسله کرد آنگاه در هر روز
 بفلح و نوات حاره است بِطُ كَرِيْمِ اَل ف ا ط ا م ي م ن ا ش ي ن
ذ ا ل و چون این اعمال در روز بود بربط کردیم بر این مثال
ن ن ف ا ا ل ف ا و حروف ساعات دهم ي بود بربط کردیم ي ل و ن
 یکشنبه روز انات است بِطُ كَرِيْمِ حُرُوفِ سَمِيحِ اَبِي ن م ي م ن و ن
س ر ي ن ع ن ي س م ط ل ب بربط کردیم بدین نوع ا س ي ن ل ا م ي ا ط ا ا
ل ف ل ا ح ا م ي م ع ي ن ل ا م ي ا ل ف ل ا م ع ي ن ل ا م ي ا

طالاف لام ح ام بی م ک د داد ان ف اطام ی م و اش ی ن
 ذال ن ص ت ال ا د ا ی م ی م ن ر ن س ی ن ع ی ن ت ا
 س ی ن ک لام ی ل ا ل ف لام ح ی م ی م ر ا ی ن ز ا م ا ل م ف ص
 ک د ا ی ن د م ش د ی ن ش ی ع الف ط م ی ش ن ذ ر د س ع ت ح ع د ج ل ه
 ح و د ل ط ا ی ن ت ۳ ۵ ۷ ۹ ح و ر ف آ ن غ غ غ غ غ ط ا ی ن ح و ر ف
 ر ا ب ا ن م م م م ک و د ی م ت ا ز م ا م م ط ل ن ح ا م ل ا ی د الف ط م ی ش ن د و
 د س ع ش ج غ ث و ا ی ن ز م ا م م غ ل و ب ک و د ی م ز ی د ا ک ه م ع ل م خ و س ت ا س ت
 ت ا ب ی ن ک و د ا د ش د ش ج غ ث ج م ر د و ن ش ی م ط ه ف ل ا
 و ا ی ن ه ج ل ه ح و ر ف ت ب س ل ی ن ر ا ن ک ی ر ب ا ی د ک و ر ن و ا ز و ی ک ل ا م و ت م و
 م ل م م ا س ت خ ر ا ج ک و ر ن چ ا ن ج ه د ر ف ص ل ا و ل ش ر ح ا ن م ن و د ش د ی ع
 ت ف ا و ق و ا ی ن ت ع ا م و ا ن ن ه ا ع ل م ب ا ل م ع ا ب فصل م ن و ل ا ز ش ی ع
 ج د ر ی ر ح م ه ا ن ن ه ت ل ی ه ق ا ل ا ل ح د ی ر ی ل ی س ط ا ی م م ر ا ن ذ ت ن د ا ک ل

فانکند

مطلوبت یا بنت السلام المؤمن المعین الوهاب الحیب الولی
 الحی و ا ی ن ه ف ت ا م ا س ت و ه ر ی ک ی ن ا س ه م ا ح ل ا ت ک ی ر و ص ف ی ر ی ط
 ک ی ر و س ی ط و ص ف ی ر و ا ی ن م و خ ل ت ر ک ی ب ل ت و ه ج ن
 م و خ ل ا ت ک ی ر و س ی ط و ص ف ی ر ج و ن ا م ا ر ا ب ی ن م ا
 م و ا ذ ن ه ک و د ی م م ه ا م م و ا ن ف ی ا ی ن ت م و ا ن ا ی ن ت المؤمن الوهاب الولی
 و ی ک ی ا ی ن ت م ک ه م ع ظ م ت ل ز ی ن م ع ل و ا ی ن ا س ت خ ر ا ج ک و ر ن ا ن ا س ر ا ت
 و ا ن ا ی ن ت الحیب و ا ی ن ا م ا س ت ک ه د م و خ ل م و ا ن ف ا م ط ا ب و
 م ط ل و ب ت و د ر و ص ف ی ر و و س ی ط ع م د ا ی ن ه ج ا و ا م ر ا ج م ک و د ی م ا ی ن ب و ر
 ۱۰۵۳ ب س ح و ف ح ا م ل ر ا ن ک ی ر ک و د ی م ب د ی ن م ا ل ۱۵۵۳ ک ه م ن و د ه
 ع م د ا ی ن ح و ر ف ح ا م ل ک و د ی م ا ی ن ب و ر ۱۲۹۱۷ ج ل ه ح و ر ف
 ل ی ط ک و د ی م ۳ ۵ ۷ ۸ ا ع م ا د ج ل ه م ر ت ج ا ۷ ۵ ۳ ۹ ب س ی ک ی ا
 ع د د ه ا و ر م ر ب ع ی ن ت ک و د ی م ب د ی ن م ا ل

و حقی که در ظهور مرتبها باید نوشت اینست **ط م س ل و ی ط س م ل**
 اینست غایب از فضل **ف ص ع ل** از قول شیخ ابوالعباس بوین
 چنانچه فرموده است قدم اسم طالب و اخرا اسم مطلوب تا آخر بعینه
 ابتدا کن بنام طالب بعد از آن نام مطلوب و هر دو را یکی نام **ت ب**
 انگاه تکثیر کن یا نام پرورد یا بدل ابتدا کن حروفها از صد و هجرت
 ان باب بگیر و یک نام ساز و هفت نوبت تکثیر کن بعد از آن چهار
 حرف صد و هجرت این هفت سطر بگیر و در هر سطر صفت نویسی این
 اعداد این حروف در باطن صحیفه در مرتب نیت کند و همچنین
 بگیرد تکثیر اسم طالب و مطلوب و حرف کبری که نوی حال باشد

در وقت عمل چوبه زمام پرورد ابد سطر منقر این حروف بگیرد و معرف
 و معجم گردان و مرتب کن و تکثیرها را هر سطر **ن ت ل ه کن** در حدیث
 نویسی و در جوار غدان نونه و بعل و در عن کا و برافند نام سیزده نو
 حروف عرب و معجم را بخوان که اثر قوی ظاهر گردد و اگر این تکثیر
 هفت نوبت برسانی عمل قوی باشد و اگر اسم طالب و مطلوب را با هم
 تکثیر کنی چنانچه اسم در میان هر دو نام نهاد نگاه عدد نام تکثیر بگیر
 و در مرتب یا مختص نیت کن بگیرد **خ ا ع ت ه** بدانکه اگر تکثیر حروف
 عدد نام فرشتگان واقع نشود بسبب آنکه نامهای اعوان اندک باشد
 یا هیچ از حروف و عدد را عنوان نباشد نگاه باید کرد و در تکثیر سطرها
 و هر جا که دو حرف از یکدیگر باشد با در پهلوی یکدیگر باند ان عمل
 از اسباب سعادت باشد چهار حرف که بعد از این دو بود بدکلا
 راست مغرب باید گرفت و اگر از برای نخست بود چهار حرف که

پیش ازین دو حرف بود معلوم باید گرفت که نام یکی باشد مثل کاه
 کردیم در نیکر اسما سلا لکه در سطر چهارم **۲** و **ج** دیدیم سلاحت
 یکدیگر چهار حرف از وی گرفتیم بدین صورت **ب** **ل** **ح** و چهار حرف ما
 قبل گرفتیم بدین صفت **ق** **ف** **ص** و این کا می باشد که دعوی باشد و بنا
 میزان نزد العزوات که فدی در میان دو باشد **ج** **۱۱** که یکی
 در میان دو بکرات و زوج العزوات چهار است یعنی دو در میان
 دو بکرات **۱۲** و نزد العزوات چون **ح** است یعنی فدی در میان
 دو زوج است **۱۳** و بدانکه نیکر حرف دعوی اسم اعظم واقع
 شود اسم اعظم را از نام استخراج باید کرد چنانچه در فصل سیوم
 بیان کرده شد و بدانکه اگر خواهی که اسمی از اسماء اعظم که بحرف
 چهار دعوی خوانده باشد بدانند که از وی چه ناید بفرست
 که خواهند و باسبب باید کرد تا اسماء سعید از وی بیرون آید

چنانچه

چنانچه نام اسمی دل از ان اسما در کانه بسط کردیم و از وی ظاهر شد
السلام المؤمن الوهاب النبأث العید العلی الخ المحی المنیر البتر
 بعد از داخل کاسله و این است حرفهای بنیاد بعد بسط **ت** **ث**
ی **ن** **ک** **ل** **س** **م** **ر** **ب** **ع** **ه** **ش** **ج** و بی سبعة عشر حرفا و بدانکه
 این نسخه مستغنی کند رخ و درین باب نسخه بیاری از دقائق این دریغ
 جزئیست بدانند و عمل آردند چنانچه حرف **ح** و **ج** باید که در آن روز
 که بدین عمل مشغول خواهد شد روزه دادند و هیچ نمانی نیا آیند
 و عمل در موضع خالی کنند و از انبای بشر پوشیده دارند و الله اعلم

قال سید محی الدین عزابی رحمه الله علیه بین قراءة آیه اللدی
 بعد و حرفها و هی **یا** **تم** **وسبعین** **مره** **و** **آ** **د** **ا** **ل** **ت** **ق** **ا** **ع** **ا** **ع** **م** **ن** **ا** **ل** **س** **ل** **م**

كله ومن قراها عددها كلها وهي حروف كلمة عاقلتك بوزنك ذلك
 وحفظ من نغمات الشيطان ومن قراها فضولها وهي سبعة عشر
 فصل الهم جمع القلوة العقر في موضع خال هو الأصاب وهو
 موضع مستقبل وجهه في قلبه حانت لم يقدحها خرماء وإن دقا
 في تلك الحالة استجب له **فصل** إذا أردت أن تعمل لبيتك
 بنوع نخبك وامامنا بجانب الجبل الكبر ثم نطق ثمانية وعشرين
 فما نطق عدد ثمانية وعشرين فاحبه من الشرطين ارجب انتهى
 العدد المنادى بذلك بيت القدر من اصدا يكون تداعدت لبيتك
 نغمان محلول بهاء الود وشمتك وكانوا كتب حرف تلك المترلة
 ليلا كان اربعا وثم اتل حتى يتقل القوم مترلة الحياصة التي هي
 بيتا فواج فاكبت حرف تلك المترلة ايضا على اللفظ الاول ثم اتركه
 حتى يتقل القوم الى المترلة العاشرة واكتب حرفها على الحرفين الاولين

واحفظ ذلك لو حمت بعد انشاء الله تعالى وان اردت نطق بيتك
 وبين انسان اردت فاحبسه واستط كما ذكرنا فنجب منها في العدد
 من الثمانية والعشرين وهربت معه ركبت حرفك المترلة على الحرف
 التي لبت نفسك وناسه على خاسك وماشيه على عاشرك وعنفه
 ان القوم في تلك المنادى سعيا طائفا من المشقة فان اردت مغزوت
 انسان فاحبسه واسم امه كما ذكرنا بالجل الكبر فاسقط كما
 ذكرنا فاذا نجفت مثل بيت نعم فارصد اذا كان غاريا في تلك المترلة
 واعمل على حرف بيت نعم ويكون العمر غير سعيد يكتب ذلك بلغة تظن
 ثم انزكه حتى ينيل الى سادسه ويكون ايضا غاريا باحسا فاكبت حرف
 المترلة على حرف بيت الشعر انه لم يفسد وساعته وعلى هذه المنا
 والنافع برند شرطين بطين نريا دبران هنعه هنعه
 ذناع نزع طرفة جيهه دنوه صرفه عواشاك عنفه

زبان اکلیل قلب شوله سفایم بلند ذابج بلع سعود اخبه
 مقدم سغد رضا ختم الله علی قلوبهم وعلی سمعهم کل الباطن
اما بعد از علی مرتضی برسدند که کلام عدوات که مجموع او صحیح
 باشد نمود که ضرب کن عددا یا م سعه دریا م شده و اینچنانست که
 هفت را در ۳۶ ضرب کردیم شد ۲۵۲ سده ۴۲ حنه ۵۴ زبده
 ۴۳ نلکه ۸۴ نضنه ۱۲۴ سجه ۳۶ غمه ۳۱۵ نغمه ۲۸ عشره
 ۲۵۲ جنجا جمع اینست ۴۴۹ عدد قرار شده است بر همه موجودات
 از خیر و شر و حق باطل و راه راست و کداهی و هر چیزی که نه
 حاضر شود در او و همام و این جایست که سخن درین بیابانست و
 بلکه عالم در باقی پیدا نماند آنچه موجود است درین سراسر خواهی که
 تصرف کنی در عالم و موجودات هر آنچه خواهی از خیر و شرمانند
 آنکه مصطدندی در دفع دشمنی از خود بوشناسی نام اکنون او نگاه کن

که

که کلام مضرب بر وی غالبست حرف غ عنصر بر حرف ف نام او امانت کن
 و نگاه کن که حرف ف مجموع حرف ج است یا منوره اگر مزجه باشد
 در بسط چهار کورت باشد و حرف ص منوره پنج کورت باشد و حرف ط
 در قسم اول و باقی ترکیب کنند و در قسم تا اینخاسته فهم کن بدان
 ازان حرف س طالع و مطلوب م ی م ح ام ی م و ا و ال در در
 و سافت کورت اسم ملک جمله را بطریق بسط حرف ن بکسر باید کرد و از آن
 نتیجه پیدا کرد حرف ن م ان ی و ا و ب ع ی و س ر ت ه ۵۱۵
سبسط ا و ب ع ی و ن ت م ا ه س ر ت ص ج ع و ط م ی ح ا و
د ل ح ص ر ک د ن ج با س ب اندر حجت و بعضی و غیر بعضی
 هیچ و تسلیط بدانکه عزایم قسم است بر جن البه می بدیشان آمدن
 و مراد از معزم بدانند معزم باید که عزیمت عاجله را آموزد و
 استعمال بداند بدانکه اگر خواهی که یکی را از شهر و پیادوی یا از حجت

و بخوردی و بتلا و سرگردان کنی و بدی و عمل و پستی آن کنی چنانچه رسا کرده ان
 تحت نواز عبد الله هلال شندند قصه هارون الرشید شب قصد عبد الله
 هلال کرده بود چون این عمل کرد و وزد بگردن خلیفه عبد الله را بدید اخطا
 برجت و او را در بگرفت و انواع اعتزاز نمود عرض که هر جهت غریب است الا
 ملک که با نندارد اگر خواهی که با دشاهی با بندگی با کسی بگردد مطیع خود
 گردانی پاره را به نجیل و پاره جا و بنیر و دم و شکر و سلسله و س و عود
 و کادون نکه خانه پال کند و سدی بکشد و از کال بمانش عهد و در بند
 و در اقامه با و صوب باشد و جامه با کنه در پوشد و غزیت از همه چیز بچساید
 تا بنصفه بخواند و بر خیزد انگر سوا شود و غزیت **جلب** **قال** اینست
 انظروا من طلعت من طلوع الشمس تكتب في كتابها اسم من ياتها بالذهب حتى ينفق
 مائة مائة من مائة البراق الحظا طرف اسرفوا حتى هذه الاسماء تعارضين
 شيئا انش كده انش يطبع مخطوشت عنك و شذير كمي انش سرفوا

و اطيعوا و اطيعوا حضرت علي كرم الله وجهه يعلم القرآن بسورة الرحمن بالعزق ^{نات} **قال**
 تحت العرش بذرة العطر يحكم النفس يا لله الكرمي علوا السماء ينفتح الى الله
 يتابع الليل والسماء ويوحى الرسل لبليلة القدر فيقرأ فيها الكتاب بوجاه
 المغرب يتبها على الشريف و بايام الجمعة يكثر اسماء لك بعدد نعمائك ^ش **قال**
 كتابك بكنون منك يذاه عهدك ادر كوا و هجرا و اذ هجرا و ^{نوا} **قال**
 قلب فلان بنت فلان على عشق و تحت فلان بنت فلان غزيت عليك بجوار الكرم
 بيلاد في العرش تجله الكرمي بجرا فلم الملك القديم بيلطان ^{العلم} **قال** بجان
 الكرم بيلان الرحم بجانم المياري بجانم سليمان بزاود بجانم انش انش ^{نجان} **قال**
 اتبت الله من سليمان و انه بسم الله الرحمن الرحيم ان لا تعلموا على
 اقول من مسلمين سرجين محبين مطيعين و انه بيلكم و ايت المذهب
 اجنابت و اقربك و انت يا ما جيات لاج المذهب الملك ^{المعنى} **قال**
 و الا و دبه بالخراب فالعمران تجوه هذه الاسماء عليكم يا عبدا الرحمن يا

عبد الرحمن يا محمد بن راشد ويا نوريين ويا ابا الفضل يا باسلك
 ويا ابا محمد ويا با محمد ويا زكوة ويا با سلیمان ويا با خالد ويا با جابرد
 يا با سعيد ويا محمد ويا سلمة ويا عنبه ويا بامر ويا نافع ويا وهب
 اجيوا واطيعوا دعوتنا لكي يقوى الله ايم العظيم ورسول الله وختان
 الله انتم يا معتز اليم والتم خضروا انتم واطمنا بكم ورجوكم خلكم
 واولادكم بخير هذه الامم اعلم انكم ادرى كوا ودهجوا وازهر
 واخرفوا قلب فلان بن نلاب وخذوه سمعها وبعوها وياتها
 وتعددها وتكثروا عليها وعلى كل جنم وجوارح بدنها احوالكم
 وهيبكم وخبيا لكم استدا هيته وخبير بدها من يا شيدنا حو تانج الى
 نلانه وخبيرها بوجهه وخبيرها بعينه وخبيرها بعينه وخبيرها بعينه
 وصدورها بصدورها وبعده اعصابها بكل زمان وساعة وبكل
 اذن وبكل اذن وبكل مكان والحمد لله عليها ملائكة العرش وعينها

بالذبح

بالذبح وبلتها بالحروف بل فلان بنت نلانه وخذوه سمعها وبعوها
 ان كانت غائبة او محركة او ساكنة ولا يعرفوا نسبا لكل حال بل فلان
 بنت فلانة على غنى وحب وود فلان بنت فلانة بارك الله عليكم
 الوخا الوخا العجل العجل الساعة الساعة بخير هذه الكلام اقبل اقبل
 اقبل العجل العجل **الشبي** هم بين خراب وبعشان دارها و
 اخلاطها دستايد وتسلط ايست غرت على كورا يا معتز الراح والبتا
 والمجن والمترود عنيت ملبكم على المؤمنين بكم وعلى الكافرين بكم ومن يدين
 البقر العمراي ممن يسكن للسار ومن يسكن الهواه والسحابة وسكان المقابر
 والنواب وسكان الارض والجبال والادوية نوحا وبعثت ملبكم عنيت
 اكلها شرت واخرها عنيت ناكتم وانتم كنتم من علم الله بحسبكم
 وعابس ولا يعرفكم عابس ولا تفعلكم شاعل بخير الذي سخر سليمان
 الخيراتنا طين يعملون له ما نساء من محارب وما نبل وجنا والخلوات

١٢

وَدَلُّوا النَّبِيَّاتِ وَالَّذِينَ مَعَهُ لَهُ الشَّاطِرِينَ كُلَّ بِيَارٍ وَمَعْرَاضٍ وَبِزِيمٍ
اللَّهِ الَّذِي عَزَمَ بِهَا عَلَى الَّذِينَ اسْتَفْتَوْا بِعِزِّهِمْ اللَّهُ الَّذِي عَزَمَ لِلْغَلَاظِ السَّيِّئَاتِ
الَّتِي تَرْمُونَ فِي الْأَسْجَادِ وَتَكُونُ لَهَا قَدْرًا وَابْنَ الْأَنْكُرَاتِ فِي السُّبُلِ
بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا وَخَشِيَ الْجَنَانَ وَجَنُودَهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ عِلْمًا تَدْعُونَ بِأَسْمَاءِهِمْ
فَلَمْ تَعَاوَنُوا بِهِمْ أَخْلَا عَقْبَتٌ مَلِكُمْ بِإِذْنِ اللَّيْلِ تَكَلَّمَتْ تُعَلِّمُكُمْ وَأَعْدَادُكُمْ
الَّذِينَ دَخَلُوا فِيهَا وَمَا أَلْمَأُذِينَ أَيْضًا أَنْزَارًا أَذَى بِأَسْمَاءِ الَّذِينَ أَصَابَتْ أَلْ سُّبُلَ مَعَهُ
الَّذِينَ الْحَيِّمِ وَالَّذِينَ كَلَّمَ اللَّهُ يَكَلِّمُهُمْ وَإِذْ أَنزَلْنَا بِهِمْ خَلِيلًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ
مِنْ رُوحِ الْقُدُّوسِ وَقَفَّ بِحَمْدِ الْحَقِّ بَيْنَا مَلَأَ قَلْبَهُ وَعَلَّمَهُمْ مَا يَشَاءُونَ
بِمَنْعِكُمْ عَلَى بَعْضِ الَّذِينَ كَلَّمَ اللَّهُ عِندَ رُوحِ قَلْبِهِ وَكَلَّمَ بَيْنَ الْحَيِّمِ الَّذِينَ نَفَّخَهُ
مِنَ الْجُدِّ الرَّحْمَٰنِ الْحَيِّمِ فَلَقَّ كَلِمَتَهُمْ وَنَزَعَهُمْ قَلْبَ فُلَانِ بِنْتِ فُلَانَةَ عَلَى
مَنْزِلٍ وَحَبَّتْ وَمَدَّتْ فُلَانِ بِنْتِ فُلَانَةَ أَنْ أَنْصَحَاتِ قَلْبَهُ فَأَبَى فَلَمَّا رَأَى
كَانَتْ تَأْتِيَهُ فَأَشْرَقَتْ وَجَوَّارَتْ فُلَانِ بِنْتِ فُلَانَةَ عَلَى مَنْزِلٍ وَحَبَّتْ

وَدَلُّوا

وَدَلُّوا فُلَانِ بِنْتِ فُلَانَةَ وَحَبَّتْ فُلَانِ بِنْتِ فُلَانَةَ وَابْنَ مَأْكَانَ الْحَجَلِ وَبِلَا أَسْمَاءِ
فَلَا رَأَى بَعْدَهَا وَلَا تَكُونُ لَهُ قُدْرَانٌ وَلَا صَبْرٌ وَلَا صِحَّةٌ وَلَا عُدُجٌ إِلَّا إِلَّا إِلَّا
خَذَهُ بِعَيْنِهَا الْمَنَاطِرِينَ فُلَانَةَ نَهَى بِطَرَفِ فُلَانَةَ بِنْتِ فُلَانِ بِنْتِ فُلَانِ
وَأَخَذَهُمْ مَعَهَا بِغَيْرِهَا وَقَلْبِهَا وَبِغَيْرِهَا وَبِشَرِّهَا وَعَرَدَتْهَا وَمَخَاطِلَهَا
وَكَلَّمَتْ إِذَا بَايَعْتَ السَّاعَةَ أَخَذَهُ مَا عَبَّأَهَا بِأَكْبَرِ قَلْبِهَا سَلَقَ وَأَخَا
وَحَبَّتْ فُلَانَةَ فُلَانَةَ قُدْرَانٌ وَلَا صَبْرٌ وَلَا أَكْلٌ وَلَا تَرْبٌ فُلَانِ بِنْتِ فُلَانَةَ
عَلَى مَنْزِلٍ وَحَبَّتْ وَمَدَّتْ فُلَانِ بِنْتِ فُلَانَةَ بِأَتَمِّ أَسَادَاتِ وَالْكَرَامِ وَالْحَيِّ
لِمَا تَقْتَمِرُهَا بِالْحِرَابِ بِالْهَيْبَةِ الرَّيْحِ وَالْبَهْجِ حَتَّى تَطِيرُ وَتَهْجُرَ كَالطَّيْرِ الطَّائِرِ
الْبَرِّ الْحَائِلِ وَمِنَ الرَّيْحِ مَأْكَانَ فَأَيْمًا كَانَتْ الْحَجَلِ فَأَبَى فَلَمَّا تَعَمَّلَ
تَمَّ أَلَيْكُمْ مَطْلَبِكُمْ أَبَى مَلِكِ الْوَجَلِ بِالْأَرْضِ وَبِالْفُلَانِ مَعَهُ سَبْعِينَ
خَنَاجِ طَيْرِ بَيْنَ الْأَبْرَجَةِ يَخْرُجُ مِنْ فِيهِ سَطْلِي عَدَتْ مَلِكِ الْحَمَامِ حَتَّى بَدَّ
بِهَا اللَّهُ خَيْرَ كُرْمٍ بِعَيْنِكُمْ فِي الْحَيَّاتِ لِيَتَكَلَّمَ بِكُمْ فِي بِلَا أَسْمَاءِ اللَّهُ

سِينَ عَدَاتُمْ بَعَثْنَا هُم لِنَعْلَمَ اَيُّ الْاِزْبَانِ الْاَحْسَنُ لِيَا لَيْتَا اَسَدًا نَحْنُ نَفْعَتَا
 عَلَيْكَ يَا هُم بِالْحَقِّ اَمِنْتُمْ فَبَيِّتْهُ اَسَدًا بِرَبِّكُمْ زَيْدًا هُم هَذِهِ وَدَبَّحْنَا
 عَلَيَّ فُلُوبَهُمْ اِذْ قَامُوا فَنَالُوا رَبَّنَا رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَدْعُوكَ اِثْنَ
 وَرَبِّنَا اَللّٰهُمَّ تَقَدَّرْنَا اِذَا اشْطَبَتْ بَيْنَ خَيْمِ اِيْلَ وَيَسْكَا اِيْلَ وَاِسْرَائِيْلَ وَعَدُو
 نَدْعُو اِيْلَ وَاِسْرَائِيْلَ وَشَيْخَا اِيْلَ وَمَطْلِيكَا اِيْلَ وَيَسْكَطُرُونَ وَكِرَامًا
 الْكَاثِبِينَ اِدْرَاكًا وَهَيْجًا وَادْحِرًا وَاحْرَقْنَا تَلَبُّرًا لَنْ بَيْتِ نَلَانَهُ عَلَيَّ بَيْتِي
 وَبَيْتِ نَلَانِ بَيْتِ نَلَانِهِ الْعَجَلُ خَذُوا سَمْعَهَا وَبَحْرَهَا وَكَلْبَهَا وَتَنَايَهَا
 وَفُؤْدَهَا وَنُورَهَا وَجَبْرَهَا وَجَهْرَهَا وَفَارَهَا وَكَلْمَهَا اَعْلِيَهَا وَوَعَلِي
 كَسْرِيهَا وَجَوَارِحِهَا بِدِيهَا وَاقْرَابِكُمْ وَهَيْبَتِكُمْ وَجَا لِكُمْ اَسَدًا هَيْبَتِهِ وَ
 اَفْرَبِيهَا ضَرْبًا يَسْتَدْبِرُهَا هَيْجًا يَمْتَلِكُهَا لَنْ مَرْجِعَانِ مَرْفُوعَانِ
 تَلَبُّرًا لَنْ بَيْتِ نَلَانِ عَلَيَّ مَن رَحْمَتِ زَمْرُوتِ نَلَانِ يَا لَيْتَا اَسَدًا عَلَيَّ
 الرَّحْمَةُ الْعَجَلُ تَبْلُ تَبْلُ

باب النهج في تخت که خواجی کسی با از عشق خود سرگردان کنی در سواد بهشت
 شده اگر برود کردن بود بدانکه نجات با و بچیب با مثل دست روشن
 که ایتم چنانکه وقت حاجتشان باشد و هیچ هنر ملی با باشد چون عمل کنی
 اگر شب کنی تا کردن زود اجابتا بد این ملکه عینه است در خرابی که بندگی از او
 در پادشاهان جن بخت و دنیا را پادشاهان و مکان و دلا مرا و باشند و چون
 عزیمت ان جزاین را و در این رسد عالی زیر دستان و بیایند و حاجت تو
 کند اگر خواهی که رخ کنی عمل کنی در بخت پای پاره مثل اندک و کند در چاه
 در باغ برینده و بیل و کمانه و ادرس و زعفران برینده و دوسه باله
 و این هر یک پاره پاره داده و با آن نطفه این جمله بشویند آنکه چرتش در آید
 سند لیکش و در سند لیکش و این خلاصه ادرج یکی نوکن و پخته دانه در
 کن دان همه بنفشه بچوشان و تخت سه بار عزیمت بر و بخوان و بعد از آن
 اشرف دان دیک زنت و بگو زبان که اشرفم در دل بجان و هفت انعام

فلان بنت فلان نه بد و بنی فلان بن فلان پسر از آن عزت میخوانند چندانکه
 دادها جمله بسوزد همچنان دادها با دیگه دانه بخانه رها کند و بدو
 و بخسبدها ای این کتاب کی ندانند اگر نخسبده که بر عیال با نه اند
 بنار استامراد نردند و منم که این عمل میکند و بر قدر دهد و آنکه
 که مردم بخسبده عمل کند **عزیز با نیست** عزت علی کسور باینه نیست
 سید اشیا ملین بیکه البر و البحر صاحبه التاج والسریر استخلف حکم
 استخلف کسور باینه باینه تقی القلیب و با بیل الاظم بنی عن
 هرگز بنی هو طلوش عزیمین بنی عز اسلموش عز الوعد شریخا عز هوش
 عز شکر بنی عز اسلموش عز اسلموش بنی العجل باینه ادیکوا و بعد
 واحد و ایمان نقلنلان مرجمان عز عنان بنی فان قلبلان بندلان
 علی بنی و بنت و بنت فلان بن فلان لا برها و قدرها و لا تحت
 و لا ندم و لا اکل و لا شرب بنی البین القوانین و بنت المقدس بنی بام

الله

الله الاظم العظیم العزیز الا عز القوی القدیم بویه بویه او او او او او او او
 ابه امواه شیخ شیخ امواتا شرایتا انه من سلیمان و انه بنیم الله الرحمن
 الرحیم و بنی امواته المکنون المخذون علی سرادق العرش و بنی ابان و بنی
 بن الهم القز الشایین باطنا تطبقوش بنی محمد بنی و محمد بنی مکابری
 سکتش منطوشی الرجا با عینه الایتم و المعتم بما امر کسور بنی سلوج
 قبا بنی بنی طوش بنی بنی جوش بنی جوش سلیم بنی طوش بنی طوش
 سار قوش بنی بنی بنی بنی بنی جوش شاهوش بنی بنی بنی بنی
 الرجا با عینه ادیکوا و ججوا ایمان نقلنلان مرجمان من زمان قلبلان
 بنت فلان نه علی بنی و بنت و بنت فلان بن فلان بنی بنی و بنت
 بارک الله علیک **باب التهجیر** و **باب الجیر** بدانکه عزت حلیات و بغا
 سفیدات و لدمه عماها شا با کردن تا هفتصد عمل و بندکوار عملت از آن
 اگر خواهی که کسی از عشق برانه سازد یا کسی از شهر و پیاری از مغایر

بمناجی آری بیار چهل دانه نخل بیاض و چهل دانه نخل سفید و پاره کند
 و پاره نعل نذوق پاره سندوس و همه جدا جدا که خرد کرده بهم آیزد
 و هفت نیشله بکند از کتان و این اخلاطها در آن نیشله تعین کند و در
 چنانجی بوزهد و سدل بکند و در سدل نشیند و آنرا در نیشله نذوق
 بخواند تا وقتی که اخلاطها جمع مانند نجایب پند مزعتا بسنت
غزنت علی کسور یا معشر التنا مین و لا ادراج المویکن و بالتار بحی البین
الذی خلقه الله عز و جل السموم و بلیله و غامه و جوده و از کنتم من
ادراج الیهود و النقاد و المجرم من کل ادراج کنتم ان تحرقوا
هذا لانه نلب فلان بن فلان علی عشق و محبت تعددت فلان بن فلان بن
علیکم بخذ و بعه و عینه و اجمعه و البیس و لایس و ابیس و اسود
یا جماعتا عمار هذه القرية من جوده الالبین خاتمه و هدیه بجز الملک
علی ابی هاروت و هیت بعض کسری بعض و بجز سلیمان ابن داود

ان

ان تحرقوا قلب فلان له بیت فلان نه علی عشق و محبت و دوسمه و سودت
فلان بن فلان کما احرق هذا النیشله فی هذه النار هتا هتا هتا العجل محبت
علیکم انما المودة التنا مین یا سمعتم و اطعمتم و اجتمتم و تعلمت ما نزلت
لما اخذت قلب فلان بن بیت فلان علی عشق و محبت و دوسمه و سودت فلان
بن فلان سمعها و بعصرها جیم و جوارح بدنها و بینا بدنها و بنز خلیها
و عمر عینها و شمها بلها و استرا من النوم و التذاری یا عینه یا ذوبه
یا دهنش یا غیظه و یا اسود و یا محرو و برنالاک خذوها اخنا
شیدا حتی لا یسام فلان بن فلان و علی عشق و محبت فلان له بیت فلان له
یا صاحب العزیز انت و قریبه صاحب لا تدلس انت یا ذوبه بیح
الذبح یا شاد حیت و لغت تجز هذه الکلام الرجا العجل پس محبت
سید یا نه اند و این عملها نطق هر یک هفتصد عمل بنا بد کردن
چنانچه خواهند کنند و در معنی دوستی و دشمنی و خواب بند و اندام

بند در بند و آنچه بین ما ندا هدیك لم یجئنی و علی منوبك ان
 کریم که شرح ان در آنست بخوان که بینی بر خیده اند نیز عاصما
 که بدین استعمال کنیم **باب ایدیم بیغض** اگر خواهی که کجا از کسی
 جدا گرد این چنانکه الله با یکدیگر از زنده و نیشند زنده است بدان
 بعضی یکدیگر بیارید به حوک یا سبه کورک و این عنوت بدین
 بر روی حوک و بر در خانه انکس مالک و کعبه بنامند تخم اسفند
 و در دست کور و بپت و یکبار در غریب بدان نحو آند و در
 سرای انکس نشاند یا بدستانه انشانند که عظیم مؤتاسات
 باید که برضای خدایتها باشد **فهرت اینه**
 انکس العین و نظاه النجوم و حاجب السدم و هب الريح
 و نزل الصباح و امسکت و کثر الفلق و دام الاذن و ظلم
 الليل و کثر الليل و قال البیت و لم التمار و الطار و الدمار و

کرو

کر التمار و اغزل الملوك و انقلب الارض و قصر الارض و الحفض
 للنفوس و منا قبال النار و لهبت النار و نفقت و نهدت و منا قباله
 فلان بنت فلان بیغض فلان بن فلان النار و الدیار و نقضه الا
 و حور الموقن لیس قنار و لا لیل و لا نهار و حور سبه الا نارا حور
 تخم سنبلین و طهر سبه الشجر و ان یز و ما رینک للکین البین
 یغض الیه شارب و سبه یکبار الجبار و دام علیه الهم و الغم فلا
 له فی اللعین سکون و لا نزار الی هذا الحال فقل بیغض ابی نسفا
 بندرها قاعا صفتها لا تری فیها عرجان لا ایتی اخرج یا فلان
 بنت فلان ما غر دهر خاضع و لیل فقول فلان بنت فلان کما
 قدر الله تعالی بین الیل و النهار و السماء و الارض و النار
 و النخل و بین سبب و نزعن لا یجمعها ابدا الا بدین و دهر
 الداهین

کنوز المعذبین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 چنان که در کتاب بشارت فی فضل النوا ابو علی سینا که جو
 جماعت از دستمان و باران عزیز که در علم شیرخاگاه و بلسامات و
 اضمات و آنچه بدان نداء عینه تمام داشت همانند و در کار خیرین
 دکان صورت کرده اند هیچ ناید بیافته اند بکرات و مرآت از مادد
 خاست کتاب کرده اند عینه در همین معنی بسبب آنکه ایشان حقیر و بی
 در حق ما ناست کرده بودند و منتفای التماس ایشان این کتاب را تا
 گویم و در وی عجایب و غرایب این علم پیدا کرده و دانش کنوز المعذبین
 گفت و از باری جل جلاله بر تمام این کتاب ترفیع خواست بِقَوْلِ

الاجابة القول في مواضع الأعمال وفيه سبع فصول فصل الأول
 في أهل وما يتعلق بها چون خواهم که عمل بخت و صلاح کنیم اغاز سبها
 در روزهای زهره و شنبه و ساعات ایشان کنیم از آن زهره در اذ
 و شب سه شنبه اما عمل در اول ساعت و ساعت هشتم که تا ثیر خود
 بیشتر در آن ساعت بافته اند و از آن شنبه در پنجشنبه و شب سه
 و آن عمل که در زهره گفته شد در وی نیز کنیم و نیز باید که تمرین صرف
 باشد از تدبیر و با ثبلیک و با تادنه و شنبه متوجه باشد بقا
 و با تدبیر و ثبلیک زهره تا عمل بدو فرود باشد تا چون آن
 بهر بعضی و عداوت کند اغاز شبها و روزهای مریخ و زحل و
 ساعات ایشان باید کرد از آن مریخ سه شنبه و شب شنبه اول
 ساعت و هشتم ساعت از دنیا از شب و از آن زحل در شنبه
 و شب چهارشنبه اول ساعت و هشتم ساعت از دنیا از شب

د باید که موسوف باشد از نغابله یا ترنج چون اختیارات
 بجا آورده باشد مطلوب حاصل گردد **الفصل الثانی** فی مسویة
 الکواکب آنچه بنحل ثوبت دهانین و حلاجان و گردان و ارباب
 تلاح و اصحاب خاندان و پیران و جهود آن و نوسایان و مردمان
 سیاه و جنبی **انما** بختی منسوبت علمای و فضات و اهل مدارس
 و اصحاب بدع و مردمان شریف ندره و قازی کنار و خواجگان و بندگان
 اند **و آنچه شمس** منسوبت ملوک و سلاطین و مردمان بزرگ اصحاب
و آنچه بره منسوبت زنان و خادمان و مطربان و خوابین و اهل غمان
 و غمخشان و مردمان **نچه** بعضا منسوبت ذرا و اهل دیوان و
 علمان و نجاران و مستقرمان و متعلکان و نقاشان و خیاطان و چو
و آنچه بقمر منسوبت عوام الناس و پیکان و جاسوسان و دیکان
 و صاحب خیران و سیادان **بجزند** **الفصل الثالث** فی عداوة

و آنچه ترنج
 منسوبت اربابان و اربابان و اربابان و اربابان
 در دیوان و حلاجان اند

الکواکب

الکواکب بعضها علی بعضها بلکه افتاب ضد زحل و زحل ضد قمر است
 و قمر ضد مریخ و مریخ ضد زحل و عطارد ضد زحل **اما دوستی**
 بالکواکب کما افتاب و مریخ دوستند زهره و زحل دوستند و عطارد و
 افتاب دوستند عطارد و مریخ است بهر کواکب که انتقال کند طبیعت
 آن کواکب **مصادرات** کواکب محبب چو اهر و طبیعت و افعال باشد
 به نسبت با ما و مرکز زمین و اگر شرح مصادرات و افعال کواکب باز
 گویم از هر طرف فایده بانمایم **الفصل الرابع** فی دخلة الکواکب بخود
 زحل زعفران و قورمانا و قشرا و کندر و بصره بخود **شیر** میوه و سبزی
 و عود و صوب و صمغ و حب الغار بشکل بخود مریخ کند و صبر و اویون
 و دار نلنل و سبزی و سبزی افتاب عود و زعفران و بصره و بلبل و
 بخود زهره عود و زعفران و شک و قسط و شکر و لادن و نشیری
 الحشاش بخود عطارد اشق و زهره کرمایی نشیری اللوز معطیکه بخود قمر

کنار

در ترکیب چون خواهم عمل محبت کنیم یا بعضی حرفه دلا از نام طالب و
 مطلوب و حرفه دلا از نام کواکب که مجرب و نوبت بتائیم و ترکیب
 کنیم و همچنین تا جمله حرفه تمام شود اگر از آن فرقت کنیم از آن وصل
 کنیم و اگر تسلط کنیم حرفه مزج و مدام حرفه نام طالب را پیش
 داریم پس عرب و معجم کنیم و اینمان باشد که حرفه از آن نوبت فرج
 کنیم و با سبب از رفع و ضم کنیم و اگر کسی کنیم و آنچه بارد باشد جزم و رونق
 کنیم و چون جمله حرفه تمام است اسمها را عرب و معجم کرده باشی این
 دقیقه عمل مطلوب باشد پس بخوان کواکب که شخص تعلق دارد و دوست
 حاجت برایش آید و حاجت بخواند تا مطلوب حاصل شود بنویس
 خدا باری بدین صورت مثلا حرفه محمود نهادیم **م ج م و د** و حرفه
 محبوب **ف ا ط م ه** و حرفه کواکب زهره **م ف ذ ع** از نام محمود
 و ناطقه و کواکب که زهره است بنویسیم بدین صورت **م ق م** پس حرفه

درم

دوم **ح ا ف** و حرفه سیرم از هوسه نام بنویسیم این **م ط ذ** حرفه
 چهارم از هوسه بنویسیم این **و م ع** حرفه پنجم از نام خود و محبوب
 و حرفه دلا از کواکب مطلوب با آن جهت که حرفه کواکب بنشیند چهار
 نیت جمع کردیم آمد بدین صورت **و ع م** ترکیب کردیم چنین شد
م ق م ط ط ذ و م ع و ح ا ف و حرفه عرب و معجم بدینوا است که
 در جلد و لغوه میشود و چون اختیار کردیم بعد او درد باشد و با
 که عمل میکند در خانه خالی رود و پیش از عمل هفتاد نوبت خطاب
 کواکب بخواند و بعضی گفته اند هفت نوبت بخواند و جامه پاک در
 پوشیده باشد و آن جوانی بخورد باشد و در آن روزها در خانه خلوت
 عمل کند چنانکه هیچکس نماند و نشود و بی شویش عمل کند و در **ط ا**
 بجای او دردی بخورد کواکب بوقت حاجت برایش آید و حرفه
 اسمها بدین ترتیب ترکیب کند که بی مشک مطلوب حاصل شود انشاء الله

۳۹۹

حار	نفس نفع	اولین	رب	جزو کسر	هر شش
باید	رفع و ضم	دو رو	بارد	جزم و وقت	بد حفظ
حد فاق					
رزل	شرب	مرخ	شمس	هنه	عقاد
کواکب سبعه					
اچ	ب	و	د	م	ن

انحرف نام طاب باشد هم انا حرف مانده کیم و بر اول نام نظر
 و کوب دوم تا سه حرف بیرون آید و اگر از نام مطلوب مانده باشد
 هم انا حرف مانده کیم و به حرف اول نام طالب و کوب دوم و از
 کوب ناید هم انا حرف یاد کیم و بحرف اول نام طالب و مطلوب
 دوم تا سه حرف تمام شود بیست و نوا نگاه دارد و اگر از کوب بگذرد زیاده
 شود هم با سه حرف اول شود و اگر حرف ساکن در اول آید بعضی از
 استادان بر آنند که حرف اول با حرف دوم باید زد بفتح و بعضی

بر آنند

بر آنند که بکسر باید زد تا راست آید و قیاس است که بکسر راست است
 و از تمام کرم و خشک و در سر بر هر حرف بغایم ما طالبان را استادان

توان اینست

ا	ب	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ
ک	س	ن	س	س	س	س	س	س
د	ن	س	س	س	س	س	س	س
ت	خ	س	س	س	س	س	س	س
ع	ب	ن	س	س	س	س	س	س
س	خ	س	س	س	س	س	س	س

۱۰۶

۱۰۷

الفصل الثامن در اعمال کوب چون تکبیر اسم آورده باشند آن کوب
 را بر هفت دفعه نوید و هفت نیتله سازد و شب اول دو و بیست و شب
 دوم هم دو و بیست و شب سوم سه و بیست و در وقت سوختن بخور
 میکند بخور و کوب مطلوب اگر خواهد بخورد و میانه سوم کند و نیتله
 سازد و نیتله بر سر او برسد و بیرون آید و خطاب کواکب عقاد آن
 بخواند و بعضی بر آنند که صد و دو نوبت بخوانند و تکبیر که اسم آورده

دران وقت که شمع بجا نوقد صد و هشتاد بار اسامی ترکیب کرده تا
 با حق سوختن شمع بخواند و اگر در وقت عمل کردن آن در ذکر دین کار
 مشغول باشد بخواند ترکیب سما مشغول باشد بهتر بود اما باید که
 ناسوختن شمع صد و هشتاد نوبت ترکیب سما باید خواند تا عطلوبت
 بسم الله وحده تقابلی و این حرف ترکیب بر اشکال کوبک نویسد و بعضی
 بر آنند که نامها را ترکیب کنند چهار ترکیب شود پارموم عربی
 نشانند و بچهار تم کند و چهار صوت ترکیب از آن موم بشانند و
 کوبک بخورد کند و هر ترکیبی را از آن چهار در سه صوتی نهد
 و هر یکی در آن مومنی که گفته شود در فن کند و البته باید که نماز
 کوبک مطلوب بر پشت رفته ترکیب بنویسد **فصل التاسع**
 در اشکال کما کما و خواتم اینها اما اشکال کواکب هفتکانه است

دخل شرفی **۲** مریخ **۵** زهره **۴** عطارد **۱** قمر
 ۲ ۵ ۴ ۱

محمد

چون صرف ترکیب بیان اشکال نوشته باشد خاتم کواکب بر پشت از **بسم الله**
 و خواتم اشکال است دخل شرفی مریخ آفتاب زهره عطارد قمر
۵-۴-۳-۲-۱ **فصل العاشر** در بابی اعمال کوزانان زحل بسوکه و نیل نویسد از آن
 شرفی زعفران و کلاب از آن مریخ بشکر از آن آفتاب بنوعنوان از آن
 زهره بشکر و زعفران و کلاب از آن عطارد و کلاب و زعفران از آن قمر
 عطارد و زعفران و دعوات که میخواند در صنادید میدمد و انگشتان را
 هم میمالد و صورتی که از برای جوب کرده باشد یکی در بخواب سجده
 دقت کند و یکی از درخت باران و آویزد و یکی در آب رمان اندازد
 و یکی در آتش خوش بوی کرده بشک با عمود بخواند و در آخر هر رتبه
 این فریفت بنویسد که **هَجِيْتُ وَأَحْرَقْتُ وَأَعْطَفْتُ فَلَانَ بْنِ فَلَانَةَ**
هَجِيْتُ فَلَانَ بْنِ فَلَانَ بِحَقِّ هَذِهِ الْكَلَامِ الْمَكْتُوبِ وَاللَّهُ حَاضِرٌ بِحَقِّ
هَذِهِ الْمَدِينَةِ الْمَعْمُورَةِ بِحَقِّ الْعَجَلِ الْعَجَلِ التَّائِعَةِ التَّائِعَةِ التَّائِعَةِ

الوجه الوجه **باب** چند عمل نعل کنند جامهای سیاه یا کبود
 پوشند و سخن بتواضع و ناز بکنند و نمکین باشد و در عمل هستی کند
 و سر را بر و نکند و در دست انگشترین آنچه کند و آنان جمله جماد و صور
 که ترکیب کرده یکی با درانش نون کوبانند اندازد و یکی با دراب شیبام
 اندازد و یکی در کوه کهنه دفن کنند و یکی از درخت بیغان بیاورند
 و بعضی بر آنند که نعل سازان را جامی که بدان کوبک تعلق دارد **اگر**
عمل نثری کند جامهای ندد و سفید پوشد و در دست انگشتر نفع
 که بکس عینق داشته باشد **اگر عمل مزاج** کند جامهای نج پوشد
 و انگشتری سر و دست کند و کتاب سخن کند **اگر عمل چشم** کند
 مثل ملوک یا شاهان جامهای ندد پوشد و بر مزاج نذیرند
 و در دست انگشتری طلا کند و جامهای شاهانه پوشد **اگر عمل**
زهره کند جامهای زنانه پوشد و بر مزاج مضع نهد

فصل احدی عشر در خطاب سبعة خطابی که پش از
 عربی و سه و سه بار بخواند و بعد از آن بپست و بکوبت ابتداء
 عمل کند و خطاب بر تکیه طالب و مطلوب خواند بعد از آن بچند
 نهد یا اگر خواهد در فن کند بطریق مذکور و غزیت اینست **عزیز**
عَلَيْكُمْ يَا أَيُّهَا الْأَرْوَاحُ الْمُقَدَّسُونَ الَّذِينَ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ
وَيَنْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ عَزَّتْ عَلَيْكُمْ أَنْ تَخْرُقُوا ثَلَبَ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ
عَلَى حَتِّ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ بِحَتِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ بِنْدَلُونِ هِمَانِ بْنِ سَدْرَةَ
هَبَعَانِ بَطَانِ هَمِيدِ بْنِ لُطَا رِثِ الْوَجَاءِ الْوَجَاءِ يَا زَيْعَمَ عَزَّتْ
عَلَيْكُمْ أَنْ تَخْرُقُوا ثَلَبَ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ وَعَتَدَهُ فِي يَوْمٍ حَتَّى يَأْتِيَ أَكْلَ
وَلَا تَرْبُ وَلَا يَنَامُ وَلَا يَسْتَرْجِحُ حَتَّى يَرَاهُ وَتَقْضَى حَاجَتَهُ وَبِكُورِ
بِرَائِكُمْ أَنْتُمْ رُوحَ طَيْعِ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ بِحَتِّ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ بِحَتِّ
فُلَانٍ وَبَابِدَ كَهْ دَرُوقْتِ خَوَانِدِنِ رَاهِ مَرِّ بَكِيرِ يَعْنِي سَوَارِخِ بَنِي أَنْ

جانبه خطاب كواكب سبعة ابنته كه هريك كه بدان حاجت نعلق
 دارد هفتاد بار بخواند **خطاب الزخزل** در بغض و عداوت
 ايها السيد العظيم اسمك الكبر وشانه الربيع قدومه العالويه حبه
 الشديده انتا الخزل البار خاليس المعظم الخزل الخادق والقوي
 ماجبا المقتب والتعب المتعبت بالنعيم والميزان المتجلى من الطوبى
 والفتح الخخال المكار العالم النعم الشيخ المحرب الشقي الحسنة و
 السعيد من سعده واسلك بها الابا الذي تجي اليك العظام
 واخلاقك الكرام بعد ان هو مرادى در خاطر داشته باشد
 بخواند **خطاب الزخري** ايها السيد السعيد المبارك الحكيم
 الامين المار الطيب البايغ العالم الصادق الحق والعدل والد
 اتاهد الصالح الكريم الشيخ المعين الراي بالعهد اسلك بها
 الاب بخن اخلاقك الجميلة وانعماك الفيتة السنيه اسلك

ان

ان منقول مرادى كذا كذا **خطاب المريح** در صلبت و بغض اقباليد
 الفاضل الحار الباقين شجاع القلب المتهرب في الدم القوي الفاضل القنا
 انما من المديد صاجب العفن والعداوة والعزيب والسجن والكله و
 والقمه وقيل الميالات الوجيد العزيز الحاريل السلاح الكثير السلاح
 انقل مرادى كذا كذا **خطاب الشمس** در سعادت و اقبال ايها
 السيد المار اليايس المينر الحكيم الذيه الملك الكواكب در شفاها
 والعادة لك واذا بعدت اجبت عنك واذا قربت سددت واحثت
 من فريدك وغبائك يترق فلك الفضل على جميعها انت الملك عليهم
 للثقة تسعدوا تظرت و بخنل اذا جابعت لم تخاطبه بكنه تنك
 ومعونت فضيلك ولئن يدريك كنه شرفك انك سر سجدت مذلها
 بخواند **خطاب الزهراء** در سعادت و مهمات ايها السيد
 المباركه الرطبه المعذله المطبقة الفطرة المسنة للطفة الفاضله

الذي انما الملك الكواكب

صَاحِبِ الحِلْيَةِ وَالزَّيْتَةِ وَالذَّهَبِ النِّعْمَةِ وَالنَّعْبِ وَالطَّوْبِ وَ
 اللُّهُودِ وَالتَّمْجَاعِ الَّذِي يَجْعَلُكَ بِهٖ الْعَيْدَانَ وَاللَّعْبَ وَالْمَرَاجَ النَّاهِي
 الطَّالِبَةَ الْهَائِلَةَ الْمُتَوَدِّدَةَ التَّادِلَةَ الْعَبْدَةَ خَيْرَ النَّكَاحِ صَاحِبِ
 السُّرُورِ اسْتَطْلَقَ أَنْ تَفْعَلَ بِهٖ كَذَا كَذَا **خطاب الفطاة** رد حجت
 كارهاتي دقتا بقا السيدنا جنيل المادى العاقلة السالفة الغنيم
 الثامير العالم من الكفاية العايس العالم يا خيا والسقرات والارض
 القليل الفرح لليند ليال والجماعة صاجب المكر والمفت والرجا
 والجماء والنعاء والمساء العاقد اللطيف اللكر والكبر الميب
 الحنين فلا بعدي للطيع ولطف فلم يجد لك وصف وانت مع
 السعور سعد ومن الفخر من حشر ومع الذكور من ذكر ومع الاناث
 اناس مع الثمالية نهائية ومن اللينة ليلى بمنا جميع
 لما يبعث وتسا لهم كفا لك كل اللغات اسلك ان تفعل به

لنا

كَذَا كَذَا **خطاب الفرس** في عند الرجل وسرعة المال بقا السعيد
 الباردة الرطب المعتدل المليل ذوالمدح والثناء الملك السيد الفقيه في
 الدين المريد الفرح السيد التاج في الذبير المتفكر في الاشياء العالم
 الحيت اللهور والهنر واللعب الويل والاختيار وبلية الكتمان البسر
 والبديرة التي الكيم الحكيم انت اقرب لينا نلنا واعطهم تفعا قولا
 وانت قائل في الكواكب الناقلة لا لا نرا بالضح سنا تضا بصلا حك
 والمسيد كل في نينا ادك فقد كل في اخره اعطاء الله تعالىك
 تقدس لك الكرام والشرب والفضل اسلك ان تفعل به مراد في

التفريق از هر بق معدي كذا كذا اين بنويد بر خرم غر سيد و خرم غر او
 حوت زونا با كع بهم بعد خم پير و زيبا و در بر سر قبر لسته يكر و عدد راكم
 طالب و مطلوب را بر خود ام مطلوب لا بطه خ بنويد و بعد كار ديوار
 وار خ لا از غيا نوقم كذا و كير اليك سيد و يقيم لير كير
 سيد و مجرب سيد
 اسطال
 عطف السالك
 عم طان و حاكم
 ١٢٠٠ و ١٢٠٠
 ١٢٢٢ و ١٢٢٢

کف دریا کوه
و کمال کار
سخت برادر
همه چیز از دست
سختی در کار
بجز نذر عجز
در کوهها و در
باید برآید
بجز کوهها

سایه کرم
بگوشه در حین
گذر از قطع
نمایند مشرک
شکسته شود

فعل ۵ ۵ ۵ ۵ ۵	شعری ۱ ۱ ۱ ۱ ۱ ۱ ۱ ۱	اما حرف کواکب
۵ ۵ ۵ ۵ ۵	۵ ۵ ۵ ۵ ۵	بعضی فعل
۵ ۵ ۵ ۵ ۵	۵ ۵ ۵ ۵ ۵	اینست
۵ ۵ ۵ ۵ ۵	۵ ۵ ۵ ۵ ۵	فعل
۵ ۵ ۵ ۵ ۵	۵ ۵ ۵ ۵ ۵	افان افان افان
۵ ۵ ۵ ۵ ۵	۵ ۵ ۵ ۵ ۵	هر هر هر هر
۵ ۵ ۵ ۵ ۵	۵ ۵ ۵ ۵ ۵	همه همه همه
۵ ۵ ۵ ۵ ۵	۵ ۵ ۵ ۵ ۵	عظمت
۵ ۵ ۵ ۵ ۵	۵ ۵ ۵ ۵ ۵	اح اح اح اح
۵ ۵ ۵ ۵ ۵	۵ ۵ ۵ ۵ ۵	ططططط
۵ ۵ ۵ ۵ ۵	۵ ۵ ۵ ۵ ۵	ک ک ک ک
۵ ۵ ۵ ۵ ۵	۵ ۵ ۵ ۵ ۵	ک ک ک ک
۵ ۵ ۵ ۵ ۵	۵ ۵ ۵ ۵ ۵	ک ک ک ک

لشکر و نیکند

املیم بحرف ن بازند و بعضی کنون اگر از برای زنان کنند این حرف
را بیجای حرف مطلوب بنهد **ک س ده** نوع دیگر **م ک ه**
و اگر بعضی کنند این حرف را بنهد **م ه** اما زبان بند

ش

بجز بخواهم
بجز و با دیگر
بیاورند آمل
بجز با هم
بجز بکار ده
بجز با هم
بجز و در میان
بجز و در میان
بجز و در میان

شرح و شرح کند و خواب بستن و غلامان **فصل** در عزیمت

هفت نوبت بایست و یک نوبت که بر ترکیب عاشق و معشوق دهند و بعد از آن
دوازده بار گفتند باشد و بعد از آن بخانه مطلوب بکنند و نام معشوق را
بیام میگوید تا خواص دهد و عزیمت اینست **عزیمت علیکم یا ایها الاکابر**

المقدّمون الذین لا یقصدون ارض ما امرهم فیفعلون ما یؤمرون عن

علیک ان یخرفوا قلب فلان بن فلان العقیق و الحجت فلان بن فلان یحیی

هذه الاسماء بمد او شیء مما شیء لا شیء هیما شیء بطیلا شیء هیون شیء

الوجا الوجا باذ و قبا ل عزمت علیک ان یخرفوا قلب فلان بن فلان العقیق

و الحجت فلان بن فلان و عتده فی قوم حتی لا یأکل ولا یسرب ولا یشتا

ولا یسیر حتی یبلاه ولا یقفیه حاجتی و هو فلان بن فلان العقیق

و الحجة فلان بن فلان و یگوید برانگیز ایندم ان واح خارجه زهد

دایا همد کوی که باشد تا جذب کند روح طیبی فلان بن فلان العقیق و الحجة

ند مگر برت

ند مگر برت

۷۴

فلان بن فلان وانكروا بآدم فنجح قوماً ما يدركه در وقت خواندن راه قوما
 بگردد یعنی سولخ بن جیسا تا باید که در وقت عمل می بخورده باشد **نوع دیگر**
 غزیت که میباید خواند عزتت علیک یا سبحان البحر والسموات یا اهل
 السناد باسم ابليس وملك ابليس وبعهد ابليس وبعهد اولاد ابليس
 وبنجاتم ابليس دار شایلیکن بشخص یا جوش الطبع و شین جیسطور
 دشمنش مصلحتی که در شایلیکن بشخصش امرش ملکا برش
 واجفش من خلیفک و زجلم که بدان خانه شریک و بدان جای شین
 و بدان ابا دران و بنی دیک فلان بن فلان شریک و اودا دیوانه و بیعز
 کیند نشین تحت فلان بن فلان بن فلان بن فلان و صغیر و اسود و
 مهاکال و شعیبان و محمد و غزیت و جابزون و سمندون و بگرم بن
 هم و در بعضی طیار و ابن خنیطور و لانیس ابليس و جمله دیوان
 و بیوان که در اودا بسوزید با جان و بسوزید با جگر همچون در درونش

ابليس

۷۵

ایند و بر سرش و جامه براتش اید و غوره زانرا اید رخا رخا
 الرخا الساعه الساعه الساعه فی طرفه العین لا یرونها الا قوارنها
 تیزباد و روان باد الساعه الساعه الساعه

در خواص الفراع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الحمد لله على نواله والصلوة والسلام على محمد وآله **اتابعد** بدانکه شای
 و حکمای دونکار و فیلسوفان در علم خاب که خدا تعالی جل جلاله عیان
 شکان نور سآده است و مدار دنیا و اخوت بدان با زبسته و انرا
 سبب توأم ساخته از حارث و معاملات و ضبط ممالک کرده است
 و هر کس با ندازه خاطر و طبع ازان با نصیب بدان محتاجند و روان
 مجاری غرایب بسیار است چون تماثل و سداخل و سوافر که بکنه

نشان رسید و شرح ان طویل فرآید و باندیشه بسیار شکلی چندید را آورده اند
 و از اعداد وفق نام نهاده و هر یکی را از ان شکل نسبی و ضابطه پیدا کرده اند
 و بر تمام ان طول و عرض بنا و بی و از نکات را خالی و حکای دوم و پارس
 دهند و در خواص این اشکال سخن بسیار است و صحت هر یک بحدی معلوم
 کرده اند چنانکه خواص و دید و ترکیبات و اینها و سلوک با ضایع انرا درخ
 داشته اند و انان فایده ها دیده اند و ما چنانکه باقیم در این رساله جمع
 کردیم و خواص هر یک بموضع خویش یاد کرده شود بعود الله تعالی
خواص سه درسه چون آفتاب با اول نقطه حمل رسد قمر از اجتماع
 فاستقبال و در باشد و سعدین ناظر و نحسین ساقط این شکل را بر
 نشانده کنند و چون کار شکل پیش آید انرا با خوبستن نگاه دارد
 ان کار بر ایشان انسان شود و اگر در وقت کشیدن این شکل قمر در کنت
 الحقیقت باشد ^{بسیار} دارند این دست به در بسته و نقل بسته که ببرد اسان کثا

شود

شود و اگر بوقت طلوع آفتاب این شکل با بر سنال اب ناز بسده کنند بوقت
 وضع حمل بر پشت حامله سالند و بد و نما بند و یک کتفه بروی بر بندند
 با سانی با در بنهد و اگر بر پاره کتان خام کنند و با آب بشویند و ان ابی
 با ناستن دهند تا بیانشا سد همین خاصیت دهد **۳ درسه** چون قمر
 بیسه و وجه شود رسد و تحت اشتع نباشد و بعود ناظر و ان نحس
 ساقط این شکل بر پوست او کشند هر آنکس که انرا بر زانو بندد برده
 رفتن قادر باشد و درخ راه بروی اثر نکند و اگر بر سحر و بندند
 کتاده کور و اگر بر بخوس بندند خلاص می باید و در هر کار صیغ که بدن
 اقتراح کنند چون بوقت هضم بدان کار این شکل بر کشند ان کار اسان
 شود و اگر چنانکه همین شکل بطالع قوس بخانه قمر در تابع باشد و نایند
 ان شود بعود و بعود ناظر و نحس ساقط در کاغذ کشند و بدنه بچند چون
 زلفانی با خود آرد و زود خلاص می باید و اگر همین طالع در اسان ^{دفع} زمان

باد ۱۵		
۱	۲	۴
۱	۵	۹
۴	۷	۲

آتش ۱۵		
۴	۱	۸
۷	۵	۳
۲		۴

آب ۱۵		
۴		۲
۲	۵	۷
۱	۱	۴

خاک ۱۵		
۲	۷	۴
	۵	۱
۴	۳	۸

کنند همین عمل کنند تا اگر اتفاق بیفتد که درین وقت که گفته شد بخیزد
 باد در زمان کند پیش از آنکه آسمان بای روز زمان بفرستد برایشان کشد به
 درون نکند که خلاص شود و غلبان باشد که هم در روز برسد تا که زمین
 شکل با برسان آب ندیده نویسد و زنگ است که با رخا آهنها بد و نکند
 دیگره زمین پای راست و بفرستد و دیگری در زمین پای چپ در زمان بیا بفرستد
 تا که زین بارها ده باشد و هنوز فارغ نند این شکل بر صحن چینه
 نویسد و بشوید و آن نیک با زخمه در حال جدا شود اما با وجود نماید
 که این شکل پوسته با خرد دارد که میان دوستان نغمه افتد و پراگندگی
 اند چون فارغ شود باید در حال زدی جدا کنند تا که زمین شکل بطالع بد
 نفس برکشند در خانه در فن کشند و ناخانه حضرت و گفتگوی
 افتد پیشک

انعام الناح سه درجه است

چون شمس بنورده درجه حمل رسد و قوسه درجه بود باشد این شکل
 داد و نیکین رزین با سیمین یا پاره کاغذ نقش کند چنانکه قمریابد انورد
 باشد و سعود ناظر باشد از نخوس ساقط انطالع و معاشره ارند این
 شکل در پیش پادشاهان و بزرگان محترم و قبول القبول باشد و چون عیش
 بچهار درجه حمل رسد هفت درهت نقش کند و با خود داد و هر حاجت
 که از ملوک و سلاطین خواهد برآید و چون بدو درجه حمل رسد شمس
 ده درهت نقش کند و با خود داد از مال دنیا در ویش هرگز نشود
 و اگر در زیر پای محسوع بفضلا قاسم یابد و اگر در پای ابله باشد یا عینه
 عام و مدار آند این شکل اثر نکند و اگر همین شکل بدین شرط که در اقل
 گفته شد بر پشت کتاب و نختها بی جامه یا خانه نقش کند از دور
 باشد و اگر شمس بنورده درجه حمل رسد قمریابد انورد و کلونین
 پیوسته باشد و سعود ناظر و از نخوس ساقط انطالع معاشره بطالع

اسد این شکل بر کشند آند این بر خضمان غالب شود و در رمضان ظفر
 باشد و اگر شمس و شمس آند درجه با نوزده درجه یا بیست و یک درجه یا
 بیست و هفت درجه حوت باشد و قمر در سرطان هم بدین شکل که کنیم این
 شکل بر نیکین نغده نقش کند چون اکثرین با خود داد و نزد و ذرا وقتاً
 عزیز باشد و در جاه و منوریت و مالش بیفزاید **الواح اینست**

۳	۱۴	۱۵	۱		۱	۱۱	۱۴	۱
۹	۷	۹	۱۲		۱۳	۲	۷	۱۲
۵	۱۱	۱۰	۸	۱۴	۳		۹	۹
	۲	۳	۱۳		۱۰	۵	۴	۱۵
۱۴		۳	۴		۳	۴		
۲	۹		۷	۱۴	۱	۱۴	۱۱	۱
۱۵	۸	۱	۱۰	۱۹	۳	۹		۹
۵	۱۴	۱۱	۴		۱۳	۷	۲	۱۲
۱۲	۲	۴	۱۳		۱۰	۴	۵	۱۵

				۳۴			
۱۹	۳	۴	۴	۱۲	۲	۴	۱۳
۵	۱۰	۱۵	۴	۵	۱۴	۱۱	۴
۱۱	۸	۱	۱۴	۱۵	۸	۱	۱۰
۲	۱۳	۱۲	۷	۲	۴		۷
۳۴				۳۴ ۱۴			
۴	۱۵	۱۰	۵	۱۱	۸	۱	۱۴
۴	۴	۳		۱۴	۲	۱۲	۱۲
۷	۱۲	۱۳	۲	۱۴	۳	۴	۴
۴	۱	۸	۱۱	۵	۱۰	۱۵	۴
۳۴				۳۴			
۷	۱۲	۱۲	۲	۱۴	۱	۸	۱۱
۴	۳	۴		۱۴	۷	۱۲	۱۳
۴	۱۰	۱۵	۵	۱	۴	۲	
۱۴	۸	۱	۱۱	۴	۱۵	۱۰	۵

در پشرد در اوقات معین باشد و در جاه منزل و ماش بیفزاید ۵
 در ۵ چند زهره به ۲۷ درجه حریف باشد و مورد سرطان به ۱۵ درجه
 یا به ۴ درجه نوب این شکل بشکند عنوان دکلاب برپا زه رکوی کشند
 چون کردی بشود شوارستانا زک با سرب بشود دان اب بکودک هند
 تا بخورد بشیر اشان بستند و اگر روی این آب بخورد با بونی دهند تا
 بخورد چنانکه نامها شان بران کوباس بوقت نوشتن نقش کرده باشد
 نذ بر روی غاشق شود چنانکه از وی فشکند و اگر همچنان اب را در چشم
 بکشد بنام هر کس خواهد بود بر وی مسلط کرد نذ اگر بدین دین بماند
 نقش کند همان خاصیت دهد و اگر بندگان که گفته آمد شمس بخیر
 یا بقوس باشد و مورد برجی از خانیهای نحسین و غیرین با تعال
 بد بنام آنکه که بنویسند و بسوزانند آنکس پیمان شود و اگر خواهد که
 میان قوی غرقه افتد یا کسی را دشمن کوی کند فریجه که گفته آمد بر کشند

تا بعد از پنج ضلع است در هر نقطه از گنبد و بعد بر گاه کرده
 در خانه ۹ یکی اضافه کنند و هر گاه دو باشد در آنهم و هر گاه یک
 در ۱۳۵

۱۰۴

و بنا خن چین پاره کند و پارهای کوچک داد و تمام ایشان پیشانند
 آن یکدیگر جدا کردند و اگر خواهند که بنایی با خراب کنند همین شکل بطالع
 چند چنانکه در آن در وجه طالع باشد و عین ناظر و عطارد منویس
 بر خشت خام که گاه در وی بنا شده بر کنند و آن خشت داد و تقارین
 و با بطل استخوانکه آن آب را برود در دوران بجمع بریزد خواب شود اگر
 عین دوا داد و ناسع باشد درین عمل بهتر باشد عمل چشمت است

برینو چینی نوشته میشود

						۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
						۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱
						۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷
						۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳
						۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹
						۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵
						۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱
						۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷
						۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳
						۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹
						۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵
						۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱
						۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷
						۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳

۱۰۵

۱۰ در این شکل با ملک قدیم بر خود مبارک داشته اند و از خواص یکی آنکه
 چون شهری بیاتره در بزم سرطان رسد و قریب به قتل بود از میان آید یا نماند
 یا نماند این شکل با ملک پاره نه نکند چون کسی از هر آده باشد باب
 شویند و آن آب را بدود و هفتای بخورند هر بودی کار نکند و چون بر
 کشند و کاری معتمد پیشاید در دست گیرند عوار حاصل کرد و اگر کسی
 در سندی بر یازدی وی بندند و سولک داد و در نظر بینداید و امر از جمیع

۴	۸۴	۸۵	۱۰	۴۴	۱۸	۴۹	۱۵	۹۸	۱
۲	۲۲	۷۸	۳۰	۷۹	۳۲	۷۴	۷۳	۱۹	۴۴
۸۷	۸۱	۳۹	۴۲	۴۲	۴۴	۹۹	۳۳	۲۰	۱۴
۹	۲۱	۳۳	۵۵	۵۴	۵۰	۴۳	۹۷	۸۰	۹۲
۹۳	۷۵	۴۱	۴۴	۴۹	۵۲	۵۴	۴۰	۲۹	۸
۹۰	۲۹	۴۳	۴۵	۴۸	۵۲	۵۷	۲۸	۷۲	۱۱
۹۵	۷۰	۴۱	۵۸	۵۱	۴۷	۴۹	۹۰	۲۱	۹
۱۲	۲۴	۹۸	۵۹	۲۹	۳۷	۳۵	۹۵	۷۷	۸۹
۱۳	۸۲	۲۳	۷۱	۲۵	۴۹	۲۷	۲۸	۷۹	۸۸
۱۷	۱۹	۴۱	۷	۸۳	۵	۸۹	۳	۹۷	۹۵

در خانه ۹ یکی اضافه کنند و هر گاه دو باشد در آنهم و هر گاه یک
 در ۱۳۵
 این شکل با ملک قدیم بر خود مبارک داشته اند و از خواص یکی آنکه
 چون شهری بیاتره در بزم سرطان رسد و قریب به قتل بود از میان آید یا نماند
 یا نماند این شکل با ملک پاره نه نکند چون کسی از هر آده باشد باب
 شویند و آن آب را بدود و هفتای بخورند هر بودی کار نکند و چون بر
 کشند و کاری معتمد پیشاید در دست گیرند عوار حاصل کرد و اگر کسی
 در سندی بر یازدی وی بندند و سولک داد و در نظر بینداید و امر از جمیع

در خانه ۹ یکی اضافه کنند و هر گاه دو باشد در آنهم و هر گاه یک
 در ۱۳۵
 این شکل با ملک قدیم بر خود مبارک داشته اند و از خواص یکی آنکه
 چون شهری بیاتره در بزم سرطان رسد و قریب به قتل بود از میان آید یا نماند
 یا نماند این شکل با ملک پاره نه نکند چون کسی از هر آده باشد باب
 شویند و آن آب را بدود و هفتای بخورند هر بودی کار نکند و چون بر
 کشند و کاری معتمد پیشاید در دست گیرند عوار حاصل کرد و اگر کسی
 در سندی بر یازدی وی بندند و سولک داد و در نظر بینداید و امر از جمیع

۱۱ در ۱۱ چون خنجر به ۲۱ درجه میزان رسد و در هر بوی ستارن بعد با ناطق این
 شکل با برکات غنچه کشند و چون قریب چنان یا چنان ده درجه نور باشد در چنبد
 بیازدی دست بندند هر جا دره صعبه در پیش آید سهل گردد و هیبتی عظیم در
 دل بچشم خضم انگند و اگر مایل فرزند و این شکل در میان اغان فرزند هیچ
 کدی می یابد و در محنت طمانند و اگر کسی خواهد که بسیار دود و مانده نشود
 این شکل با بر ساق بندد و بسیار در نون تا در شود و اگر خواهد که کارهای
 کند

۱۲	۲۵	۲۷	۴۹	۴۱	۷۳	۸۵	۹۷	۱۰۹	۱۲۱	۱
۳۸	۵۰	۴۲	۷۴	۸۹	۹۸	۱۱۰	۱۱۱	۲	۱۱۴	۲۶
۴۳	۷۵	۸۷	۹۹	۱۰۰	۱۱۲	۳	۱۵	۲۷	۳۹	۵۱
۸۸	۹۹	۱۰۱	۱۱۳	۴	۱۶	۲۸	۴	۵۲	۴۴	۷۶
۱۰۲	۱۱۴	۵	۱۷	۲۹	۴۱	۵۳	۹۵	۷۷	۷۸	۹۰
۴	۱۸	۴۰	۴۲	۵۴	۹۶	۹۷	۷۹	۹۱	۱۰۳	۱۱۵
۲۱	۴۳	۵۵	۵۶	۹۸	۸۰	۹۲	۱۰۴	۱۱۶	۱۱۷	۱۹
۴۵	۵۷	۹۹	۸۱	۹۳	۱۰۵	۱۱۷	۸	۴	۳۲	۴۳
۷	۸۲	۹۴	۱۰۶	۱۱۸	۹	۲۱	۳۳	۴۴	۴۵	۵۸
۹۵	۱۰۷	۱۱۹	۱۰	۲۲	۲۳	۳۵	۴۷	۵۹	۷۱	۸۲
۱۲	۱۱	۱۲	۲۴	۳۶	۴۸	۶۰	۷۲	۸۴	۹۶	۱۰۸

۷ در ۷ چون عطار در ۱۵ درجه سنبله باشد و نمود در سرطان این
 شکل بر باد که باس نو نویسد یا بر پاره کتان بشک و ذغنون و کلاب و چون
 نمود چه شرف ایدان که باس بنویسد و ان اب بمسود و هند تا با از حدود بحر
 باطل شود و اگر کسی و اگر کسی با شراب خورد و خاطرش نترسد و اگر در طعام جو
 دو کیاست بیفزاید و اگر همین شکل بر حیرت کشد یا بدکا غنچه که از این رقم
 کرده باشند و با خوشین داد علم را با فی و شعر بر وی اسان شود و هر حاجتی
 که با هل تم دارد و داشت و اگر بری با خود دارد و ضعف بر وی غالب نشود

۲۲	۱۲	۳	۴۸	۳	۲۱	۳۹	۱۷۵	۴۹
۴	۱۷	۳۲	۲۵	۸	۴۳	۴۳	۱۷۵	۴۹
۲۱	۲۲	۳	۳۸	۴۴	۵	۱۳		
۳۱	۲۹	۳۷	۴	۱۴	۱۵	۲۳		
۴۸	۷	۸	۱۶	۲۴	۳۲	۴۰		

در صورتیکه میوه در این اقله تمام باشد
در صورتیکه میوه در این اقله تمام باشد

۱۷۵								۱۷۵							
۲۸	۱۷	۴۸	۳۰	۵	۸	۳۹		۲۸	۳۱	۴	۱۴	۴۷	۸	۳۹	
۳۸	۲۷	۱۴	۴۷	۲۹	۴	۱۴		۳۸	۲۷	۳۰	۵	۱۵	۴۹	۱۴	
۱۳	۲۷	۲۹	۱۵	۴۹	۳۵	۳		۱۳	۲۷	۲۹	۲۹	۴	۲۱	۴۵	
۲	۱۲	۳۹	۲۵	۲۱	۴۵	۳۴		۴۴	۱۲	۳۹	۲۵	۲۵	۳	۲۰	
۳۳	۱	۱۱	۳۴	۲۴	۲۰	۴۴		۱۹	۴۲	۱۱	۴۲	۴۴	۳۴	۲	
۴۳	۲۲	۷	۱۰	۴۱	۲۳	۱۹		۱	۱۸	۴۹	۱۰	۴۱	۲۳	۲۳	
۱۸	۴۹	۳۱	۹	۹	۴	۲۲		۳۲	۷	۱۷	۴۸	۹	۴	۲۲	

۸ در ۸ جدول مربعی ۵ در ۵ برطان رسد و غیره و با شکل بر کاغذ
 کنند و با خود در آنش قضاة و در آن صاحب جمل باشد و در آن کس شریک باشند و اگر
 بر یکدیگر همان نقش کنند همین فعل کند و اگر شود بیاد روی بود و کس این شکل بدین
 با رسمیت نای جوین کنند و چون فرود خای شیش باشد بنظر غیر طلوع افتاد این
 مان است و معلوم شد شفا یابد و اگر شفا بود که باران نیامده باشد و جوار و در آن
 بر چرخن بر آب کنند و سولت بخیزد بر این غیریک حد بد شد و لایق بیاید و در آن
 باشد بهتری بود و این شکل بدین اختیار که کنیم و بکنید باشد چنانکه طاق و در دنیا
 در سینه لایق است بنزد و لایق است با بعد و غنیمت است با آن شفا یابد و در آن
 زل

۱۹	۵۱	۹۲	۱۷	۳۲	۳۵	۴۹	۱
۴۵	۲	۳۱	۳۹	۹۱	۱۸	۱۵	۵۲
۱۹	۴۴	۴۹	۱۴	۳	۴۸	۲۳	۲۰
۳۴	۲۹	۴	۴۷	۵۰	۱۳	۲۰	۹۳
۵	۴۲	۲۹	۱۲	۲۱	۵۸	۵۵	۲۸
۵۹	۲۷	۲۲	۵۷	۴۰	۱۱	۹	۴۱
۱۰	۳۷	۴۴	۷	۲۹	۵۳	۹۰	۲۳
۵۹	۲۴	۲۵	۵۴	۴۳	۸	۹	۳۸

۴ در ۴ حرکت مربعی با ۲۷ در ۲۷ جدول مربعی ایستاده و بی نام باشد از ثلثت باشد
 این شکل با بر کاغذ کنند با بر یکدیگر با بر نه بنک و در عنوان مکتوب هم بدین وقت
 در چند و چون شفا باشد و خواسته که ساکن شود یا خواهد که خوشی بخیزد
 این کاغذ در میان ایشان از هم با رنگند خصوصیت منقطع کرد و اگر این
 کاغذ با خوشن و آرد یا بر پاره نخاس منشر کنند و با خود آن در آن یکدیگر
 این کاغذ

4

شکل ۳۴۹ اینست

81	4	44	44	1	44	82	8	71
40	22	24	88	27	14	42	24	24
18	78	23	10	72	28	17	80	25
82	7	70	80	8	48	28	2	44
41	42	28	84	41	22	87	24	21
14	74	24	14	77	22	12	78	20
47	2	48	84	4	72	49	4	47
84	28	20	42	48	27	88	20	22
11	74	24	18	77	12	74	24	21

شکل ۳۴۴ اینست

71	44	44	8	1	4	82	44	81
44	44	78	2	8	7	28	80	82
47	72	48	2	4	2	44	84	47
24	14	24	44	27	42	42	88	40
21	22	48	24	41	42	87	84	41
22	27	20	40	38	88	88	42	84
28	28	23	80	72	78	17	10	28
20	22	24	78	77	74	12	14	14
21	24	24	74	74	12	18	11	11

افضا جایی را عدد کرد و بیانی
 و قدری کند عدد بیانی الله و
 قلند او و جالوت است اسمی
 در عوض این بر کند و قدری
 و دره و دانه و غاس و غیر کرده
 چون غوزه اعم بر بیانی
 ای را بر اینها و آن در
 مقام منصف

40

۱۲ در ۱۲ چون مشرب ۴ دجه حمل رسد و نمود و سرمان بود این شکل بر
 کاغذ کشند و در پنجه بوقتی که زهر بدجه شرف باشد و چون بکاری
 پیش شاهان و بندگان رود در دست گیران کاغذ باید و اگر کسی نماند که
 تواند خرد چو این شکل با خود دارد بسیار خردن قادر شود و اگر این
 شکل بر تخته دزد یا نفعه نقش کند و با خود دارد پیش پادشاهان محترم و بانکه
 باشد و عارنده این شکل دست بهر کاری که زند اندان قادر چرب بدیداید

139	138	8	8	141	134	10	3	132	134	12	1
7	4	14	137	4	4	132	135	11	2	132	132
129	127	17	20	134	129	18	22	132	131	13	22
18	19	58	128	14	21	132	13	14	23	121	132
118	114	22	24	112	112	24	27	114	110	34	28
21	20	114	112	22	28	118	111	28	24	12	104
102	102	31	34	100	28	24	44	48	106	26	48
42	22	101	104	20	48	44	104	28	34	42	108
41	40	84	82	42	88	81	48	84	40	40	44
88	82	42	84	86	82	42	87	84	80	44	88
78	74	48	48	74	81	42	70	74	82	41	72
44	46	77	80	44	44	78	72	42	71	73	84

روز کار تقسیم هر که اسبنداد ندید این شکل را کشد بدی
 درسی کند و در نینا اگر در دروغ خودی دود بیاید و بیانی
 بهیچ چیز علاج ندی

18	29	42	57	71	85	99	113	127	141	155	169	1
44	58	72	86	100	114	128	142	156	170	2	14	3
72	86	100	114	128	142	156	170	2	14	31	45	59
102	116	130	144	158	172	186	200	214	228	40	54	68
118	132	146	160	174	188	202	216	230	244	84	98	112
146	160	174	188	202	216	230	244	258	272	104	118	132
2	16	30	44	58	72	86	100	114	128	142	156	170
34	48	62	76	90	104	118	132	146	160	174	188	202
46	60	74	88	102	116	130	144	158	172	186	200	214
61	75	89	103	117	131	145	159	173	187	201	215	229
110	124	138	152	166	180	194	208	222	236	250	264	278
139	153	167	181	195	209	223	237	251	265	279	293	307
148	162	176	190	204	218	232	246	260	274	288	302	316

در 14 چون نعل 21 درجه حمل

تا هوا ببارگازند کنند چون کبریا خرفان
 پادشاه یا بزرگ باشد و بار سمنی داشته باشد چون این شکل با خود
 داد و این کرد و اگر کارهای نوبی پوشیده دارند بر روی ظاهر کردند
 شکلی که شروع کند بکتر اندیشه بر روی حمل شود شکل اینست

شکل
 پادشاه
 پادشاه
 پادشاه

28	42	56	70	84	98	112	126	140	154	168	182	196
134	148	162	176	190	204	218	232	246	260	274	288	302
3	17	31	45	59	73	87	101	115	129	143	157	171
133	147	161	175	189	203	217	231	245	259	273	287	301
54	68	82	96	110	124	138	152	166	180	194	208	222
112	126	140	154	168	182	196	210	224	238	252	266	280
84	98	112	126	140	154	168	182	196	210	224	238	252
109	123	137	151	165	179	193	207	221	235	249	263	277
83	97	111	125	139	153	167	181	195	209	223	237	251
88	102	116	130	144	158	172	186	200	214	228	242	256
78	92	106	120	134	148	162	176	190	204	218	232	246
85	99	113	127	141	155	169	183	197	211	225	239	253

در 13 چون زهره بدرجه شرف رسد و قمر شریف ناظر بود بنظر درستی

این شکل بر تخته از نقره کنند چنانچه در طبع افتد در آن شکل نگاه کنند از پیش
 برینز و اگر مطلوبی بخورد دارد اگر چه ناصح باشد صاحب قبول کرد و اگر بخایند
 پیش بزرگی یا پادشاهی رود این شکل یاد در دست گیرد و بر آب بوی داد آن کار
 بیاید و اگر بر کاغذ کشند هم در آب بود و شکل در آن صفحه نمود می شود

۱۴۱	۱۴۴	۱۴۶	۱۴۱	۱۴۲	۱۴	۲۴	۱	۴	۱۸	۱۹	۱۹۹	۱۷۴	۱۸۱	۹۲
۱۳۹	۱۴۴	۱۴	۱۴	۱۳۵	۱۴	۱۹	۵	۱۵	۱۴	۱۸۹	۱۹۴	۱۸۰	۱۹۰	۱۸۷
۱۴۸	۱۳۲	۱۳۸	۱۴۲	۱۳۸	۲۲	۹	۱۳	۱۷	۳	۱۹۸	۱۸۲	۱۸۸	۱۹۲	۱۷۸
۱۲۹	۱۹	۱۳۴	۱۴۹	۱۳۲	۱۴۶	۴	۱۱	۲۱	۲۲	۱۷۹	۱۸۴	۱۹۶	۱۸۳	۱۹۷
۱۳۲	۱۳۶	۱۵۰	۱۴۵	۱۳۵	۸	۲	۲۵	۲	۱۰	۱۸۳	۱۷۷	۲۰۰	۱۹۵	۱۸۵
۱۴۴	۱۷۴	۱۵۱	۱۵۹	۱۴۸	۱۱۹	۱۳۲	۱۰۱	۱۰۴	۱۱۸	۹۴	۷۴	۵۱	۵۴	۹۸
۱۴۲	۱۴۹	۱۵۵	۴۲	۱۶۵	۱۶۲	۱۱۳	۱۱۹	۱۰۵	۱۱۵	۱۱۲	۹۹	۵۵	۹۵	۹۲
۱۷۲	۱۵۹	۱۴۲	۱۶۲	۱۵۲	۱۲۲	۱۰۹	۱۱۲	۱۱۶	۱۰۲	۷۲	۵۹	۹۲	۹۶	۵۳
۱۵۲	۱۹۱	۱۷۱	۱۵۷	۱۷۲	۱۰۳	۱۱۱	۱۲۱	۱۰۷	۱۳۲	۵۴	۹۱	۷۱	۵۷	۷۲
۱۵۸	۱۵۲	۱۷۵	۱۷۰	۱۴۰	۱۰۸	۱۰۲	۱۳۵	۱۳۰	۱۱۰	۵۸	۵۲	۷۵	۷۰	۹۰
۴۱	۴۹	۲۴	۳۱	۴۳	۳۱۴	۲۳۴	۲۰۱	۲۰۴	۲۱۸	۹۱	۹۹	۷۴	۸۱	۹۲
۳۹	۴۴	۳۰	۴۰	۳۶	۲۱۴	۲۱۹	۲۰۵	۲۱۵	۲۱۲	۸۹	۹۴	۸۰	۹۰	۸۷
۴۸	۳۲	۳۸	۴۲	۳۸	۳۳۳	۲۰۹	۲۱۳	۲۷	۲۱۳	۹۸	۸۴	۸۸	۹۲	۷۸
۲۹	۳۴	۴۹	۳۲	۴۶	۲۰۴	۲۱۱	۲۲	۲۰۷	۲۲۲	۶۹	۸۴	۹۴	۸۲	۹۷
۳۳	۲۶	۵۰	۳۵	۳۵	۲۰۸	۲۰۲	۲۲۵	۲۲۰	۲۱۰	۸۲	۷۶	۱۰۰	۹۵	۸۵

۱۴ و ۱۹ چون بیخ ۲۸ درجه حوزا رسد و نمره در میان باشد بخت دبی

بطالع حوزا این شکل بر حیدر کشند و در میان بار خندان زد و این باشد

بیرکت این شکل بندگوار و اگر شکل بیک و زعفران بیک اندکشد و با حوض

دارند در دل چشم خلایق بی بین گویند و اگر چه جماعتی باشند که همچو این بنا

۳۴	۳۳	۴۴	۹۵	۹۸	۹۷	۱۳	۱۲۹	۱۹۲	۱۹۱	۱۹۳	۱۹۲	۲	۱
۳۹	۳۵	۱۴۳	۹۸	۹۷	۱۰۰	۹۹	۱۳۳	۱۳۱	۱۹۲	۱۹۹	۱۹۵	۴	۳
۱۰۲	۱۰۱	۱۳۲	۱۳۳	۱۳۹	۱۳۵	۱۷۰	۱۶۹	۴	۵	۳۸	۳۷	۷	۶۹
۱۰۴	۱۰۳	۱۳۶	۱۳۵	۱۹۸	۱۹۷	۱۷۲	۱۷۱	۸	۷	۴۰	۳۹	۷۲	۷۱
۱۳۲	۱۳۱	۱۷۴	۱۷۳	۱۰	۹	۴۲	۳۱	۷۴	۷۳	۱۰۹	۱۰۵	۱۳۸	۱۳۷
۱۴۲	۱۴۳	۱۷۴	۱۷۵	۱۲	۱۱	۴۴	۴۳	۷۴	۷۵	۱۰۸	۱۰۷	۱۳۰	۱۳۹
۱۴	۱۳	۴۲	۴۵	۷۸	۷۷	۱۱۰	۱۰۹	۱۱۴	۱۱۳	۱۴۹	۱۴۵	۱۷۸	۱۷۷
۱۹	۱۵	۴۸	۴۷	۸۰	۷۹	۱۱۲	۱۱۱	۱۱۶	۱۱۵	۱۴۸	۱۴۷	۱۸۰	۱۷۹
۸۲	۸۱	۸۸	۸۹	۸۵	۱۱۸	۱۱۷	۱۵۰	۱۴۹	۱۸۲	۱۸۱	۱۷	۵۰	۴۹
۸۶	۸۳	۸۸	۸۷	۱۲۰	۱۱۹	۱۵۲	۱۵۱	۱۸۲	۱۸۳	۲۰	۱۹	۵۲	۵۱
۱۲۲	۱۲۱	۱۵۴	۱۵۳	۱۸۹	۱۸۵	۲۲	۲۱	۵۴	۵۳	۵۸	۵۷	۹۰	۸۹
۱۲۴	۱۲۳	۱۵۹	۱۵۵	۱۸۸	۱۸۷	۲۴	۲۳	۵۴	۵۵	۹۰	۵۹	۹۲	۹۱
۱۹۰	۱۸۹	۲۴	۲۵	۲	۲۴	۴۲	۴۱	۴۴	۴۳	۱۲۹	۱۲۵	۱۵۸	۱۵۷
۱۹۲	۹۱	۲۸	۲۷	۳۰	۲۲	۳۱	۴۳	۴۲	۴۹	۹۵	۱۲۷	۱۴۱	۱۵۹

۱۵ در ۱۵ چون شمس قبل درجه حمل رسد این شکل بار کاغذ کشند و با

دارند دشمنان طغریابند و همین شکل با چون افتاب بنورده درجه حمل

رسد بدایح زین کشند و با خویشتن دارند یاد نیا هان و معا بنودک

دارند و اگر همین شکل با چون شمس ۲۵ یا ۲۷ درجه حوزا رسد بر

کشند و با خرد دارند پیش روزها و هل نلم مقبول باشد و شکل اینست

دست نداد و دست بهر چه رستند مدتی نزدیک بیشتر گردد و همچنان چون
 شری به ۲ با ۲ درجه سنبله رسد و تقریبا در درجه نود رسد این شکل را
 بلوغ قلبی گویند و چون کسی یا خفتگان باشد چو بر سینما لاجوردند

ساکن گردد

۱۳۰	۱۴۸	۲۱۶	۸	۱۲۲	۱۷۱	۲۱۹	۱۱	۱۲۶	۱۷۴	۲۲۲	۱۴	۱۱۳	۱۶۱	۲۰۹	۱
۲۰۰	۲۲	۳۰۴	۱۸۴	۲۰۳	۲۷	۱۰۷	۱۸۲	۲۰۴	۳۰	۱۱۰	۱۹۰	۱۶۲	۱۷	۹۷	۱۷۷
۳۰	۲۲۸	۱۳۶	۸۸	۴۲	۲۵۱	۱۲۹	۹۱	۴۶	۲۵۴	۱۳۲	۹۴	۳۴	۲۴۱	۱۲۹	۸۱
۱۵۲	۷۲	۵۹	۲۳۲	۱۵۵	۷۵	۵۹	۲۳۵	۱۵۸	۷۸	۶۲	۲۳۸	۱۴۵	۴۵	۲۹	۲۲۵
۱۲۵	۱۷۳	۲۲۱	۱۳	۱۱۴	۱۶۲	۲۱۰	۲	۱۱۹	۱۶۷	۲۱۵	۷	۱۲۲	۱۷۲	۲۲۰	۱۲
۲۰۵	۲۹	۱۰۶	۱۸۹	۱۹۴	۱۸	۹۸	۱۷۸	۱۹۹	۲۳	۱۰۳	۱۸۳	۲۰۴	۲۸	۱۰۸	۱۸۸
۳۵	۲۵۳	۱۳۱	۹۳	۳۴	۲۴۲	۱۳۰	۸۲	۲۹	۲۴۶	۱۳۵	۸۷	۴۴	۲۵۲	۱۴۰	۹۲
۱۵۲	۷۷	۹۱	۲۳۲	۱۴۶	۹۴	۵۰	۲۳۶	۱۵۱	۷۱	۵۵	۲۳	۱۵۶	۷۴	۹۰	۲۳۶
۱۱۵	۱۶۳	۱۶۶	۲۱۱	۳	۱۲۵	۱۷۶	۲۲۴	۱۶	۱۲۱	۱۶۹	۲۱۷	۹	۱۱۸	۲۱۴	۹
۱۹۵	۱۶	۹۶	۱۷۹	۱۷۹	۲۰۸	۲۲	۱۱۲	۱۶۲	۲۵	۱۰۵	۱۸۵	۱۹۸	۲۲	۱۰۲	۱۸۲
۲۵	۲۲۲	۱۲۱	۸۲	۴۸	۲۵۶	۱۳۳	۹۶	۳۱	۲۴۹	۱۳۷	۸۹	۳۸	۲۴۶	۱۳۴	۸۶
۱۴۲	۹۷	۵۱	۲۲۷	۱۹۰	۸۰	۹۲	۲۳۱	۱۵۲	۷۲	۵۷	۲۳۳	۱۵۰	۷۰	۵۴	۲۳۰
۱۲۲	۱۷۰	۲۱۸	۱۰	۱۱۶	۱۶۵	۲۱۳	۵	۱۱۶	۱۶۴	۲۱۲	۳	۱۱۶	۱۶۵	۲۱۲	۱۵
۱۰۲	۲۶	۱۰۶	۱۸۹	۱۹۷	۲۱	۱۰۱	۱۸۱	۱۹۶	۲۰	۱۰۰	۱۸۰	۲۰۷	۲۱	۱۱۱	۱۹۱
۲۲	۲۵۰	۱۳۸	۹۰	۳۶	۲۴۵	۱۳۳	۸۵	۳۶	۲۴۴	۱۳۲	۸۴	۳۷	۲۵۵	۱۳۳	۹۵
۱۵۴	۷۶	۵۸	۲۳۴	۱۴۶	۹۹	۵۲	۲۲۹	۱۳۸	۹۸	۵۲	۲۲۸	۱۵۹	۷۹	۹۳	۲۳۹

۱۸ در ۱۸ چون برج به ۲۸ درجه جیبی رسد و تقریبا در النور باشد و اگر
 بجهت درجه بود بصورتی باشد صغر بود این شکل بنبك و ذمفونان برپاره کتات
 نویسد چون کسی یا نبسته باشد این شکل را با بستریند و اگر بخورد کتاده گردد
 در جهت افتاب پست رسد درجه نوزده با جود باشد و زهره بنونده درجه نوزده
 بود این شکل را بر کاغذ کشند و با خورد آن رند هم کارها و بسته بندی کنند

۳۲۱	۲۱۶	۲۲۲	۲۶۶	۲۹۲	۱۹۹	۲۱۲	۲۰۸	۲۱۵	۱۱۴	۱۰۶	۱۱۶	۹۰	۵۵	۶۲	۶	۱	۸
۳۲۲	۳۲	۳۱۸	۲۹۸	۲۹۴	۲۱۳	۲۱۲	۲۱۰	۱۱۵	۱۱۳	۱۱۱	۹۱	۵۹	۵۷	۷	۵	۳	
۳۱۶	۳۲۴	۲۱۹	۲۶۳	۲۷۱	۱۱۵	۲۰۹	۲۱۶	۲۱۱	۱۱۰	۱۱۷	۱۱۴	۵۶	۶۲	۵۸	۲	۹	۳
۳۲۲	۲۱۶	۲۲۴	۱۹۸	۱۹۲	۱۹	۲۶	۲۱۲	۲۰۶	۲۱۴	۱۵۰	۱۳۵	۱۵۲	۱۰۵	۱۰۰	۱۰۷	۱۰	
۲۱۸	۲۲۵	۲۲۰	۱۹۹	۱۹۷	۱۹۵	۲۵	۲۳	۲۱	۲۱۳	۲۱۱	۲۰۹	۱۵۱	۱۴۹	۱۴۲	۱۰۶	۱۰۲	۱۰
۲۱۸	۲۲۵	۲۲۰	۱۹۹	۱۹۷	۱۹۹	۲۰	۲۲	۲۰۸	۲۱۵	۲۱۰	۱۴۹	۱۵۲	۱۴۸	۱۰۱	۱۰۸	۱۰۳	۱۰
۵۱	۴۹	۵۲	۸۷	۸۲	۸۹	۱۲۲	۱۱۸	۱۲۵	۱۸۹	۱۸۱	۱۸۸	۲۴۹	۲۴۴	۲۵۱	۲۵۵	۲۸	۲۸۷
۵۲	۲۳۸	۵۰	۴۸	۸۸	۸۶	۸۳	۱۲۴	۱۲۲	۱۳۰	۱۸۳	۱۸۵	۱۸۳	۲۵۲	۲۴۶	۲۸۴	۲۸۳	۲۸۲
۴۶	۵۲	۴۹	۸۲	۹۰	۸۵	۱۱۹	۱۲۶	۱۲۱	۱۸۲	۱۸۴	۱۸۲	۲۳۵	۲۵۲	۲۴۶	۲۸	۲۸۸	۲۸۳
۱۷۷	۱۷۲	۲۴	۱۷۹	۱۵	۱۰	۱۷	۲۵۲	۲۶	۹۶	۹۱	۹۸	۲۲۶	۲۲۱	۲۷۸	۱۵۹	۱۵۴	۱۶۱
۱۷۸	۲۲	۱۷۶	۱۷۴	۱۶	۱۳	۱۲	۲۵۹	۲۵۱	۲۵۵	۹۷	۹۵	۹۲	۲۷۵	۲۷۲	۱۹۰	۱۵۸	۱۵۶
۱۸۳	۱۸۰	۳۶	۱۵۵	۱۱	۱۸	۱۳	۲۵۲	۲۶۱	۹۹	۲۵۶	۹۲	۲۷۲	۲۷۹	۲۷۴	۱۵۵	۱۹۲	۵۷
۱۲۲	۱۲۷	۱۲۴	۲۹۸	۲۹۸	۲۰۵	۹۹	۹۳	۷۱	۲۲	۲۳۵	۲۴۲	۳۲	۳۷	۱۹۵	۲۴	۱۹۰	۱۹۶
۳۳	۱۲۱	۲۳۴	۳۴	۳۰	۷۰	۹۸	۹۶	۲۲۱	۲۲۹	۲۲۶	۳۲	۳۱	۳۹	۱۹۶	۱۹۴	۱۹۲	۱۹۲
۱۷۵	۷۸	۱۳۵	۱۲۰	۲۹۹	۳۴	۲۰۱	۷۲	۶۲	۲۲۹	۲۳۳	۲۳۸	۳۸	۴۵	۳	۱۹۱	۱۹۸	۱۹۲
۷۸	۲۳	۸۰	۱۴۱	۱۲۶	۱۳۳	۲۹۹	۲۹۹	۲۳	۲۸	۳۵	۲۳	۱۹۹	۲۰۶	۲۳۱	۲۶۶	۲۳۳	۲۳۳
۷۹	۷۷	۷۵	۱۳۱	۱۳۴	۱۳۰	۱۳۸	۲۹۲	۲۹۱	۲۴	۲۳	۳	۲۰۵	۲۰۳	۲۰۶	۲۲۲	۲۲	۲۲۸
۷۴	۸۱	۷۶	۱۴۶	۱۴۴	۱۲۹	۲۹۰	۲۹۲	۲۹	۲۶	۳۱	۲۰۰	۲۰۷	۲۰۳	۲۲۲	۲۲۲	۲۲۶	۲۲۶

در درجه نوزده بود و با کتاده کشند

۱۴ در ۱۴ شاید که با خوردن آرد همه کسالت و درشتگی آردی برچی چون خول
 ۲۷ درجه جری رسد این شکل بر لوح از رب نقش کند در خانه و فرزند
 مادر و کزدم و حشرات در آن خانه نیاید و اگر آیند نزنند ۲۰ در ۲۰ چون این
 بخت باشد و زهر بنام رسد این شکل بر پاره حویر کشند یا بر کاغذ
 اینم آبخند چون زهر به ۲۸ درجه حوت رسد در پمچ چون بر مرغ
 بندند شفا یابد و اگر خانه که جادوی کرده باشند این شکل بر کندن خود
 سفید بندند بعد از آن خود را در آن خانه رها کنند بیرون تا آنجا که بحر
 کرده باشند بایستد ۲۱ در ۲۱ چون تیغ به ۱۴ درجه غریب رسد و زهر
 و شری زوی ساقط این شکل بر پوست کشند بطالع آن درجه که گفته
 چون شخصی خواهد که با هی رود در تو خراهی که در آن راه در خواهد و رسد و در
 برهنه با نایب در کف آن دروازه که آن شخص بدو خواهد رفت در آن گذشت
 در آن ۲۲ در ۲۲ چون قریب ۱۳ درجه نرسد این شکل بر کاغذ کشند

دهم بدین وقت در پمچ و در کردن اسب بنده چنانکه آن اسب برود مانده
 نشود و خطا نکند اما در آن وقت که این شکل بر روی کشاید که نما نظر بر تیغ
 و در بود و شری بد و فاعل ۲۲ در ۲۳ چون لیت ۳ درجه جزا رسد این
 شکل بر کاغذ کشند چنانکه جفت در وینا باشد چون عطا در ۱۵ درجه سبل
 رسد در پمچ و با خوردن آرد زخم مار بر وی کار نکند و اگر کسی یا مار کند با
 با بشوید و اگر بخورد شفا یابد ۲۴ در ۲۴ جز عطا در ۱۵ درجه
 سبله باشد و قدر بر چنان صوت مودم باشد و عطا در بنظر و تیغ
 متصل بود و هردو سلیم باشد و شری این شکل بر پاره اطلس بندد کشند
 و اگر اطلس نباشد بر کاغذ و آرد نیک فریستد و با خوردن آرد در عطا
 که شروع کنان معلوم بر وی اسان شود و اگر ایشان بدکی غالب شود این
 شکل با خوردن آرد هرگز چری فراسش نکند و اگر در آن وقت که این شکل
 کند در آن قمر و زهره باشد یا قران عطا در و زهره در معلوم و تیغ

روغن بنفشه
 که در شکر کز آن
 با شکر کز آن
 از او یا شکر
 ناده روزی که
 نیکو

ز نقاشی نما موثر تمام دارد ۲۵ در ۲۵ چون آفتاب بعتده داسر رسد
 و قمر سعور باشد بمنزله طبع این شکل بنگ و دندان بر کاغذ کشند
 چون کج نادرد بر باشد بر سر بند و حالی در سرا و ساکن گردد و چون هر
 به ۲۷ درجه جزا باشد و توان طریقه و محرقه دور بود بطالع جزا بود
 این شکل بر پوست آه کشند و در نرسر کوی که بخند یک بر خوی نکند
 ۲۴ در ۲۴ اگر سیالی بود که بای ستودمان باشد چون شتر به ۱۵ درجه
 دسد و قمر سعور بود این شکل بطالع ۲۷ درجه سنبله بر پوست آه کشند
 بشرط آنکه بر سر با زنب نباشد و در گردن اسپه بندند و در میان کله ابتدا
 کنند آن کله از با این باشد اگر بای شتر باشد باید که تربکف الخصب
 پیوسته بود این شکل بر پوست شتر کشند و اگر بای کلب باشد چون زهر
 به ۱۴ درجه قمر رسد و قمر بد و متقل باشد بطالع که زهره و قمر در برج
 طالع باشد و زحل بر برج و زین در دلو باشد این شکل بر پوست گاو کشند

داگر

۱۱

داگر کوسند باوی باشد چون آفتاب به ۱۴ درجه حمل رسد و قمر سعور باشد
 بر پوست کوسند کشند بطالع که قمر بد و برج طالع باشد و اگر بای خود است
 باشد چون زحل به ۲۵ درجه قوس رسد یا به ۲۱ درجه میزان به ۱۰ درجه جوزا
 یا به ۱۲ درجه دلو و قمر سعور باشد این شکل بر پوست خد و استر کشند همان فعل
 ۲۷ در ۲۷ چون آفتاب به ۱۹ درجه حمل رسد و برج به ۵ درجه اسد یا به ۲۱
 درجه جدی و قمر به ۱۵ یا به ۲۹ درجه حمل یا به ۴ درجه یا به ۱۵ یا به ۲۳ درجه قوس
 بود این شکل بر حرد بر زد کشند و چون زهره به ۲۷ درجه حوت رسد بد
 در سوم مرد می زند و در پاره اطلو زند و زند چون با خود دارند
 بجاعت کنند صغیر دارد و در میان این شکل با عنیز آوند و خاصیت با
 باهه کنی کوی که عجب باشد که اگر نختند خورد او در دختر بکر و آخشنود نتواند
 کرد ۲۸ در ۲۸ بس بنا رکت و خواجه عمر این شکل با کتر المقامد خوانده
 و چند خاصیت دارد چون شتر به ۵ درجه سرطان رسد و قمر سعور باشد

و از خوش ساقط این شکل بر کاغذ کشد چون با خود دارد بیشتر قناره
 و از آن قدر و منقوشا و نیز باید و مردم را بنهد و عبادت و صلاح دارد
 و میان مردم الفت انگذد و چون بوقت مجامعت با خود دارد اگر زهرندی شود
 دیند و مصلح و پاک دامن باشد و بر باد روید و باران بود و هر که غسل
 شقیع نکردد و چون آفتاب به ۱۴ درجه حمل رسد و قریب ۱۱ درجه حمل
 یا به ۳ درجه شود یا به ۱۳ درجه سرطان یا به ۱۲ درجه سنبله یا به ۷ درجه
 بطالع حمل که آفتاب در درجه طالع باشد این شکل بر کاغذ کشد چنانکه ۷۱۹
 در ۷ باشد ۱ جفت ۱ طاق و چون زهره به بیت و هفت درجه حوت
 رسد در پیچد هر که این شکل بخورد دارد پادشاهان سخن او شوند و پیش
 اصحاب ملاح محترم باشد و اگر در آرزوی این شکل بر مسالت پیش پادشاه
 در و مقبول القول باشد و چون از بجز مسالت کشد باید که مطاوردند
 یا جزایا میزان بود و تحت الشعاع نباشد و محترق بود و در بان رود

بود و چون زهره به ۲۷ درجه حوت باشد یا به ۲۳ درجه جوزا همین شکل
 بر حویله کشند چنانکه ۲۴ ۲۴ ۲۴ باشد بطریق ۷ در ۷ هر ۳ در ۳
 بر نفعی بگرچند آنچه هر و نفعی را سی و چهار در روی باشد و شریف فرزند
 دادنده این شکل بر دل و چشم خواند عام شریف و عزیز باشد و
 هر که او را به پیشد دست گیرد علی الخصوص زنان و با هر زن که
 سخن کند از دشمنی که در دنگشان جمله مطیع او شوند و چون
 قریب ۱۴ درجه شود باشد و زاید نمودن از اجتماع و استقبال بود و تمام
 زهره بود بعد از این مختار بود این شکل بر کاغذ کشند هر پانزده
 که این با خود دارد اندازه زنان و در زنان این باشد و بجز مزه رود
 نفع یابد و بیلاست برهن رسد و اگر در دندان با خود دارند چنانکه
 بر دم مانده نکردد و نشند نشود ۲۹ در ۲۹ چوک زحل بر ۲۱ درجه
 میزان رسد یا به ۲۵ درجه قوس و قمر تحت الشعاع باشد بیرون آن

طالع ساقط و اگر جمله در وند لاف باشد بجهت باشد این شکل بر تخته نو
 کشند چون کج یا سالی یا چیزی خواهد رفت گنبد ان دینه را با این شکل بهم
 بخند سالها ماند و کپی کج نامه هر کن بران راه یا بد و اگر کسی از خصم خوا
 که پنهان شود این شکل بر کاغذ کشد و با خود دارد هر جا که رود پنهان
 دارندش چنانکه همچو کس ودا بدست نتواند آورد در ۳۲ در ۳۳ پاریان این شکل
 با بر خود بسازد داشته اند یعنی که بر عدد دفعه های ماهستان ساعت که
 افتاب از تحت بجهت بجهت کند این شکل بر کاغذ کشند و هم در آن وقت
 از نو و نوبی برسد و در تقویم کار وی بدیداید و چون بجهت
 نقطه باز آید که این شکل کشیده اند خاستش باطل شود الا آنست که از نو
 دان خواص و یکی آنست که در آرزو این شکل از مرکب شجاجات امین باشد
 در ۳۱ در ۳۲ چون زحل بعبده راس رسد و زهره در حمل باشد به ۲۷
 درجه یا در عقرب این شکل بر تخته سین کشند و بر سر کوهی بلند که از آن

بلند

بلند تر که در آن در آن چنان باشد پس از نخت پخته بکنند که بالا و چنان باید که شکل
 بس که و دم باشد که هر چند بلند تر کند باریک تر باشد و چون افتاب به ۲۸ درجه
 شود باشد طالعی اختیار کند چنانکه افتاب در درجه طالع باشد این تخته بر پاره
 نهد و بر سر آن بسپارد چنانکه ان بسپارد و با شده دان فراخی ملخ فرود
 نیاید و اگر بگذرد کتبلایح نیان نکند اما در آن وقت که تخته دفن میکند اگر زهره
 در تحت لاف باشد بجهت برود و بنا بد که بوقت نقش کردن زهره جنبه بود ۳۲ در
 چون قمر به ۱۲ درجه حوت رسد یا به ۲۷ درجه جوزا یا به ۲ درجه پایه ۱۹
 درجه حمل و از آن احتراق دور بود و از استقبال و از غلغان ساقط و بعداً
 نالدر این شکل با بر ایند چنانچه نقش کند و چون سالی بود که با آن نیامده باشد
 بر سر کوهی و ند که بود چنانچه باشد و بنویسد چنانچه در دیباینه را بر آسمان کند
 و بر سر پایه بنهد بعد از آن چندان باران بیاید که بم ان باشد که طوفان شود
 و چون اینه را از سر پایه بر کسی بی باران با نا باشد و اگر همین شکل بجز

نیند بطریقی ۸۱۴ در ۸ باشد و اگر کمی یا بولسان کند بطریقی بکشد که ۴۳
 دقا باشد متناوبی هن بیکه با خود داد شیر تر بیاید که در ۳۳ در ۳۳
 چون نعل ۱۴ درجه یا به ۲۱ درجه میزان رسد و زهره در جوت یاد و جوتا
 و عطارد در سنبله یاد میزان باشد و زهره و عطارد اگر در درجه شریف باشد
 بهتر بود و باید که هر سه انا حراق در درجه شریف شکل بر اطللسیاه کشد
 دارند این شکل در هر کار که شروع کند زود بر آید و در چشم پادشاه و دست
 عزیز باشد و اگر تخمی در ختی بدست خود بکار دیا بنشاند نیک بود و اگر سیک
 با سر خشت بدست خود در بنای افکند در سالها بماند و از دلزله ایمن بود
 ۳۴ در ۳۴ این شکل سعادت و پاریسان این را پسندیده اند و بدو کشته
 خوانده اند میان حضان صلح افکند از جمله طبقات مردم اگر از جهت ^{دین} لا
 و اشراف باید در روزند خوانند کینه نبرند افتاب باید و اگر از جهت
 اصحاب صلاح بود و جنگیان و در هر کار نبرند و اگر از جهت حکایت

و نیتان بود بشرط عطارد و اگر از جهت زودا و تضافات و عمل بود بشرط شریف
 و اگر از جهت سولان و ماد و وزیند بود بشرط قمر و اگر از جهت شاخ و دها ^{تین}
 و اهل قلاع بود بشرط حمل و اگر از جهت زنان و مطران و عاشقان بود بشرط ^ن
 ان بعد هر کوی که باشد باید که ان کوکب بدرجه طالع بود یاد و ناستر و ^ن
 باید که مسعود باشد این شکل بر حیدر یا بر کاغذی که انا بریشم کرده باشند ^{بکشد}
 و صورت این هر دو شخص اگر با هم خصومت دارند ان نوم بکشد که انش ^ن
 نمیده باشد و صورتها در میان حیدر بچند بر تو سیک و نام انکس و نام ^ن
 خصم بیرون در سر چهاراه در کنگ تا غایت سه روز میان ایشان صلح افکند
 ۲۵ در ۲۵ چون مرتیج به ۱۴ درجه یا به ۲۶ درجه جدی رسد یا به ۱۴ درجه
 اسد رسد یا با اول درجه یا به ۱۰ درجه حمل این شکل بر پوست شیر کشند چون ^ن
 خود دارد جمله دو و دام مستخر او شوند و هیچ ضرر با او نمانند و نمانند ^{زند}
 ناموس و مالوس را این سخت است و چون افتاب به درجه نوباید

یا با قلی یا ۲ با ۲ درجه قوس و نعل در دنیا زود و ریاضت این شکل بر کاغذ کشند و بر
 کون چهار پای شمشیر بند و نام شود و در اندک این شکل از اوقات این باشد
 ۲۴ در ۲۴ درجه شریف ۱۵ درجه سرطان رسد و از احتراق دور باشد و از نحوس
 سافط و عطارد همچین و فرود نژد یاد و سرطان و باید که سعور باشد این
 شکل با پروتاهو کشند چون پادشاه ظالم بود و در عیال او بخود باشد این
 شکل بر بنی یک بر در سراج ان پادشاه در کشید چنانکه دست و پا هکند را و با
 عامه و شفق شود ۳۷ در ۳۷ درجه افتاب ۱۹ درجه حمل رسد و نعل با
 بد و هیچ نظر نباشد و قوس بینه ناس باشد با سعور بود این شکل بر کاغذ
 کشند و بزین فرود پدید چون کورک را دندان بر خواهد آمد بگردن او بندند
 اسان بر آرد و اگر شریف به ۴ درجه قوس باشد و قوس در نژد یا سرطان و از
 احتراق دور باشد و عطارد از شریف دور اگر مقدار ماه و شریف باشد شاید
 این شکل بر کاغذ کشند و چون کورک را ابله بر خواهد آمد ن بگردنش

بندند

بندند ابله اندک بر آرد و اگر بر اسوه باشد و خط و بخت انجامد ۳۸ در ۳۸
 چون زهره به ۴ درجه یا به ۱۵ درجه قد بود یا ۱۰ درجه جوزا و برج اذو
 دو باشد و قوس درجه شریف بود و سعور اگر زهره بعقل و اس بود بغایه
 کال باشد این شکل بکش و در صغیر آن بر حرد بکشند و چون کسی مانش کی باشد این
 حیرد و شرف زهره در سجد در موسم سردی بکشد و در او بچسباند و قدی
 از ان بر وی بشوید و قند می زیور استانه انکس بریزد و قند می بخورد انکس
 دهد و در زمان حیرد موسم گرفته و استانه انکس فر کشد دوستی مانش
 در در معن و سفا شود و اگر خواهند خواب کسی را به بندند شب چهار دم
 و پانزدهم و شانزدهم بوقت طلوع قوس بخیمین بر روی آری کوبند چنانکه
 بر او بر باشد و صورت انکس که خوانش را خواهد بستن بخوم بکنند و بسته تار
 موی ان سراد بدست آرند و با ابریشم هفت دنک بر هم تابند و با سوزن
 شکسته در چترهای صورت سخت کند و نکون با این شکل موسم گرفته از ان

نورها بریزد و بگوید بستم خواب فلان بنت فلان بد و شتی فلان بن فلان که
 هوش بد خواب بماند ۳۱ در ۳۱ چون زحل ۱۲ درجه میزان رسد
 و عطارد بد و ناطقه تریح و انتابا از زحل در باشد این شکل در تخته از نوک
 یا هنر نقش کند و در هر کشت را زیر که آن تخته وان شکل یاد فن کنند آن
 تلک آن بمن باشد ۳۴ در ۳۴ این شکل با رو میان مجب و حبی داشته اند
 و عزیز گرفته اند و این شکل با عین الغا بد خوانند و پادشاهان ندیم
 این شکل با تخته ندین نقش کرده اند و چون شریف به ۱۲ درجه سرطان
 رسد و از احتراق دور باشد و اگر با زهره یا اسیر بد بهتر باشد ۳۵
 بد و هیچ نظر نباشد این شکل با بحر پر زور یا اهل سر و تهر کنند یا بر کا
 که از ابریشم کرده باشند و شرف زهره در بچند چون با خود دارند در
 و علم و سخاوت و وفای و کثرت و فراست و دانش و رحمت بیغنا آید
 کبیا در حد آنکه در هر علم و عمل که شروع کند میسر شود و همچون با وی دشمنی

وختا

نشانند

نشانند کردن و دشمن او مطیع شود و الا هلاک گردد و چون شریف به ۲۵
 درجه قوس رسد و زهره یا به ۳ یا ۱۵ یا ۱۹ درجه یا ۲۴ یا ۲۵ درجه میزان
 باشد و یا ۱۲ یا ۲۳ درجه جوزا بود و از نخوس با خط باشد این شکل هم بران
 کنند که گفته اند و با خود وارد سما و هفت باید و ماههای پوشیده چون
 و غیران بوی رسد و اگر در سما وی خیا نت کنند و سوا شوند و زبان بد
 کوبان بد و بوی سینه کرده و تن درستی و خوی آورد و آرنده این اندر
 جگر و سپری زمین باشد ۳۶ در ۳۶ بوقت طلوع شعری سود چنانکه تریح بد
 حال باشد این شکل بر کا فذیر کنند بطالع بیدک بزنا نتا بر در بچند و
 موم گیرند و هفت تا شعری از دنبال مادیان بسا که هرگز نژاده باشد
 و اگر نریند باشد بهتر بود بکنند و بر هم بنابند و بدان شکل در موم
 را از سقف خانه و در آویزده شده در آن خانه نیاید و زنبور در آن خانه ن
 نشانند کردن و اگر در زمین فرزند بکنند بوقی که زحل در تحت الارض باشد

باشد موج از آن خانه بگیرد و چون با خود در اندازد زخم زینور و پسته
 نمودم و یکبار باشد ۴۲ در ۴۲ چون زحل بعد از اسرا باشد چنانکه
 در حل و سرطان و اسد و قوس باشد و عطارد در این شکل بر نخته از سرپ
 نشتر کند در شعر که این نخته را در فن کنند از ناله ایمن باشد و در وقت
 دفن کردن باید که شمایل و صاعد در این شکل بر کاغذ کنند با خود
 دارند و دارند این شتر ناله و بام انتاد و زیر و بر و ماندن
 این باشد ۴۳ در ۴۳ چون زهره با قل یا ۴ یا ۲۴ درجه حمل
 رسد یا ۸ یا ۱۴ درجه سنبله یا ۱۲ یا ۲۳ درجه عقرب و زحل پنج
 درجه باشد یا در مقابل و اگر احتراق زهره بود کایق تر باشد این
 شکل با بر کاغذ کنند هذک که با خود دارد هر کز استن نشود و اگر کز
 استن در و نظر کند در حال چپ بینند و اگر نی حیض او بسته باشد چون
 با خود دارد دکته شود ۴۴ در ۴۴ این شکل مکسر شکل پیش از چون

قران زهره و شتر باشد در سرطان یا در قوس یا در حوت و بجتر است که
 در سرطان بود و احتراق و دید بود و سج از ایشان ساقط بود و همچنین عطا
 و برج شتر و زحل باشد و نه از آن که عطارد و شمس و زحل به تلبت ایشان باشد
 و مرد و خانه شتر باشد بطالع میوان این شکل بر حیدر سفید با زرد کند
 یا سرخ و شرف نور و پیدا که زنی باشد که نور نور نور نور نور نور نور نور
 چون این شکل خود دارد نور
 افتاب به ۱۲ یا به ۲ درجه قوس رسد و سج در حمل یا در اسد یا در جد
 یا در دول و سج شاید این شکل بر کاغذ کنند و آن توکان را شاید از جول
 تا ختن و کوی زرد و توان ختن بنا است و در بنا زیت از اب بغند
۴۴ در ۴۴ این شکل توکان را شاید و کسانی که شکار کنند چون افتاب به ۱۴ درجه
 اسد یا سدر در قوس و زحل با قل یا ۵ یا به ۱۴ یا ۲۱ درجه حمل یا ۱۶
 یا ۲۴ درجه نور یا به ۱۰ درجه یا ۱۱ یا ۱۲ درجه جد و اگر تحت کلا نور نور

۱۰۱۴

و با محترم بود مرد برچی جدید از سرخ بکذشته و از چل و در و نالد
 بعد از آن جایگاه قبول این شکل بر پوست هو کنند و با پوست کور
 و هم در حال ن بچند و در موم گیرند و در وقت شکار کردن باخورد از آن
 با کردن بوز و سک شکار بند بد دوان وقت بیار شکار کند ۴۲ دو
۳۲ چون آفتاب به ۱۴ درجه حمل رسد یا به ۱۵ درجه اسد و حل از و
ساقط و موسعود باشد این شکل بر کاغذی کشند و هم دوان وقت
در پیدا کردن این شکل بر پایان بند چو کشند و ی بزمین نشان آورد
۴۸ دو ۴۸ این شکل سخت ببارکت و خواجه محمد این را احتیاج انسان
خواند امت چون آفتاب به ۱۷ درجه سنبله رسد و طلوع سجیل برای
لحظه که او طلوع باشد این شکل بر کاغذی کشند که انرا از پیش کرده باشند
و باید که موسعود باشد و سعدین بد و نالد و اگر نمود اید نمود باشد بهر
بود بطریق بر کشند که ۱۲ دو ۱۲ باشد هر یک بو نق دیگر و بیک دیگر ببیند

و تا

۱۰۱۵

و نمی نویسد با کس سخن کنند هر که این شکل آورد و هر کس بعلمت با خریلا و
سدا که فنان نکرد و هر کس خوابگاهی اشفته نشد و هر کس دوغ نگوید و
هم چیز از بندند ند و هم چیز از دست و یا وه نشود و نشان بر روی غالب
نکند و در هر م که شروع کنند با سای پاس سوزد و هر دو ز جاء و حرمت و
زیاده شود و محترم کرد د ۴۹ دو ۴۹ چون زهره به ۱۲ درجه با ۱۵ درجه
۱۴ درجه سنبله رسد و انرا احتراق دو باشد و نمود در سرطان یا داسد باشد
و انرا اجتماع و استقبال دو باشد این شکل ببارکت و نمغان بر کاغذ نویسند
و با خورد آرد از درد معه و سپرز و خفتان و بواسیر و ذات الجنین این
باشد دو ۵ این شکل با خواجه ابرا المظفر سخت بغال ببارکت داشته است
چون توان زهره و شتری بود در سرطان و از احتراق دو باشد سخت
از ایشان ساقط و آفتاب بنظر ثلیث و ستار س نظر و تور بدر بمع نخین
نباشد و اید نمود بود و خود نشان این شکل بر کاغذی کشند که از

اگر پیش کرده باشند بطریق ۲۵ و ۱۰ باشد و بشرط شمع در پنجاه آرد
 این شکل زغالی و نحوه و جنام و هرکس حاجات ایمن باشد و اگر هر دو معا
 کرده باشند چون دانند این شکل است بدان طعام بردان طعام بیرون آید
 و عقرب پشایند آرد و بداید و اگر که انظام داد چون نرد دارند این
 شکل سدره بر اندام وی افتد و خواجده اهل نظر این شکل با حالت لغزه
 خوانده است و خواجده چنین گفت که کبریا اشم بنایت نکند و همگی اعتماد من بود
 بود از حفاصن سر بیکجا آرد با بغایت و پاره زهر هلاهل آردی داد که چون
 طعام ترتیب سازی در طعام کند و بخواجه ده کیزد چنان کرد چون طعام بنور من
 لنده بر دستهای وی افتاد چنانچه طعام از دست وی بیفتاد و خوردنی
 برینت بود در زمین بپوشاند چنانچه کترک زنها رخاآت و احوال جمله بگفت
 من اول از سان خودم را دکریم و دیگر اعتماد بهمیکنم ۵۱ د ۵۱
 کندن شهرها و قلعهها و خراب کردن بقعهها تا باید که چون رحل

۲۱ درجه حمل رسد بام ۱۳ درجه سرطان با قبله لاسد و ترجیح باز جل تا رت
 باشد و در سرطان لایق تر باشد و میزان نخات برگشته بود و بعد از
 پسندند و بعد از شرف باشند و نوروز اول از نو بود و بگویند تحت لادن نور
 این شکل بر مسنال با نارسید نقش کنند و در کارین شهرها بکنند
 بلایان ننگ شود و قشنگی ناکرده و اگر تلعب باشد بجهت و آنچه اندازد
 و اگر از خاک زمین آن شهر خشتی زنند و این شکل بر آن خشت نقش
 و آن خشت را در هر بنای که بجهت عمارت بنویزد ۲۲ د ۲۲ این شکل
 عکس پیش است چون زحل ۲۱ درجه میزان رسد و شرف و در سرطان
 باشد باید درجه شرف و نمودن برج خاکی باشد و در آن احوال و عرض
 نور خاکی صاعده این شکل بر چهار پایه تخنه کنند از سرب و چون بنا خد
 نهاد این چهار تخنه سرب را باختنای ننگ در چهار گوشه آن خانه بزنند
 سالهای بسیار سودمند و از نزله ایمن باشد ۲۳ د ۲۳ این شکل

نور
 در
 در
 در

از برای مجوسان نیکست چون افتابیم ۱۹ درجه حمل سد و ثمره ۱۳ درجه
 شود با در سرطان باشد و زحل و مریخ ضعیف حال باشد و شمس و قمر یکدیگر
 ناظر این شکل بر کاغذ کشند که از ابریشم کرده باشند اگر بر حیر باشد
 بهتر باشد و چون مجوسان شکل نظر کند خلاصیابد و اگر وام داری
 باخورد آرد و اشک گذارده شود ۵۲ در ۵۳ این شکل ساقان در یا ما
 شاید در وقتی که سهیل با ستارگان دید اختیاری یکدیگر چنانکه بهترین سعود
 باشد و نمود برج ابل باشد غیر مغرب و از بخسار و در باشد خاصه و حل
 این شکل با بر کاغذ کشند که از ابریشم کرده باشند در هر کشی که دادند این
 شکل ایشان کمتر از غرق این باشد و اگر این شکل بر بادبان کشی بزند بهتر
 بود در این آب بارگن بود ۵۵ در ۵۵ چون افتاب در شکر خیزان باشد از
 حله ۱۹ درجه و از اسد قبل اسد از قوس ۷ درجه و غیر ساد و ساقط
 این شکل پر دستا هر کشند آردند این دعایان را بر زرد زهر مایع

هر قدر دریا

درج او در

باشد

باشد ۵۶ در ۵۶ چون افتابیم ۱۹ درجه حمل سد و ثمره ۱۳ درجه ثمره کار
 یاد سرطان و از اجتماع و استقبالی و در باشد این شکل با بر حیر بدیا کاغذ
 کشند شرف زهره در چرخد و باخورد آردند و هر کار که روی خود بی بیخ بر آید
 و هر کس حج کار بر روی دشوار نکود و در همه جای بنسب ال قول باشد ۵۶ در ۵۶ در
 در ۵۶ چون قوس طلوع باشد و زهره در حوت یاد در حید بود و قمر در
 شد یاد سرطان و از اجتماع و استقبالی و در این شکل بر کاغذ کشند و
 نمود چندان که بر کسب خفیه باشد و از روی بیان در خطر این را باخورد
 هر کس که زبان بد بزمسد و بر دست نیابد ۵۸ در ۵۸ چون شریف
۱۵ درجه سرطان رسد و از احتراق دود بود و زهره در خانه خورد بود
 یا ۲۶ درجه جزا و ثمره ۲۴ درجه ثمره سرطان بود و متصل مسجدین
 بخیمت دور باشد این شکل بر کاغذ کشند و بقوان شریف و زهره در چید
 هر کس این را باخورد آرد هر کس بخت نیفتد و اگر رویش باشد فلان

درج او در

هر قدر دریا

درج او در

درج او در

شده و اگر دام دارد کنداده کرد و اگر بینه بود انا د کرد استاد ابر القبا
 این شکل را ممدوق و معروف خوانده است **۵۹** در **۵۹** چون عطارد به
۱۵ درجه سنبله رسد انا حوازه و دیود و زهره به **۱۵** درجه با **۱۵**
 درجه حوت باشد و قمر سعود بود این شکل با برکا غزیه کشند و بقران
 عطارد و زهره در بچند دادند این شکل با ذهن مذکا و نطق بیزاید
 و در بلاغت و مناظره و جدال کیم با او بریاید و فرید عمر شو
۴۰ در **۴۰** با رسیان در خواص این شکل عالی باشد و این شکل را
 بودی خوانند چون مریخ به **۲۵** درجه جدی رسد و انا احتراق و در
 باشد و اگر آفتاب با اول نقطه حمل **۱۹** درجه حمل باشد بجايت کما است
 این شکل به جریه برکا غزیه انا به پیشم کرده باشد بر کشند و در حال
 در بچند چون با خود دارد و در نمان غائب کرد و بهر کاری که وری
 اوتندان کار اسان بر آید و اگر این شکل بر بدست شیوه آگوش کشند

ادراطم

که نظر است

خود بخاک
زلف

اشک کار
و خالی شدن
بر دست

ان پوست بره هل بنند چون اوزان دهن بر آید دل پر دلان و بجا
 سبک کردند و ابلان دیده شوند و بجا بخت دارد اگر تا مدد رسد بر دم
 خاصیت مکرر شود اما آنچه خوب و منوری تر بود بسیار دریم اکنون
 استیم تا مدد رسد **۱۱** در با بیان شکل جمله حکما و علما و عقلا **۱۱**
 که در فترت و بیان بوده است که از بدیدن داشت و جمله حرفها اندر کرد
 بود نند بسمانیم بگفته و این عمل افلاطون کرده بود در وقتی که شریع
 سرطان بود به **۱۵** درجه و جماعتی بمانند که آفتاب در اول حمل بود که آفتاب
 کردند تا به **۱۹** درجه رسید این عمل تمام کردند اندونکا از بدیدن **۱۱**
 بهت پادشاهان افتاده بود و هر پادشاهی از جاهر قیمتی بر آن اضا
 میگردند تا رسید بهت عمر خطبات آن گفت تا از یکدیگر جدا کردند هیچ
 قیمت او نمیتوانست کرد به بیت المال از شهادت اکنون مدد در مدهران
 خانه است بطول و مرض چون آفتاب به **۱۹** درجه حمل رسد بنیاد

عاب

کنند

و باید که کواکب بکریک حال باشد و سعور باشد و از بخین تا قطره هر که
 بخوبی بجای بد پیش آید قلم از دست بنهد تا آن وقت و ساعت بگذرد نگاه افقا
 کند باید که با تصالطای سعوره نویسد چون ثلث و نندیس از بخین
 نرین و مقارنه سعدین و قرآن عطا آید با سعدین و اگر این کواکبهای بعد
 در ظرف یا در خانه خود باشد بهتر است جدا که اختیار بهتر بود خاصیت
 دهد و نویسد باید که چون قلم در دست داد خاموش باشد و هیچ خود را بد آن
 داده باشد و این صده و صد شصت و بیست و پنج **دو** باشد و هر **سه** در **سه**
 چند یکدیگر باشد اگر چه عدد در خانه مختلف است از جدا که بحسب نظم طبع هر یک
 تمام میشود و باید که عدد مکرر نباشد و هیچ خانه ایچنان باید که در روز
 و سه شنبه و پنجشنبه عدد طاق نویسد و در روز دوشنبه و چهارشنبه و
 ادرسه عدد جفت نویسد و چون قلم در وبال و هبوط و طریقه و محترقه باشد
 نویسد و در وقت نوشتن از نظر جنب و حایض و فاسر جمله کند و چون

قلم

تمام کند با اختیار یک بخیر کند بشک و عود و عسبر و زعفران در وقت سعور
 در بچد و چون از خود باد و جلا در حو این بنهند و باید که در جواهر با
 باشد که در فشرکای میان چنین بوده است و هر چند که حرمت بنشیند آنند
 خواص بیشتر پندارد **۱۰** صده و صد است که دارند این شکل در پیش آمد
 و بزرگان عزیز و مکرم باشد و باشکوه و مقبول القول بود و هیچکس خود را
 اندوختگوشتر آند دید و چون مصافی باشد با بر حضم بر سر علمی کنند و
 بر آند مصاف حضم شکسته شود اگر چه بسیار باشد و با هر کسی که ساطره
 غالب بد و آرنده این از همکس و از هیچ چیز نوسد و هر کس دروغ
 نکند و چون قلم در نور باشد و بنظر دوشینی بافتاب بگرد و آفتاب در
 انخطه بر خط نصف النهار باشد هر جا که در آن دم بخراهد دعا
 شود و اگر زن است با برت و وضع عمل بر پیشش بخند فی الحال خلاص
 شود و آرنده این شکل از جذام و پرص و نقرس و فالج و لغوه و غشه

درین مخارجتایمن باشد چون برای و در هرگز راه را غلط نکند و اگر
 پاده راه رود هرگز مانند شود درین شکل مدد چهار کتاب که کلام
 خدا بعالی نماید بود چون تریه و الجبل و زبور و فرقان و جمله این
 بیست و یک کتاب برای آن نا اعلان درین داشته اند و این مانند در
 کردن دارند کرده نادرست این را بجای و قد دارند این شکل در
 هر علم و هنر که شروع کند بدان علم و هنر بسیار و هر کار معین شکل که
 شروع کند بسیار باید و با هر کسی که این شکل باشد با دران مجلس که دان
 این شکل باشد هر کار نکند بدر این شکل سحر کار نکند دان
 این شکل بسیار بود که با هر کسی که بد با هر که بنشیند البته بی الحاق
 مجاد شود و دیگران و نشکند و در وطن بسیار گفته است که مجید آرام
 از آن شخص که این شکل آرد بدین شرایط راست کرده باشد که او پی
 کستی از دریا تواند گذشت و با در همه عزاد در در بار پی رسد

پس و جان دی و امام غزازی قدس سرخ در سوره که درین شکل آورد
 هزار خاصیت هست و انوار در نیاید لا خا خا ن ان و اگر بدان شغول شوم
 بطول بخامد و آسان تکبری که بنا بنا خاتم بر فیت نخ ایست که از او ایل ان
 آیات که هیعتن از او آخران حمتن سج میشود و این آیات ان
 برای ان اختیار کرده اند که در حال قوات و کتابت این حروف آورد
 کما از و حاصل میشود و نگار این آیات بعد از وضع خاتم اول آنت ند
 مصنف که بعد از حروف هر ای آیات ان باید نخوانند اگر خواهند که
قوات تمام باشد و اگر چنانچه بعد از حروف ان نخوانند ناقص باشند لا
سطرا اول ۵ حرف است ۱۵ اضافه کنند و نخوانند قرس عنه
اما بطریق دل که نامه است بدین وجه خواهد بود که بیان کرده میشود

سطرا اول سطر دوم سطر سوم سطر چهارم

۵۱۳۴ ۳۴۸۸ ۴۷۱۰ ۳۹۳۶

سفر پنجم جمعه بد آنکه نعم اهل این فن است که حرف

۴۳۴۲ **۲۱۳۱۷** نه که آن عبارت از امعانت

عده است یعنی **ایچ ده و نوح ط** هفتان آن بر آن نقلن سیمه

بیانه داده و در حرف دیگر متعلق میزند هر است یعنی راس و ذنب

چنانچه الذی بافتار آده اند و بار اینه و جیم را بر پنج و اللیلا

وهارا بر شری و و او بر هنر و نا با بر جل و جا را بر اس و ط را بر ذنب

و نایده این سخن است که هر کوی از کواکب مذکوره استیلا و ترتیب

حرف مذکوره دادند رفت روز کواکب از روزهای هفته بدین

طریق باشد که مذکور میشود **یوم الاحد الف** یوم الاثنين **با** یوم

الثلاثا **جیم** یوم الاربعاء **دال** یوم الخمیس **ها** یوم الجمعه **وای** یوم السبت

نا و در یکشنبه بر اس دادند جهت مشابهت و با انتخاب و در شنبه بد

دادند جهت مشابهت او بر پنج **فصل** معنی میگوید که نوی

ترین روزها و سویی تردد اعمال مداومت در شبانه است جهت

آنکه تعلق بر جل داده و زحل و بخت تا بشو خظیم و آرزو نماید این

سخنها است که چون خواجه خاقانی یاد در فدی از روزها وضع کنی

باید که ابتدا از حروف آن روز کنی پس بعد از آن بتیق ابجد

انچه ممکن بود تمام کنی و نیز باید که چون عمل کنی رعایت روز صاحب روز

و رعایت ساعت صاحب ساعت طالع و اوقات باقی چنانچه رایج

و شایع و محارفات دیگر بجای آیدی در تحت مراعات محسوس کنی و در

عداوت رعایت بخور دانسته باشی و باید که مراعات صلاح حال

کواکب و در روح و اعتقاد ایشان با یکدیگر و صلاح حال نیز همچنان

محافظة کنی و جماعتی را صاحب این فن بر آنند که در ابتدا با اعمال

مراعات حروف صاحب طالع وقت اول باشد از آنکه ابتدا بحرف

روز کنند چه تا یکبار در ساعت عمل پیشتر است که در روز او این معنی طاعت

اگر در ساعت بیوم اند روز یکشنبه عمل کند باید که ابتدا
 از حرفه مطارد کند که دالت و باقی چنانچه ممکن بود بولای تمام کند
 و جافی بداند که هر چه بنهند خطی از بر مع این ایه ان
 چهار طرف بخت کند و در بخت از اسمای سلاویه بنویسد و سال
 درین شلک غوده میشود و حکمت درین است که در فرعی ان
 اقطار چهار کونن ایمی سکی عظیم باشد **فصل** و باید که
 زمانی که اعدادی بنهند
 در هر عددی از اقطار
 استخراج نماید
 ان عدد کنند با عمل
 تا اثرش قوی نباشد
 چنانچه از یکی استخراج

احدیت ذات حق تعالی کنند و از دو مقام محمدی و از سه سوره اوله
 و از چهار عنایه و از بعد و از پنج حضرت حسن و حسین و حضرت علی
 و حضرت واحدیت و حضرت اسماء و حضرت افعال و از شش اول عدد تمام
 یعنی اجزای عدد شش که نصف و ثلث و سدس و با جمله هم نشو است و ان
 هفتاد و هفت کامل و ان صاحب اول و دوم فرمود است که ان سراسر است و اول
 مربع و دوج که چهار است و از هفت صفات نماید و ان وجود بیجا است علی
 و از آت و قدرت و جمع و بصیر و کلام حضرت با رعایت و ان نامها
 اعداد چنانکه اشکال تمام اعداد انه بیرون نیست
 و جاعلی بر آنند که در زمانی که عمل جمع دشمنی کند بر عکس طریق اول
 بنهند یعنی ابتدا از حرفی کنند که تعلق کوکبک غس داشته باشد و در
 هر دو حالت باید که اول حرفها در وسط مربع بخت کند از بیای
 انکه مرکبات و مرکب در هر صورتی باید که بقدر باشد و باید که نفس

در امور چنان کند که طبیبان را بپندد مرض میگذرد اما تا ساقان
 مرغ بیاباست و ما بعضی از آن یاد کنیم و ان برای
 کثافت شصت مرد تمام نشود ای و اما ای سلا بکه و با انهم بسید
مَرَجَ الْجَوْرَيْنِ بِلِقَائِنِ مَخْرَجِ مِزْنِ بَيْنِ الصَّلْبِ وَ التَّرَائِبِ و اذا
جَاءَ وَ هَدَىٰ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّا وَ دَكَّا وَ هَدَىٰ رَبِّي عَقَابَ بَعْدَانَ ان بسید
 ان اب بشورت بسته دهد تا با زخرد که بکشد و اگر بنین و مرد
 بهتر باشد شاید که ایشان را با هم بسته باشند تا ساقان حدیث
 این مرغ آنچه معده ایست از آن جمله بسویند بکا غذا با اسم آنکه خواهد
اِح ه ن ط د بدان بخواند بِی قَلْبِی بَعْمَ مَرَضٍ فَرَّادَهُمَ اِنَّهُ مَرَضًا
وَهُمْ عَذَابُ اَلِیْمٍ یا کافرا بکن بون تَنْظُرُ نَطْرَةَ فِی الْجَوْمِ فقال
اِنِّی سَیِّمٌ بعد نان در ن بر خاک در سلاح خاندن کند جایی
 مگر سندی بی برند یاد و خاک کهنه در کوهستان بپوشان که ان

کس

کری صدام و در شقیقه بکشد تا ان را برون بناورد هیچ خان خلاص
 نشود و بگر همین حدیث بسید زبان و سوره و عد بران بخواند و انرا
 به هیچ شکوه در در زمان تا ختن به پشنگ بگوید کُلُوا لِحْمِ عِظَامِ
وَمَنْ تَوَاعِظًا که انکس و بل افند بکوز برای منارت بسید بد
س ۴ ۲ ۴ سیاه و بکوشی بگوید طَلُّوْا فَلَائِهَ و بکورد و در کند
 دیگر از برای بیاد بی خیمت و جاه و غیره بسید و در و شسته و با آن
 بسید رَفَعْنَا لَكَ اَرْضًا مِّنْ مَّا نَالَتِیْكَ الْمَاءَ عَلٰی اَرْضٍ وَّ دَرِیْسِیْمِ الله
مَجْرِبًا زمر سینه از السماء النفت و اذنت لربها و حفت و اذا
الارض صلت و التت و بشید و ان اب در ان چاه یا چتر و زرد که
 اب زیادت شود و دیگر سوزد اِذَا زُلْزِلَتْ تمام بر قلع خوانند و سوز
 کند و بدان تَلِیْعِ مرغ خانگی یا بکشد و در پشنت اندازد بعد از آن
 بسند لمرغ و کورد بخورد کند و در منزل انکس که بسخواهد دفن کند

که وقت پیدا شود دیگر جهت عقد نویسد و باید که نام انکس از آن نوشته
 باشد و این را به نیز و جیل بپوشم و پهن ما استخوان یا اسکنان علیهم
 ریخا صررا فی یوم سخن ستمو قال بالیت پی و سیک بعد المیزین پی
 الزین لا یجفعان حتی یلج الجبل فی سیم الحیات و بعد از آن در **سلا**
هفت ماه **۷۷۷** نهد و به بند و محکم کند

دیگر شکل مثلث را بردندان سنگ بر فلجی نقش کند و بیرون آلوده کند
 و آنرا بگذارد و بعد از آن در صورت سازد یکی را اسم طالت بسد
 و دیگری اسم مطلوب و صبر و صوفی با سینه کونک با مغز خرد و بیان هر دو
 صورت نهد و به خرجه سیاه در چمد و دیگر نشان یهودان در فر کند
 که بیان ایشان فرافند دیگر با استخوان مرده نقش کند و به حلیت بخورد
 کند و بسوزاند و بومعنی باشد که آن دو کس باشند که جدا شوند
 اگر کسی شنبلی یا قرمز خواهر داشته باشد یا در دست نماید

گرفتار

گرفتار باشد این خرجه را بنام خن انکتا بهام دست چپ بنویسد
اوج ه **زط** پس بر او ورود و چون انکس سخن گوید او دست
 نزدیک و چنانچه انکتا بهام او در میان دست باشد که انکس
 بعد شفقت نماید و ایلی بوی نماند و از آن
 چیزی که بجز استانت که اگر عضوی از اعضا و نه من باقی
 شود شکل مثلث را تمام نقش کن بدکاند پس کا در با هر چیزی
 که خواهی آنان فرود چنانچه مقابل آن عضو باشد بگو آن
 بجز استانت و محبت باید که سه با قلابی مصرع استانت و دیگری
 نویسد **ب ط د** و دیگری **ما ح** و هر سه با هم بسوزاند و
 اندکی از موی زهار و ناخن جیده هردو دست خود بسوزاند
 و با آن ضم کند و جمله را بغسل بسوزند و سه کوله کوچک آن
 بنام و در میان اینچیز و خون ما نهد و بجزوب دهد دیگر مثلث

و دیگری
زده

تمام بر کافه نش کند و پیرامون آن این حرفه بنویسد سحاب

سحاب هبلوب مملو و با لمن یا طوطیا طوطی

ما در عظمس نوکلوا و امرعوا و اجیبوا طایفین

و این عمل باید که در شب یکشنبه باشد و در ساعتیک خفتن

نویسد کند و بر پیشی مرغ بپیمان آید و مرا برینیم بر بیجا از چو

که بنیاید و بیخ در میان شلنگ در زمین فرو برد و در هاکند که خفتن

که در آن شکل بگرد که تحت پیدا شود و الله اعلم و احکم و حق

الموقف المعین و در وقت بد بطلع بدر کله

سر زده نویسد و در خانه که پنهان کنند چنان و بیان شود که

چرخ نماید و اگر هم بر کله سر زده نویسد و در روز یکشنبه که شب دهم

باشد بجز آنند البته بود و اگر در وقت غن بر پوست خربزه

دندن کنند در آن موضع که خواهند آینه حضرت افتد و اگر بر

پوست خربزه نویسد و در وقتیکه نمود در حیض یا زبانا یا صعود بین

حوت بود و ناظر بود دوران سخن چوین و نوزده بی پای بند بزرگ

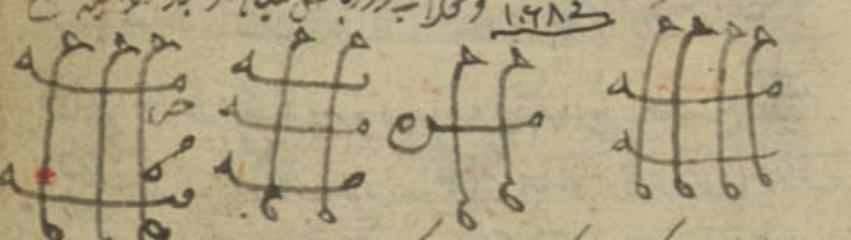
نادر شود و دیگر بر کوباس حیض نویسد بر که و زنجار و خردل

در بعضی ها فرمود و زنجار و آلف زنجار که از نا محرم و جاهل

و کجی که مستحق این علم شریف نباشد و از نا اهلان و نا پاکان

سندان محفوظ باید داشت

و طایفه زنجار و طایفه زنجار و طایفه زنجار و طایفه زنجار
مطیع همه کوه این ابع کلمه آرا بنویس
و الله اعلم بالصواب
میکند و حضرتان
و در بارگش میباید او بکند او البته مطیع شود
۱۹۲۸

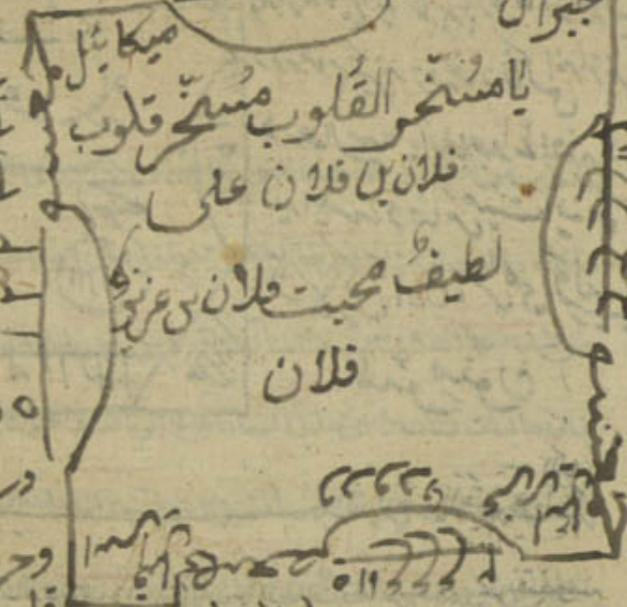
الکوه با هر کس محبت خوب کوه میخی بقدر یکدوب از جوب
بصافه و در اطراف طایفه بکوب و یک نخ آبریشم که بکوبد با یک از سوراخ
در ریاض صلاست بیرون آید و در بین جدم ام مظلوم و مادر شش بود در دل
یکبار و بر در ریاض کوه نیز تر و بعد از آن هفت مرتبه سوراخ در جوب آید
احمد و بخواند و بر او برسد و آبریشم را از پشت بر چوب

جهد و خجسته اگر خواهی که در عرض خود بقره بگوئی یا هفت دانه فلفل و هفت دانه جو و این حروف را با هم نگی و در پیش بر او بخورد در روزی که از آن روز بخورد
 صباح النهار من اللیل والنهار من اللیل و ضیاء الشمس من القمر و ضیاء القمر من الشمس و غیره
 کذا لک فافه الساعه الی الساعه العجل العجل العجل العجل النار النار الوجا الوجا الوجا
 اگر خواهی که در عرض خود بگوئی یا هفت دانه فلفل و هفت دانه جو و این حروف را با هم نگی و در پیش بر او بخورد در روزی که از آن روز بخورد
 صباح النهار من اللیل والنهار من اللیل و ضیاء الشمس من القمر و ضیاء القمر من الشمس و غیره
 کذا لک فافه الساعه الی الساعه العجل العجل العجل العجل النار النار الوجا الوجا الوجا

سبح ما صالت
 کعبه سجد و ساعی
 کعبه سجد و ساعی

هله سبطین حدردم و معاد و و ۱۷ طعم صلون بظلم
 به کما سیدین به سیر به بل کما الا الا الا ان عند التامد ان
 الوجا الوجا الوجا **جهد و خجسته** جهت تسخیر قلوب جمیع خلق از لاث
 در روزی که از آن روز بخورد در روزی که از آن روز بخورد
 صباح النهار من اللیل والنهار من اللیل و ضیاء الشمس من القمر و ضیاء القمر من الشمس و غیره
 کذا لک فافه الساعه الی الساعه العجل العجل العجل العجل النار النار الوجا الوجا الوجا

۱۱۱۱
 ۱۱۱۱
 ۱۱۱۱

جهد و خجسته
 و اگر خواهی که در
 محبت خود بگوئی
 این مثلث بود
 مثلث ایست
 بنویس و هر روز
 در آتش از آن
 بنام مطلوب و در
 در آتش بگو به جهت
 و حرقت و اعطفت
 قلب فلان بن فلان

علی حب فلان بن فلان بحق هذه الاسماء هاروت و ماروت
 فرعون شیطان جاشدیل العجل العجل العجل العجل النار النار الوجا الوجا الوجا
 ان الله اعلم بظلم مطلوب بر او کرده است

جهد و خجسته
 کما سیدین به سیر به بل کما الا الا الا ان عند التامد ان
 الوجا الوجا الوجا
 در روزی که از آن روز بخورد در روزی که از آن روز بخورد
 صباح النهار من اللیل والنهار من اللیل و ضیاء الشمس من القمر و ضیاء القمر من الشمس و غیره
 کذا لک فافه الساعه الی الساعه العجل العجل العجل العجل النار النار الوجا الوجا الوجا

۱۲	۱۷	۱۰
۱۱	البین	۱۵
۱۶	۹۹	۱۴

الغرائب من العلوم في علوم هذا الفن ظاهرنا وباطنا وذكرنا لها
 رياضة وخلوة وترتينا ونصرفها في تطويل جميع الحركات وانها اسخنة
 من انفسها انه كان يعوذ بها الماء الشانغ في سائر الاموات ويصرا
 في الوعائيات وكان ينجي بها في المنام من بعد الرياضة والخلوة و
 الاممال الروحانية بغير خلوة ورياضة بل كان يقصد انواع السعد
 في علم الخلو ويقصد انواع النجسة في عمل اشرفا فهم ذلك وهذه الـ
 في فضل الاسماء وكيفيةها قال الشيخ رحمه الله ونفع به ابيات
 وفي الحديث فاعلموا ليس يندي بها حتى ينجد طالبا بدرى معانيها
 يا طالب العلم لا ينبغي به بد لا العلم خير من الدنيا وما فيها
 ما يغار على تلبى فاكتمه ابيهم الثلاثة في ربي انا جميعا
 فالسجود الا واحد حدثا نلتني الله رب الخلق قارينا
 والله والله اعلم اني كذا لا ينجي الخرف بوما نظرنا اليها

تفرق الرغبات بالثبوت في كس تقرب
 انما زنة كمنزلة لا بربارة كاذبة بنوليه
 ودرموم كيزن ودرخانة كمن انما زنة
 در حرمين اين جدها افته و
 آية اينست ومارميت اين كرسيت
 ولا كني الله سره وليبلي
 المؤمنون

بسم الله الرحمن الرحيم
 باب في شرح الاسماء المتعلمات والطاقات والمناجح عظيم ونحن نقصونه
 على ما افاد انشاء الله تعالى قال الشيخ الناضل مبدا الله التبتلي بفع الله به
 عن الشيخ ابو سعيد الله العمري عن الشيخ ابي مابعد انه قال وجدت في
 نسخة شرح هذه الاسماء وهي مكتوبة بالذهب وكانت منقوشة في خزائن
 الخلفاء وهي اسماء الطاقات وكانت في لوح من المعادن السبعة في صندوق
 زجاج الا يفتح في زركة ابي القاسم القوطيين ذكر انه نقلها من طبعه من
 تلامذة الحكم الفيلسوف في هندوس وكان يعمل بها العجايب لا يتناء

الغريب

والسفل من الجن وغيرهم واذا تلا انسان لفظا باعداد الاسماء ووجها
 وسدي بها عزيمته ونحوه احتفى عن جميع أعدائه ولاكن اشارة
 تذكرها في محلها ان شاء الله تعالى واذا تليها انسان ادعت بها الساكنة
 والمراكبة يدخل بها على الملوك والسلاطين ويترجم بها الجوش والبيان
 والظلمة ولها سر عظيم في احراق الجن والشياطين المره وتدرج
 مرارا بعد رباضتها والتعريف بها يوم الاربعاء اخر اربعاء في الشفق
 والفرق في الجواز ومن اراد معانقة الروحانية والنظر اليهم فليجلب
 في موضع ظاهر يصلي ماشا ثم يقرأ الاسماء عزيمه كل صلوة سبعين
 مرة ويواظب على ذلك سبع ايام ثم بعد ذلك يكتب الاسماء على قلبه فترا
 بجزه حتى يصير نحرنا ثم يجعله كحلا ويكحل به عبده ووردها فانه ينقل
 اليهم عيانا فانهما يطلبه منهم واذا راد بغلو سره ياد بجزه بكل شئ
 اداه من اشياء المغيبه عن العالم فاعلم ذلك ومنه اذا دخلت على

منوع

موضع فيه مائة وكان ذلك المكان شغول وكان معك جماعة باعمل
 الاربعة الاسماء الاولية في اربعة اركان البيت واعمل الخامس من الارض
 من مرتفع المال والسادس في يدك اليمين والسابع في يدك اليسرى و
 من فوق راسك فاذا وجدت اصحابك قد تغيرت بشتم عليك و
 خفت منهم فاقبل الذي في يمينك الى يسارك والذي في يسارك الى يمينك
 فانك تخفف عنهم فاعلم ما قلت لك واكتبه وانقود الماء الذي في
 الاراد تكتب الاسماء الاربعة في شقفة او ما اردت كلام وحده في اربع
 شققات استعملت ويجعل كل اسم منها في ركن من اركان البيت وتكتب
 الثلاثة الاسماء الاخرى وتلتها في وسط البيت فانه يعفون ليكن
 ذلك في اليوم المذكور وروي ايضا ان الاسماء السبعة يكتب في
 اليوم المذكور وتدعى الشقفة في الماء المعقود فانه يعفون باذن افع
 تعالى للواء المصنوع تكتب الاسماء السبعة وتضعها عليه فانه يجب

يا ذر الله تعالى فافهم ذلك **فصل** تذكر فيه بحمد هذه الاسماء
 لتبطل جميع الموانع والحركات التي كل بها المبرور والطلسمات المرصدة
 هو انك تحمله في وضع طاهر بعد ان تترك الحيوان ثلاثة ايام متواليه
 ثم تدخل والمخلوق وتصل بيها اربع ركعات لا يلى فاتحة الكتاب واية
 الكريمة **سبح** وفي الركعة الثانية فاتحة الكتاب واية الكريمة ايضا
 حين تحمى والثالثة ايضا كذلك وفي الرابعة فاتحة الكتاب واية الكريمة
 سبع وعشرين مرة ويقرأ الاسماء بعد كل ركعتين سبعين مرة ويكون خاشع
 طيبا ويجعلنا لحنك ان يتعل قلبك بشي خير ما لتتفيمه وانقل ذلك سبعة
 ايام فاذا تم ذلك فليكن الاسماء في يوم السابع من حلولك لتكن الكتابه
 في اليوم المذكور ان لا وان لم يكن ذلك اليوم موافق لما ذكرت فلا
 تكتبها الا مقرب محبته او مخلص او عيلا ودخول على الملوك و
 السلاطين او ٣٠٤٠١٠ طالع فاقصد في ذلك كل اليوم **الاحتيا**

في

وغيره من افعال الخير واقصد لا وفات الحننه من افعال الشر فلا يجلبك
 ما ذكرناه وهذا صنعة الجوز والبلقان تجوي وسندروس ومثل و
 فسط وجوارح وشمس وكفتيم وميم وسايه تسخن الحوايج وتلك باب
 السايه وتجعلوا جوبه ويجوز في الليل في يدنوا الي وقت الحاجة اليهم
 فافهم ذلك وايضا جودتاني وهو يند هذا ياب وندقتا وبرد جبار فيسط
 وليان حاردي ومعل وسندروس وهو يبرق ميمه سايه تسحقوا
 جميعا ويجعلوا بنا دن لوقت الحاجة فافهم ذلك وهذا **فصل**
 تذكر فيه شرح خواص هذه المباركة في كل اسم خاتم ورياضة وتبجيم و
 اخضرار ورجوع اضرار كل اسم ورجوع من ذلك الاسم لا يقبله لان كل
 اسم وطاقم فعله فيه ومن يلفظ باسم من هذه الاسماء فانه يكون له عمل
 الخادم وكل خاتم منها فخذ من قبل عدد الاسماء يعني سبعة مثاقيل
 او سبعة دراهم ويكون من الغنضة والشمس في شرفها والقر في

بروج التردد وتكون السابعة سعيك فان ذلك الحاتم فاكتب في هذا الـ
 المذكور له نعل فاطع الروحانية وعلابها من حزن الحجب والصبح والاحمر
 والخيفة والتكليف الحسب القيتز وغير ذلك مما تصرفه الله انما يجب
 كقما عن جميع الملق وهو من تحريك المهادت وكشف الغوامض الطهار
 العجايب والمزوج من المشانل والرجز والورلله والقمة والظهار الين
 والمنهككة والمهاد ماخن واعلم ان كل من وصل الى خدمت خاتم من هذه
 الخوايم اطاعة جميع العلية والسفينة وجميع الجان وانفتح به جميع الكثر
 وانفتح به على جميع المعالجين واعلم ان الاسم السابع هو قواها واسرها
 اجابة اعظم الخوايم وبه يطل على الخوايم الست فانه جميعا طرعا له فالف
 اليه وخادم الخوايم الستة تخدم هذا الحاتم السابع فاعرف ما ما
 اليك ومنه سئل عليه واعلم ان هذه الاسماء مستخرجة من مخرجات الخوايم
 والمركبة على العنا من اربعة التي جميع الارواح مستخرجة تحتها واعلم

ان فيها الاسماء المدونة لا يعلم قدرها الا الله تعالى وهو ان كل اسم كان
 من المرفوع التي هي الدعاء اوله في اخيه في قوله فهو اسم الله ^{عظم} الا
 فاذا سمعت في الاقسام والغرام والدعاء الملائكة وسمعت له ا
 قل اللهم بحق اسم الذي ان له لام واخوه لام فهو الاسم الاول و
 الاسم السابع واما الاسم الذي اوله لام الا واخوه الا فهو التسم
 الشغلي واما الاسم الثامن المشق من اويل الاسماء الذي اوله مثل
 اخوه فله فضل عظيم وهو يد كل شيء من موضع من المواضع التي يطلبت
 وتقدم ذكرها فانهم ذلك وهو يكتب في السابعة السعيك ^{اعلم} و
 ان كل اسم من هذه الاسماء يخرج من خاتمة **باب** اسمان
 اسماء الله و تيجمه واسماه ورجوه واعلم ان هذه الاسماء لها حروف
 جبرله ونحن يقتصر من خاتمة على ما يعيد اشناعه به انشاء الله تعالى
 اين ان اراد المراد فبسته على قرايقا فان يقول كل اسم منها عدد ^{المعلوم}

للملأ اذا اراد ان يتواكل اسم مفرد وحده وانما اذا قرأها جملة
 فخوان بقداها كل ليلة قبل طلوع الشمس سبع وسبعين مرة
 وانت على طهارة ويكون عندك بخود وتجنت الخرافات ما دمت
 مستغلا بها في العزاة انما يفضي بك ذلك ويا بان ان تدعو بها
 لما لا يليق من الاسود المحلكة فان ليس لك من الله ذلك ومنها
 ايضا اذا قري عليك عدد فعند الاسماء بعد كل صلوة سبع مرات
 ثم تقرا سورة الفيل سبع مرات ثم تصور صورة الرجل عييتك
 تقول اهلك فلان بن فلان بعذاب الله القوي الشديد حتى
 الاسم الذي ان له لام واخرة لام قد سمع وتصوره واقطع طرفه ^{اليس}
 على واهلكه هلاك صحاب الفيل واقطع طرفه كما قطعت ^{القدم} داير
 الظالمين يا مالئك يوم الدين اياك نعبد واياك نستعين ^{نوا}
 على ذلك احد مشيرونا قيل حق يهلك عدوه ونها الله اذا كان

قيل

طويل الحوت بين اهله وبين بلدك وليس لها شفق ولا مالئ احد
 تطير الاحياء في الوقت المذكور بينته ذلك الامر ثم بقدا قوله تعالى عز الله
 ان باي بالفخ ان ما من عنده فيضفوا على اسوا في المنعم ما دمت
 بقدا اسم السابح سبعين مرة ويسأل الله تعالى فيغير بين من اسود اليها
 والاخرة واقسم بالنعيم اللابئ ومنكعدني مرضه ومنها الله اذا ضا
 هم من اسود الدنيا من سلطان او غيره من الطلبة بغيره الى ما ذكرناه
 من التظافة والتظاهرة بقدا اسم السابح في خلوته ٧٧٧ مرة ثم
 تقرا الاسماء السبع سبعين مرة سبع مرات ثم يصور صورة الشحفة
 عينيه ثم بقدا اسمت عليك يا صاحب هذا القسم بخواله طالها بالاشدا
 اغنايل الاما اخذتم فلان بن فلان بن فلان ما اسمت عليكم ثم بقدا قوله
 تعالى يا قين ما اجبتا داعي الله واسوا به يغفر لكم من ذنوبكم ويحرمكم
 من عذاب اليم ومن لا يجزيه عني الله فليس عجزني الارض وليس لمن

هذه الاسماء السبعة
 التي يقرأها بالليل
 وهو من اجابته
 وهو من اجابته
 وهو من اجابته
 وهو من اجابته

وانه اولها اولك في صلال بين ان من سليمان ما انه بسم الله
 الرحمن الرحيم الا تقولا على بالذي سليمان استتم عليكم ياخذام هذه الاسما
 الا ما اجتمعت فيهما عنكم انظروا المرامسة وكونوا اهله كما كانت القما
 سبحا سليمان بن داود واختموا على سمعه وخذوه على يمينه واخذوا امر
 وانكروا اعلامه وهدوا الركانه حتى ل طول قوته شدة باسم الله الذي
 الشديده ثم بقوا وكذلك اخذوا بك اذا اخذوا القوي وهي طالمة
 ان اخذوا الرصم شديد وليكن ذلك في يوم الثلث اول ساعة من
 ليلة السبت اول ساعة ومنها ايضا ان لو قرأها تخضع على سبع
 اناق يا ذر الله تعالى ومنها ايضا ان لو قرأها على من له عثر حية
 او عثر به ذهب الله ما كان به لوقته وساعة يا ذر الله تعالى وتبلى فرا
 معها الغزيرة ايضا ومنها انه يكتب الاسم السابع يوم الجمعة اول اسما
 والقر في زيادته وهو برعي من النعمان تكبته على ما اردت من

مطعم

مطعم او شرب ونظير او تنقيه للطايب وتكتب الاسماء الستة في
 الوقت وتطهرها وتنقيتها للمطوبين فان يهيج في محبة الطاب ولا
 عنه ساعة واحدة ولا يطبق ان يفارقة ومنها ان الاسماء السابعة
 يكتب في ورقه ويقطى الورق ثنتين للحبوس وانامه ان يعطيك الورقة
 التي فيها الاسم السابع محله معك ويجعل الورقة الثانية معه فانه
 يجلس يا ذر الله تعالى ومنها انه يصرفها فيما اراده في اي وقت را
 فانها اصغر من السن ولكن بعد الترتيب وقد قيل من الشيخ انه قال
 ما اكثر احد من قرات هذه الاسماء الا لارزق الهبته في تلويا العالمين
 العلوية السغلي اذن الله تعالى وانه كان يقرا هذه الاسماء عقب كل
 صلوة سبع مرات ويقرأ العزيمة مرة واحدة فاذا فرغ من ذلك تقف
 على نفسه ثلاث مرات وهذه العزيمة المذكورة ويقول اذ تسليع
 يا ذر عيب هواه مطيع الا صبي كعبها لا مطيعين له هيبه

إلى يا إلهنا بركاتك إلهنا يا إلهنا يا إلهنا يا إلهنا يا إلهنا
 إلى يجمع بل بل يجمع إلى يجمع قوماً سوف نطفئهم إلى يجمع بقية
 بغنايته يديه يديه بنيه نبكها في بيوتنا من العساكر والركاب في كنفك
 أه آه آه هبه هبه إلهنا يا إلهنا يا إلهنا يا إلهنا يا إلهنا
 العلي العظيم تمت الفرقة العظيمة وهذا فضل في خواصها الثمانية
 ويذكرها الاسم الأول هذه مع الصفح الأربعة **الاسم الأول**

١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨
٩	١٠	١١	١٢	١٣	١٤	١٥	١٦
١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤
٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢
٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠
٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨
٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦
٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤
٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢
٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠
٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨
٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦
٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠	١٠١	١٠٢	١٠٣	١٠٤
١٠٥	١٠٦	١٠٧	١٠٨	١٠٩	١١٠	١١١	١١٢
١١٣	١١٤	١١٥	١١٦	١١٧	١١٨	١١٩	١٢٠
١٢١	١٢٢	١٢٣	١٢٤	١٢٥	١٢٦	١٢٧	١٢٨
١٢٩	١٣٠	١٣١	١٣٢	١٣٣	١٣٤	١٣٥	١٣٦
١٣٧	١٣٨	١٣٩	١٤٠	١٤١	١٤٢	١٤٣	١٤٤
١٤٥	١٤٦	١٤٧	١٤٨	١٤٩	١٥٠	١٥١	١٥٢

اسم الثاني ١٠٨

١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨
٩	١٠	١١	١٢	١٣	١٤	١٥	١٦
١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤
٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢
٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠
٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨
٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦
٥٧	٥٨	٥٩	٦٠	٦١	٦٢	٦٣	٦٤
٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩	٧٠	٧١	٧٢
٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨	٧٩	٨٠
٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧	٨٨
٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦
٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠	١٠١	١٠٢	١٠٣	١٠٤
١٠٥	١٠٦	١٠٧	١٠٨	١٠٩	١١٠	١١١	١١٢
١١٣	١١٤	١١٥	١١٦	١١٧	١١٨	١١٩	١٢٠
١٢١	١٢٢	١٢٣	١٢٤	١٢٥	١٢٦	١٢٧	١٢٨
١٢٩	١٣٠	١٣١	١٣٢	١٣٣	١٣٤	١٣٥	١٣٦
١٣٧	١٣٨	١٣٩	١٤٠	١٤١	١٤٢	١٤٣	١٤٤
١٤٥	١٤٦	١٤٧	١٤٨	١٤٩	١٥٠	١٥١	١٥٢

اللائق به من أسماء السعد وفيه للمنة اللائق من الأسماء الخيرة
 الأسماء الأولية منها في سبع مائة الثمانية بعد ذلك عند طلوع
 بعده عند الطلوع الشمس باباله الشمس آتيا له

له الاسماء الاحدى والثلاثون ^{والثلاث} والثلاثون ^{له} السادس والثلاثون والثلاثون والثلاثون
والثلاثون والرابع والثلاثون والثلاثون والثلاثون والثلاثون والثلاثون والثلاثون
 صلوة الاسماء المستغفرة كلها في السنين الاربعة عشرين مرة
اربعين مرة بقدر الحسنة انما واعلم انها افضلها ضر بلا تفرقة وهو يؤخذ كل شيء من الامور المفضلة
واتوا بها كلما تزوج ابن ابراهم ابو والله عظيم في الحسنة بكتبت شك ودعرت
في ساعة الزهر يوم الجمعة واعلم ان الايام متعامنا بنا سببه اسما ولا تناسبه
لا ادعية ولا اسماء وسما ما ينا منه الادعية ولا تناسبه الاسماء ولا
تناسبه ادعية وكذلك الاسماء وسما ما ينفق الشيء بعض ما يجب
فيها الافعال وهي من الاشهر الايام التي توسل المستودع بين الناس اخذ
من العمل بها الجور يوم البيت والثلاثون ساعة وحل ساعة المرح
الا العداوة او قتل احد او هلاكه واجتهادان يكون بفلك بها
للخير في زيادة القدر وهو يرى من الجور واجتهادان العمل بها للشر

يوم يخس ادله ساعة مختة والفرستعل بمخس فانه لا يجعل فعلك بنا انفا وامتعا
واعلم ان سيفت كل شيء الاعتقاد والنية للمال لقد لقد صل الله عليه والله
وسلم نية المؤمن خير من عمله وقوله عليه السلام الاعمال التي تات الم
واعلم ان الاسماء جميعا لا يجعل فعل من فعلها الا اذا كان للخطا من
العامل بها فانها لا تصح لان من الادوات ما يجيب به الرحمانية
وسما ما يجيب فيه وذلك في بخل الاهل وقد يقل بعضهم انه سال
بعض الفقراء بما دعوا الله حتى يستجيب لك قال ادعوه باسم الا عظيم
فقال له سالتك الا ما علمتني هذا الاسم فقال له الفقر هو سما
كنا وكنا يفي الرجل ودعا به فلم يستجبه دعا فقال الفقير اني
دعوت الله به فلم يستجبه فقال الفقر اني ادعوا الله مر ع فهم
وانت تدعوا من لا تقره ففي الرجل عنه ولم يعد الي احد من
منه فبما ان من ادع اسرا ه واسما ه وتعقب البيان عن شرح

البیان و الله یقول الحق و یرشد السبل و لا حول و لا قوة الا بالله
العلی العظیم تمت خواص الاسماء بعون الله العزیز الجبار علی سبیل الامحسان
و لا حبار عننا و علی الاخصار ۶ تمت بعون الملك الجلیل ۶

فصل در عمل محبت

بنویس این اسم هفتم در روز زهره در ساعت اول روز یا در وقت هلال
و برقی یا دندان نخوس بچرخد خواهی از خوردنی یا آشامیدنی و بخورد آن
به طالب انما شش بخوردان بطلوب که از محبت بقرار کرد و دیگر بنویس
این اسم هفتم در کاغذی و شش اسم دیگر در کاغذی و هر دو بدست
بنویس ده و بگو که ان کاغذ که اسم هفتم در آنست بانگ هد که خوا
حلاص شود و از آنکه دارد و آنکه که کاغذ شش اسم نکه میدارد آن
حلاص میشود **باب** در صلح بیان دو کس اسم هفتم بر طعام یا آب
و بخورد طالب دهد و اسم شش که بخورد مطلوب که صلح نمایند **باب**

باز

باز از مردن غایب بنویس اسم سابع در روز زهره و بده طالب با خود از
و هم در آن روز بساعتی مریخ شش اسم دیگر با اسم غایب دیگر هیچی
و اطیعوا فلان به فلان و ان باد پنا و بز که غایب پیاید **باب**
در عقد انسان بنویس اسم سابع در کاغذ و در روز زحل و ساعت
زحل در رقوم کرده و در زین زبان بگذر که زبان او بسته شود **النفق**
و البغض بنویس اسم سابع در کاغذ ثلوث و سوکل کن خدام اسم
با بفرقه و عداوت و در شیشه کن و سر شیشه و محکم کن بوقت و در
کن در حرارت حمام اگر بجهت زانفته در حمام زمان بجهت مردمان
حمام مردان که مقصود حاصلت بدینامی بنویس اسم سابع و در حدیقه
بزرگ نخل خرم با کارد آهنی در روز زحل و می باید که شش ماه
باشد و در فن کن در بقره خود که بنام شود تجاره بنویس اسم هفتم را
و هفتم را در لوح قلی سوزان آهن در کردن تا جراد بر که تجارت را

خوب بود **عند الرجال** ایشان برینم هفت ترک در هفتاد و در روز
 شنبه در ساعت اول و باید که شنبه آخر ماه باشد و قدر جدید یا حوت
 باشد هفت گره کن و بر هر گرهی اسماء هفت نوبه بخوان و در آخر هر
 گرهی بگوید که به بند فلان بن فلان بر فلان بن فلان و بعد از آن
 در گره نوبه و مهر کن برفت و در فن کن در هر جمیع دان یا قوی که کن برفت
 نکند و بدانکه در یکاد فن میکنی وقت کفادن شکل باشد و آن کم سوزا
 هفتم را در شربت کند و معبود دهد که کفاده کرده **در سیدک الخفال**
 بنویس این هفت اسم را و در شربت انداز یا به شکر حل کن و بخور کن
 آنرا و در کردن آن باید که از حرف خلاص شود ذبح چشم بدان چهار پای آن
 و غیره بدان رسمهایی که هفت جیب باشد و اگر از حیوان با او هم میکرد
 سعد را بخوان هفت نوبت بعد از آن در میان را به پمائی اگر زیاد باشد
 چشم نیلست و اگر نا تص شود چشم بدست می باید که پوسته میخوانند

تا بجا خود آید بعد از آن بگردن او آویزد که خلاص است اگر زنه را قرین
 نماید یا هم زاد بد دارد هر دو نیک نام را بنویسد و بر گردن او
 بپاویزد **جهت شتاق است** اسم هفتم را بر گردن اسم است نویسد که از آن
 نعت خلاص شود **جهت در شکم** اسم هفتم را بر کتف دستا و بنویسد
 یا بکا عذیب و بدهد تا بلبید ما شتا که از آن جهت خلاص شود از جهت
 و بناها و در ها اسم هفتم را بکا عذیب بنویسد که خلاص شود از جهت
 قبول امامه بنویس **بشک** و زعفران و بنم و میان دستار و در برابر
 و چشم او در آید نزد بیک شخص که خوف او هیچ نشویش نوسد **جهت**
در چشم و دندان و تویخ و در شقیقه و هر دوری که باشد و هر دوری
 بنویس اسم هفتم را در حیطی یا بچوبی بکار در حرف تغریق و صاحب
 مرض را بگوید انگشت بر موضع درد بگذارد و بیخ آهین بدان
 حرف اول آن و اسماء سبعة را بخوان هفت بار اگر ساکن شد بیضا

والتجزي بكونه مجزئ بحرف جنة والخاص به واستخوان نازله في
 ساكن شود سما دران بکوب و بکذا که در ساکن شود جهت ایند
 زت بنویس اسم هتم را بزب حرکت و بدیه تا بان خورج و بعضی از حکما ب
 ایند نوشته اند و برابرند داشته اند وضع عمل شده زیادت شدت
 کا واسم هتم را برستان کا فویند که شیران کا و زیاده شود در محبت
 اسما واسم اشخص واسم مادرش را باید که تمرد بیج هوای باشد و تا
 از نخوست از باد پیا ویز که بحسب لغظ الفرم و الخراب بنویس
 اسما را در بیج تراویط بد که متصل به نخوس باشد آن بیج و تقابله و نخوس
 کند بجلینت و کبریت و صبره فون کند در خانه خضم که چنان شود که خواجه
 و بدانکه این اسما را طاعت جمیع روحانیات میکنند و این اسما حکم بر
 جمیع جن میکنند و فضل عظیم دارد و از جمیع مضرها ایمن باشد و
 خوفناک یعنی با نیمی آرد و زلفها که بنا اهل تاسوزی و نفعان

داری

داری و اسرار بسیار هست که ذکر کرده شد **هذه الاسماء الطابت**
للطوطيل مظهريل فطيطيل فطيطيل
فقطيطيل حميطيطيل لقطيطيل لقطيطيل و بعد از آن
 خوانند این اسما هر روز یکبار این عزمت بخوان **بسم الله الرحمن الرحيم**
اعصمت بالله الخ القوم العلي العظيم الكريم الفريد الرابع العليم
القادر القوي المريد السميع العليم المتكلم بسم الله الرحمن الرحيم
لقد لله رب العالمين تا اخذ اعصمت يا سوكلي عقول و نفوس العبد
والتلكية و يا سوكلي عقول و نفوس النبيلة الطبيعية من كل القبائل
والادكار و اعصمت يا سوكلي هذا المكان و يا سوكلي الملائكة للقد
الموكلت بقضاي خواج الانبياء و يا ملكات العفاريت والشياطين
والجان و يا ملكة ايام السبعة و سوكليها و سوكلي الارقات و الا
دنان و يا خدائيم اسما الطابت المباركات المدفوعة عليكم

اجبوني ريحا واميني بقوة ناهية غالية وهوي ملكه العلية
لكل تقاوم ونقنا جميع حاجاتي باستجدة واليد ريحا احلبوا
منا محجوا واعطنا نفوس معتدل وتلوي جميع بني آدم وبنات
حراسان ودارب هذه البلد والمكان الي بالجزوات والاحيان
والعدة والمطيف والايام الكثر العيرة المناهية له يجعل
الساعة الواحد بحق الله لا اله الا هو الحي القيوم قاضي
الحاجات تدرك بقضاي حاجاتي باسجد بحق يوم الاحد عليك
وبحق كوكب الشمس الميزه وملكها كليسا بحق الملك الموكل بك
والحاكم عليك وقياسيل افض حاجاتي وتدرك بقضاي حاجاتي من
بحق يوم الاثنين عليك وبحق كوكب القمر الميزه وملكه تقبل بحق
الملك الموكل بك والحاكم عليك جبرائيل افض حاجاتي يا ابا محمد
يا احمد بحق يوم الثلاثاء عليك وبحق كوكب المريخ وملكه هما يسل

وبحق

وبحق الملك الموكل بك والحاكم عليك ساسل افض حاجاتي يا برهان
يوم الاربعاء وبحق كوكب عطارد وملكه اشكي وبحق الملك الموكل بك و
الحاكم عليك حرقيا يسل افض حاجاتي يا شهيدش بحق يوم الخميس عليك
وبحق كوكب المريخ وملكه بخواد وبحق الملك الموكل بك والحاكم
عليك صفا يسل افض حاجاتي تدرك بقضاي جميع حاجاتي يا اسد بحق
يوم الجمعة عليك وبحق كوكب الزهره وملكها الميمون وبحق الملك الموكل
بك والحاكم عليك عيا يسل افض حاجاتي يا سيمون بحق يوم السبت
عليك وبحق كوكب حمل وملكه كنيا يسل افض حاجاتي يا نقشز بحق
ملك الموكل والحاكم والسطان عليه توكلوا بقضاي حاجاتي
بحق اسم الله لا اله الا هو الحي القيوم قاضي الحاجاتي ميكدرش
الكندرش اهدوش اهدوش طناش طناش اشراطينش طناش
عياش عياش عياش اهلوش اهلوش اهلوش اهلوش اهلوش

تذاکه تراکه الوهم الوهم جم جم طيس طيس کهيصن معق
 الوخا الوخا العجل العجل الساعه الساعه الساعه ايضا
 بکنواياتکم الله جميعا ان الله على کل شیء قدير وَعَنْتِ الرَّجُوهُ
 للحي القوم سه نوبت بگويد و بعد از آن چهار نوبت بگويد
 لله جنود السموات والارض و كان الله عليمًا حكيمًا فان
 تولا فقل جبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش
 العظيم اياك نعبد و اياك نستعين و الحمد لله رب العالمين
فصل در خواص اسما الطائيات و عمل در آن
 خاتم ان بنویس این اسما هفتگانه را در روز چهارشنبه آخر ماه
 بدره چو که باشد و بیندازد در موی که طلسم باشد و حرکت اندر
 مواضع که باشد مثل تیرا ناختن و کیم شمشیر نهد و دردها و
 بادها مثلها و مآنها و از درها و درله و رعد و باطل شدن

جمع حرکاتها از ملوی و سفلی باشد از جن و عبیره هرگاه که بخواند کسی
 این اسما سده اسم بر یکجا بنماید از زمین و بسیار خود بیندازد بخفته
 شود از چشم اعتنا و اگر بخواند اسما و باد بر لشکر رسد هفت درنگ
 افتد و اگر بخواند و نوز باد شاهان در ابد طبع شوند و ترسند
 درین اسما است از برای شیاطین و جن مدفع شرایشان و عمل در چنان
 اخرازه و قوه و جفا یا بد کند اگر کسی خواهد که در میانان را بیند
 در خلقی را بد جای بک و عیان بگذارد و در عتبه همان هفتاد
 بار بخواند مدت هفت روز بعد از آن از احوال جنود حدیثی بنفهم
 در میان دان و اگر در سگانی را بانی که در و کچی و طلسمی باشد چنان
 اسم اول بنویس و بچهار طرف او بنهد در هر کجی یک اسم و بر سر آن
 بلاسم بنجم سه نام ششم در دستگیر نام هفتم در دست چپ و اسم
 هشتم بر سر خود نه و اسما بیرون آن که طلسمها حرکت نمیکند و اگر

خواهی که آب جاه فودد در خشک شود بزین چهار اسم اول و در
 دکن چاه بنه و سوم دیگر را بنویس در جاه انداز که ابضا فودد
 بضم و نهان داد دیگر بنویس اسم همگانه را بر سال اب بنده
 در بخار و بغا ماه و سینا زد را ب چشمه که فریبر و در بخودان که
 گفته اند در نوع است جهت باطل شدن حرکات مله انحراف
 خندان که سوگند بطلم اینست حصال البان سدر و سن مثل
 مستطحت ساح کف بریم معده سخن کند جواب را و در معده سابله
 اندازد و جبهه سازد و در سابه خشک کند و در سینه بگویند
 است بزهدیا بند قشای بند جبار سلا لبان مثل از ن شدن
 عدد بنزیر معده سابله سخن کند و بند بسازد **فصل**
 بدانکه این اسم هفتگانه هفت خاتم است و در بامت و تخیم و
 انصار و هراسی و فعلی دارد خاصه از آن میگذرد و جمیع این

خاتمها نقش کند در نقره و طلا و در شرف شمس و نور و خاتمی و نیز
 دانه هفت شمال با هفت و دم است و هر خاتمی فعلی آرد توی
 در حجاب و احراق و حبس و قید و غیره و از نوریک جماد کشف
 شواستند و المهار عجایب و خروج روحانیات از منازل
 بدانکه هر کس برسد بخدومه یک خاتم از اینها مطیع او شود جمیع
 علویه و سفلیه و جمیع جنات تخار کنند بر خلق بدانکه اسم هفتم
 فعلی توی آرد و زور و تر اجابت شود و خاتم او بزیر کتی از همه
 خاتم و به او هم علم باطل شود از شش خاتم دیگر اینها همه تابع این
 خاتمند و پیش خاتم دیگر تابع خاتم هفتگانه بنا که سبح
 شده از خواص و رفت و مرکبت از جهان معنی که جمیع ارجح
 در تخت آن سدر جنت و بدانکه درین اسما و نام است که نزد
 اهل علم سیمی بام دور است که قدرا نینداند الا خداوند متعال

داناست که هر حرفی که در آوات و در اخراست و در اقشام اسمان عن اسم که
 کبی بکرتجا می که افلا و لام است و اخرا و لام است که اسم اول و هفت
 ناما اسم هفتم که شتر است از ایل املا که اول مثل اخراست و افضل
 عظیم آرد و هر ایلی از اینها می خواند و بخم و غدا با خا و ز چور و
 خاتم اینست **وَاللّٰهُ التَّوَكَّلُ** **فصل** بدانکه دعوت که کاتبه در این
 سنج است و شناختن از طلسمات و سحرها تا پادشاهان و سلاطین و
 وقت و قیوم عربت کنند و فرخانیان جهان داری و صید در زمان
 باشند درین داری و اما خدعه مردم از بهر محبت و عشق و فریاد **بِعِشْتِ**
 کند و این رسالت شملت بد دعوت نهم و عطارد و قمر که تعلق بدین
 معنی آرد **وَالسَّلَامُ دَعْوَةُ نَهْرٍ** باید که جامهای نهر پر شوند و نیک
 ذببت فان بر خود بنزدن و سوی درازا از خود فرو آیند و بخود
 کاندرد و قنفل و جوز به او فاقله از هر کجی خردی بر گیرند و باب کشینی

و یا

و یا باب صل التوس بر شند و بیلها سازند و بخود کنند و سبب درسد
 ببرد و در قی که زهره قوی باشد در شرف باد و خانه خویش را در و ج یاد ^{حدی}
 مقبول که قند آرد و با نظر باشد سعیدی بنظر و ستر این معنی که گفته ایم از
 بخود و جامها بکند و روی زهره کند و بگوید **اَيْتُهَا السَّيِّدَةُ السَّعِيدَةُ**
الْبَارِدَةُ الرُّطْبَةُ الْمَشْرِقِيَّةُ الْحَقِيصَةُ ضَاحِيَةُ الْحِلْيَةِ وَالْحَلَلِ وَالذَّهَبِ وَالنَّقِيصَةِ
وَالزَّيْنَةِ الْمُحِبَّةِ لِلعَنَقِ وَالغَزَلِ وَالطَّرِبِ وَالزَّرْبِ وَالنِّكَاحِ يَا زَهْرَةَ يَا
عَدْنًا يَا طَاهِرَةَ يَا عَدْنًا يَا زَاكِيَةَ يَا عَدْنًا الْمَلِكِيَّةِ لِزَامِ التَّمْرِ أَسْئَلُكَ
المَعصُومِيَّةِ این بگوید و حاجت بخواند و او شود در میان خدا بیغالی
دَعْوَةُ العَمْرِ السَّلَامُ عَلَيْنَا سُبْحَانَ يَا أَيُّهَا العَمْرُ الذَّهْرُ العَظِيمِينَ
يَا دَرِيْنَ يَا عَيْنِينَ يَا قَيْسِينَ يَا زَيْنِينَ سَعْدِيْنَ يَا سَبِيْنَ يَا أَيُّهَا العَمْرُ
الذَّهْرُ اسْئَلُكَ بِعَدْنِكَ وَدَحِيحِكَ يَا زَيْنِيَا فَلَاحِي عَيْنِ اللُّوْكَ وَعَيْنِ
القَنَاءِ وَارزاقه بِيَوْلَا وَزَيْنَتِهِ وَسَعَادَةِ وَكُلِّ مَنْ يَرَاهُ وَيُعْطِيهِ

وینیزین

جدا و بکرته و بعضی جاها ته و بنیزین بیشتر با سمانیکا الحسی و الا نیکا
الغلیظ استحیبا دفا اسعدا بما است کما امین امین البحر البحر
التاغه التاغه دعوة القطار که زان و شهران حلال ان
بهر دستی و الف با یکدیگر کنند و سخر کردن د پیران و اهل و آین
و باز کانان و تجار و کودکان سخر کردن و بیزی خط و اسانی
اسخرن علما و زیدک و دانی با یکدیگر در پوشد جامها و نیکن و
بشکل پران و ادب ان در آید در وقتی که عطار قوی باشد و در
باشد با در خانه خود باشد یا در حرف مقبول باشد و ناظر باشد بغیر
بظرد دستی اگر ناظر بغیر باشد بجستی بود که از همه سعد براست و
کند لغاح خنگ و خشنا ش ببیند و بوز ظن با جمله خند کند و باب کاف
رشته فیتا ها سازد و برانش بهد و بگوید اینها البتة الکامل الذات
الطاهر کاتب الادب الا الکعبی المدرک الاسرار و العلم بجواب

الامامی سید

اسود

کثیر التام للکبة الباغ القوة النار والعمل اللطيف الکرة اسئلک سنيک
المصونة و حاجت نعم ما بخر احد دعوت الغمر از بهر خاص و تمام و يد
کارها خاصه عمارت و زداعت و را بذک انفا و عمارت کار بند ها و انچه
بين مانند با يدک و وقتی که ماه قوی باشد و کامل باشد و تمام نود بود
بشیر هم بایب چهار هم ماه قوی باشد و شرف یا در خانه خود یا در حد
مقبول و ناظر بود سعد بظرد دستی با یکدیگر جامهای سیند در پوشد
و مکرر ببندند و قضیسی از جوب بدا است در دست کرد که بهر سران بغیب
پاره نفره باشد مانند روی بجرا از سنگ بر گیرد یا کل سیند و بجود
عرد مطرا و کل سرخ و بغشه برانش بهد بجود و درب آید از تصیب
که دارد اشانه ببوی ماه کند بشیر هم بایب چهار هم و بگوید
انجا البتة الغریب البار الطیب المعد البحر المدح الحج
المليح و النشاء الملك العید القيمة في الند بصاحب الرسول و الاخبا

سیند

وَالْبُرِّ بِقِلَّةِ الْكَيْفَانِ الْأَسْرَادِ السَّخِي الْمَلِيمِ مِقْتَابِ الْجَعْمِ فَأَسْرُ الْمَلِكِ
 بِسَبْعِ الْأَبْرِي وَزَيْدِ هَوْرٍ حَسْبُ مَسْأَلِكِ بِنَسِيكَ الْمَعْصِيَةِ وَحَاجَتِ خُودِ
 طَلِبِ تَمَائِدِ تَأْجِاجِهَا دَرْدِ شُودِ وَبِأَيْدِكَ دَعْوَةَ هَرِ كُوبِ كَيْ سِي وَبِهَ بَانِ
 نَجْدَانِ دَاكُوكِ دَعْوَةَ اجَابَتِ شُودِ دِي كُوبَارِهِ دَعْوَةَ كُنْدِ مَلُولِ
 خَاطِرِ نَكُودِ كِهَ الْحَاحِ دَرِ دَعْوَةَ مِينِدِ بَاشِدِ انْشَاءً اللهُ تَعَالَى بِرَبِّكَ

تَسْتَعِينَا اللهُ تَعَالَى

م	م
م	م
م	م

عمل
 از تنج سبز مثل اللؤلؤ # آنچه فواید قطع و یک کبیر از
 که با سبز بود و آن مقطوع را در میان لوله کرده و سه
 روز صیام باش و هر روز ۳۸۵ نوبت این دعا بخوان
 و در وقت خواندن بخور کن از سقر شغف مشک

عز

عبر خام در کیمه اول علاقه نظر هر شود در حنت فرما پند
 نترسد هر چه شتر بسیار پند نترسد بعد از آن مرد پیر بسیار پند
 سلام کند و بر از و در جواب گوید انگاه کیمه را باز کن تمام آن
 اثرش باشد اما باید که روز شنبه ابتدا کند علی الصبح غسل کند
 و ابتدا کند تا مراد یابد و دعای که باید خواند باین طریق است

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 نَوْشِ نَاقُوشِ يَسُوشِ زَرَنْبُوشِ اَبْرَنْبُوشِ مَشَعَلِ
 بَيْتِنَا كَسَطَطِوُوشِ يَاسْنُو اَيْلِ يَازْمَانَا اَيْلِ يَازْمَانَا اَيْلِ
 زِدَا اَيْلِ يَاطَلَسَا اَيْلِ قَطِيرِ تَلَجِ تَلَجِ تَلَجِ تَلَجِ
 اللهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اَنْتِي وَقَاتِلِ بَعْضُ الْاَرْحَامِ وَمَا
 تَرُدُّ اَدَّ كُلِّ شَيْءٍ عِنْدَهُ مِقْدَارِ الْعَالَمِ الْغَيْبِ وَ

الشهادة الكبرى المتعالي كتب ابراهيم خان في شهر الجهر الاول

۱۱۹۹

۴

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وآله اجمعين
اما بعد بدانکه این مختصر است در خواص حروف مفرقه فصحی و در خواص
 که از رسول صلی الله علیه و آله و سلم سوال کردند که بر هر پند و کتابی نازل
 شده بر آدم علیه السلام کدام کتاب نازل شد حضرت رسالت پناه ^{صلی}
 الله علیه و آله فرمود که بت در حروف سائل سوال کرد که ما رسول الله حرفه
 الف که ازین بت و هفت حرفت چنانچه حضرت رسول صلی الله علیه و
 آله و سلم فرمود که هر که ایمان نیاورد که بت در حروف با آدم ^{صلی}

التقام

للتقام آید او نه ازین و لام التصرف واحد است و خواص اینها الله هم
 دستور بحیث اسم حرفت و بسماء عمل بنیاید بقول ابن فخر جفر حاجی حسن
 قطب الدین حسین بن محمد ابراهیم المودعی طاب و می الشهد رعایای درین
 حرفات ناملا افتاد و بجهت و بجزیره خواصی چند که در باقیته شد
 مفرجهات در محل و حرم تا که اذان فایده یابند رعایای خیر یاد کنند
 اگر چه سنت اولیا انت که اسرار مخفی دارند و از نا اهلان نگاه دارند
 چون القاسم حجاب بدین غیر این نوع اسرار است وصیت انت که لغت
 خدای و ملائکه و انبیا و اولیا بدانکنند که بخیر عمل کنند و بجاهلان
 امر و فاما چون خواص این مختصر میاید بدین جهت شرحی بعمل میفصلد
 تمام است امیدوارم که بدانند و بخوانند و با خدایتعالی باشند و تا
 کار یکی نیفتد شروع درین عمل نمایند این بود وصیت این فقیر و
 اینست اسرار حروف مفرقه و الله اعلم و احکم بالغیب هو

میلی کل تجرید **الف** از عمل تعلق بر بیخ دارد و صدق یا زده
 عدد دارد و خواص او در استخراج و انتفال و الفت در جمیع مکانات
 داخل است هر کس برابر یکی صدق یا زده بار بخواند محبت الفت پیدا
 شود میان ایشان اگر الفت در الحساب کند و نام انگس در پشت خویش
 نویسد در خواندن ملاحت نماید البته بخداد برسد و انتفال قریب
 مزین بدوستی بهتر باشد و از عمل خیر **بدین طریق باید نوشت**

ب تعلق بعباده دارد از جزای و خواص او در عینا
 و نوازده دل مردی دارد هرگاه خوانند که کسی را با کسی تند گردانند و

از

از عدد سه دارد و اگر بخوانند و نفس برایشان دهند و اگر نمرد
 چند نظر بعباده داشته باشد بهتر باشد و اگر یاد و با ضرب کند و
 شدت بگذرد و نام ایشان را بیست منگت نماید آن بهتر کند و اگر کسی
 را اقل نام وی با باشد نیکوتر باشد و هر حرفی تا بن قاعده و ناله

از عدد سه دارد و اگر بخوانند و نفس برایشان دهند و اگر نمرد
 چند نظر بعباده داشته باشد بهتر باشد و اگر یاد و با ضرب کند و
 شدت بگذرد و نام ایشان را بیست منگت نماید آن بهتر کند و اگر کسی
 را اقل نام وی با باشد نیکوتر باشد و هر حرفی تا بن قاعده و ناله

ج محبت بک و خواص او در مال جمعیت و از نور تعلق دارد و در
 عدد پنجاه و سه عدد دارد و اگر کسی در خوردن از چندان جمعیت بزرگ
 نظری نداشته باشد تا اگر نمرد رتبه بزرگ و عدد در بیخ مفید بگو
 تر باشد و از آن خود تر دهد و مطالب و مقاصد اینکس زودتر حاصل

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page]

دال تعلق نخل آرد آنجدا از خواص هدایت و سعاده و از عده بیخ
دارد اگر کسی ماه کم کند یا چیزی از وی فوت شد باشد طلب مراد کند
بخواند البته بدان مراد دلالت یابد و اگر هشت عدد بر استخوان لاله
نریزد تسکین حرارت غشکند و اگر همی داشته باشد بخواند در خواب
شاهده

باید و اگر در بیخ عدد با غرض خاصه دارد برایشان معلوم
آید و اگر عدد در جمل اینست بپول از برای درستی و کسب پول

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page]

دال تعلق از خواص هدایت و سعاده و از عده بیخ
دارد اگر کسی ماه کم کند یا چیزی از وی فوت شد باشد طلب مراد کند
بخواند البته بدان مراد دلالت یابد و اگر هشت عدد بر استخوان لاله
نریزد تسکین حرارت غشکند و اگر همی داشته باشد بخواند در خواب
شاهده

هات تعلق بشش آرد از سرطان و از خواص دلیل بزرگ و رفعت و محض
اشارات است و سلا برای عدا و امید گرفتن و اگر عدد شش آرد و اگر
بین حرف ع لارت نماید در قتل مردم با هیت نماید و هم کس از
خواب بکزند و اگر هاد و هاد در عدد بنهند و در خانه دشمن بنهند سبب
حلاکت ایشان شود و اگر نود در سرطان یا طر بشش بودیم باشد و هر دو عا که

وان زینان تعلق بر جره دارد و خواص و خوف نداشتن نمود
و ترسیدن ایشان و از عده بیخه دارد هر که بخواند بیاد دشمن و از
وی فرج دهد و دل دشمن ببیداید و اگر عدد شش در عدد ضرب کنند و در
ربع بنهند و در مقام دشمن نهاد و آره کرد و انا و الله

در هر اینست
صد ۲ - یک
برابر آرد و آرد
بهر باشد
علاحدی عا
نویسه مخلوط
غرم دروه
سه سه میل
مانند

رفع کرم در
مهر بر کرم
حب محرم مثل
بکایر

از جهت معلق نیز هر چه دارد اتصال بحرام و غایب و رون و تختی
 الفتا و از عدد هفت و سخت و هفت و سخت و هفت و علاست
 این بقی و خواندن مناج را در روز زبان و مردان میرین گرداند
 خاص زبان اگر عدد هفت از عدد فتله کند ۶۲ در ۶۲ در هر جمع بهد
بیاد

در این کتاب در هر کجا که میگوید
 در هر جمع بهد

خ

ح معلق تیسر از ان محل و جبات مکونات از خواص است
 و از خواص تیسر بسی دهد و دوستان جامع گرداند و بسیا و کرد آند
 و هر که بسیا خواند خلص متا بل انتاب چنان کرد که اشتب دی کانشد
 و از عدد نه دارد و تور در محل فاندر تیسر ان بجی دهد و هر که خت نماند
 بر این دی نخواند متا باید و اگر نه دو نه ضرب کند بطور سبک مذکور
بشد همه کارها مشکلات بر اسان کرد و مطالب دی و در ه خنی کرد

ط معلق بسی دارد و از سرطان و اسرا میل تقوت این حرف
ص در بید هد و از خواص بسی کابر دشمن و دفع بدیها از عدد
د اره و اگر بسیا خواند زیر پند آورد ند و جمله ساکان

بخواند بن حرف طبع کان در زمان دارند بقدرت الله تعالى و اگر
 ده در ده در هر پنج بعد بجز مراد که بعد حاصل شود خاصه قدر در طمان
 بنظر بیک شری و نظر بد عکس نماید و در همه حیوانات بدین طریق عمل
 نماید

با تعلق بجهت دارد از قوس و اشارت بر وجود موجودات از خوا
 حصول مال مراد باشد از هر کس و افعال شخصیت و از عدد یا
 داده پس هر کس بدین دستور عمل نماید البته عباد
 رسد و اگر باز ده یا یکصد چون ۱۰ در ۱۰ و عدد در میان ده در
 بعد خواص با علامت آبت حد و اگر کسی خردت دانسته باشد در
 انما زد و بخورد تسکین حرارت یابد و اگر با خود دارد نفع یابد

الکاف

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page]

الکاف از قوس تعلق بجهت دارد و حرف کفایت و از
 خواص جهت دفع دشمن و دفع نقور و درویشی و غم باشد و از غم
 سد و بیک و در خواندن همه نجات بر آورد بقدرت الله تعالی و اگر قصد
 در صد و بیک ضرب کند و در پنج بعد و با خود دارد دشمن بگریزد و اگر

فازد از قوس تعلق بجهت دارد و حرف کفایت و از
 خواص جهت دفع دشمن و دفع نقور و درویشی و غم باشد و از غم
 سد و بیک و در خواندن همه نجات بر آورد بقدرت الله تعالی و اگر قصد
 در صد و بیک ضرب کند و در پنج بعد و با خود دارد دشمن بگریزد و اگر

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page]

اللامر تعلق بنهر دارد از طرفان و حوض غده و ملاکت و از
 جهت برسدن دشمن و زحمت رسانیدن بر ایشان و از عده **۱۷** دارد
 و اگر بنویسند بر پوست حماد و در خانه دشمن بگذرانند برافتند و اگر
 بخوانند و بر دشمن رسد ریختن شود و اگر عدد شروع بر پنج بگذرد به نیت
 دشمن آتیه هلاک شود و اگر شروع با بیست و یک شود و اگر از بیست و یک

المیر از جدی تعلق بر پنج دارد و از حرف بزرگی و سلطنت و
 است و از خواص نرم کوه اینک و اسانی صعب بنظر از عدد نود آرد
 و حرف بر پنج اجابت است و عمل همچنان دستور باشد و هر که بیان
 خواند بر تیره بند کوه آرد و در اخر هر یک نمودار بتان خواهم

نهاد

نهاد که در همه حرفی بدان دستور من نماید انشاء الله تعالی
السوق تعلق بر حل دارد از این توان و حرفیت که جمله تمام
 قایم است و خواص جهت ترویض دشمن و تصدیق و از عده صد
 دارد همچنان دست که تمام حرفات گفته شد شروع نماید و اگر
 بیار خاند اسرار جمله مکونات کما به بیانند

الستين اذا سلاست تعلق بقدر آرد و حرف مبارک است و
 بتمتت و از خواص جهت خط امثال و حضور و شنا یا امر آن
 و تکین القلب و روشنا و در اسیر و از عدد ۱۲ پس هر که خواهد
 مرضی باشد و عجز از خود یاد بکری نکند کند حرف سین را بسیار خواند
 که مراد حاصل شود و در وضاحت و بلاغت نیز آید و اگر عجز
 ضرب کند در سیر معقد و همین خواند آن همه عجز فایز یا بد که در
 هر مدیت با بگوید سگت بالستین ^{بلان} است لان

فصل فی شرح الالف
 الف حرف است از حروف بی حلقه و در حروف بی حلقه است
 و در حروف بی حلقه است و در حروف بی حلقه است
 و در حروف بی حلقه است و در حروف بی حلقه است
 و در حروف بی حلقه است و در حروف بی حلقه است

العین اذا سلاست تعلق بقدر آرد و حرف مبارک است و از خواص

جهت

جهت ظهور غیب و مال و ذواتی بسیار و هر که بخواهد بسیار گوید مال
 بروی فراوان شود و علم پوشیده بروی ظاهر گردد و اگر کسی با نظر بد
 رسیده باشد ۱۳ در ۱۳ ضرب کند و در سیر معقد و صد و سی معقد
 و نیکو گردد و اگر بنویسد و در جامعه کسی بند و خواب نکند شبه گردد
 و اگر بنویسد وقتی که نمود و ایستد تا ظهر ششم بود سوزن تر آید چشم
 هر که بروی آفت نوری در وی مشاهده نماید و مقبول الملائق شود

فصل فی شرح الهمزة
 الهمزة حرف است از حروف بی حلقه و در حروف بی حلقه است
 و در حروف بی حلقه است و در حروف بی حلقه است
 و در حروف بی حلقه است و در حروف بی حلقه است
 و در حروف بی حلقه است و در حروف بی حلقه است

الفاء اذا سلاست تعلق بقدر آرد و از خواص پوشیدن اسرار
 و الخفا و عجز از خوف باشد و از عدد ۸۱ دارد هر که خواهد

فصل فی شرح الراء
 الراء حرف است از حروف بی حلقه و در حروف بی حلقه است
 و در حروف بی حلقه است و در حروف بی حلقه است
 و در حروف بی حلقه است و در حروف بی حلقه است
 و در حروف بی حلقه است و در حروف بی حلقه است

سرکجه پوینده دارد بخواند بسیار یا بعد از آنکه از آن خیال بود اگر پدر
 خانه نویسد یگانه راه بدان محل نبرد و اگر بنام دشمنی بخواند دشمن کوفت
 کرده و از خوفش وایمن گردد و اگر عدد منفرد بنویسد بنام دو کس البته
 از هدیگر فارغ شوند و بگوید فرقت با لیا و فلان بن فلان بن فلان
 بن فلان و اگر فرد در سینه ناظر بطیار بود بگوید یا خدا

الصکاد از سینه تعلق بطیار دارد و از خواص دفع دشمن
 و غیره و بستن زبان بدگویان و از عدد ۹۵ دار بر هر کس بیاید
 خواند هیچکس هم باب دست بر روی نیاید و از عدد منفرد و پیش هر پنج
 بپوشد و بعد از آن در آخر بگوید صدت فلان بن فلان بن فلان

فلان و اگر در رب نویسد بنام کسی و در زیر سنگ کوان بخندد فلان
 آنکس بسته کرد البته و اگر فرد در سینه ناظر بطیار بود بهتر بود و
 از نوبی خواهم بخردن در تمام حروف بناست مع عمل نماید

القاف از اسب تعلق غنچه امه و از حرف اسم اعظم است و بسیار
 علو است و از خواندن سنگین خشم انداختن سوزنات و بستن بطیار و
 و زود اودن دندان از تنید و از عدد ۱۸۱ دار و هر کس که بیاید
 خواند نمکین و نصرت یابد و حرارت بسیار دارد و اگر پادشاه
 شتر داشته باشد بخواند البته آن خشم ساکن شود و اگر خواهد که کسی
 بجای نرود بخواند یا بنویسد و در زیر سنگ کوان گذارد بنام آنکس

دفع شود و عباد همین عمل کند و اگر هر دو بهم عمل کند بهتر باشد
 و اگر یکی کند صد بنویسد و صد تا فدیه میان آن بنویسد و ده
 قطار و عدد یکی ۹۹ و در ۹۸ و سه ۹۷ بدان تا فمدود
 بخندید بنویسد تا تمام شود و بنویسد استن علی حکمنا
ملکته الله المولکون بتر التاف المکتوب لرج مخنط اعرا
اجابنی من البرق الخاطف احرقوا نلب ۸۲۸ بنق ۸۲۸
 و نان با عدد مذکور بخواند البته مطلوب بخواد طالب شود
 و این فریبت در جمله حروف کاد دارد که مؤذات و اگر جمله
 علیه بنویسند حاصل شود و بنویسد بجرب و مؤذات و بچشم
اکبر و موم خلایق بنر کمان نماید و غیر کات و رعیت بری
بیار باشد انشاء الله تعالی و تقدس بعین الملک الرضا

هدایح القاف

[Faded handwritten text, likely bleed-through from the reverse side]

الکاف از حوت تعلق بر تیج دارد و از حروف کشاد و ترغیب است
 و از خان و در شرح ما بعد هم در عمل کاد و عدد ۲۰۱ دارد و در
 در کتف سینه است حاصل شود و همین خواجه که مین دارد خواهد بود
 و اگر هر دو بهم عمل نمایند مؤثر آید و خوب عدد و مربع شرح نماید
 و در خواندن سواجبت نماید و در اخذ ولایت و یکینا بگوید اللهم
 ان تمیریننا و جعلت منک و اگر مؤمنی مغفرتک یامن ای العین
 برآورد پس و اگر هفتاد بار خواهد در خواب جایزه شود که چه خوا
 بود و کتف او باشد در هر هفتاد و اگر در ایم الان قات و در سازد

هم کیمیا در باب بیخیتن و در کنت و ارواح مؤذات و اگر نبوی
حروف قان عمل نماید بعد چنانکه مثال نموده شد با علامت است
باشد و اگر تدر در حوت نامدر عیج بود بقوی بود ان شاء الله

فصل در بیان حروف و اشیاء

الثین از تدر تعلق بدهد دارد و از حروف تفریح الدرجات است
و از خواص بماند آخن در سخنان و در عده ایشان و ظاهر گفتن
عیسای ایشان و از عدد ۳۴ حاره فاکو بنویسند بستم و اول
درجه اول مضروب این عدد در هر پنج بکنند تا بیکو نازل بشود
بعیان درجه ان حوادتها ابرو ناید و اگر بر دهن خواند باید
مان کور کشته خوانند در خانه دهنش بندید البته نافع و کفایت

پساکرد

پساکرد و در مقام و اگر زهره و قمر در نور بنویسد اثر بخت است
مرتب بود اگر خواهد که عیب تهنی ظاهر شود در وقت طلوع شمس که
افتاب در نور باشد و در سینه باشد بنویسد و در بندوی بسیار
عیون دهن که نامش نوشته باشد البته ظاهر شود بعون الله

فصل در بیان حروف و اشیاء

الثالث از مغرب تعلق بمرج دارد و از حروف تفریح کواکب است
و از خواص او پناه دادنت و از عدد چهار صد و یک دارد پس
هر کس خواهد که بنزد بزرگی بجا جتی برود او را قبول کند و
اودا راه دهد بخود این حروف را بخواند بایان عدد ۳۴

ان نيزك رده چون جسم ان نيزك بردي افتد بگويد نيزك
 بشكائيك و رحمتك يا اواب الله و نظران نيزك با
 نمايد و حاجت او برآورده بطوع و رغبت و اگر مضروب برده شود
 سنج معذب با خود نگاه دارد همان خوانند انزان زيادت بماند
 و اگر قدر در مغرب بود تا اخر عروج ميجر بماند بعون الله

المكنا از سنبله تعلق بر مطياره و از حروف رفعت و شايسته
 و از خواص نيزك نامي حاصل آيد و از جود با اعتداليك دارد پيرگاه
 كه قوه سنبله باشد و همچنان عدد بسوزند و مضروب برده شود
 سنج معذب نامشور نيكي بر آيد و قدام او بجز خاله كه برسد بگردد ^{ان}

تمام

تمام پيدا شود و مردم خود بخود بخيال او در افتند و نيكويي او گويند
 و او را جزوازان بنا شده اگر بسيار بخواند برده جسم رسد بيزدگان و ما
 عذبت از زرد اگر بصنعت قان بسوزيد در عايت مده نمايد و در سنج معذب

الخن از حدي تعلق بر اجل دارد و از حروف صعوبت ^{سنج}
 است و از خواص او دارد كه شمن و خراب و تمام و تلاف و اسلاك
 و از عدد 40 دارد پس هر كس خواهد كه دشمن براندازد و در خوانند
 سوا طيبت نمايد و نفس بردي بيزند البته شفاگر و شفا شوند و اگر ^{افند}
 سفاي مزاج كند و عدد سفوفش در شكت نهد و در ان تمام ^{كنند}

	۴۵ حلق					۴۵					۲۵				
	۷	۲۲	۵	۸	۲۳	۷	۱۳	۱۹		۱					
	۴	۱۲	۱۱	۱۴	۲۰	۲۰	۲۱	۲	۸	۱۴	۲۵				
۲۵		۱۷	۱۳	۹	۱	۳	۹	۱۵	۱۹	۲۲					
	۲۴	۱۰	۱۵	۱۴	۲	۱۱	۱۶	۲۳	۴	۱۰					
	۳	۴	۲۱	۱۸	۱۹	۲۴	۵	۶	۱۲	۱۸					
	۴۵ شکل					۴۵ حلق									
	۲۳	۲۰	۱۲	۹	۱	۱۹	۲۴	۱	۹	۱۸					
۲۵	۴	۳		۱۷	۱۴	۱۴	۱۹	۵	۱۵	۱۲					
	۱۹	۱۱	۸	۵	۲۲	۲۳	۶	۱۳	۱۷	۳					
	۲	۲۴	۱۴	۱۳	۱۰	۴	۱۱	۲۱	۷	۲۲					
	۱۵	۷	۴	۲۱	۱۸	۸	۲		۲	۱۰					
											۲۵				

بند

البته خراب گردد و اگر نمود چیزی ناظر بر جل بود به بدی بهتر بود
 و اگر بخواند در میان حجه تفرقه در ایشان افتد و شرط حدود است
 که اسامه و عقیله بخوانند و اگر بسم خود راسته نویسد چون نکند
 و با خود دارد دفع سحر و دیو صبح بکند و اگر به نیل و سرکه بپزد
 خد نویسد و بر آستانه خانه دشمن بنهد هر کس که در آن خانه رود
 سحر و شوم شود و از خدا تعالی بترسد و این عمل نکند و بگوید
 خربت دار فلان بن فلان ما لجناء و اکو این عربت بخواند سریع الاجابة
 شود

الدلالة از دولت و تعلق به طایفه داره و از حد و حیرت است و ان

خواص

خواص ۴ عدد ۴ چون زحل ۲۴ درجه میوان بود این شکل بر خشتی بنمونه
 کشد و چون زحل بخانه های خود آید و نمود بیداری باشد این خشت با درختها

که خوانند بنهند ساختها مورد بماند و اگر در مکان بزی تعییه کنند
 ابکا در چندانگه خواهند بینداید و ما در کزدم بدان بقیه کردند
 نتراند کرد و اگر بر پوست شیر کشند و مرود با خود دارد و مباشرت قوت
 بینداید و اگر بر پوست اهو کشند بشک و زعفران و با خود آوردن
 دو سحر او در دل گیرند و اگر بر نیکن فو لاد نشتر کنند همین فعل کند و باید که

		سعدان ناظر باشد					سعدان ناظر باشد				
		۱۱۱					۱۱۱				
۴	۱۰	۳۰	۲۲	۳۴	۱	۳۶	۳۰	۲۴	۱۳	۷	۱
۲	۱۸	۲۱	۲۴	۱۱	۳۵	۲۵	۱۴	۳	۳۵	۱۷	۱۲
۳	۲۳	۱۲	۱۷	۲۲	۴	۴	۱۰	۱۴	۲۱	۲۱	۲۲
۲۹	۱۳	۲۴	۱۹	۱۴	۸	۲۰	۲	۲۴	۱۱	۳۱	۱۸
۴	۲۰	۱۵	۱۴	۲۵	۲۸	۱۵	۲۴	۸	۲۷	۵	۲۲
۲۹	۲۷	۷	۵	۳	۳۳	۴	۱۴	۳۳	۴	۲۳	۲۴
		۱۱۱					۱۱۱				
۵	۳۲	۱۸	۲۴	۲۱	۱۱	۳۳	۲۸	۸	۳۵	۴	۱
۱۰	۲۷	۱۴	۱۴	۲۹	۱۴	۲	۴	۲۹	۲	۳۴	۳۱
۳۰	۷	۲۳	۱۷	۱۳	۲۲	۲۵	۱۵	۱۴	۲۰	۳	۲۴
۳۴	۲	۲۰	۱۴	۱۵	۲۵	۲۲	۱۲	۱۷	۲۲	۷	۳۰
۳۱	۳۴	۲	۲۹	۴	۴	۱۹	۲۹	۱۴	۱۳	۲۷	۱۰
۱	۴	۳۵	۸	۲۸	۲۳	۱۱	۲۱	۲۴	۱۸	۲۲	۵

الف از حروف سلق بر هجوه دارد مان حروف این و این است
 است و از حروف خوی شکل و در نظر نیکو کند خرد ما و از عدد
 ۱۱:۱ دارد هر که این حروف بسیار خواند هر که در دو نگاه کند
 و صفای سخن در وی مشاهده نماید اگر مضروب عددش بخورد
 با خود دارد محببت لها شود و اگر در میان دو دوست بخورد
 سعادتی بگذرد و در دنیا بخورد که عقل حیوان عبادت بگردد

الف از حروف سلق بر هجوه دارد و از حروف اموات و کلمات
 و از حروف پست در اموات و سلق چشم و زبان عدا و با نیت
 ایشان و هر که بسیار خواند رخا هر که کار بی کند که همگین حال

رسالة في خواص المعروف من افادات الحضرة العلامة مولانا جلال الدين محمد الدواني
 بريد وافر من شهر اخفيا بهمان بلاد
 طبرستان من شهر اخفيا بهمان بلاد
 بريد وافر من شهر اخفيا بهمان بلاد
 طبرستان من شهر اخفيا بهمان بلاد
 بريد وافر من شهر اخفيا بهمان بلاد
 طبرستان من شهر اخفيا بهمان بلاد

بريد وافر من شهر اخفيا بهمان بلاد
 طبرستان من شهر اخفيا بهمان بلاد
 بريد وافر من شهر اخفيا بهمان بلاد
 طبرستان من شهر اخفيا بهمان بلاد
 بريد وافر من شهر اخفيا بهمان بلاد
 طبرستان من شهر اخفيا بهمان بلاد

بسم الله الرحمن الرحيم وبسما
 جواهر حمد و ثنا و باركاه كبريا حضة علام الغيوب كدمقتضون من شي لا
 عندنا خير من حقايق اسمائي لك در مرتبه غيب هوية بحكم تهران و حده صرف
 و اجال بعض ديدات بخت مستهلك و مندرج بعد در مرتبه احديه كدمقتض
 تيمه و تقليد يستمتمو العين ولا زود مرتبه واحديه كان من به حقيقه او ميت
 جلوه ذاتي بر طبق قابليت حكم مريك ان ايمان ثابته بفيض اقدس و غمايات ان
 تعيين زوده و بجار على طوار مريك اندوزات ترتيب نموده لوح محفوظ قضاة
 كار و عملان بملك الام علم لنا الاما علمنا عماد و دفتاره عصري نفس نسائي با
 بواسطة تقطيعات حرق صوده ايمان با تكرر ايندا همچنانكه نفس رحمايي بسب
 قابليات اسمائي تمته تعدد يدرفت نفس نسائي من اقبل خارج مختلفه
 اعتماد بران بركيفيات متفاوته و صمه كثر يافت و درود رحمة كالمي ككلام
 اكلازنا سموت طي بر قلب قابله الحضرة رسول كمد و يحوامع الكلم فتح مغالطه كلا
 الهدي نمود و برآل و اصحاب او كه واقفان آيات ميات تحريجي و بماقانون مريد
 معجزات و قاني نمود **ابعد** چون ميت فضله برودي و عدله كسوي در شأ
 جهانها سلطان كمد و دن انبياه و ذيت ملك كان نقاوه سلاطين زمان ليما

1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12

علم تقويم بالبيوت
 علم تقويم بالبيوت
 علم تقويم بالبيوت
 علم تقويم بالبيوت
 علم تقويم بالبيوت

انوارت باق قلم انور

انوارت باق قلم انور
 انوارت باق قلم انور
 انوارت باق قلم انور
 انوارت باق قلم انور
 انوارت باق قلم انور

اصف نشان باج نجش كوه نشان حاجي نارظم و عماد حاجي كوه بلاد و مه ۱۴ و در فل بيه
 قاطبه عبادالك زقاب اهل باض و سوادا كه بنو مهملته و رافقش البيت الاول من الدور
 هندستان چون سواد حقه يماند و شست و انفيض مكرمه و عاقلش الثاني في هذا الزمان
 فضا جهان چون سخن رابستان ادم كلشن لال طله الوارف و قصه الثالث و قد وضعت آرا
 طافه الشام و فضل الكا لسلطان عيات لله والدين عياقتاه و تيسر في البيت الثاني
 زمين سمعان شمال و صبا و سمد و ش صباح و ساست و السنه فاضل في البيت الثاني
 زمان و اما لدره و مران بشكر ايامي و عوارف الحضرة كحون و سمي يدرد الدور الاول و اهل
 ساكنان قطار را در ديار شاملت ناطق شعر الناس ايس من ان عيدا وفي البيت الثاني
 رجلا مالم بر و اعده انا ان احسان مؤلف اين رساله و الفقيه الي غفور في البيت الثاني
 الحقيقه جلال الدين محمد بن اسعد القصد ستم صميم و مخمر خاطر كبري و يكون الاول من الدور
 كه تنجفه و روحاني سلسله مواصلة باين دوله عالي سليمان سكا في قنبا في البيت الثاني
 بالحدود في الايام و اللباني الملمى الماتى تحريك نايجه بحكم سم القوم في البيت الثاني
 بهم جليهم اتصال و اتباط بالهدول و سعادات نتج فوائده صوري في البيت الثاني
 معنويت جانحه واقفان سوارتباط موجودات و ذقايق نسبي بيان كوا في البيت الثاني
 ذات و از صبحه آفاق و نفس خواتم و بنا بر علائق و در كاره عواقب ادون ثم غنبي به زياره
 جهه ان اشبه در حجاب تسويف و تعويق تخجج و دور و لامر و مرقه و اصله الثاني من
 و اولاد و التراب و اولاد و التراب و اولاد و التراب و اولاد و التراب

علم تقويم بالبيوت
 علم تقويم بالبيوت
 علم تقويم بالبيوت
 علم تقويم بالبيوت
 علم تقويم بالبيوت

که در این کتاب در حدیث آمده است که هر کس در علم غیب دروغ بگوید خداوند او را در روز قیامت در جهنم قرار دهد
و هر کس در علم غیب دروغ نگوید خداوند او را در بهشت قرار دهد

جواهره منقوطة و بمنزلة ظواهر جواهره غیر منقوطة بمنزلة حقیقی و ایضا
جواهره حرف در لام تعریف مذموم و مخفی شود و آن است که ت
ذکرش شش ض ط ظ ل ن و جواهره غیر مذموم و آن حریت
در کتاب اصطکاکات از ارسطاطالیس برین وجه نقل شده است که اول گوئی
که بیچی از بروج فلک مرود کرد از اصطکاک ایشان الف متولد شد
مجموع حدود مخرجی را متعلق و منوط ساختند بحروفی معین از فلک جا
در آن کتاب مشروح است و هماهوا تقان علوم رسمی و اصطلاحات و همی
که بحسب آن مطبوره مضایقات اصطلاحات است این سخن بنیاد کتب
جحدوت حروف که اصطلاح ایشان کیفیت مخصوص عارضی است
بسیار است اما در محتاج از مرهم اجرام کو اک بر درجات فلکی بحالت جحدوت
صوت معلول به موج مواست که بسبب قمع یا قلع عیض حاصل شود
این سبب در فلک مقربا متعلق لیب دانند که در امتحان اساطین
مقدم ایشان خصوصاً در سردنوا میسر برده و این است خارج سابقا
ایمانی بمعنی صفت و عرض ایشان آنست که عرایس حقایق آن در حجاب
توانی اندیده اما بحران محتج باشد چه صاحب نظران دیده بان که بسبب
تقلید باصوه بصیره ایشان پوشانیده خود مثال این حجاب مانع نظر

از آن

تظر ایشان میشود و چون بر تو علوم ایشان از مشکوه نبوة بوده و در
اقتدای انبیا علیهم السلام نموده اند که حقایق معانی را در بلاسی صحت
جلوه داده اند تا بقدر الوسع ملاحظه جانی اکتشف و الکتف کرده باشند
چنانچه مقتضی جلال و جمال ازلیست **بیت** رجال لبرمانو غرّه شد کجا
زان تجلی ز نقاب لب ترا بی میکند کشت یاد بدل سعد خیال اروا و
اجمالش روز و شبش نمائی میکند **و** آنچه بحسب قضا وقت اشارتی
اجمالی بان میساید آنست که حقایق حروف دندانت خود صیقلی صفت
در مفتوح رساله ایمانی خفی جلی بر ذی کی بان واقع شد و باعتبار تعلق
اراده توجیه و القان بخاطی تقدیر تحقق از علم تمنا میگرد و قول خدا که
عبارة اتمکشف و تحقیق که در حدیث خاصه خاتم النبیین اند علی الله علیه و
وسلم ایمانی شایعست که تولد کلام انعقاد عتی معنویت که میان
صنعة علم و قنطرة واقعه میشود و شکی نیست که هر جا که قنطرة را دخلی
باشد از در ترا داخل خواهد بود چه تا شق قنطرة بر وفق ارادت و اینها که
بجای قنطرة ذکر اراده میکند و تحقیق مرسد را در خلقت و سیرا بدو
که علم و قنطرة تمس لجهین متقارین متقارین یکدیگرند اراده بمنزله مقام
جه اراده را بطست بینهما سمحا که مقارنه را بطست بین الجسمین ربطی که

حرف
ایمالش

تقتضی حدوث صوتت و کمال دقت الهی بکم الحق اماناه و الحق تری القضا
جان نمود که این صور علی از سما سمی ذاتی در بخالی انصوتی و کتابی و
لبائی تری نمود بر سمع و بصر و قلب نسائی ظاهر کرد و با وجود این
و ظهور در بلا بس حدوث سخنان حقیقه شعارش در ذات خود ان الای
و بر جس هوکامی مبنی و محفوظ باشد بخانه انغوائی انسخن تری لنا الکر
و ان الالحاقون مستغاد میشود و بحقیقه ای معنی در نظر تشبیه در عین
تزیست که تمام کل محققین و اولیا را سخن است و از انجاست که در
کتب عقاید اسلامی که عموم امته مکلفند بان مستطوات القرآن کلام
غیر مخلوق و موثقی بالانسیه مکتوب المصاحف محفوظی الصدود و
ان كانت القراءة والكتابة والحفظ حادثة جود این مقدمه تمیذ یافت
چون حقیقه هر چیزی در حقیقت و صورت علیه عبارتند از اسماء الهی
اسمی از اسماء الهی را مظهریت از اجرام فلکی و عنصری که اختصاص تام
بان دارند پس توانند بود که هر چیزی از طریق تعلق باشد کو کبی معین و حد
معین از برچی معین جاننده مرگه که ان کو کبیان درجه رسد که عملی از اعلا
متعلقه بان حرف شرایط تحقق شود اما مطلوبه از ان بطور آید و از معنی
تعبیر حدوث اشرف از اصطکاکات بان جزو فلکی کرده اند مثلا کفیم

کتاب

میخ با اول وجه حملی در هر کج و از اصطکاکات ایشان الف حاصل شد یعنی
مدید و نظیر ارا اشرف اینکو کست و این درجه پس مرگه که میخ با اول وجه
حملی در اعمال متعلقه بالف مناسب باشد و علی هذا القیاس البوایی بیت
تلقین و در س اهل نظر یک اشارت کنیم کتابی و کس میگویم و چون در ما
حکما اسلوب در و ایما سخن میسرانده اند هر کس را کت مهم ان بیت
از تحفه اکثر متاخران انکا در در سخن ایشان اشتغال نموده اند و با
حمل ان ظاهر کرده و تقلید از قبول نموده و این واسطه بسی از تحقیقات
ایشان مطوس اند نظیرین قبلا است تا که فیثاغورس گفته که من اصول
را از اصوات اصطکاکات فلکی اند کرده ام و گفته که ان اصوات نعمات
اند که هیچ نوع دلیله بان غیر سد و تاخذ انرا بر نظام خود حمل کرده اند
از ان هر دو فرقه منشعب شده بعضی گفته اند که سبب حدوث صوتت تخص
در توجع مواجست بلکه ستواند بود که با سباب در کجادت شوق بعضی
دیگر بر تری سخن شغول شده اند و در مرات خاطر فارتجان می نماید که
هر دو فرقه از مقصود وی افساده اندجه تری اند بود که مقصود او ان باشد که
موسیقی را که عباره از تجایه نب ملایمه میان اصوات از نسبت حرکت
و ادوار ایشان گرفته ام چه مرایه نسبتی که میان ان حرکات است

جد شرح خیرات مستمره که از جمله آن حدوث نفوس انسانیت اول آن حرکت
 و ثبات نشان منوط و مربوط است پس اگر آن لب و نقل با صوت و لغات
 کد مآیید و در نفس این تمام کند تحقیق این معنی روحی ابط این اواع الا تراق
 بی مکالم الاطلاق نموده ایم اگر کسی با فوق اطلاع بلد باشد بان کتاب جمیع
میرک از حروف بیست و ششگانه را نزدیک یکدیگر یکی از فارسی است
 و ششگانه از شیطین و بطین تا آخر قریب بنسبت داده اند و طبیعت هر حرفی
 مشاکله طبیعت آن منزل دانسته پس چون قربان کو که بر ماسا غنزلت
 اعتدل باشد اعمال متعلقه با حرف مناسب باشد شلا چون قمر در شیطین باشد
 با اعمال متعلقه آن نافع باشد و اما اعمال بقول بعضی ایف و محبت و بعل
 بعضی صدان و تحقیق این معنی اندک بحسب اوضاع متعارف مختلف پیشتر بخانه
 در تقسیم غالب بر بروج حصص برجی دو منزل و ثلثی پیشتر حصص برجی
 نزار از حروف دو حرف و ثلثی شود برین طریق که در دیواره و غیر آن نموده شد

و از جمله این حروف اینجده طبیعت آن مشترکست میان دو بروج طبیعت او که
 از طبیعت آن دو بروج باشد اما در لفظ و کاتبه تمام باشد چه تقسیم بحسب
 لفظ و کاتبه معذرات و حروف تقسیمی دیگر کرده اند اعتبار نیست
 بعضا من اربعه اول حروف ملوی و آن ایست **ا ه ط م ف ش ذ و ع ر**
 ایشان تحت و طبیعت ایشان حار یا بس دویم حروف سوا بی و آن
 ایست **ب و ی ن ن ض ت ض** و اعراب ایشان ضمت و طبیعت
 ایشان حار و طب سوم حروف ای و آن ایست **ج ز ل س س ق ت**
 ط و اعراب ایشان کسرات و طبیعت ایشان بار و طب چهارم حروف
 ا ر ه ی و آن ایست **د خ ن خ غ و** و اعراب ایشان جزم است و
 طبیعت ایشان بار یا بس و این حروف که اعراب ایشان جزم است برای
 نطق بر آن اول و ثالث و خامس و سادس و کسور میدانند پس میرک
 این حروف را علیست مشاکله طبیعت خود مثلا اگر حروف ماری را با اعراب
 او بسیار خوانند یا معرب بر قدیمی زجاجی یا صینی نویسند بمشک
 و زعفران و کلاب در روز یکشنبه یا سه شنبه نه طلوع شمس
 و بشویند و یا شامند ما را ضی لغتیه دفع کند و تقوی حفظ نماید
 ملاحظه حروف سوا بی معرب و کاتبه آن معرب بعضی و کلاب کاسه

Handwritten marginal notes in Persian script, written vertically along the right edge of the page. The text is dense and appears to be a commentary or additional instructions related to the main text and the diagram.

طلوع جوزا بر بیت درجه چهارم بر کاغذ نویسد و بر چرخ در زمین
 کوبد یا در زمین بین دفن کند و بقطب بخورد ^{۱۲} کذا اللام محبت را وقت طلوع
 درجه قوس مشت ل بر سفال آب ناریسید نویسد و در شیب آشگاه
 نهد و بصدل بخورد کذا ^{۱۳} المیم محبت را وقت طلوع چهارم درجه جوزا در
 در بر سنگ نویسد و بسعد بخورد و شیخ ابوالعباس بن قیس سره گفته
 که اگر چهل روز نظر بر شکل مسمکتوب اینصورت کند همه و بر عیاتی بات
 قل اللهم مالک المملک باغبین حساب بخورد و از انواع جمیع و قویجات
 شود ^{۱۴} المیزم محبت راست وقت طلوع اول درجه اسد به چاه دقیقه
 ن بر کاغذ نویسد و با روغن زیت و فلفل و عسل در شیشه کند و در شیب
 آتش دفن کند و بشکر بخورد کذا ^{۱۵} السین عقدا السائر وقت طلوع اول درجه
 جوزا نارس بر تخم ذرع نویسد و در خاک دفن کند و لیان بخورد کذا ^{۱۶} العین
 محبت را وقت طلوع اسد بیکدرجه و ده دقیقه چهارم بر تخت نکاشد
 و در آتش دفن کرد بصدل بخورد کذا ^{۱۷} الفاع عقدا الرجال و شاید وقت طلوع
 بیکدرجه و بیست دقیقه نهف بر شانه کوسفند نویسد و در کوبد که در دفن
 کند و نیز بخورد کذا ^{۱۸} الصاد عدا و ترا شاید وقت طلوع عرب بیکدرجه و سی دقیقه
 بر پوست خرنوب نویسد و در آب اندازد و بر پوست خرنوب بخورد کذا ^{۱۹} الفاع دل در

شاید وقت طلوع دلویکدرجه و چهل دقیقه بیت و یک ق بر کاغذ
 کوبد نویسد و در تمام بادیا و نرد و بصیر بخورد کذا ^{۲۰} الراء عدا و راست وقت
 طلوع عقرب بسد در جوشنست دقیقه نه و بر شانه کهنه نویسد و در
 آب اندازد و بخورد کذا ^{۲۱} السین مسم عدا و ترا وقت طلوع عقرب پنج
 درجه و ده دقیقه نه ش بر کاغذ نویسد و آب اندازد و بر آفتاب بخورد
 کذا ^{۲۲} الازبان بند را شاید وقت طلوع جوزا بششدرجه و چاه دقیقه
 بر سفال آب ناریسید و در شیب خاک دفن کند و در عریان
 بخورد کذا ^{۲۳} الناصد اعمال الف وقت طلوع عقرب بیست درجه در شیب
 کاغذ نویسد و در موم کوبد و در چاه آب اندازد و بکافور بخورد
 عدا و ترا وقت طلوع دلویکدرجه و چهل دقیقه بر جوی نویسد و در
 با و نرد و بخورد کذا ^{۲۴} الال دلسر در شاید وقت طلوع عقرب نهم
 درجه نهض بر سفال نویسد و در آب اندازد و بکافور بخورد کذا ^{۲۵} الطاعنا
 العزیز و عدا و ترا شاید وقت طلوع دلویکدرجه و چهل دقیقه ^{۲۶} بیت
 ظر بر کاغذ نویسد و در موم باد و نرد و پوست سیب و سیار بخورد کذا ^{۲۷} الظا
 مسم عدا و ترا شاید وقت طلوع سیزده درجه و سی دقیقه نود بار همیشه
 نویسد و در تمام باد نهد و بلفل بخورد کذا ^{۲۸} العین مسم ترا وقت طلوع دلویکدر

درجه بیت با یک کاسه نوید و آب بشوید و با شنبلیله و کدو آنرا برنج
فصل در وجهی جدا نخواستن حروف و تقسیم آن حروف باعتبار قوت
 نقطه و عدم اقتران آن دو قسم است و مقرون نقطه را حرف اطلاق میکنند
 و وجه میان نقطه و نطق با اشتراك در ماده اَلِف سم و بعد اَقْران آن
 در غیر آن ظاهر و شیخ ابوالعباس بن قدس ره می آورد که حروف بی نقطه
 بعد از دو نقطه بحسب وجه سه نقطه دارد و تحت دست در نحوته
 و آنچه در او در متوسط و آنچه یکی دارد و عدل و غالب است بر نفس و حروف
 با طقه بحسب استقرار آنچه در تحت خ ذ ز شیخ طغ
 ف ق ن ی و در خواص آن گفته اند که چون روز یکشنبه وقت طلوع
 شمس بشک و در عمران بنویسند و در نبراهم بنهند و گویند یا مکلم کلم آن
 نام با نچه در ضیاء است ناطق شود بی آنکه از خواب بیدار شود و حرف
 غیر منقوطه را صافه گویند و آن آیه است اخ ذ ذی الخ ل ل م و ه ل و
 چهار اسم از ترکیب آن اعتبار نموده اند بدینوجه احد رسو طع کل هو
 و در خواص گفته اند که چون روز بیت و نهم ماه یا وقت کسوف آفتاب
 یا خسوف قمر لوجی از رصاص سیاه نویسند و در شیب بکنند آن
 بدکویان بر او بسته شود بمرتبگی که چکسوی ذکر او بقص مد در حضور او در

بیت

میشن تو بنویسند **فصل** مناسبه حروف الحقه و دور یکشنبه که مظهر نام ظاهر
 است منسوب ظاهر و ساعت طلوع شمس آنروز با انطاق نزدیکی صاحب آن
 منو است و تعیین این دو طیب که مرد و منسوبند به شمس است
 را نچه فاعلان اطلاق است که مظهر است منظره و همچنین مناسبه حروف
 صرامت و وقت اجتماع و خسوف و کسوف که وقت اجتماع احد الین است
 با اسکات و ما اما متظن ایب معونه تیههات است تمام بی نجات قدس
 تواند بود که نیم هدایه از نوب عمایه همراهی باید و تحقیق بقصا هو الی
 بر الراج بشر این بدی رحمة نیم الطاف از مهمل عطف لاشری کلا
 در ضمن کوان در بر آن در دست قابل برسیا بد که خاشیم فطره اصغر را انوار
 فاسده تسویلات عقلی و تعلیقات تعلیمی که در گذشته عرض نمائیم است تمام
 تواند نمود **فصل** نکوی دوست می بینیم با دور و دوری اینها در مدح حوی
 جمیع دل با خفیه **فصل** در شانیه جمالی استخراج حوادث و وقایع از حروف
 استخراج افعال حروف و منجکات بر او نیست که آتی از آیات قرآنی یا حدیث
 از احادیث نویسی استخراجی از سخنان اکابر اولیا و حکمای اشعری از شانیه یا
 آن بطریق منقسه از قصصات عدوی بملاحظه زبر که مسما است آیات
 که فضل اسم بر مسما است یا مجموع ایشان و بطریق اولی یا ثانیه اهمیت بطریق

استخراج نمایند مشرب بود قوع حادثه معینه یا غیر علیدی انکه بطریق ز طریق
 تصور ترتیب و تصحیف اغیر آن کلامی شعر بر صورت حادثه استخراج
 چنانکه از بعضی شایخ مغرب منقولست که حکم کرده بودند که در سال
 از حجرة نذر عظیم بیداشود حکم اذ اولت لادض نذر اله او در هفت قوع
 و آنکه از امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که ان لفظ حجاب حسب
 استخراج فرموده اند و از شیخ سعدالدین حوی ما ثورات که در وی با
 بعضی اصحاب بیضاقتی میفرستد زنده ضعیف می خرد ای مرکب ایشان آمد
 فی الحال را تصور راجحه نموده آن ضیاق فرزند بعد از آن معلوم شد که
 جمعی در آن ضیاق خود را بدیدم خانه هلاک شده اند و از بعضی فاضل
 متأخرین منقولست که از اسم شایخ استنباط نموده بودند که در مائتا
 از حجرة سلطه متعلق بسمی این نام خواهد بود و انوار و لطائف متعلقه
 باین معنی انکه در سنه ثلث و سبعین و ثمانمائه هجری که سلطان فرج محمد
 بهادری کان از سر قنده که مستر بریز او بود بعراق آمد و با بجا عبود کرده
 دویم نمود و بارید یکی ز یاد او را بجا نمانست چند گاه برای مخالفی که میان
 او و سلطان بود منصورها انکه چنان بان و ارت ملک کان ابو القاسم
 سلطان لادال ریاض الدین منوره بیض معلنه و حیاض الامال مشرب عن

نظر

ذلال عاطفه بود توقف نمود این قیصر را بحیثه مصاحبه بعضی از بادشاهان
 سابق که بسبب حلول کینه ذوال دولت بنیاد فرجوم بودند و استعداضا
 این قیصر بالسنه تصنع می نمود و سوا حق صوق حجة مانع از نذر اله او شد
 القصد بطولها عبیدی بمعسر سلطان ابو سعید شادان شد و بعد از دو
 روز که در آنجا بود بقصد بخاطر آنکه اسال بحسب عدد سال ضعیف است و
 ستارفت که موافق باد در عابره الله مضجع کونند و نویسند و بود ترا با
 ساستی تا چسبست بس با برین در خاطر افاد که البته سلطان ابو سعید دین
 وفات خرد که کندی در کراس بقصد شیخ نزد کور شیخ ضعیف الدین اردبیلی
 قدس الله روحه العزیز که از کابر شاهین ولایت فیلی که از آن سلطان شاد
 بود میکند ایندند و این قیصر با بعضی از اصحاب خود در عین بود فی الحال که
 قیصر آن فیلی افادی اختیار بر نام جاری شد که الم ترکیف نظر آنک با
 الفیل و مو که طن برانق شد و بنا برین ای معنی با اصحاب ظاهر می نمود و
 نظایر سبب صردی نموده انکت بحسب دندان تکلیف می کردند تا بعد از دو
 کد این قیصر عراق آمد جز انهم و کشته شدن او رسید و از نذر اله او فوات
 بعد از وصول خبر وفات او ظاهر شد که مقتل سلطان ابو سعید تاریخ اول
 بوده و این انزاب لطایف حقیقت بخارج درین قطره که متضمن بر تاریخ و

طریق
 نظرون
 نکند
 نکند
 بوجه
 از هر یک
 جزو
 سحر کند
 و باب
 چون
 کند
 کند

اوت منظوم کشته **قطعه** سلطان ابوسعید که در فرخسروی چشم سپهر جوانی
 جوانندید قانع شد بک خاک خراسان و تخت نمود آملی سیر ملک عراق اینچنین
 ناخجای بود کرد و کرد و بوم کند آگاه روزنامه عمرش بر رسید میکن در آن تو
 ایدش و لی فلک زودش تنیع قهر طایب طربید الخوکی کشته کشتی که کشته
 تاریخ قلم عمل سلطان ابوسعید غاوی شوکه هر نفسی زده سیرد انطوهای این
 کین صورتی جدید شاید که سال وضع شود وضع دهر خوب از فیض فضل خصه قوا
 مایید و طرق استنباط بسیار است و عدان بغض در مقام تعدد و انچه اسان
 اجمالی آن توان نمود آنت که مرجئی را اسمیت و منتهای تملاحرف الف اسم آن
 لغوی است که در اول واقعت و فضلا اسم بر سیمی اینیات میگوید و نفس سیمی
 ز بر سیمی اندیس هرگاه که اسم احمد بسط کتد چنین شود الف ح ام می م دال و
 الی چست شینا کن اهل حق در اکثر یا ده انفت مرتبه اعتبار کتد این یطریق
 طوقا استنباط معانیست از اسمها و طریق دیگر آنکه عدد مرجئی را اعتبار نماید
 همچنانکه در اسم ملک و واحد نماید از بعضی اربعه اعتبار نماید و گاه باشد که خط
 نماید و این طریق جذان منضبط و ملائم نیست و چون تعاقب مناسب این مختصر
 نیست در آن امعان نمود **فصل** از لطایف طرق استنباط الکران حضرت امام
 جعفر صادق علیه السلام منقول است که ام خود با ام هرون الرشید بسط

کرد و در تمام یاندم صورت فرایدا شد تمام یانده سال در کوههای شام
 تنواری بود و خود را بدشمنان نمود و در نام هرون الرشید نظر کرد صورت
 شهید دید و در شیب آن هلا هلا پیدا آمد دانست که او از هر خواصند
 و از رخ آن زمان بیرون آورد و حکم فرمود که در آن تاریخ او را زهر نهد
 داد و همچنان شد این صورت را در جای دین بهمان طریق نقل کرد و در پیدا
 هلا هلا در مقامات تکسیر این دو اسم نظرات جدا در غیر موضع و
 بیت بلی هلا منکنت و اگر کسی با ذوق تحقیق اجمعی باشد عمل آید و
 هارا بجهت خصوصیتی اضافه فرموده باشند و الله اعلم بحقاوق اسرار و لایا
فصل از بمقوله آن حضرت شیخ نجالدین کبیر رحمه الله تعالی منقول است
 در وقت جنگ خان و سلطان محمد بنی زنده شاه بجهت دانستن حال ایشان
 این دو اسم را تکسیر فرموده آن و این بیرون آمدن راب بی ج هان
 ام دوش و مددی این و بجهت حال خود نام خود با آن نام تکسیر کرد و بجهت
 حرف با اضافه نکردش اوت شریخ بیرون آمد بعد از آن فرموده الله و
 الی در اجوعین سیردان سوال کردند که چه حالتی فرمود که در اعمال جعفر بطریق
 خرابی جهان آمد و شهادت شیخ بعد از آن هفت سال جنگ خان آمد و همچنان
 شد و شیخ شهید و خون ریشش که هم از آن تکسیر بیرون می آید **فصل**

این اعمال نمودار است طالب بصیر ترا اگر شمع هدایت بصیری نماید و خاطر مصفی از
 کدورات نفسانی و هوا جس جهانی دستگیری کند و شرایط توجه و تصفیه بجای
 آید و در اصل فطرت باید که شخص لطافت نفس جلی و طهارت اصلی باشد اگر این
 غیب در مراتب خاطر و جلوه نماید و چون حقائق حریفی و خواص بحالی آن بحریست
 بکون خارج از مطاوی مقدّمات سابقه معلوم شد بهین مقدار احصاء نموده
 شروع در مقامی که متضمن بیان و مایه اصل است و شرایط اعمال که قوم تبیین فرمودند
 می رود و التوفیق من الله تعالی **فصل** در بیان آن که این فن گفته اند که میدان و کومیسین و
 و خصه امام جعفر علیه السلام در اول جفر خایه می فرماید یا بعد و ماکله عبد
 خرائی فاذا دخلت خرائی فلا تجر احدی بانک دخلت خرائی و الا فاستخان و عمده
 شرایط این فن طهارت ظاهر و باطنی و طهارت ظاهره ظاهره طاهره تجلی شرع نبوی و نبوی
 الهی است طهارت باطن تجلی از اخلاق دیم و خصال باسندید علی مرتضی
 و از جمله شرایط که مبالغه در آن با بسیار است آنکه اعمالی که موجب ضرر شخصی
 اشخاص شود اصلاً نکند مگر آنکه ضرر در شرعیه آن داعی باشد مثل آنکه ظالمی
 باشد که بچوچد بکود مع او توان کرد یا کافر یا شیعه تو مسلم جستن بحروف بحالی
 آن که امانت الهیست و زخایه رحمت شاهی بدست روح القدس اینها و بدست
 و از ایشان بکار عباد در سیده با ضرر کسی که مستحق نباشد مستلزم انعکاس است

تصفی

تصفی من حقیقین لایض و مع فی و بر تقدیر آنکه حالا انعکاس آن ظاهر شود البته
 بالمال مستلزم و خاصه عاقبت هم در دنیا و هم در آخرت و قصص مستغلابی این
 فن که در عین موضع لا تقاسم نموده اند و شوم آن با ایشان باز گفته بسیار است
 و در یک هلالی فن سطوود و کنز شرایط این فن تسلیط و هم و تمت بر مطلق
 چه مگر آنکه نفس انسانی مناسب با مادی عالیه دست کرد و هر آینه در اتصال
 معنوی با ایشان حاصل شود و از صفات ایشان متاثر شود از علم محیط و قدوة
 تصرف در عناصر و ذات عالم کون و فساد بطبع ایشان کرد و مجازا که آهن
 با تن که شد متصف بصفات تنش میشود و آثار اشراق و نظیر و در پس سدد آهن
 که بقا طیس مجذوب شد جذب آهن دیگری نماید و بعضی از حکما گفته اند که تنس
 انسانی چون دو جهت است جد مجردات ذاتاً و اوست فعاله از وجه مجردات
 با مادی عالیه در این وجه مجردات در ماتحت و که بدست و از وجه تعلق
 مناسب با احسام دارد و ازین رو سائر است از ما فوق اوست در واقع و فعاله
 متعلقه هر دو باشد و قوه فعاله تعلق بقرها استعلا میدارد و قوه منفعله بحجت
 تسلیط و در واقع قهر و حجت هر دو باشد و بین اندواج که در اصلاح ساری در
 جمع دراری کونند نظام جمیع افراد عالم این دو قوت است ایلی درجه دکن و در
 و نایند درجه انور در جمیع مراتب عالم روحان و جتنما ساریست پس مگر آنکه کسی

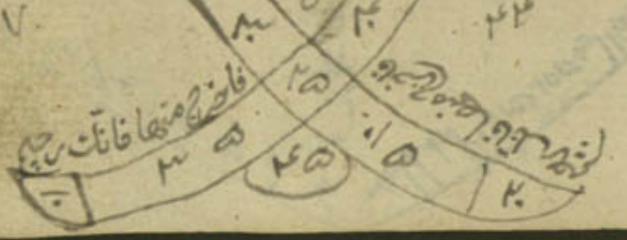
مطلوبی از مطالب گفته باشد البته از یکی این دو قسم بیرون نخواهد بود و کن
 ایا بقره و غلبه باشد تحریک قوه قهری که در نفس کنونیست باید نمود و قوه
 دین این بحر و ملامت این مطلوب بحسب طبیعتا عجب معنی و ضعیفی و
 بجزایات لایق و اوقات مناسب و اوضاع ملامت مثل نظرات مریخ و کواکبی
 که بر طبقه و اوضاع باشد و اگر ایا بقره باشد تحریک قوه محبت باید نمود
 اوقات مناسب آن و اوضاع ملامت و در جمله نظر با اوقات مناسب است مثل
 حیوانات و اقایام آن صفت در تعیین کرده اند و اگر آن حمل رود در این
 شرط در حق خود بیست مثل نظرات زهره و مشتری و مشاكلات ایشان در حق
 ملامت حاجت در موضع آن تفصیل مقرر شده و این تعیین بعضی مقرر شده که
 اصول در اشعار حوادث قبل از وقوع آن است که شخص التزام صدق نماید
 ماضی و مستقبل و حال جانچه اصلا دروغ انصاف در نشود بلکه اخبار از ماضی
 حال بخلاف واقع نمایند و و عنده خلاصه خلاصه نکند و بخیر دروغ بین نماید
 میان تحیل و کفین در ایا بقره حقیقت هیچ فرق نیست چه هر دو موجب تطبیح
 بصورت جسته عین مطابق میشود و چون نفس متعوز بصدق شد و این ملکه
 در اول است که هر چه بخاطر و آید البته صدق باشد و عده و ناسی و تحیل که بطا
 خود را منحصر در صلاح عالم و عالمیان سازد مگر که جیتی شد و این ملکه در

ب

باب **ارجمه تفریق** تفریقات مجرایانست و شیخ نه ابو خضرمه و عقرب
 و بخورات ادعیه ام نوشته بود باید در سر عت ها منحنی و در بخورات
 منحنی و بخور در عقرب باشد با اختلاف است در اوقات جابجایی شود
 در تفریق مجرب و از امور است باید اولاً قمر در عقرب باشد و سه تنیکه نوشته
 شود یک در یوست خروید در کاغذ آبی ما و یای د و یای د و یای د و یای د
 در هر یک نوشته شود و دیگر ایامی نوشته شود و دیگر ایامی نوشته شود
 و با این ایامی بورت حضرت دفع شود و در وقت در هر یک
 کاغذ آبیست یک لیونانه و یک دیگر لایونانه و در ربع منقول پس
 و در در هر یک یک بلیه در هر یک یک است ۲۶

۳۹	۳۷	۳۵	۳۳	۳۱	۲۹	۲۷
۱۶	۱۴	۱۲	۱۰	۸	۶	۴
۱۹	۱۷	۱۵	۱۳	۱۱	۹	۷

و اما از این تا کما
 بالمشایخ نزد نگین
 و بپای مجرب است بخوردن
 که هر یک
 خشن شده
 باشد

والقوى نابين هم الدعاء
وقال في غ صواع

لكي يدم القوي تمامات ليل
الوقود ان اوله اوله

وقال في غ صواع
وقال في غ صواع

وقال في غ صواع
وقال في غ صواع

وقال في غ صواع
وقال في غ صواع

كثيرا معجون كندر شود
بلا نكديس معجون كندر شود
و تصعيد كندر از دا با

سال يكه چه حكه ميكنجون
تجديد استخراج مايند وطريق استخراج
قر كوكب كفا الحبيب و مطالع استوار

بلکه با آب یا
بلکه با آب یا

نصف النهار از نصف النهار حتى
ساعت اول رونا اول شب معلوم شود
عمل اين جدول جنانت كذا
اتاق بد درجات معلوم كند
هر دو ساعات و دقائق بيكرن
اول روز كبرج موضع آفتاب
كفا الحبيب كوكب كجك در
شام بعد از غارت نام بر خط
كند و در قلم رابع و ما فوق
بعدوي از سمت الراس شمالي
عرض ده محطول كفا الحبيب

بلکه با آب یا
بلکه با آب یا

در بیان محبت اگر تو نماند باشی که با جان خود کوهانه پیاد و نشانی کوه سفید نیاید
 کوه تراشته باشد در ساعت بسیار خوب ام مطلوبه در آن کوه بنویسد
 در جمیع اعداد در آن نامه نوشته همراه بخوابد تا صبح از آن کوه فرزند بر آید

۱۱۱۱۱۱۱۱
لترقن
 در این در میان شخص این شکل را بنویسد
 و هر دو قدر کلمه هر مربع که بنویسد بسیار در وقت حاجت
 مربع باشد بعد از تمام مربع از آن کوه فرزند بر آید
 این جمله هر خانه که مقصود در آنجا باشد در میان آن کوه
 خانه بر آن کوه بنویسد
 جدای از آن کوه بنویسد
 و در مقاصد
 افتد و بنی این است و کلمه این است

تبرق بی
 در جمیع خانه و خانه بیست و نه کفایت بین آن کوه کوهانی

ش	ط	ع	خ	ط	ع	د
ل	ش	ط	س	ط	ع	د
د	ل	ع	ط	س	ط	ع
ع	د	ل	ش	ط	س	ط
ط	ع	د	ل	ش	ط	س
س	ط	ع	د	ل	ش	ط
ط	س	ط	ع	د	ل	ش
د	ط	س	ط	ع	د	ل
ع	د	ل	ش	ط	س	ط
ط	ع	د	ل	ش	ط	س

در هر خانه که مقصود در آنجا باشد در میان آن کوه
 خانه بر آن کوه بنویسد
 جدای از آن کوه بنویسد
 و در مقاصد
 افتد و بنی این است و کلمه این است

هو ۲۳۷

هر کس را قرضه صبر پیش آید رو بیا بن قطره شمالی
 منصف هزار و یکبار بگوید که ایاك نعبد و ایاك نستعین
 البته فرخ یابد بخریب و از موده است

باید زرق
 بگفته زاده زرق در روز بنویسد و با خود را
 نظم
 آما قرع بر فال انداختی و تقد منکناکم فی الارض و جعلنا
 زکارا فرین کار ما ساختی لکم فيها فیها معایش قلیلا
 مبارک بود فال فرخ زدن ما تشکر و ان

نم بر رخ زدن بلکه شرح زدک جهت ادا قرض بعد از آیه قل اللهم
 یکوه یا ذرحن الدنيا والاخره و رحمتهم اتعطی
 من تشاء و تمنع من تشاء صلی الله علی محمد و آله
 واقض عن الدین و اغنی من العیلة
 پس اگر باشد قرض تو برابر روز زمین خداوندان شاء الله
 تعالی ادا نماید

این کتاب در بیان اسرار الهی و معانی غیبی است
 که در کتب دیگر نمانده است و در این کتاب
 به بیان اسرار الهی و معانی غیبی پرداخته شده است
 و در این کتاب به بیان اسرار الهی و معانی غیبی
 پرداخته شده است و در این کتاب به بیان اسرار الهی
 و معانی غیبی پرداخته شده است و در این کتاب
 به بیان اسرار الهی و معانی غیبی پرداخته شده است

را شرح شد تعلق اذنه او بشیء معین فنانه تعلق عنایت او است بان حین غنای
 الهی البته متعلقست بنظام اصلح و انجیضات البته بظهور رسیدن الله
 یقول الحق و مویدی السبیل و سو حیننا و نعم الوکیل و صلی الله علی خیر
 خلقه

محمد و آل اجمعین و الحمد لله رب العالمین

تم و کمال بحمد الله و منه بقریة الدعوات

الثبات الثالث عشر من شهر جمادى

ختم بالنص والاقبال

سنة ۱۰۲۳

فاسده حق دعا بحکم حدیث نبوی صلوات الله علیه و آله اصل اتفاقا راست
 بساختار و وقتی که بشرت با جانه مقرون شود انقب و اولیت و حکما گفته اند که
 اگر دعا برای آخره و امر و تعلقه بان باشد باید که وقت دعا قهر روح یا ناظر
 بره و اگر برای دنیا و طلب مال باشد باید که قهر را باشد ناظر بختی و این بخاطر
 بسیار بصحیح رسیده و حجت طلب جاه قهر را سد و س دره یا قهر دره و س در
 را سد باشد و گفته اند که اگر کسی در جریاح یا با باشد و در یا یا متصله
 دعا فی الحال استجاب شود بجهت اعمال سلطان و وزارت باید که عطا و در در
 وی در باشد یا بعکس بشرط آنکه باشد یکدیگر شرط اعظم دین بابت ^{خطه}

فصل در بیان افتح دعای ربان معرفت کو کرب لکن الخنیزب که دعا
 مستجاب میشود از سیزدهم سرطان تا هفت و نهم سرطان در روز
 ساعت شب بوسط السماء میرسد و از سیم سرطان تا سیزدهم
 در هفت ساعت شب بوسط السماء میرسد و از چهاردهم اسد
 تا چهارم سنبله در هفت ساعت شب بوسط السماء میرسد و از نهم
 سنبله تا هفت و نهم سنبله در شش ساعت شب بوسط
 میرسد و از هفت و نهم سنبله تا پانزدهم میزان در
 پنج ساعت شب بوسط السماء میرسد و از شانزدهم میزان تا
 عقرب در چهار ساعت شب بوسط السماء میرسد و از نهم عقرب
 تا هفت و نهم عقرب در سه ساعت شب بوسط السماء میرسد
 و از اول قوس تا پانزدهم قوس در دو ساعت شب بوسط

السماء میرسد و از شانزدهم قوس تا نهم اسد میرسد
 بوسط السماء میرسد و از سیزدهم جد تا هفت و نهم جد در
 ساعت روز بوسط السماء میرسد فوق الارض است و از سیزدهم
 جد تا سیزدهم دلو در هفت ساعت ساقه روز بوسط السماء میرسد
 و از چهاردهم دلو تا نهم حوت در هفت ساعت ساقه روز بوسط
 السماء میرسد و از نهم حوت تا هفت و نهم حوت در شش
 ساعت روز بوسط السماء میرسد و از هفت و نهم حوت تا پانزدهم
 حمل در پنج ساعت روز بوسط السماء میرسد و از شانزدهم حمل
 تا هشتم ثور در چهار ساعت روز بوسط السماء میرسد و از نهم ثور تا
 هفت و نهم ثور در سه ساعت روز بوسط السماء میرسد و از نهم
 ثور تا چهاردهم جوزا در سه ساعت روز بوسط السماء میرسد و از

السماء میرسد و از شانزدهم قوس تا نهم اسد میرسد
 بوسط السماء میرسد و از سیزدهم جد تا هفت و نهم جد در
 ساعت روز بوسط السماء میرسد فوق الارض است و از سیزدهم
 جد تا سیزدهم دلو در هفت ساعت ساقه روز بوسط السماء میرسد
 و از چهاردهم دلو تا نهم حوت در هفت ساعت ساقه روز بوسط
 السماء میرسد و از نهم حوت تا هفت و نهم حوت در شش
 ساعت روز بوسط السماء میرسد و از هفت و نهم حوت تا پانزدهم
 حمل در پنج ساعت روز بوسط السماء میرسد و از شانزدهم حمل
 تا هشتم ثور در چهار ساعت روز بوسط السماء میرسد و از نهم ثور تا
 هفت و نهم ثور در سه ساعت روز بوسط السماء میرسد و از نهم
 ثور تا چهاردهم جوزا در سه ساعت روز بوسط السماء میرسد و از

السماء

یا نزدیم همچون آن آواز دهم سر طار در یک ساعت اوز بوسط

السلام برسد و الله اعلم
بفضل الله الرحمن الرحيم

و عارضه کینه از شیخ بهار شریحه الله در مضمون ۶۰ بنویسد به همین دستور نوشته
شده و شروط آن است هر ماه جمعه نماز و صرفه فستق چشیدن بنویسد
و قاریت بهتر بنویسد و از بهر اول بیکر بنویسد و در صبح نوشتم
هر لایه کاتب بنویسد هو الغنی والام لا یسرهم باشد این است

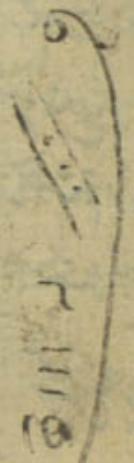
ل ل

ذو الطول
ذو الطول
ذو الطول

ذو الطول
ذو الطول
ذو الطول

فتر قوهها و مدار بک بغافل عما تعملون

فصح ال اد و لا

و در شب می توان کرد که طلسم باشد **بار دیکور کواکب**

زحل مشرقی
زحلان و یما انشور
مبغیرند و در عود صبح جانبا
الکند مجموع سردک
مجموع لادرم

مربع مشرقی
کند صبر افیون کار
مبغیر زعفران لیان جباب
فلند مجموع لادرم
بک درم

مربعه قطره
عود مشک زعفران
اشدریه فتول غویک درم
سک قسط لادرم
خشاش یک درم

قرب
حب البان از خر طلق حب البان
در مدار کواکب

زحل مشرقی
نید سرکه کلاب زعفران
شکر و صمغ زعفران

مربعه قطره
سکر کلاب عطارد قند
زعفران حکم زعفران زعفران مسد

عس کتاب

بسم الله الرحمن الرحيم

شکر و سپاس خداوندی را که آفریدگار جهانست و بدو
آرزوی زمین و آسمانست و هست کننده طایع و ارکان
و نود بر هر بیغیران خود که بر کرده خلق است و حضورها
بر محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم و اهل بیت و ائمه
اما بعد چون خواستیم که هر دو سنی و سبت کنیم آغاز شبها
و روزها زهره و شتری و ساعات ایشان که از آن وقت
و بعد از شب و شب سه شنبه اما عمل در اول ساعت هشتم
ساعتش کند خلیج و بعد از خلیج شب که تا نهد صد شتر
در آن ساعت یافته اند و آن شتری روز پنجشنبه و شب
دو شنبه همچنانکه در زهره یاد کردیم و نیز باید که در شش
باشد از قدیس و ثلث زحل و یا با مقدار شتری و سبت
باشد به مقدار شتر و شتر و ثلث زهره تا عمل بر وقت تمام
باشد اما چون از بهر عدالت کند آغاز شبها و روزها
زحل و مریخ کند و به ساعت ایشان آن قدر زحل و در شب
و شب چهارشنبه و ساعت اول یا هشتم از روز و از شب

و از آن

فاز آن مریخ روز سه شنبه و شب شنبه ساعت اول و هشتم
و باید که در شش با شتر از متعاقب زحل و مریخ باشد
به مقدار شتر و مریخ چون اختیار بجای آورده باشد
در مریخ شکر حاصل آید **الفصل الثانی فی النجوم**
النجم السبعة آنچه منسوب بر طالع دقت
و فلاحان و اولاد و ارباب قلع و اصحاب خانقاهها و قد
قد بران و جودان و قیاس و مردم سیاه و جیشی و آنچه
بر شتری منسوبت قضای و عطا و اصل و مفاصل و حکما
و بیع و مردمان شریف قدر و قدر کار و خراجکار کبا
و آنچه بر مریخ منسوبت ملوک و سلاطین و امر و اولاد
و ارباب شوکت و سلاح و زغان و جلدان و امر میان آنچه
اقباب منسوبت بملوک و سلاطین و پادشاهان و مردوخ
بر زحل و آنچه بر زهره منسوبت زنان و خاویسان و مطربان
و خوانین و اهل متاع و ارباب و سخنان امر دان آنچه بر عطارد
قد بران و اهل دیوان و مقام و تجار و مستقران و سفیران
و حفاظان و اهل علم و آنچه بر قمر منسوبت عوام الناس و سبک
و جاسوسان و رسولان و صاحب خیران و میادان **الفصل** و
و از آن

اگر اجتناب از آن
بسیار است
باید که در روز
کتابت نماز کند
در رکعت اول و
از فاتحه و لا حول
و لا قوة الا بالله
احد و در رکعت دوم
همین سبیل و چون
سلام باز دهد و بار
صلوات بفرستد و
بار استغفر الله و
راست جو زمین بند
و از آن وقت بگوید

یا عالمی و یا عالمی
و در وقت صبح و عصر
و از آن وقت بگوید
و از آن وقت بگوید
و از آن وقت بگوید
و از آن وقت بگوید

الثالث في صمدان الكواكب بعضها بعضا بر آنکه
 آفتاب صمد زحمت و زحل صمد قمر و قمر و مریخ متضاد
 مریخ و مشتری صمد زحل و مریخ صمد مشتری و عطارد
 صمد مریخ است اما دوستی کواکب با یکدیگر آفتاب و مریخ
 دوست اند زهره و زحل دوست اند عطارد و آفتاب
 دوست اند عطارد و مریخ است هر کواکب که اتصال کند
 و طبیعت آن کواکب کرد و مضادات کواکب بحسب حرارت
 و طبیعت و آفتاب با شبنم با ساه و مرکب زمین و اگر
 شرح کواکب و افعال بازنویس و فایده بازنمایم **الفصل الرابع**
في الحروف الكواكب بخور کواکب هم چنانکه در آن
 رساله یاد کردیم **الفصل في حروف اجد بیت** و هفت حرف
 بر چهار قسم کرده قسمی از وی حار نام بنهار بر و قسمی رطب
 قسمی یارده و قسمی یاسین پس دو حرف از حروف حار است
 اول بزحل داد میرود دوم به مشتری و دو حرف دیگر از قسم
 یاسین است به اول بزحل داد میرود دوم به مشتری و دو حرف
 دیگر از قسم رطب است به اول بزحل داد میرود و دو حرف
 حاصل مکه حروف زحل جنین **احه ب** و آن مشتری و زحل

کواکب

حروف کواکب بواجب همچنین که مریخ **ی که شرح** و آفتاب
 است **ط زهره م ف د غ** عطارد **ن ت ص** قمر **ح**
ط ق الفصل السادس في خواص حروف میگویم که
 هر چه در عالم عنصری متکون می شود هنگام تکون او
 اسمی بنام واجب باشد آن اسم از طبایع اربعه خالی نباشد
 قوی میگویم که از طبایع دو و فاعلند و دو منفعل و در هر چیزی
 که حرارت باشد پیوست لازم آید پس حرارت با پیوست باشد
 در فعل و هر دو در با رطوبت پس ما چون حروف دو سخن
 و کوی که بر شخص مطلوب منسوب باشد معجم و معرب کنیم
 و هر جا که در اول اسم حزم افتد بحرفش معجم کنند تا حرفات
 معجم و معرب است آید و این معجم در بعضی اسما افتد و
 بعضی نیفتد **الفصل السابع في ترکیب حروف الاسماء**
 چون خواهیم که عمل محبت و بغض کنیم اول حرفی از نام کواکب
 منسوب مطلوب بگیریم و حرفی از نام کواکب منسوب
 به طالب پس با حرف دوم از نام خود و از نام مطلوب
 از حروف کواکب مطلوب بنامیم و هر یک کنیم با حرف سنی

از نام خود نام مطلوب و از حروف کوکب معنوب است
 و مرکب کنیم و جمله بدین قیاس حروف اسمی ترکیب کنیم و معجم
 و معرب گردانیم و این جهان با سنده هر جا حرف آخر جا
 باشد نصب و فتح کنیم و هر جا که حرف آخر باشد و فتح
 ضم کنیم و هر جا که رطب بود جز و کسر کنیم و هر جا که با و یا
 جزم و وقف کنیم چون این جمله حروف اسمی از معجم
 معرب کردیم آن رقیبه عمل مطلوب باشد پس بخود آن
 کوکب که بدان شخص مطلوب منسوبست وقت حاجت
 بر آتش اندازند تا مطلوب بجای آید بفرمان باری تعالی
 و هر کس که این کتاب فاش کند یا بخرام کند و عمل نماید بدست
 نامحرم بعد از آن که در حروفات عناصر را بر اینیت **اولی**
 حار نصب و فتح **جزم** یا بس دفع و ضم **هر** **نشد**
 رطب جزا و کس **بد** **مقتضی** یا در جزم و وقف حروفات کوکب
 سمر این **حرف** **ب** **مستتر** **و** **در** **دیج** **ی** **ک** **ترج**
افکار **ل** **س** **نظ** **نهر** **م** **ف** **د** **ع** **عطار** **ن** **س** **ت** **ص** **م** **ق** **م** **ع** **ح**
 ط و **مقاله** **ن** **خ** **ایست** **ک** **حروف** **محمود** **و** **فاطمه** **و** **حروف** **د**

که بخیر

که به شخص مطلوب منسوبست معرب و معجم کنیم حرف
 محمود نهادیم بدین شکل **م** **ح** **م** **و** **د** **و** **حروف** **فاطمه**
 نهادیم بدین شکل **ا** **ط** **م** **ه** **و** **حروف** **کوکب** **مذکور**
 نهادیم بدین شکل **م** **ف** **د** **ع** **ب** **س** **حرفی** **اول** **از** **اسم**
 محمود و از اسم فاطمه و از اسم کوکب مطلوب بستیم
 بدین شکل **م** **م** **م** **ب** **از** **حرف** **دوم** **از** **اسم** **محمود** **و** **فاطمه**
 و کوکب بستیم بدین شکل **ح** **ا** **ف** **ب** **از** **حرف** **سوم** **از**
 این اسمی بدین شکل **م** **ط** **ب** **از** **حرف** **چهارم** **بدین** **شکل**
د **م** **ع** **ب** **از** **حرف** **پنجم** **بدین** **صورت** **د** **م** **ع** **ب** **از** **حرف** **ششم** **از**
 ترکیب حروف اسمی بدین می آید دفعه عمل مذکور باشد
 معجم و معرب کردیم بدین منوال شد **م** **م** **م** **ح** **ا** **ف** **م** **ط**
د **م** **ع** **د** **ه** **م** **ب** **خ** **و** **نهر** **ایست** **هو** **و** **شک**
 و قسط و زعفران و قشور و خشکاش این دار و جمله
 مستأوی جمع کنند و بگویند و رقیبه میخایند و ادویه
 بر آتش می اندازند بگردانند و روز ناسه روزها با آنها
 و نماز حقن این عمل میکند مطلوب بجلل آید و لیکن

در مقام خانی **خطاب زول** در بقض و صاوت ایها السید
 العظیم اسم البکیر شانه الرفیع قدرته العالیة در جنة الشدة
 انت الرجل الیاس للبارد والمظلم المحض الصادق في القول
 النصب المقرب المتعبد بالغم والجزین المتجی من الفرج و
 الطرب المختار للمکار العالم الصهیر الشیخ المیزب الشیخ
 من الخیمة السعد من اسعدنا استلک ایها الاب
 الزکی بحق الایة العظام و اخلاق الکرام ان تفعلین
 مرادی و مقصودی و بجزء شوی باخشوع و خضوع
خطاب شری ایها الشیخ المبارک الحلیم الدین الناصح
 البارع البار العظیم الهمة الصالح الکرم البخی المعین الوالی
 بالهدی استلک الاب بحق اخلاق الجمیلة و افعالک
 الحمیة ان تفعلین مرادی **خطاب شیخ** ایها السید الفاضل
 الحار الیاس الشجاع القلب المهرق في الدم القوی الذکر الذکر
 القلب القاهر الغالب الباطن البطش بالحديد صا
 الشر والهمة وللعذاب والضرب والسجی والکذب والهمیة

القلیل المبالیة بالقتال و القتل الوحید القرب
 حامل السلاح کثیر النکاح استلک ان تفعلین مرادی و مقصودی
خطاب شری ایها السید الحادة الیاسیة للنبوة الدینیة الحکمة
 الکرمة الملك للکواکب وک الفضل علیها فان قادت و هلوت
 و ملو علیها و هم بک یعدون اذا طربت و یخون اذا اجاب
 فان تحالط معرفة فضلك و اتدلت عنده الوفاق شرک یا حبا
 السهار یا قوی الاقویا شديده البطش استلک ان تفعلین
 مرادی **خطاب زهر** ایها السیدة المبارکة الوطیة المقدسة
 اللطیفة المصیبة العطرة الحیة الخلقه الضاحکة صاحب الخلی
 و اللزنية و المهور الطرب و الفضة صاحبہ اللب و الملح
 القاهرة الطاله الهائلة المتوخزة العارلة المحجة خیر النکاح
 صاحب السعادة استلک ان تفعلین مرادی **خطاب مطران**
 ایها الفاضل الصادق العاقل الناطق الناظر العالم الکاتب
 الحاسب الجلیل الفرج للمفسد للمال و التجارة صاحب
 الحب و الدهاء و المساعة و الصوت اللطیف البلیب البکیر
 الحنیف فلا یعرف لك طبع و لطقت فلم یوجب بصفک و

انت مع السعود تكمن سعد ومع الخور حصر مع الذكور
 ذكر ومع اللغات اني ومع النهار به نهاري ومع الليلة
 نما رحم في طباعهم وياكلهم في شاكلهم كل لك انت
 استلك ان تغفل في مرادي پس بجدد رود و حاجت خوا
خطاب قر در عهد الرجال ايها السيد السعيد البنا
 الطب المعتدل الحبير الفرج العاصي في النذير المحيا للهون
 والفرل والطرب صاحب الرسل والاحبار وطه الكواالندر
 السخي الحليم الكرمي انت اقربهم اليك واعظمهم نفعاً
 وضاراً انت المؤلف بين الكواكب الناقل لانوارها والصلح
 بين بعضها ببعض بصلاحك كل شي استلك ان تغفل
 في مرادي **طريق فصل كون المغرب** بنكره نام طالب و
 مطلوب به کدام كوكب منسوب و خطوط كوكب مطلوب
 بنند و حروف به و تركيب كند و وقت وساعت كوكب و
 نحو حاصل كند و از صوم بنام مطلوب جهار صوت
 بسازد و ترتيب بنحو و خطوط كرده در سينه هر چهار صوت
 بنند در صوتي يكي و از آن صورتها يكي در آتش دفن كند

و كوكب

و كوكب باق و يزد و يكي در آب اندازد و كوكب دريخا كند
 كند و تا عمل مي كند خطاب كوكب مطلوب مي خورند و
 تركيب كرده در آخر خطاب مكر مي كند كه مطلوب حاصل
 آيد و خطوط كوكب ايت زحل مشري

مريخ آفتاب زمره عطارد قر
 + (5) X

مثال ش خواستيم كه تركيب كنيم اسم علي با وايبه و مطلوب
 آفتاب است كه لام افعل يارد و سينه از ايبه يا مريخ اما آفتاب
 اوليت است پس حروف هر دو اينست **افتاب** است
 خطر آفتاب نهاديم و تركيب حروف كوكب در وسط بايد
 نهادن بدني كونه **علا نسي نيس قطي لله الحجب**
 بنويسد بيشك و غفران و در با نوسه بنند

۱۲۱۸۱۱	۱۲۱۸۱۱	۱۲۱۸۱۱	۱۲۱۸۱۱
۱۲۱۸۱۱	۱۲۱۸۱۱	۱۲۱۸۱۱	۱۲۱۸۱۱
۱۲۱۸۱۱	۱۲۱۸۱۱	۱۲۱۸۱۱	۱۲۱۸۱۱
۱۲۱۸۱۱	۱۲۱۸۱۱	۱۲۱۸۱۱	۱۲۱۸۱۱

تقوید نوشتن شد بجهت محبت بخوانند عزیمت علیکم ایما
 الارواح السامعین الطبعین اعیوا وعلوا الرجا ایها
 الارواح السامعین الطبعین اعیوا وعلوا ایها عجلوا الوفا
 واینهاکم وحق که بختی هذه الغرمت ایها عجلوا الوفا
 وقله بستر اری کیا قال اریکوا فیها بختی النار والشور
 والظلم والمحرور یا اناص بختی ایها سکت مس
 اگر خواهد که وصل بیند و نیت بکنی کند و سه سطر بر
 طریق نقطه بزند سطر دوم بر سه نقطه که از اول و سطر
 سوم بر دو نقطه که از سطر دوم باشد بعد از آن ۱۱
 طرح کند اگر یکی بماند آن کار نیکو بود و اگر یکی طلب حاصل
 شود و اگر دو بماند آن کار احذر کند که زحمت رسد و اگر سه
 بماند دل آن کار پر بلاند و اگر چهار بماند مراد بر آید بر جلیک
 و اگر پنج بماند مراد بر آید بر آسانی و اگر شش بماند تمام
 امید حاصل شود و اگر هفت بماند آن کار نیز بر آید و اگر
 هشت بماند در سختی و رنج بماند والله اعلم بالصواب

.....

هذه
 حین

هذه الموازین في الايام السبعة والكواكب السبعة و
 الملايك الروحانية سبعة وهي هذه يوم الاحد الملك
 مذهب وصاحبه شمس يوم الاثنين الملك طسم وصاحبه
 قمر يوم الثلث الملك كلینا وصاحبه من یوم الاربعاء الملك
 احمر وصاحبه عطار یوم الخمیس اهل اهل وصاحبه شری
 یوم الجمعة الملك خیر و یوم وصاحبه زهره یوم السبت
 الملك طیس وصاحبه زحل

بسم الله الرحمن الرحيم

هر کس که روز چهارشنبه که اول ماه باشد ماه که باشد
 روزه بدارد و روز پنجشنبه و جمعه از ی آن هم روزه بدارد
 در آن شبها هر شب چهار رکعت نماز بکند سلام بکند و
 دو رکعتی بعد از آن فاتحه صد بار و تسبیح ذات البروج بخواند
 و آغاز آن شب چهارشنبه کند و شب جمعه تمام شب بیدار باشد
 که از سه چیز یکی پیدا شود یا کریم یا ماری یا خره اگر که بر یا
 ماری پیدا شود کار وی برایشان زید که همان حال برجام
 بماند بگره و وقتی که حاجتی باشد و تدعی از دست کریم یا
 ماری برد که بر او استغاثه کند شود و اگر خره پیدا شود هر چند

بسم الله بکت در حالی نشود اما شرط آنکه خرم سزگونی
 کند و الا حای شود اما باید که بخیر گویند و بر عبادت
 مشغول شود زوایه مکره انداز شیخ حلال الدین
 بخارا می که هر که در وقت نماز بگذارد در هر رکعت پانصد
 بار یا نود و پنج بار میباید که هر چه از وی بطلد بگذرد
 اما با بد که در خلوت باشد **روایت که هر که آیه**
قل اللهم مالك الملك تا آخر بطرفی از خرمنج مشک و
 زعفران بنویسد و بر آب صبح سبز یک جوهر و آب شمشاد
 سبز بنویسد و بعد از آن زهره مرغ سیاه و زهره بظسپاه و
 سرکه اصغریانی بخ شغال این مجموع در آن بسازد تا مردم
 سیاه نشود و باید که سائیدن در شب باشد تا کسی بدیند
 و بعد از آن در سه روزی از شب سبز کند و روز پنجم
 روزه دارد و شب جمعه نیم شب بر خیزد و صلوات بر رسول
 علیه الصلوة والسلام فرستد و هفتاد بار استغفار کند
 و این دعویه یعنی **قل اللهم مالك الملك** تا دیگر حساب هفتاد
 بار بخواند بعد از آن خرم بر صلوات کند پس آن سر مذهب
 بی از جواب آب نوبر در چشم کشد هفت پنجمه هر
 که ببار بگوید قل لله الحمد و المیزان و الارض و المیزان و المیزان
 فی المیزان و المیزان
 روز

فاخر

روز سه میل اشخاص روحانی را ببیند و یا او بخوبی گویند
 و کجا بدو نماید و نشان دهند بر امر الله تعالی
 هر که هفت روز روزه دارد و هفت کند و حاجت یاری دهد
 و هر شب بعد از نماز جعفر این آیات عم بار بخواند در هر
 نماز یکبار صد و هفتاد هفت بار فاتحه و هفت بار این آیات
 بخواند و سبب هفت فاتحه هفت بار آیات عم بعد از آن به
 طلب کند در آید و بطلد که الله بیادنا الله تعالی و یا
 ایست و یا لکوا ایا ایتم سمع آیات الله ثم نصر مستکما
 کان لم یسمعها فترحم بعذاب الیم هر که آیه قل اللهم
 الملك بسازد خواهد بعد از نماز فرض صنت و نزد خواب
 بیاید شرف تمام و ترقی در آن امر که بدان مشغولست از خیر
 و عدویشی از وی بود بر امر الله تعالی هر که خواند که به
 علم اگر بسند با علی دیگر که بر خلق پوشیده است روز روزه
 دارد و استغفار جمعه کند و هفتاد ایام بخورد و الا حلال در روز
 نزد فقط سوره و الشمس و سور و الفصحی و آیه قل اللهم
 الملك هر یک هفت بار بخواند بعد از آن بگوید اللهم انی
 استک بعد از علی کل شیء و استخراج کل شیء یا احدی مید

۱۱

یا ویر یا حی یا قیوم صلواتی محمد و آل محمد و سلم و بسم العلم
 الذی ستره عن کثیر من خلقت و غیبه بحدی من سواک
 فانک سالت الملک و بدلت مقابله السموات و الارض و انزلت
 علی کل شیء قدر جون این علی حیای آورد مسخر شود بر وی
 کارشاد و نماید بر آنچه می طلبد در بیماری یا خواب به الله
 چهار رکعت نماز کند بدو سلام در رکعت اول
 بعد از آن نماز ابدی احوال در رب الفانی بخواند و در رکعت دوم
 طیار ایها الکافرون و آیه الکرسی و آسن الرسول هر یک ای بار
 و بعد از سلام ای بار بگوید سبحان الله الابد الابد سبحان الله
 الواحد الاحد سبحان الله الفرد الصمد سبحان الذی رفع السماء
 بغير عمد سبحان المنفرد بلا صاحبه و لا ولد سبحان الله الذی له
 یلد علم یولد و لم یکن له کنوا احدیاً لا یغید و آیه نستعین
 بیه بدو رکعت دیگر بخیزد و در رکعت سوم بعد از فاتحه
 سوره لشکر و سوره العصر و سوره انا اعطینا الیک الکونین
 هر یک سبار بخواند و در رکعت چهارم انا انزلنا و انزلت
 و بعد از سلام سجد کند و در سجده بگوید اللهم انی اسئلك
 التیسیر کل صیر فان التیسیر کل صیر علیک یسیرین سرور

نماید پس انرا از موده باز در قریح رسیده و با آنکه بنام بتدبیر
 من مودت از وی بیستاند و چون از سر شود آثار را اخلاص کرده
 حق نماید و نماید و سر او شوی در ده ایسر در بنهد و آن
 مقلطور و وزن نماید و نشکر از آن بصفه تان اصفه
 کند در حق بوشغل رسد نماید و این عمل را هفت مرتبه
 احاده بخوبی بر او نه مقلطور را سه بار دیگر در حق می نماید
 و او را ثقل را **مقلطور** بخوبی نماید کند و هفت مرتبه
 روز منتهی علی الدوام استنش با فراغ ادا دهد
 و سر دشته انرا کند و باز حق بلیغ موده
 در استنش زایل یکشنبه روز شنبه نماید و چندان
 تکبیر کند که وزن او قبل از شنبه و بعد از شنبه
 مساوی باشد پس چهار بار بگوید **یا ایزد انان** از آن
 آب سه باره مقلطور بود و نیز در روز یکشنبه روز
 سر بوشده بلار در بین او نایب از وی بتدبیر

در قریح عصاره کنید و قهقهه نماید و بر میز که در قریح نیکو ضبط
 کند و باز اب بر قفل کند و یکسب زور یکبار در دو دیگر صاف
 کند و آن قطره نماید و بر هم نماند را با جرم او جمع کند و در
 نوبت او را در زبل یاد رتوان تمام شود به ده روز بعد از آن
 تمام بسند بر آید و باقی منصف بود اند و نصیفر را
 در قریح کند و سه سب بر قفل از آن اب مقلد را با چهار
 قریح کند و چهار نوبت بوزر چند در جلیق در غنیا
 یاد است الالمبوب و درین مکان این اول گفته اند
 در آنه و آن آن رطوبه املا بوزر بالا و این قریح املا را
 ستمند میشود تمام عمل همین قریح که فایده شود دانای
 را هم بر آن بهر چه در هر چه و هر چه و هر چه
 در تمام شود که بجز بود صیقلی چون زهر را بیار
 او را بسبب بخت بلخی را قفل تو بیون چها جزو هر خود
 جزو او بیولوغ را پیدا بر بیاضش بکار بعد از آن

از نصفه دیگر از این
 مقدور با این آنگه
 تمام کارها میزد و چهار
 جزو آب استیکر این قریح
 سازد و برین قریح

۱	۸
۳	۵
۴	۶
۷	۹

در قریح عصاره
 در قریح عصاره
 در قریح عصاره

۲۳۸۲۵۸

از تصرفات کاتب یا بخت کم دور میزند در عدد کم خواهند میتوان
 نگاشت و از این رفتار هزار رفتار تصرف میتوان کردن که
 هم این صاحب دوره باشند فایده داشت با حکیم خوراند

تأمل در تمام
 کردد بدل
 بجزر از کس
 تصدایف
 کیس از خواص
 کیس از بیهم
 امر الف بلند
 و...

تأمل در تمام
 کردد بدل
 بجزر از کس
 تصدایف
 کیس از خواص
 کیس از بیهم
 امر الف بلند
 و...

جوزا و اگر چهار باشد **سرخان** و اگر پنج
 باشد **اسد** و اگر شش باشد **سنبله** و اگر
 هفت باشد **میزان** و اگر هشت باشد
عقرب و اگر نُه باشد **قوس** و اگر ده
 باشد **جدی** و اگر یازده باشد **دلو**
 و اگر دوازده باشد **حوت** میسایند که نیک
 بگیرد و اگر در نای که الفی شاقط میکنند
 از جهت آسان نوشتن مثل ابرهیم و آخر
 و اسمعیل و آنچه بدین باشد در حساب
 آورد و الله اعلم **باب در روز شنبه**

در روز شنبه

و شناختن وقت و ساعت اول ساعت روز
 شنبه **زط** دشنی نیک بود **دوم** **شکاف**
 دوشنبه نیک بود **سیوم** ساعت بر سخت
 دشنی شاید **چهارم** ساعت آفتاب بود
 سوزن و نیک بود **پنجم** ساعت زهره باشد
 دوشنبه نیک بود **ششم** ساعت عطارد بود
 زبان بند نیک بود **هفتم** قرآن طلسم است
 نیک بود **هشتم** بین نماز پیشین زطل
 بود دشنی شاید **نهم** ساعت وقت پیشین
 مشرف بود دوشنبه شاید **دم** نماز پیشین

باشد مرغ ناست دشمنی را شاید **بازدم**
 اقباب نزدیک برزوی شمست هر چه ^{سود}
 باشد نیکو بود **دوازدهم** وقت نماز شام زهره
 باشد دوستی نیک بود والله اعلم بالصواب
باب روز یکشنبه اول ساعت اقباب دو قمر
 زهره سیوم **عطارده** چهارم **قمر** پنجم
زحل ششم **مشری** هفتم **مریخ** هشتم
اقباب نهم **زهره** دهم **عطارده** یازدهم
قمر دوازدهم **باب** روز دوشنبه
 اول **قمر** دو قمر **زحل** سیوم **مشری**

چهارم

چهارم **مریخ** پنجم **اقباب** ششم **زهره**
 هفتم **عطارده** هشتم **قمر** نهم **زحل** دهم **مشری**
بازدم مرغ **دوازدهم** اقباب **باب**
روز سه شنبه اول ساعت مرغ **دو قمر**
اقباب سیوم **زهره** عطارده **چهارم** پنجم
قمر ششم **زحل** هفتم **مشری** هشتم
مریخ نهم **اقباب** دهم **زهره** یازدهم
عطارده دوازدهم **قمر** **باب** روز چهارشنبه
 اول ساعت **عطارده** دو قمر **قمر** سیوم
زحل چهارم **مشری** پنجم **مریخ** ششم

چهارم

لا اله الا الله
 بگویند که اگر خوار راه که گویید بنده را بجا نماند نتواند برود این لوح را بنویسند
 بنویسند بر سنگ ثقیل بگذارند در زمین دفن کنند در راه که گویید بنده را
 کوه از سر او ببرد

یا طوطی اس بحق بن و ح

ب	بَدَق	د
بَدَق	ل ف ی ف و	بَدَق
ح	بَدَق	

یا طوطی اس بحق بن و ح
 یا طوطی اس بحق بن و ح
 یا طوطی اس بحق بن و ح
 یا طوطی اس بحق بن و ح

افاب هفتم زهره هشتم عطارد نهم قمر
 دهم زحل یازدهم مشتری دوازدهم مریخ
 باب روز پنجم اول مشتری دویم
 مریخ سیوم افاب چهارم دهم پنج عطارد
 ششم قمر هفتم زحل هشتم مشتری
 نهم مریخ دهم افاب یازدهم زهره
 دوازدهم عطارد باب روز جمعه اول
 زهره دویم عطارد سیوم قمر چهارم زحل
 پنج مشتری ششم مریخ هفتم افاب
 هشتم زهره نهم

بخت خجیب ای دی لاله هفت بار بر فتنه بخواند و بخورد مطلوب
 در آن روز بخواند و در قدر کوهی مجرب است سبح الله الرحمن الرحیم
 لا اله الا الله وکن له مسلمون لا اله الا الله وکن له عابدون
 عابدون خجیب هر کس خواند این طلسم را بر زبان
 بنویسد و بخورد سگ سیاه در دهان هر کس بخواند چنان شود از کجا
 قبیله او برود
 اللهم لا اله الا الله

در افکار فید را مثل نخلد باره باره کرده در میا
 کرباس رفت بند و در میان ابیاز بیا و
 بند و تا هفت روز بجوشاند ثابت شود اما
 هر روز ابیاز را تازه کند بعد از ماه
 بدیگتوله من طرا کند که در دو هر چهار
 دیک را یک قدر داخل کند خوب آید

باب شاد و شینه اول ساعت شکر
دو فرسخ سیوم شمس چهارم زهره پنج
عطارد ششم قمر هفتم زحل هشتم
مشری نهم مرجع دهم شمس یازدهم

زهره

نجیب همه عیبت بر پیش رانده فلفل و هر دانه او را در سینه
 مرتبه سوزن قله هوالد احد بخورند و میان پارس سف کزاشته در زیر اش
 بگذارد و بخت کوه و بخورد مطلوب در
 شخص که سینه کوه کوه از مطیع تو شود بپیر در مشال مو کاتورا
 کار نقره هم یک و او را یکصد شش پاره کند و در پاره سوزن قله
 قله وحی که تاغی الله شطفا بخواند و اسم مطلوب و هر روزی که یار کند در
 هر مرتبه بخواند بعد از آن موها در میان شیشه گذاشته و در شیشه را
 مقبوضه غصه در پیش اجاق آتش گذاشته و خاکه حرارت باخ رسیده
 زهره دو از دم عطارد **باب شش** پس از شربت آبلام در هر روز
 اول ساعت زهره دو در عطارد سیوم **نجیب در**
قمر چهارم زحل پنج مشری ششم مرجع
هفتم شمس هشتم زهره نهم عطارد
دهم زحل یازدهم قمر دوازدهم باب
چهارشنبه اطاعت زحل دو در مشری
سیوم مرجع چهارم شمس پنج زهره
ششم عطارد هفتم قمر هشتم زحل
نهم مشری دهم مرجع یازدهم شمس
دوازدهم ساعت زهره باب پنج

۱۱۱۲۹۱۹۴
 ۱۸۲۱۹۱
 ۹۲

زاد طاهر جنام دارد

۸۸۸ سنی ساج افندی ان افح

در آمد ۸۸۸ سن ۱۱۱۱۱۱۱۱

برود و بجیل

برود سنجیل و سنجیل

۸۸۸۸

۲۷۶

ماده و آبی **اسد** نرواتی **سبیل** ماده
 و خاکی **میزان** نرواتی **عقرب** ماده و
قوس نرواتی **جدی** ماده و خاک
دلی نروادی **حوت** ماده و آبی **دیگر**
 خون خواهی که مانی که ماه در کدام برجست
 بین کما فابا و لادر که در برجست
 روز از ماه گذشته باشد آنقدر که از ماه
 گذشته باشد همان قدر بر آن اضافه کنند
 و پنج دیگر بر آن بیفزایند بعد از آن از آن
 برج که اقیار در اوست پنج بج طرح کنی

نابینا

۴۷۷

تا با خاک که کمتر از پنج بماند قدر در آن پنج باشد
 مثلا آفتاب در برج حمل باشد که اقل بود
 و پنج ماهی باشد و همان قدر که از ماه
 گذشته است که آن پنج بر پنج افزود و پنج
 روز دیگر بر مجموع کرده است افزود بر
 بازده شد قسمت که در سه پنج بود این پنج
 بجله داد و این پنج شور و پنج دیگر بخورند
 دادم معلوم شد که قمر در جزایست همین قمر
 عمل پایدند **ندانکه ایام و لیالی هفت**
 روز و هر شب تعلق بگرگبی دارد روز **شنبه**

نفلق **زحل** دارد یکشنبه **اقاب** و شنبه
قمر شنبه **مربع** چهارشنبه **عطارد**
 پنجشنبه **مشرف** جمعه **زهره** و اما شنبه یکشنبه
 نفلق دارد **عطارد** و شنبه و شنبه **مشرف**
 و شنبه شنبه **زهره** و پنجشنبه **زحل**
 و شنبه **شمس** و شنبه **قمر** و پنجشنبه
 شنبه **مربع** و الله اعلم بالصواب
 یوم الاحد اول روز **شمس** نیم چاشت **زهره**
 وقت زوال **عطارد** نماز پیشین **قمر** میانه روز
مشرف نماز دیگر **زحل** آخرین روز **مربع**

نوم الاحد

نوم الاثنين اول روز پنجشنبه وقت زوال
 نماز پیشین میانه روز و نماز نماز دیگر آخر روز
 نوم الثلاثاء اول روز پنجشنبه وقت زوال
 نماز پیشین میانه روز و نماز نماز دیگر آخر روز
 نوم الاربعاء اول روز پنجشنبه وقت زوال
 نماز پیشین میانه روز و نماز نماز دیگر آخر روز
 نوم الخميس اول روز پنجشنبه وقت زوال
 نماز پیشین میانه روز و نماز نماز دیگر آخر روز
 نوم الجمعة اول روز پنجشنبه وقت زوال
 نماز پیشین میانه روز و نماز نماز دیگر آخر روز

نوم الاحد
 نوم الاثنين
 نوم الثلاثاء
 نوم الاربعاء
 نوم الخميس
 نوم الجمعة

افق کوه

ابن کثیر
باز که سیاه است
در روز و در ماه
و در روز و در ماه
و در روز و در ماه

بیم البت اول روز نجات وقت ذوات
نماز پیشین میانه نماز نماز دیگر آخر روز
اما الله شب یکشنبه عطار شب و شب
شب سه شنبه زهره شب چهارشنبه
شب پنجم شمس شب جمعه قرش شب

و چهار قلعه ها سه احد و بعد از چهار بار بگویند ایضا شالمستغین
اغنی چون از نماز فریغ شود جهل بارد بگویند همین ذکر
مذکور و آم لبیانی گذارده شود **۹۹** یکت اگر کسی
کسی زنی دارد و میانه ایشان الفقی بنا شده بنویسد بر این
کاغذ و نگاه دارد میان ایشان مهر پیدا شود **۹۹**
یک است اگر خواهی که خواب کسی ببندی یا بخورد در روز
عقدت نوم فلان بن فلان علی حب و مودت بن فلان بحق
هدیه الاسماء العظام که پیشک او بقرار کرد در مقصود
براید **با ادب** این شکل جله علیان حکما و فضلا متفق اند که
بر ورقش کاویانی بوده است که آفریندن داشت و جلال
کرده بودند بسیار سیم برگرفته بوفتی که مشتق می باشد
سرطان بود و جماعتی برانند که اقیاب در اول حمل بویکه اینها
کردن تا به او ادرج رسیده این عمل میکردند و از روزگار
باز دست شاهان افتاد و هر پادشاهی جوهری چند قیمتی
می بست تا بدست عمر رسید بفرمود تا آن کند که جدا کرد

۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰

و این شکل را معلوم کرد ایندن هیچکس فست او توانست کرد
 بهت الحال در ستاد و این صد در صد ده هزار خان است بطور
 و ترض و چون آفتاب به ۱۹ درجه حمل رسد باید که تمام کرده باشد
 چنانکه آفتاب با اول درجه حمل رسد می نویسد تا چون به ۹
 درجه حمل رسد باید که تمام کرده باشد چنانکه آفتاب چون
 اول رسد می نویسد تا چون به ۱۴ درجه رسد تمام کرده
 باشد چنانکه آفتاب با اول و باید که کواکب دیگر معلوم باشند
 و بنظر دو سنی بکند یکی ناظر هر کس که عری خواهد بود و از دست
 بپزند تا در کند چون تریح و مقابل و مقادیر و اوراق و بجمعا
 و استقبال باز لغاز نوشتن کند تا انصافها معلوم شود
 و تلیک و مقادیر منقعی و زهره با شنبلیله و عطارد یا عطارد
 و زهره و این کواکب در خانه یار و شرف باشد بهتر بود و نویسد
 باید که تمام دارد خاصوش باشد و هیچ وجهی با هیچکس نکوبد
 خویشی آن دارد و تمام نشود قلم از دست نهد و باید که این حد
 صد جایست که شست و به بهار در چهار بود و هر چه در مردم

دفعه

و فو چید دیگر باشند و اگر چه عدد در خانه مختلف است از بهر آنکه
 بنظم طبیعی هر خانه یکی بر می شود و باید که عدد در هیچ خانه
 نباشد و چنان باید در روز یکشنبه و سه شنبه و پنجشنبه عدد
 طاق بند و ادینه و شنبه و دوشنبه عدد جفت و چون فرد و یا
 با در هر طری باشد نویسد و چون تمام کرد در پشتک و عود و غیره
 دیگر بر روی او خوش بوزر کند و در وقتی سعود در یکدیگر باشد
 انق در و نقره و جواهر و صرح و نمرود و عقیق و مانند آن چیزی باشد
 که در رفتن کار آن حس بوده است **نویسد** در آنده این شکل در پیش
 بارشاهان و صاحب دولتان عزیز و محترم باشد و آشوکت
 باشد و دولت و عقول القول و اگر در مصاف این شکل بر سر یکدیگر
 خصم شکست شود و با هر که مناظره کند غالب اید فان هیچکس
 در هر دوغ نکوبد و با او دوغ نکوبد و هیچ کزنده او را نکوبد
 قهر نمید باشد و بنظر آفتاب بنظر دوشنبه و آفتاب بنصف النهار
 بود و هر حاجت که خواهند و باشند از آن فی ابق با خود داد
 اسان بناید و نمانده این جنام و برص و قویخ و لقوه و برص و غیره

وقال ومرك مفاجات این باشد و هرگز راه غلط نکند و از رفتن
 در راه نماند و از آنکه در بابان و بام افتاق این باشد و این
 شکل ۴ مصحف که کلام رب العالمین اند چون قدس و الجلیل و
 ورفان و دارنده این شکل بجزمت و خشت دارد و در هر علم
 که شروع کند بزودی بدو برسد و هر جا که این شکل حاضر باشد
 زهر کار نکند و دارنده این شکل به کاری که روی او باشد
 بی رنجی برسد و با هر کس که یکبار نشست و سخن گفت محب او بود
 سعادتی بخورد و نشکند و طپس کف دست کسی دارم از
 انضی که این شکل اخذ دارد و بشرط او را در هر سفر در روی
 بالند رنجی بود یا مرصی که این شکل بر روی برسد و بیرون
 و غزین او را بی باطن رسد و در این شکل بی خاصیت است مخفی
 کرده باشد و بالله التوفیق

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰

و...

و ملاحظه نظرات بکند اول نسبتند باره کاند و اسما و مذکور
 معلوم کند و ۳ میفراید و وضع کند و در سوم کبر و بگو
 داد پیش سادین و اکابر بغایت محترم شود و بگردن
 شنبه اسما لحتاب کند و بکند ۳ میفراید و در سوم کبر و
 بار و من یا سخن اند اند دارد و هر جا که پیش سادین محکام و بزرگان
 شود روی بدان شیوه بد و خشت نکند چون روی او باشد
 محب و مشفق گردد و دیگر اسما را بر حساب است دارد و ۹۹۹ بران
 افزاید و روزی شنبه و در روزن با دام اندازد دو لار و بگنجد
 بعد از آن هر گاه که برابر مطلوب رود باید که در روی مالک
 در نظر او مقبول و معزز گردد و دیگر اسما را بگیرد و ۱۰۰۲ بر روی
 افزاید روزی شنبه و با خود دارد و دیگر اسما را بگیرد و ۲۳۴ بر روی
 افزاید و بر هر بر مفید وضع کند روز سه شنبه و با خود
 کسب است دیگر اسما را بگیرد و ۹۰۰۰ بران افزاید و در هر
 و زعفران بگردد بجزیره نرسد و در بازوی راست بندد دیگر اسما
 حساب کند و ۳۰۰۰ آن افزاید و وضع کند بر دقا هر دو روز

کلا نماز و سب شده یاد داشته در روز پنجشنبه بگذار تا
 شایگان بروی بگذارد روز دیگر بر کبره و هر روزی
 در پیشانی دروی مالد و برابر آنکس می رود و کمر و مفر

کرد و الله اعلم بالصواب

۱	۱۴	۱۵	۴
۱۳	۵	۶	۴
۱	۱۱	۱۰	۵
۱۳	۳	۳	۱۴

۱	۱۱	۱۴	۱
۶	۱۴	۴	۳
۱۳	۲	۵	۱۳
۱۵	۵	۴	۱۰

۱	۱۵	۱۴	۴
۶	۱۵	۴	۵
۱۳	۶	۵	۴
۱۳	۳	۲	

۱	۱۴	۱۱	۱
۱۲	۵	۳	۱۳
۶	۹		۳
۱۵	۴	۵	۱۰

۱	۱۴	۱۱	۱
۱۵	۴	۵	۱۰
۶	۹	۱۴	۳
	۵	۳	۳

۱۳

حجرتب النساء اگر خواهی که

نخ با کسی فریفته خود کرد این

نخ را در عمل آورد باید که شایسته

فات و ساعات کند تا هر دو بر یکدیگر

ملاحظه ساعات زهره کن و در جاک

نخ یا

۱	۱۴	۱۵	۴
۱	۱۱	۱۰	۵
۱۳	۵	۶	۴
۱۳	۲	۳	

۱	۱۱	۱۴	۱
۶	۱۴	۹	۳
۱۵	۵	۱۰	۴
۱۲	۵		۳

میشود و الله اعلم روز شنبه بکشند دوشنبه سه شنبه چهار
 ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰

پنجشنبه جمعه شنبه یکشنبه دوشنبه سه شنبه
 ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰

چهارشنبه پنجشنبه شنبه یکشنبه سه شنبه چهارشنبه
 ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰

پنجشنبه شنبه یکشنبه سه شنبه چهارشنبه پنجشنبه
 ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰

ملاحظه کند و شرایط بجای آورد و بجز آن بگذرد و این

و هم اسما الله است که حساب کرده و اضافت اسما در افعال

و از اعداد و وقت است اول اسما حساب کند همین طالب و مطا

هر دو ۴ بفرماید و بدور فاهو و منع کند و در ادم کیم و برنگز

راست بند روز یکشنبه در صفت مذکور دیگر اسما حساب کند

۳ و ادروی بفرماید روز سه شنبه در مرم مروتی کیم

کلاب نمازد و هر اسما روی بدان بشود و پاک کند و بر

مطم رود دیگر اسما این ۴ ۵ ۶ بفرماید و بد پاره حری سفید بنماید

روز چهارشنبه با خود بخورد و دیگر بفرماید تا نسیب همین عدد و

در روغن یا همین نماز دست و دست بگذارد و بعد از آن بطریق

مذکور استعمال نماید و ۳ و ۴ بفرماید و در روغن یا رام نماید

و لاد و نکند و بعد از آن هر روز قدری در روی مال وجود
 محبوب رود و سنی بفرزاید بجز نسبت دیگر بر هر یک بنویسند و بنویسند
 کاغذ بنویسد و با سما ۲۰۰ و بنام باره سوم غیر مستعمل و مقولان
 و نظایر هر سه را بگوید و نامها حساب کرده بفرزاید و در میان او بود
 بقدردادیم کیم و برهان وی راست بنهد و بر این روش بود و الله اعلم

[Faded handwritten text, likely bleed-through from the reverse side]

فاندر دفعه اعدا اگر کسی را دشمنی هست که با وی برمی آید و میخواهد که
 او را دفع کند و وقت وساعات بر این ترتیب نگاهداری و روز شنبه کشند
 دوشنبه سه شنبه چهارشنبه پنجشنبه جمعه شنبه شنبه یکشنبه

شب دوشنبه شب سه شنبه شب چهارشنبه شب پنجشنبه شب
 بروج قمر در حمل شود چون اسرطان اسد سنبله میزان عقرب
 جدی دلحوت اول یسنان باره بر سنبله شود بر اسم جامع
 کرده این ۲۳۰۰ بفرزاید و بخون منصور و خون کبک بنویسد
 و دلخ وضع کند و در ریاضه که مردم بولد و غایب کنند و فن کند
 در ساه زحل و کوبد این نقش فلان بن فلانست انا الله وانا الیه
 راجعون بعد از سرد و زهلاک شود دیگر بنام باره پوس
 بلنگ و بریک روی وی مورق بکند مانند شکل ان دشمن و بر
 روی اسمی حساب کرده با این عدد ۲۳۵ ضم کند روز
 یکشنبه بیاضه مذکور رود در سلاح خانند فن کند و بگریزید
 بر کاغذ روز دوشنبه و ۲۰۰ دیگر بر آن افزاید و بخون اری بنویسد
 در کرباس کمره که از کفن مرده مانده بود و در کمره کهنه فن کند
 آنکس هلاک شود زبهار که کهنه باشد دیگر بر پوست خرناس مال
 بنویسد و ۲۰۰ لا بر آن زیاده کند و بخون کهنه بنویسد و در
 رهندر آن مرد فن کند دیگر بنام باره کاغذ و اسمها بنویسد داخل کند

۱۱۴: زار و کجی تمام دق کند و بجز آن ادوی بنویسد روز چهارشنبه
 کضم بیهد در نماز که بیع سلمان این عمل نکند دیگر اعمال این
 وضو کند و در باره کراس گران کفن مرده ملته باشد و این
 صورتی بسازد و صوره دنیا بوی پیفت و در کورستان جهوت
 برد و فن کند در شب شب که آن دشمن نیست کرد و عاقله
 بسیار عجز اند در چشم خدای با حرمست و هدیت باشد
 هر دو بوقت زوال بار بگوید در روشن باک و دلش روشن کرد
 هر که بعد از غارت خجور شویح و قد و سن رب الملائکه و
 الروح بر نان نوزسد و بخورد بصفت ملائکه کرد
 هر که روز ۱۵ اباد بر میت بیماری بخواند از بیماری شفاهت
 آید هر که این نام با خورشید متاع ظاهر و باطن او در همان
 ضایق باشد هر که ایا بعد از غسل بگوید اشرف بطور کرد
 هر که قبل روز بعد از غارت بامداد بگوید در دیار دنیا و آخر
 هیچ کس محتاج نشود هر که بعد از مسجات ۱۱ بار بگوید زیاده
 عظم آن کرد در اگر در جنت حلالی بیش از دخول بگریز و رضا
 ترس آیدش هر که این نام در شب گوید باری تمام فرشته فرستند

فرستند

هر که هر روز هر
 بار بگوید صاحب یقین کرد و هر که هر روز هزار بار بگوید
 صاحب یقین کرد و هر که هر روز هزار بار بگوید
 بر جلا یقین مسفق و مهربان کرد هر که این
 بسیار عجز اند در چشم خدای با حرمست و هدیت باشد هر که
 هر دو بوقت زوال بار بگوید در روشن باک و دلش روشن کرد
 هر که بعد از غارت خجور شویح و قد و سن رب الملائکه و
 الروح بر نان نوزسد و بخورد بصفت ملائکه کرد
 هر که روز ۱۵ اباد بر میت بیماری بخواند از بیماری شفاهت
 آید هر که این نام با خورشید متاع ظاهر و باطن او در همان
 ضایق باشد هر که ایا بعد از غسل بگوید اشرف بطور کرد
 هر که قبل روز بعد از غارت بامداد بگوید در دیار دنیا و آخر
 هیچ کس محتاج نشود هر که بعد از مسجات ۱۱ بار بگوید زیاده
 عظم آن کرد در اگر در جنت حلالی بیش از دخول بگریز و رضا
 ترس آیدش هر که این نام در شب گوید باری تمام فرشته فرستند

که تا قیامت از قیل و طاعت و عبادت کند و ثواب آن در
 یوان او بسوزد و گفته اند این نام را ^{بلا} صورت کند اگر کسی
 خواب سواد پیش از نخورد ده بار بگوید بخدا ی نعم او را فرزندگی
 زنجیر دهد هر که در هفتصد بار بگوید او را در قترتها
 تکذاری اگر عویق تعقیبه روزه دارد و در وقت
 روزه کشادن ۴ بار این نام بخواند و بر آب نهد و بخورد در سردی و این
 عمل کند حاصل شود بزمان خداوند ^{بلا} بفرزندش است
 هر که بعد از نماز صبح بار بگوید یا قضا را فرزند نبی از مغفوران
 گردد هر که این نام بسیار بگوید محبت دنیا از دلش برود
 هر که بعد از نماز حاجت سر سجده نهد و لا بار بگوید
 باوهاب مستغنی گردد و اگر سر برهنه کند حاجتش روا باشد
 این نام است که فرشتهها بر گشتهها صحرا میخوانند و از برکت
 این نام دانه خوشتر زاده میشود و بر هر دانه نام خورند ^{بلا}
 شود هر که با مدد پیش از نماز صبح در چهار کج خاند هر کجی
 ده بار این نام بخواند و آغاز آن کج راست کند از طرف مغرب ^{بلا}

کج

کج چپم از طرف مغرب و سوّم راست از طرف مشرق و چهارم کج
 جب از طرف مشرق و روی از طرف قبل بخرد اندر کرد و بخاند
 باشد از پنج او و غیرتی تواناید این نام است که کشتاثر
 درهای آسمان و زمین برکت این نام است هر که بعد از نماز با صد
 دودست بر سینه بندد و لا بار این نام بخواند زنک از دل او برود
 این نام است که طفلان ببرکت این نام کو تا پیروز دلایجی
 باشد هر که در دل بسیار بگوید معرفت حق یابد این ^{بلا}
 که ملک الموت ۴ بار این نام قبض ارواح کند و هر که این نام را چهار روز
 بر جمل لقمه نان و سبزه بخورد از عذاب جحیم این باشد
 این نام است که میکائیل ۴ بار این نام میفرستد که کج و کج
 دست بردارد و ده بار بگوید و دست بروی مالدهر که بسؤال
 محتاج بگردد این نام است که موسی و ابرهیم ۴ برکت این نام
 از شر خصمان خلاص یافتند که هر نیت دفع دشمن سر روز روزه
 داند و روز چهارم آغاز کند و در آن مجلس لا بار بگوید نزد دشمن از
 وی کفایت شود این نام است که برکت این نام بلا طین ^{بلا}

بماند و تمام اسماءها یکی استون بیکت این نام است هر که این
 را در میان شب یا در میان روز صد بار بگوید حق عز وجل او را
 از جلاقیات برکنار کند و شب دو شبه و شب چهار بعد از آن
 شام یا نماز خفتن ۴ بار بخواند در میان خلق یا صیت باشد و از
 هیچ کس نترسد هر که ز ظالمین با حسدین هم داده ها
 را بخواند بعد از آن سر سجده کند و نام آن ظالمین را بخواند
 و بگوید فلان در حال کفایت شود هر که روز پنجشنبه
 بعد از نماز جااست ۴ بار بخواند پیش از تمام شدن سخن گوید
 بعد از آن هر حاجتی خواهد روا کرد و در ما مستجاب شود
 هر که با اعتقاد و درست میان و نیت و سنت خود
 - ابد این نام بگوید بنظر منایت رب العزت مخصوص گردد
 هر که در شب این اسم چند بار بخواند که از خواب بشود باری تمام
 باطن او محض اسرار فرماید و منزلت بخشد هر که
 شب چهارم لغت آن ببرد و بر هر لغت بنویسد و حضرت زهرا
 جل و علوات سخن او کند هر که اسباب معیشت مستعد

و هیچ چیزش نباشد با غریب بود و مومنی دارد یا دختر بی محبت
 نسبت باشد یا پسرایی دارد و بر صحت می یابد و ضو سازد
 دو رکعت نماز بی محبت بکنارد و اما این نام بخواند معصومین است
 و مطلوب از در دایم هر که بدست نفس اماره گرفتار
 باشد این نام بسیار خواند خلاص یابد نفس او نیک و سلیم گردد
 اگر کسی نهالی یا کشته دارد این نام را بر کافش بنویسد
 ناپدید شود و آن آب بر آن کشته یا نهال بریزد و هر وقت شود
 هر که این نام را بسیار گوید بر هر خلق عزیز و مکرم گردد
 هر که رایتی یا در سری یا غنی یا اندوهی پیش آید بگوید
 بنویسد بدین صفت یا غفور یا غفور یا غفور و بخورد شفا
 یابد و هر که بسیار خواند سیاهی از دل او ببرد هر که
 این نام بیوسته خواند یا با خود دارد اگر خرداشت بدست شود
 اگر در روزی باشد تو آنرا کرد و اگر تنگ معیشتی بود یا تا آنکه
 مدد دل و در چشم ام بار این نام بخواند و دست بر آن نهاده
 مال دشمنان یابد هر که این نام بیوسته بخواند دارد یا خوا

لا اله الا الله

اگر خورده است بزرگ شود و اگر در و سیرات و اگر کرد
 و اگر هیت سلامت بوطن باز رسد این نام است
 که از هیت این نام آسمان و زمین و عرش و کعبه و بنت
 و دوزخ بفرمان برداری بر جا نهی ثابت اند
 اگر کسی حرف اب و اتش و کفار یا حرف د بود پری باشد
 این نام سوزید و برابر و سبید این کرد هر که
 از غزنی پیش آید یا نقل از غنایی بجای کند و صابر نولد کرد
 بخوبی میکند این نام لبها بر کوزه خالی خواند و بعد از آن
 آب در آن کند و خورد او دهن و معابر و شکم کرد و
 ادب یار و اگر کسی را طاق روزه داشتن نباشد و چه
 باشد این نام بر کل خواند و بعد از آن کل را در آب اندازد و
 میکند غرقه یابد اگر کسی همایه بدارد و آنرا
 بدترسد با اندرد و صامد هر صبح بنام ۱۰۰ بار بخواند
 الله المحدی هنوز هفت نام ندهد باشد که مقصود
 و لغات او روز بخشد کند اگر کسی خواهد کرد

اعلی

۳	۸	۱
۲	۴	۶
۷		۵

۱	۸	۳
۶	۴	۲
۵		۷

از بر ارقم
 ص فظ

اللهم اجعل لی قلبی
 نوراً و بصیراً و فهماً و علماً
 انک علی کل شیء قدير

[Faint handwritten text in blue and red ink, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

بسم الله

في تحقيق شيخنا المحمدي الامام المدة وقد سماه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قال الله سبحانه في سورة الملائكة كلما التي فيها فوج سألهم خزنتها البر
 يا كنتم نذير قلوبا لم يقدحوا نذير فكذبنا وقلنا ما نزل الله من شيء ان انتم الا
 ضالون كافرين وقالوا لو كنا نسمع او نعقل ما كنا في اصحاب السعير فاعتر
 فوا
 بذنوبهم فحقا لا اصحاب السعير وقاب الفاضل ايضا وى بعد هذه
 الازيفه فاحقهم الله حقا اي بعدهم من رحمته والتغليب للايجاز والمبا
 والتغليب انتهى كلامه وقد اختلف الاعلام في حل هذا الكلام على وجوه
الاول ان التغليب في تسميتهم اصحاب السعير بتسمية النبي باسم ما يؤول اليه
 لان السؤال والجواب قبل دخول النار قطعنا للاعدان لان المراد طهر ولا مشا
 من المذنبين واللبا الغنة يجعل القرب من الملاينة ملائبا او جعل الفوج كما
 عين جميع اصحاب السعير والتغليب للتعليق على الوصف باعتبار الازيفه اعرف
 الذنب **اقول ايضا** لان قوله سبحانه كلما التي فيها فوج سألهم خزنتها كما

٢٩٤
 ومنه لا يبرأ احد من الذنوب
 كما انها فاذبحوا على الله
 السيفل كما انتم اذ انتم
 باسم الله

في ان السؤال والجواب بعد الالتقاء واما قطع الاعذار فقد حصل و
 الحساب وايضا فتسمية النبي باسم ما يؤول اليه لا يسمى تغليبا ولو قال ان
 اطلاق الخبر على العيب في قوله نعم اذ اني اعصه خيرا تغليب نحو طلب بما يكره
الوجه الثاني ان التغليب في اعياد جميع اصحاب السعير عن رحمة الله نعم مع
 ان بعضهم وهم المذنبون من اهل الاسلام قريبون منها فان رحمة الله قريب
 المحبين والذين هم غير قريبين منها هم المخلدون فقط وحصول اليجاز والتبا
 ظاهر والتغليب كما مر **اقول** فيه نظر فان ادخال النار والبعاد عن الرحمة لكن قد
 يمتد بالتقريب بالنسبة الى البعض فلا تغليب سلمنا لكن اذا كان البعض
 قريبا والبعض غير قريب فالجميع غير قريب فيكون بعيدا اذ لا واسطة في
 الاخرة بل اما السعادة او السقاة وقد تغليب فتامل **الوقت** ان التغليب
 في اصحاب السعير على اصحاب جهنم فان السعير الدرة الاسفل او معظم النار وهذا
 حضي الشياطين المضلين في قوله سبحانه اعندنا هم عذاب السعير ولما حتم

بسم الله الرحمن الرحيم
 في تحقيق شيخنا المحمدي الامام المدة
 في ان السؤال والجواب بعد الالتقاء
 واما قطع الاعذار فقد حصل
 والحساب وايضا فتسمية النبي
 باسم ما يؤول اليه لا يسمى تغليبا
 ولو قال ان اطلاق الخبر على العيب
 في قوله نعم اذ اني اعصه خيرا
 تغليب نحو طلب بما يكره
 الوجه الثاني ان التغليب في اعياد
 جميع اصحاب السعير عن رحمة الله
 نعم مع ان بعضهم وهم المذنبون
 من اهل الاسلام قريبون منها فان
 رحمة الله قريب المحبين والذين
 هم غير قريبين منها هم المخلدون
 فقط وحصول اليجاز والتبا
 ظاهر والتغليب كما مر
 في ان التغليب في تسميتهم اصحاب
 السعير بتسمية النبي باسم ما يؤول
 اليه لان السؤال والجواب قبل
 دخول النار قطعنا للاعدان لان
 المراد طهر ولا مشا من المذنبين
 واللبا الغنة يجعل القرب من
 الملاينة ملائبا او جعل الفوج
 كما عين جميع اصحاب السعير
 والتغليب للتعليق على الوصف
 باعتبار الازيفه اعرف الذنب
 لان قوله سبحانه كلما التي
 فيها فوج سألهم خزنتها كما

مقام فهو مقام الصالحين وقد سبحنا والذين كفروا بهم عذاب جهنم وبئس
المصير والايحياز والمباغزة ظاهرا والبرازة بالتعليق بتعليق الجاد المضلين بما يشعرون
به الوصف من سنة ذنبهم **اقول** فينظر فان كون السعير هو الدرك الاسفل
او معظم النار ومختصا بالشياطين غير مسلم كيف وقد سبنا ان الله لعن
الكافرين واعدهم سعيرا وقد سبنا ان الله لعن الكافرين سلاسل واغارة لاوعبرا
واما قوله تعالى واعدهم عذاب السعير فلا يدل على الاختصاص بقوله ان النار
في الدرك الاسفل من النار **اقول** ان التعليل في لفظ اسم اذا لم يخطب برب
وقد غلب على الغايين والايحياز ظاهرا اذ المراد ان الله لعن الكافرين
حاضرين ومواجهم لكونهم في ضل الكسب ولما التعليل فان قوله انهم الا
في ضل كبير بتعليل لقوله فكذبنا وقتلنا ما تولى الله من شئ اى قلنا لا ازال ولا ازال
اصلا لا كره في ضل كبير بتعليل فلو لم يحصل بتعليل الجاد على امثالهم لم يكن
علله **اقول** فينظر اذا لا يخفى على منى مسكنة انه لو كان غرض القاضى في ذلك
بمذا الكلام عند تلك الاية لاهنا سلمنا لكن غلبة ما ظهر من هذا انهم لو قالوا

ان انت

ان انت الا في ضل كبير لم يصح كونه علة لا تكاد الا رساله انما يكون علة لا تكاد
ارساله وحده ولم يظهر ان التعليل بالتعليل فانهم لو قالوا ان الله لعن الكافرين
كبير يحصل التعليل ايضا فامل على ان التعليل عليل فلا تغفل **اقول** ان التعليل
في نسبة الابعاد الى كل اصحاب السعير في ذلك الحيز لانهم اصحاب السعير ايضا والايحياز
ظاهر والمباغزة لابعاد من لا يتحقق الابعاد لمجاورة منتهى وهو متضمن للتعليل
اقول فينظر فان المتبادر من اصحاب السعير واصحاب النار من يعذب بها ان
للمسكون لامن يعذب بها اللبنة للفاعل سلمنا لكن الحكم بابعادهم من اقوى القرابين
على خروج الملائكة عنهم والمباغزة المذكورة لا يخفى سماجها **اقول** ان التعليل
في محقق حيث غلبت سماجها والايحياز ظاهرا والمباغزة لان اسباب العبد الملعن من اثبات
الابعاد لذيق العبدته فلم يبعد ومنه يظهر التعليل فان علة كونهم اصحاب السعير بعد
عن الرحمة بسوء اعمالهم الاختيارية او الكسبية لا كون الله ابعدهم وهذا الوجه
سمعة من والذى طاب ثراه **الوجه السابع** ان التعليل في اصحاب السعير
قوله لو كنا نسمع او نعقل ما كنا في اصحاب السعير فيهم منه بحسب الذوق انهم لو قالوا

وهو قوله ان التعليل في اصحاب النار
حصوله من قوله انهم اصحاب السعير
المراد من قوله انهم اصحاب النار
وهو قوله انهم اصحاب النار

باصحاب السعير الجماعة المتاصلين في صحبها وجعلوا أنفسهم ملحقين بهم ^{دون} ^{معدود}
 في اعدادهم وقد فرق في محلة ان المعرفة المعتادة بها الاولى غالباً وظاهر الحاشية ^{بارة}
 منسحقاً لهم ولاصحاب السعير فغلب سجانة اصحاب السعير عليهم للايجاز والمبالغة
 وهما طابان والتعليق لا يرفع لونه منسحقاً لهم ولاصحاب السعير ^{لكن} في هذا
 الكلام اشعار بعلية استحقاقهم وهذا الوجه ما خطر بالخط القاسم والله اعلم ^{بحقيقة}
 اكمل انتهى كلامه اعلى الله مقامه ^{تنت} هذه الاسماء ^{التي} الله الملك الوهاب
 بيد العواجر الوالوا ^{الاسماء} الحسن ^{في} تسريع المعظم ^{سنة}

قوله والتعليق للايجاز والمبالغة والتعليق قيل يعنى تعقيب اصحاب السعير اي
 الشياطين على الكفرة فانه كان الظان بقدر منسحقاً لهم اي القائلين بقوله بل قد جاءنا
 نذير الى الاخر ولاصحاب السعير الذين هم الشياطين فغلبه على الثاني للايجاز ونظ
 والمبالغة في اعباد الاولين اذ لو اخرج اوله بالذكر لا يمكن ان يتفاوت الاعداد ان
 يكون اعبادهم دون اعباد الشياطين على ما يستعمل جعلهم الشياطين اصدوا ونفسهم
 ملحقه بهم في قولهم ما كنا في اصحاب السعير فلما اضمق اليهم في الحكمه رد على ان
 اعبادهم لم يقصر عن اعباد اولئك او في جعلهم من اصحاب السعير مع انهم ليسوا
 منهم على الحقيقة والتعليق اي الاشعار بان الاعداد جعل لهم للايجاز كونهم اصحاب
 السعير فان وثب حكم على وصف بشعر بعلية وفيه نظر فان اختصاص اصحاب
 السعير بالشياطين غير صحيح لان سائر الكفرة ايضاً يصانون ويؤمنون ولا معنى لاصحاب
 السعير الا ذلك ^د فانه الله تعالى انما يدعونه ليهب ليكونوا من اصحاب السعير والقول بان اعداء
 كان للشياطين خاصة ثم لقوله نعم انما عندنا الكافرين سلاسل واغلالا ^{سعيها}
 الكافرين واعدهم سعيراً ومن لم يؤمن بما اتى الله ورسوله فانا عند الكافرين سعيراً ^{قوله}

بدر
تا حد
عین

لان اقسام الله تعالی مستعار فی اظهار عظمه ذلك الشئ و ابانته
مرفق و قدره و في حق التقييد باعتبار جز المعنى المراد وايضا اذا كان الاقسام
اعظاما ما يغني عن قدر مثل العظمة فتامل و جريان يكون اذا كان منسوجة
بجود الظرفية و يكون منسوب الحل بدلا من مدخله الواو كما قبله
والليل عسغر اسعد افندي

مدالعراحم اولها من العصار الستة
ببدر ابا نصف وزن ان اجره و بیده و قد
رینتمک لعمام و شکریخ و سه روز هن لاله نها
بند و هر روز خوب بشویند و اجزای را مجد گتتم
تا وقتیکه منقح شود میان نکره اختیار نمایند
و بعد منقح را بریزد و بجز در عین هر حال بقالب
یک شکله جدید سرب لا گذرانند و نماید و بزرگ

بدر
تا حد
عین
بدر
تا حد
عین
بدر
تا حد
عین

۱
در عهد رینی اقسام لقا به سه کظیر
۳
در هم بحق نموده از سفیده مرغ خمر کرده

بوی طهر بیزند و از جنس خلد بجهت در بو طه نگاه دارند
و مقدار عید را بضره و لحاف را تا بکشند و در تود در میان
بوی طه کنند و هر بو طه لا از جنس خوب بکنند و بیضه بیزند
بیمالند و خشک نموده باز آفیون بر او پاشند و در طاسین
گذارند و در طاس لا تریاک بمالند و طاس را کل
بوی طه بگیرند و در زیر اشش نخین ملاسم دهن کند بعد از
بزراد و با هم سازشقال پوره ای و ز کمر یکبار گذارند
شد و باشد اما الله
عقد ۳
مجم ۲
برده لفره طبع خود

کھنجر و روی کشید که در تمام بونج حادیت کعبه دنیا میرت
 اعشار و جهان پیمان مقامی بی مدار صحبتش ملال افراید
 و وفا و تعایش محال مینماید صاحب طایفه را بفرجه و بل مقامی
 و دولت بکوت آورد و اوام و استقامت هر کسی را احد روز
 با بونج غت و جاه رسانید اندک آباد به نیت و خواری گرفتار
 گردانند و اگر بکوت فرصت کی را صاحب بکوت دولت
 ساخت بازش شمع سان بر آتش محنت که آفت اولش
 وجودیت نوم نوم افروخت فانیست معلوم به اولش و ابتدا
 معلوم و نه افروخت را آنها مفهوم نبایست چون صاحب بکوت
 به تار و بودنی مدار و استبد و عمارت مانند طاق باز که
 طغیان

طغیان بسته به باری از نیم گذر و در آستانه ار بید مگر فروریزد
 ای کاش نه زار بر گذرگاه کسب حاصل خرد آمد که سبب اصل
 ساعت عیش و سران سازد و این فانوس خال را براه باد ناله
 افرود خرد که دم بدم از وزیدن نسیمی غمزد دل در جهان منده که
 جهنت بر غل غافل شود پس جز غم نیست پس دعا افر
 ز یاد حادثه که در خلل بند بر کفر خمر و است و کر کعبه کدا خواهد
 شدن حوسایه ترا حاکم تکیه که کمر سار زت سپهر زور شهید میگفت

حکایت الامم حضرت سادات
 محمود بناندر حال کور است
 علی ۴ بهمن سنه ۱۰۳۰

شرح رباعی احمد شیخ ابو حمید الوائلی فی شرح من لواذرائر زبده
 السالکین امرار اسم الحسینی الهدالی المختص بر ربوبی
 لمولف یارب بنامی بصفت ما در عالم کل مکن معتبر ما را
 از تهم نکاشفات اسرار علوم امداد کن از شرع محمد ما را
 چنانکه هم کوشی رموز عاشقی بنویسد ^{صلعم} هم زمانی قابل سرر بوبت بشود
 گردید اما عارفان را جایز است که در حین غیبت شوق از روی
 شبنمکی و ذوق با او اصلان کامل و کاملان محکم بعضی از سخنان که
 بنوع روح باشد و کلیه ابواب فتوح گویند و بورد فیض معانی آن
 کلمات جبارستی و امکان از چهره جان بشویند زیرا که سر دل عارف
 صاحب اسم جمع و فرق را از توحج بجز اسرار الهیت ضرری گیرند
 و افشای اسرار ایشان بکس واقع نمیشود لیکن در حین تلاطم
 بخواهنا بعضی از غلبه سالیکن که محل ورود موهب صبی
 و معانی لاری باشند و در سطح صفت برایت و کثرت فرامی

مغفنه

نایب و در

و در تجلیات او مد که افشای اسرار چنانکه نیاید
 میکند و بصورت بر حواس اندال و او تاد نموده برخی از
 بقود کچنگ اسرار وجود انبر سر با از صوای میسرند
 اگر چه دل بی استعداد متخیم رموز بی نرانی یعنی کم کشته
 باد بر سر که انی ابر هم شمانه از ان قبلیت که منور با او
 مختلفه خورشید عالم جیروت شود و با مورد مواهب تجلیات
 عالم ملکوت گردد لیکن چون ذوق سخنان اکابر دین
 شاهین و اربک بر تود لش جنک میزند او هم شوری و با صبح
 طناب خیمه افزدگی را از عالم کل کنند پار بخت تو سن
 ابرادی میهند و در در عالم دل می آورد و بگرد هر شهبه
 و دیار کربان و پریان بر می آید و خود را در هر نزهت گمان بقربا
 بارگاه احدیت بنماید و عقود مشکلات مقامات و اذ
 خدمت اهل دکان صاحب حال بسزاکت بر خراشان می کشد

صاحب کمال و فن

و بسبع اذیت از زبان نبی زبانی ایشان سختی در دین
 شورا بکنز میشود و اکثری از آن بختانرا اینچنان برده آ
 کرد و حوصله اهل ظاهر نیکند بلکه میزان طبع هیچ فاعل آن
 قدر دانی بخند از روی چکنی کشف نمود از قطاب در
 پیش جاضی که باشند بجزاب معشوق از لچرا حال خود را
 نمود و بغیر خورشید در دیو قطاب ایضا ای عشق مکن صیفر
 پیموشی را بکشای صدف بال فراموشی از روز اذل
 نهای دیگر اذیت در صبح تو مندلیب خاموشی را و اگر گاهی بر
 خلاف عادت بطریق نظم یا بشر بیان معنی ذوق نماید با بر
 آنت که آشنایی را محرم سلسله شوق شود و یا بنوای
 را حنوما یزدوق گردد و شاید درین ضمن شرف قبول از
 نظر فارغان صاحب دل و کاملان حاصل شود و چون مقابل
 هم آید چون در لایبولا طبیعت مستعد بیان بعضی از

بکسر

مراتب ذوقی بود یکی از بندگان نیک اندیش مشرع بود
 که همیشه بر اخلاص برسد سینه درویشان میداد
 بلکه خود را از جمله ایشان بشمارد از فقیر محقق معنی
 این را عی بود که مشهور است از سر حلقه سبکشان
 خوابان و در بر صاحب مقامات سالکان صاحب
 شیخ ابو سعید ابوالخیر مدینه سر و چون از فقیر دید که بر
 محض گفت و شنید سایل تراستی و تسلی نامی حاصل
 نمیکرد و در مکتب که هر طایفه موافق ذوق خود حل را
 نمایند که هیچ وجه مناسبت مفاسد و مطالب آن بزرگ
 دین نداشته باشد در خاطر افتاد که از روی عجز و اکتفا
 بر جبر باد و لاج پاکان نمود و نقاب خفا آن بجهت از دراز
 بردارد و امغانی مخفی عالی اهل و محل بکار درواز
 لباس عاریت ظاهر بیرون آورد و لباس باطن را نیز بچرا
 در موقوفات و اصطلاحات صوفیه ساخته در رویش

تا آنکه هر غایبی استعداد اعتراض نماید و زمان طبع
 و ملائمت کشاید لکن درین فکر و اندیشه بودم که این حجاب
 نیایم یا نه و شتاب از چهره این زمان کشایم یا نه که هاتقی
 بگوش و دل گرفت با اهل کمال و مرتبه ای که بگری
 در کان که هر که در آن بچوبی چون سر روی افتقا
 حوز را در بحر قلوب طاشقان پاک بسوی قال قدر
 سر دی بر سر کرده لاله فارت کردم مرها کانا حجاب
 زیارت کردم کفایا آنکه روز و حوزم رمضان در عید
 نماز بی طهارت کردم بر صاحب فطن بر شیده نما
 که بعضی از آنها لکان راه حقیقت لفظی و منقبل
 و حال و هر چه معنی این کلمات باشد مثل دی و پریشانی
 از متنی و مقامی که سائلک برو عبور واقع شده ای
 شود میکند و کور را مبارک از بدن خاکی میداند که
 نفس اماره در و مجوس کرده و ذله مبضی را میکند

برین طایفه علیهم

که سائلک را از خوان معارف و تفکرات اکابرین بواسطه منشا
 بروش در یوزه ذخیره مینماید جناب را بصارت از لذتی یا
 تعلقی که سویی لذت مطلوب و غلق بطالب باشد بدانکه سائلک
 بجاهد چون خواهد از شسته عالم حکمت بعالم قدرت جینز
 و از قدم بند شغل اول و آنت که بقدر تعلقات و تلذذات
 جسمانی را از قبلت بابت دین پوری پروم کند و بعد از آن
 در صدد رفع تعلقات و تلذذات روحانی شود و چون
 تلذذ جسمانی مرغوب و محبوب نفس اماره بسیار ناب است
 نیارده علم مخالفت بر او احثه در میدان طاقت می
 نازد و سائلک را از مطلب دور می اندازد و چنانکه حدیث
اقدا صدوک نفسک التي بین چینیک ناطق بر هیست
 پس سائلک از روی عزیزت و محبت بواسطه رهایی
 و استخلاص روح شروع در مقابله و مجادله با نفس اماره
 مینماید تا آنکه بن مدد منت پاکان او را مغلوب و مغلوب
 ساحته هلاک میگرداند درین هنگام چیزی که قابلیت

تدقیق بقدر امکان داشته باشد چنانچه در حق چیزی بدو کسیت
 نوحی را که بر نفس اماره ساخته سزجه بنا کم میبشود
 مراد از آنست که در راهی نمک است آنست که سالک سحر
 مریفی و طمائی را بیکجا در یک مقام از خود رنج کرده و بوقعا
 بگریختن او در و چون سالک بجهاد بعتد استعداد بر طرف
 در پیوسته از ارواح پاکان کسیت میبکند او را طلب کرده
 ان فخری بعد استعداد او را که از ان ایسان بر گرفته ذله
 گفته و هیچ نماند که او را بر کفین ذله لذاتی هم سبیل
 که اگر صبر بماند از جمله سحر نوزدی شرفه از او با فر صلی
 و استه المفسر سالک را بدین روشا ساختن برود
 از سحر و حصول نمک باشد اصل بقیه مصراع آنکه در مقام
 مدین نفس اماره طمائی که لازم بشریت میفرستد کسیت
 نیز که ذله مبارزه از آنست غیاب داد و او از نظر بر آیم
 سالک سحرین هموس لذتی که از دفع لذت حاصل شد و دست
 از سحر کند او را با ضرورت سبایت حاصل شد که مبارزه از

تعلق روحیت بدان لذت بر آید و در وقت فخر یا دفاع
 مقدسه مطلق و مجرد با کان نماند تا آنکه در حق ان بخل او
 کسیت با کمال جنبه بران کرده باشد که از آنکه روز حرم
 رمضان تا آخر روز سحری را بیکجا بیکجا در وقت مراقبت
 سالک را بپایان رساند و مضامین ایا هم رفیق سالک را گویند مبارزه
 از ان سبب است که بقیه از رفیق سالک را و میدهد نماز
 در کوی ما گویند که سالک در میان سبب بران مشغول میگردد
 طهارت پاک بر دامن دولت از کسیت حکم با آنکه متنا
 سبب برود و چون پشاشد که ان سبب است سبب بواسطه کسیت
 آثار و احکام خلقی و صفات اسکان مجرب سبب است
 مبارزه از قیاس قلب سالک سحر با سحر است سحر
 آثار و احکام و صفات بواسطه ظهور انسانی است سحر
 طایم در پیروفت اوقات در پی ضرورتی انظار کند بر و کسان
 لازم محاسبه مراقبت در وقت مراقبت سحر است سحر که کسان
 لازم میشود اگر چه کسیت با انقیاد هو سحر است سحر است سحر

ما خالی که
 سالک را در
 سحر را برود
 میدهد

در محل افطار بغير اين كلمات سالک را افطار جايز است نماز
 بي طهارت کردن مباهان از آنست که دل بي انکه در کرد آ
 اب دیده فضل بر آورد سالک از جهت کفاره حنطه در وقت
 مراقبه در حين بسطی که تمهه مراقبه پياشده ذکر شود بدکري
 اناد کار بدون رفت قلب و حال آنکه اگر چنين خطي
 در حين مراقبه مرالک واقع شود تلافي آنحضرت بشعولي
 ذکوي اناد کار در حين بسط ميشود ياد رفت قلب حاصل
 معنی رهاي آنست که سالک بمجراهد بگوید مرا کمالی
 حاصل نگشند و هوز در مراتب مجر و نقص گرفتارم دینی
 سرگورده فارت کردم یعنی کوچک در وقت سیر الى الله
 بیکبار در حج نوزانی و ظلماتی کردم اما این سیر کردم
 که باعلق ننگ بعلق که جنات عبادت از آنست مرا بکارتا
 حت زبان کردم کفاره انکه الى اخره بعضی بتلافي انکه
 در وقت مراقبه منکلم شدم در عید نماز الى اخره
 یعنی در حين بسط بیکو مشغول گشتم بی ایدیدم وسوز

بنوع
 الضبطم

سینه دردی در شراب شوق بجا مت پرباد از بوی گل
 وفا مشامت پرباد از چاشنی کلام ارا ببقول هر شام
 و سحر دهان و کامت پرباد والله اعلم بالصواب واليه
 المرجع والمآب تمت وبالحج عمره في شهر رمضان المبارك
 سنة ۱۳۲۰ هـ على يد العبد الضعيف ابن مرضى التلاسد الله

فائده و محتمل
 بجز این است

اهل الکمال بالنی وال
 اول تا چهار بار باین
 بهر دو مرتبه بدهد بار کوشش
 هر روز از برونه
 هر چهار بار باین
 هر روز از برونه
 هر چهار بار باین
 هر روز از برونه

مرثه تو درین جهان بگرد
 از آن کس که نماند چو تو از
 زین قوم که کبر تا کبر
 در تنگه فریب همچون
 مرثه تو درین جهان بگرد
 ازین پیش تو آب و تنگ تا سوس
 زینار ز م صحنه تا دران
 همچون طرب از خاوردان بگریز

مکسلینا دوم بر یلینا و سیم میلینا
 و نیز گویند که اولاد نام منوس بود دوم را
 اطوس و سیم را فالوس هم در این جور
 گفته است ایشان نه بودند و در ایشان سکر بود
 و هر نه را نام برده اول ملسا مینا و بعضی
 گفته اند که مکسا مینا بود دوم منی سلید
 بود و سیوا بر یلینا بود و چهارم مریوس بود
 و پنجم سرطوس بود و ششم سرومد و هفتم
 دیوس و هشتم قطوس و نهم فالوس یعنی کوشا
 مالاوس و دهم سکر بود و یازدهم

بسم الله الرحمن الرحيم
 الطهاره وذكر انه تقام رسم هذا السر العددي في الرق الطاهر وهي مستقبل القبة على طهارة الرضوخ
 ولكن التوفيق بعد السجود او بعد السجود والساعة للتميم صاحب له فخر له ان شاء الله تعالى فاطم بنوم
 وضع الله تعالى باطنه لقبوله الكفاين الايمان والانوار الفهمه وياض لاسه من كل مظهر العوالم ورزقه
 الله الهية من دعائه يوم كعبه وموصاه مستخدم الركن في قايمة صالحه قضى امره حاجته وذلك كوقوعه
 هو متبب كثره وسير امره حسب الرزق في حبه لا يتغير وفيه من ايات العرفان وهو كمن لم ينع الله تعالى
 وانا اتمه لكل العددي ثم بالنظر في سر باضه الله تعالى في قدره ان شاء الله تعالى وهو هذا الشكل المذكور
 واعلم ان من في سر الله باه من اسرار المسموم وفيه من العالمات هذا الكون عجايبه وغزابه وكله في انوار
 بيون الله عليه ان حفظ يكتب هذا السر العددي يوم الخميس وهو على الرق مستقبل القبلة وصدا سم الرقي هو سر الله

14	81	93	9	8	89	42	1
93	10	18	92	41	2	7	40
11	84	49	14	3	64	87	4
80	13	72	88	81	8	4	43
32	38	21	28	24	42	44	17
37	24	31	24	48	11	23	44
27	40	23	30	19	41	41	22
34	29	21	29	42	21	20	47

اربعين مرة ونحوه وتشرحه
 بملء دخل كل ليلة وسول
 اللهم سر ك ما تشرحه جون
 على كسفا والهم فكن من روح
 ذلك ما يبين يوما بعد يوم
 على طاهر واطن ان شاء الله
 تعالى ولا ينع ذلك الا من
 فهم سر المصحة في حق
 باطنه كل عالم في السر الذي قام
 به الهم هذه الهم يكون

العم لانت راسه تعالى وانا لكل كثر الذي هو نبيون المراد العددي به وهو في الاسرار المكتوبة المكتوبة وذلك
 ان من كسبه في حق طاهر يوم الاثنين في ساعة العزم ونحوه باصطرك واعرفنا من عاقبة صام يومه ذلك
 خالصا ويسقط عن السير الكفر ويصل وردك ويسم على طهاره الوضوء وعلى سده الاله في سره انما ك
 الذي يرد الملك وهو ك راسه فان الله تعالى يطلع على عاقبه امره بقدر القسم الذي اراده ولا يصح

ذلك الابل الطهاره طهاره القلب والاصح ولا يزل رايه صاب وذلك من كسبه في عام وتشرحه بسوا على
 الحكمة ومن علمه بازا قلبه سر الله تعالى عليه الفهم وانطقه بالحكمة ومن كسبه وحده لا اله الا الله تعالى
 مره وعلمه على عضه لانس او كسبه في ثوبه ولبس رزقه الله تعالى للمهابة والارادة وذلك ما يجب
 لير ووجوه انت راسه تعالى ومن كسبه في حق خطي وعلمه على ذهاب الامم الجاهلية من الجاهل في الامم
 غير ذلك يري باذن الله تعالى وهذا هو كسر دل كثر في السر المستعمل على كل لا يتقاه من الاسرار

فايده من وضع الله ا س ب لظ ح ط ند نا يو

س	ب	س	ب	س	ب	س	ب
ن	ب	ن	ب	ن	ب	ن	ب
و	ن	و	ن	و	ن	و	ن
د	و	د	و	د	و	د	و
ي	د	ي	د	ي	د	ي	د
ن	ي	ن	ي	ن	ي	ن	ي
ب	ن	ب	ن	ب	ن	ب	ن
ل	ب	ل	ب	ل	ب	ل	ب
ظ	ل	ظ	ل	ظ	ل	ظ	ل
ح	ظ	ح	ظ	ح	ظ	ح	ظ
ط	ح	ط	ح	ط	ح	ط	ح
ند	ط	ند	ط	ند	ط	ند	ط
نا	ند	نا	ند	نا	ند	نا	ند
يو	نا	يو	نا	يو	نا	يو	نا

فكره من ان يتطرق عليه الغير ومع الله تعالى اسوار من الامم الجليله قد بر ذلك وش
 من السر في نيت شجابه لا يمكن سرها وهذا هو الوقت العددي المبارك نصف الله تعالى
 وانا لكل كثر في سر هذا الشكل
 الجاهل كثر في سره ان شاء الله
 وذلك من كسبه بعد فهمه معاني كسبه
 ومجاه في عام بما سطر وتشرحه على الصبي
 حخته وعشرون يوما ان شاء الله
 ليق له بابا من اللطف لطافه وبالطه
 وفيه ايض سر في كتابين واذا كتب

17	24	1	8	17
23	8	7	11	14
4	4	13	20	22
10	12	19	21	3
11	18	28	2	

ما قصد وكشف ما شهد وتطلب في لسان صدق معبر عن تهود حتى
 الاكثي بغض حراسة يمنعي من كل يد تمتد الى بسوة واجل حظي منك
 حصول كل مطلوب وقد سني عن كل وصف يتهدد الاكوان عزته منك
 وجبني السمات المظلمة من انبعاث الهمم والنزى واجلته يهودي المشهد
 ملكوني المقعد وزين طاهر باهية وياضي بالرحمة واجلته يهودي
 عن الرهبة منك والرغبة اليك والكف في ذلك كله بعواشي الاكوان
 والفتى ما افاضه مستحله في بما رجوا انك انت الكافي الكفيل والبيد
 اجليل **ما** بناحي الله تعالى عبد هذا الذكر الايسر عليه المطالب
 وجعل كلمة سارية في الاسباب وفيه سرا ايجاد لمن كانت له حاله صادقة
 وغلبه من اي القرآن العظيم انما امرنا بشي اذا اردناه ان يقول له
 كن فيكون سبحانه الذي بيده ملكوت كل شئ واليه ترجعون **ووصل**
الكاف خلقه ملكوته يشهدك عالم الامر وسرا كله وتشكل الملك
 الفاضل في ايجاد مات يدا ايجاد وذكرها الكافي والكفيل ومن
 دام على ذكر هذين الاسمين كفاه الله كل ما يخافه ويكفل له بكل
 ما يرجو ويتاسبها اي كفاة كان فيها سوا لا وجبا فيما يتعلق
 بالدفع والجلت قائل ذلك تفن ان شاء الله تعالى وانه يهدي من
 يشاء الى صراط مستقيم **الفصل الثاني عشر** في حرف اللام اللام
 وصل بروغام وبرزخ بين تعيم وقعام والاسم منه لطيف ولم
 مربع تلمشي في تلمشي يوضع مثلثات بطريق المثلث على مثلث
 الجيم الذي هو باطن اللام وقد يوضع ست محجات وهو ميل القدر
 ايف ولواراد الاثان الاضلاع عن هذه المربع من جميع الجهات ابعاده
 وكيفيات اوضاعه وعلايا سب كل وضع منها من الزوايا الفلكية
 والتشكلات العلوية والاتصالات الكوكبية يحجز عن ذلك الا ان الامر

الرزق وهو صيد صالح كثر المنافع وهذا مستطاع المبارك في الجود والعدوى وكثرتك من
 من الله تعالى على عبده وجمعه سران طور سيبا وجعله سران اسم سماه صلي الله عليه

٢٧	٧٨	٢٩	٧٥	٢١	٢٢	١٣	٥٤	٥	وسلم ونسبته في السبع الطبايق
٤	٣١	٧٩	٣٥	٧١	٢٢	٢٣	١٤	٤٤	ولم يزل مستعدده وكثرتك فضيل
٣٧	٧	٢٩	٦٥	٣١	٢٢	٢٣	٥٥	١٥	كثرة راسه من الامم الرومية
١٩	٣١	٨	٤٥	٨١	٣٢	٤٤	٢٤	٥٩	وراي اصلا ما صالحه ولما كثرها
٥٧	١٧	٤٩	٩	٤١	٢٣	٢٣	٤٥	٢٥	قصر دكده واعلم ان كل عدد فرد
٢٤	٥٥	١٦	٥٥	١	٤٢	٧٤	٢٤	٤٩	لغاية التيقن وما يتصرف فيه
٩٧	٢٧	٥٩	١٥	٥١	٢	٤٣	٧٥	٣٥	الزوايا الاطرار وكل عدد زوجي
٣٤	٤١	١٩	٦٥	١١	٥٢	٣	٤٤	٧٤	السطور وما يتصرف في الازوايا
٧٧	٢١	٢٩	٢٥	٤١	١٣	٥٣	٤	٣٥	ومها تكثر الاعداد كثرته في ذاتها

وجود الزوايا وتلك السور يظهره تعالى على حواصن اولياءه وهو عاين في حقيقته
 وانما نسبة تخطه كثر في السور التي قامت به الازوايا وحوت به الازوايا وسوني اعظم
 رسوم كروف الرزبه ورفقه الوتر كما ان العدد الرزقي من قوة الشخ كل ذلك مستود في الاعداد
 والحروف المتضمنة سر التخصيم والقوس وذكره مما وثق به انه يكتب هذا الجود الكوني
 في سره او بطايقه ولا يدخل في السر فلا يحرق اذ انما صاحبها صادق فاعانه الله
 الصادق على ذلك فلهذا كثر استخدام على حمل هذا العدد برده فزاجه ويرد طينه وقيل انه
 الاله يصح للحيين والاهل الكورسوس ليعلم منهم العيش والتمسك في صفة قلعية من الاليتين
 والقرن كوت اوني السرطان وعلقه عليه اوني ميتة يكبره الله تعالى رزقه ويبارك له في
 جوكاته وفي لصد اليه سر لطيف لمن حمله ومن اراد سيبا منه تحت راسه فانه كثر
 ان شاء الله تعالى والصورة ياتي في الصغر لا تسمى ان ستاراه تعالى

في ذكر بعضهم انه من كتب اسمه الجبار وودا كلال في ساطع
 له وقت شلة على مهارته وجعلها في خانه اوني عنده وقت طلوسه من الحسن رزقه

٥	تد	بج	سب	عا	ع	كا	ع	لر
٥	يد	ج	كب	عال	ع	ط	ح	و
٥	نه	ك	عب	لا	ف	لطان	من	
٥	كد	سد	لب	فا	م	ح	يو	
٥	سه	ج	ع	ما	ط	مط	ير	
٥	لد	عد	صب	ان	لج	لج	كو	
٥	له	ع	ب	نا	ي	نظ	كز	
٥	مد	ع	نب	يا	س	نظ	ع	لو
٥	د	بج	يب	سا	س	سط	ع	عز

استعمال الهيب والتعظيم
ومن كتب اسم الجواد واسمه
الجميل في بطاقة في وقت
سأرى على الصلاة وتحت
بها اولها وقت جهنم
اجسامه ومن احسنها
وجملها به وباطنه

البرهان

سأول لا يتبين بذلك غير تعالى وتلك من كتب شكل البرهان في غيره ايضا
وهو والقرآن السريان مخطوط من المشرق وجعل في خانة في مثل ذلك الوقت
على طهارة وصوم وصفا باطن اوام الله تعالى عليه الشبه التي موهبا وقاسم الى كل
حركة ظاهره ووسع عليه رزقه وتزكته من اسم الوام كان له ذلك وقد سحره ذلك
في كل باعلم الهدى واسرار الالهة وذكر بعضهم انه من كتب بقر رسول الله ايجر رسول
اسم خمسة وثلاثين حرة يوم الجمعة بعد صلوة الجمعة وجلها مع رزقه الله تعالى قوة على
الطاعة وصحة على البركته وكفاه بهرات الشياطين وان مواسداه النظر الى تلك
البطاقة كل يوم عند طلوع الشمس ويضع على حجر عند الصلوة والى كبرت روية
للذبح صلى الله عليه واله وسلم وبذا سر لطيف جدا ويسوره لمن نومه ذلك اسباب السعادة
وذلك بحسب القول وعقد النية وصفا بالباطن وكذلك من كتب سطر العبد في المريد وجله
امن بالله تعالى من الاعداء المشرق في السور
ومن كتبه وكفاه وحامل في مثل الحظيرة
نفسه ذلك وكذلك كسفت الم اسم المشرق
من العفارب وبذا سطر العبد

١	١٤	١١	٨
١٢	٧	٢	١٣
٤	٩	١٤	٣
١٥	٤	٥	١٥

ولكن المخطوط من التسمية المشتم والظاهر الكوزة ونحو بالمصطفى والعودة منزل
ايضا كل يوم الحيل من هذا انما يجب اسم اليه امور الدينات ويسو على اعال الطاعة
وبرزق التيسير الاسباب وضع البركة في كل ما يحا وتزده وكذلك في موضع اذ انت
فيه ومن كتبها في رفق في مثل ذلك الوقت المذكور وجلها مع في مخطو تبا به امن بحول
اسم تعالى من الصوم والمجان كلها واما ان تحمله على غيسته ولا تحط في موضع
بخير فببر ذلك والكل من ما هذا **فباين** من كتبها في رفق ظاهر

البرهان

١	١٤	١١	٨
١٢	٧	٢	١٣
٤	٩	١٤	٣
١٥	٤	٥	١٥

برعوان وماورده ولكن القرني صدى البروج الثواب مخطوط بالعودة ونظير ذلك
المشتم وان حامل برزقه اسم الهيب والتعظيم وتقر عنه اعداءه باذن الله تعالى
اراد ان يرى عاقبة امر ترون فليصل في بعد العال
لمت تلبات بما تيسر ورموا به تعالى لهات ونام
على طهارته وروحته راسه فانه ترى باذن الله تعالى
ما ظهر ومن جاء في با وسقي به سنانا في وقتها ذلك
الاستان قلت عاقبة ومن عليها على قبة تعلق بالحق
الجليلة وفيها من الامرار ما على سطره التي من هذا
واما الحرفه ليشكل معام من العبد حروف معلومة
فذلك قوي التامرات وذلك انك تصوره ولا في لوج من
صواهم وتقسيم نسبة الاعداد في باطنه ونسبة الحروف في ظاهره وذلك ان تترك الشمس
تبع غيره دره الحرف والفت است صورت اسداني باطن الجود في فانه من جمله سم
فتت لا كسفي من المائة والكل من جعل على الصوم المذكوره صورته كسفي قايم ناظر الى
السا حالي هذا المظهر ما من من سطون الجبارين وكبرونه وهو ايط جيد لانواع الصاب
وخير ذلك ما لا يس كسفة واما حله من كسفي في كل ليلة جمع في انا صديره وعل على طهاره وذكر
برعوان وماورده وكافور حيا بما المخط وانه عندها اراد ان يترك في رفق
من الكافور فانه يامن ذلك راسه من الحيات والاسام والفرغ العا ريد بخودهم

وتكون حفظه ولا يتبع ذلك إلا النجاسات وما وابتعد عن كل عمل وعدة مرفوع
 يفعل أفعالا محمداً ومتنوع أفعاله ويعتق بحب الكثرة من الاستنى الى الممانعة و
 اما عدو مائة في مائة من الاسرار المكتومة المخرجة المكتومة وذكر ابي الحسن
 عن هذا العمل بوجه العلم بالملكويات ومناقضه لا يعلم عدو الا الله تعالى
 يكون في عنكبوت فيزخم ويراه في كراي كبريت وجران كبرولان فانظر اليها

1	1	39	42	9	14	81	84	1	2	ظ	س	ط	ي	و	ت	ز
20	41	2	5	33	32	93	10	س	س	ب	ن	ن	ب	ج	ي	ه
4	3	94	97	11	14	84	49	و	ج	س	د	ي	ا	ن	و	ط
43	89	3	4	88	80	13	12	ج	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط
17	24	42	41	28	22	28	31	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
24	48	18	22	34	27	24	31	د	س	س	ك	م	و	ك	و	ك
22	19	48	41	20	27	40	22	ك	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
25	42	21	20	29	24	29	28	س	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب

فأعلم ان من كسب اسراراً عذبه الله بها يوم كسبها
 واما الاعداد المعروضة فهي بالتسقيض لما ذكرناه من الاعمال وان شئت وما تمهني
 لا اذ لم يكن المسخر والساحط عن العين ولغير ذلك من ان شئت في الطم والاشعث وكلم
 اذ كربت رايتها في جدار لها تزايد حكم وسنها في التشر الالهيا نافعة من الزمان
 ادواع الكمايات المستعددها سر جسد لغذاء الخراج يكتسب في جهنم الزمان وهي ماورد
 ويرهن منه الوعد وبعضه الى حاجته يعقني باذن اسرار فان كان يحفظ عدو الكمان
 العمل بها والتوق الى الخاق وان كان يحفظ من كان العمل به والبر الى الخاق فان
 يكون ذلك ولو لا خيرة كسب هذا السر السر كسب فيها ذكر المعامل المقدس البلبيب
 قد قمت في ذلك بابا من الحكمة فإذ لم تستفيد من عمل جليل ان ساء استوسا

الحكمة في عاقبة داية ان كذام كقمت ان عاقبتك في
 دعا فو كسب اللهم ابد اسدك العفو والعافية والحق والصدق
 والدنيا والآخرة اما كبريت في طهاره طالب سعادت ودر راه خدا
 كه حمده محققان محمل كفته اند اما باين تفصيل است وكونت كه محمل
 اعتبار و دولت كه معروفند اول در راه سعادت در بديده اوبان بود
 واكز قوق دانند يا كند فاروق بيده طالب اين منظور طالب راه رستا

فمن كان يرمي بغير حق فليكن
 في قلبه ارحم الراحمين
 فان كان يرمي بغير حق
 فليكن في قلبه ارحم الراحمين
 فان كان يرمي بغير حق
 فليكن في قلبه ارحم الراحمين

نیت اما چه صبا لایحه و عالم حضرت علوم را که قبل از این که یک بنا اقدام قلم نموده
 برابر بگوید و مطرب و کویلیه تا حال که ما که خود اول است آثار را باین که نامشده بود با مورد شد
 لهذا برت جرات نفع از مقام خلافت غیرتیم توقع اعضا و انعام دارد که الحفظ از کلام
 مامور بود و چون صیقل در مطاع اول مطرب که فرموده که کنگ غیرتیم شده صحیح است بعد القاد و در هر
 ارسال فرموده بعد از نیت قدم اقدام آن بود که چهره صیقل را بار اقد و باز نیت
 زما سخن و غیره
 محمولات مطرب و نیت بود و قدر محمول شخص بود لهذا برای از در غیرتیم نوشته با کتب است
 بدو ایان ایجا خدمت صدام ارسال فرموده که که اول مقام با سیاه که که خولج محمد باقر است
 درست دارد مغایله فرموده زیرا که بر آه را تصحیح دلم بعد از تحبیر آن یکده صیقل که مستند
 بکن چهره در همان یکد و روز که صدر و آنه خدمت شده بود صیقل بر کدی لهذا توج است
 دارند که مقام سیاه از در سیاه به محمول خولج محمد باقر نقل فرموده بعد از تصحیح و مغایله
 تا محمول صیقل عالم حضرت علوم را منتع درخت آن سیاه نوشته بزود از ارسال تا سیاه
 که از سیاه به کدی که ریت که رده چهره شخص بنشود و دو هم مطرب چشم
 که در چهره بقره قوم شده بود آنکه که چه اقبات و اقد در کار روز و متعلق در کار عالم حضرت
 که قبل از این در سیاه نیت بود و در هر سال در سیاه نیت بود و در هر سال در سیاه نیت بود
 شجر از در بر حجت مهر با شغف صیقل آن نیت بود و در هر سال در سیاه نیت بود
 و الا مقام که در این نیت نیت است که در هر سال در سیاه نیت بود و در هر سال در سیاه نیت بود
 خدمت قیام بنیوم متوقع آنکه احوالک متوقع بود معانی این شده اند چه در کار که است متعلق در کار
 نیت است بر در حجت که که که بر سیاه نیت است که در هر سال در سیاه نیت بود و در هر سال در سیاه نیت بود
 از کلام اصلاط بعد تو ایاد بود و نیز میفرمایند که که است نیت است که در هر سال در سیاه نیت بود
 که ملازم مثل صیقل یا غیره با یک خدمت نیت است برابر کدی که در هر سال در سیاه نیت بود
 نیت است و از خود شکر هم میسر شده که بر سیاه نیت است که در هر سال در سیاه نیت بود

ایست را تقسیم کنیم که ان ربلم الله الذی خلق السموات و الارض و ما بینهما من ستة ايام ثم
 علی الوسی از محمودی با الحار و صفا را سنگی ساکنند او هر بره گوید اگر این است
 که الله الذی خلق سبع سموات و سبع ارضین مثلین برای کار علمایی که کفر نموده خلق حراما
 نوزادند عند الله بن عساکر گوید بیسی با علی ابن ابیطالب علیه السلام بودم تا نور شرح با و شرح در
 غرابت نفسی عنده فایضه عند ابی العظیم خود را بردی حسان دیدم که بسوی سرد در ایام عظیم
 از در ایام بر توان گرفت با سکنی در ریاستی که هر چه یابند قدری و صدی دارد و طراح از در ایام حد
 و وصف کند و هم بر یکدیگر زیرا که هر چه بگوید باز برود که مقام در خود دارد اما بر از خود چه خبر دارد
 ظهر الفیله البردایو هر چه از حق خلق شده بودی باشد و هر چه از حق خدا باشد خود و کویلی
 الرحمن علم القرآن این کلمات ندارد و لا یحیطون بسی من علم الامات و هم فی شکی الایام
 ششم از این حدیث که المومنین راة المومنین بدینجا این است هر که چیزی بخاند خواهد که بداند
 او را در راه است اول ایلم با دل خود رجوع کند فکر و تدبیر نماید که بواسطه دل خود بدست آورد
 که مصطفی علیه السلام از ما گفت استخفنا ان افنونی فافنونی فافنونی فافنونی فافنونی فافنونی
 نیک یابده تحلی و معنی آن صدق دل باشد اگر دل فتوی دهد از از خدا نیت می کنی و اگر
 ترک کنی و اعراض کنی که ان ملک لمنه و اللطمان لمنه هر چه دل فتوی دهد در حوالی نیت و هم
 رد کند شطرنج باشد و نصیب این دلم در جسد ما است از اهل کفر و اسلام کار ما در توار است
 که معنی بعضی امامه است که ان نفس الامارة بالسوء هر که در حق دست افشانی و عیبت کند
 می نفسی امامه است او خاسر و شی بر است و انتر شخص این اولیست و این استعدا ندارد
 دل خود این بداند که در هر کس نیت است دل کسی دیگر بخوبی و از تو پرسد که اس اهل بیت یافته باشد
 فسئلوا اهل الذکر ان کنتم لا تعلمون بادل ان غیر ائمتنا نیت است در اهل منقسم از برود قسم
 قسمی در مقابل قلم است و بر روی نوشته شده است که کتب به قولکم که انان غیر است
 باشد بر هر چه بداند چون با دل خود رجوع کند بدین قسم دوام بنور باز رسیده باشد
 و خام و در مقابل قلم است و بر روی نوشته شده است که کتب به قولکم که انان غیر است
 که در کس را در ائمتنا چاییز دیدن چه بود و سر در میان بر بود در نیت اما در در راهان بر
 حذر است و مثال انهم که گفتیم که شمار که علت حواست و شمار که علت دیگر دارد
 هر چه در نزدک طمیب روند و علاج خود کوشید طمیب سحر و ان سحر دیگر بود
 که کس از اجابت سحر غلط کند سحر حایل این نوشته باشد

چنین آمد که گفت سر فریاد که ای گویم و آنچه دهنده من زنده روا
 کتابت با حق و تزیینت که توان در کتابت که یک روزنده که در متون بود
 و در مکتوبین بماند متوقف که در و کس ماند و سخن گفتی چنان راه او باشد
 اما ای که سخن گوید اگر چه ما حفظ نماند اما تزیینت و لطم عبارت در کسوة زینت
 توان آوردن این امور بصب خاص بود مع عرفه که در آن معنی
 دارد این سخن منور تحقیق و علت باشد در حقیقت علت اما حاضر این خاص
 رسیده راه خود باشد که ما خود ندانند و اگر در مکتوب روزگار کس کند
 وجودی که باز نماند که نگاه آران وصف کند تمام مایه نبیند دارد و اگر
 باید از خدا با اهل ان سخن بماند چند از هر لغت او استند او هر که گوید و بسبب
 تزیینت نگاه نتواند در سخن اما اصل سخن تحت بر جاک باشد اما هر مقام کس
 نکند زیرا که در کسوة و عبارت باشد که عیان آن در عین هر کسی نباید در این
 مقام عرفه به طرز آن بود پس در مکتوب در اغاب ببنیم ای که گویم فرمود
 اختیار بشماره که وقت اختیار دهند خود نوشته شود و انده غالب علی
 اعره بعن علی از عبارته یعنی ما باشد و حکم ما برسد

بدان اثر بر آن که اول خبر آن در طالب و نامه مقصود از خرید صادق طلبت
 و ارادت یعنی طلب حق و حقیقت پیوسته در راه طلب ترش طلب
 زود و او مانند که چون طلب نقاب غمزه از روی مجال خود ز کس و برقع
 طلعت با علت بکند بدی که خبر در احیان بماند که اگر در طالب

در طلب در آن طلب در آن طلب در آن طلب
 در طلب در آن طلب در آن طلب در آن طلب
 در طلب در آن طلب در آن طلب در آن طلب
 در طلب در آن طلب در آن طلب در آن طلب
 در طلب در آن طلب در آن طلب در آن طلب

علم حقیقت
 کتب و کتب
 کتب و کتب
 کتب و کتب
 کتب و کتب

مکون چو پس جگر سودا در سمی باشد ننگش بعینش راه بینار
 از و ز یاد که باید که در سوف یعنی سوز و اخراج موفه
 کرد و چون حق کنند از آن صوف در وقت موفه چنانکه از نشت
 پس ازین ابلیج جنبه بر سر رفته نیز و از آن موفه می بیند
 در زبده موفه در موفه موفه در زبده موفه

در موفه موفه در موفه موفه در موفه موفه

بابه انبساطا حقا عن ارباب الكان طالبه لو بود برزق ان الزمان فتلوه
كله صلوات الله عليهم نعتا كاشفو و لما جاء موسى بعد ما سمع ان ابن طه
ما شهد و اخذ به ابراهيم طمنا انزل الهم را دوست گرفت زر و صل
دوست سوره شد اكنس كه در كاش كبرند اكنان بنيد كه در اصل خود كبر
بوده باشد اين طلب را حق خوانند او هم الفقه و فقهى شد ماصطلا
فنا فرزند آنها آن است كه ادا هم الفقه هواست نقد شود اما گروه مطلقا

و در اين زمان كه ابراهيم را دوست گرفت زر و صل
دوست سوره شد اكنس كه در كاش كبرند اكنان بنيد كه در اصل خود كبر
بوده باشد اين طلب را حق خوانند او هم الفقه و فقهى شد ماصطلا
فنا فرزند آنها آن است كه ادا هم الفقه هواست نقد شود اما گروه مطلقا
و در اين زمان كه ابراهيم را دوست گرفت زر و صل
دوست سوره شد اكنس كه در كاش كبرند اكنان بنيد كه در اصل خود كبر
بوده باشد اين طلب را حق خوانند او هم الفقه و فقهى شد ماصطلا
فنا فرزند آنها آن است كه ادا هم الفقه هواست نقد شود اما گروه مطلقا

و در اين زمان كه ابراهيم را دوست گرفت زر و صل
دوست سوره شد اكنس كه در كاش كبرند اكنان بنيد كه در اصل خود كبر
بوده باشد اين طلب را حق خوانند او هم الفقه و فقهى شد ماصطلا
فنا فرزند آنها آن است كه ادا هم الفقه هواست نقد شود اما گروه مطلقا

و در اين زمان كه ابراهيم را دوست گرفت زر و صل
دوست سوره شد اكنس كه در كاش كبرند اكنان بنيد كه در اصل خود كبر
بوده باشد اين طلب را حق خوانند او هم الفقه و فقهى شد ماصطلا
فنا فرزند آنها آن است كه ادا هم الفقه هواست نقد شود اما گروه مطلقا

صاح - سلطان سوری

اعلی

۹	۹	۹	۹	۹
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱
۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲
۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	۱۳
۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴
۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵
۱۶	۱۶	۱۶	۱۶	۱۶
۱۷	۱۷	۱۷	۱۷	۱۷
۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸
۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹
۲۰	۲۰	۲۰	۲۰	۲۰

در سال ۱۲۰۲
 در روز ۱۲
 در وقت ۱۲
 در شهر ۱۲

بین بایم دال عا
 ف
 ف
 ف
 ف

صاح - سلطان سوری
 ۱۱۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱۱۱
 ۱۱۱۱۱۱۱۱۱۱

۲۴۳

صاح و الله العصر
 البصر صح الله من سحر الله من

لحمر اللامی
 التفسیر

فاعد کمر درین و طعم کون

الف التفویق
 الف الف الف الف الف

لام فا
 لام فا لام فا لام فا

م ف م ف م ف
 م ف م ف م ف م ف

ن ف ن ف ن ف
 ن ف ن ف ن ف ن ف

و ف و ف و ف
 و ف و ف و ف و ف

ز ف ز ف ز ف
 ز ف ز ف ز ف ز ف

ح ف ح ف ح ف
 ح ف ح ف ح ف ح ف

ط ف ط ف ط ف
 ط ف ط ف ط ف ط ف

رفع عدد بجهة بر طرف كعدة عدد الرخايم كس لوفنا كنه بجاور خاكر
 هفت فیر كنه ها و بصورت الشخص نور عالم كیفرا كصدیدیت مار
 و خوانه كارد فولاد به مد و لغ كارد با بهر جا از بهر فالغ سور به رفنا
 كفو **حمد دل** كز خا بر دل سلام كالطاف الآله المجد
 بر اور قد د اسم او هجت اجد سلام كا خلاق النبی الموبد
 پیر و آق و خطی بر و بر كیش با اسم الله و تعالی و اسم كس
 یاد مینا ان خط بنویسد و بعد د اسم كس سور به سبب خوانه
 و در وقت خوانه كاد سلام كالطاف الآله المجد
 فولاد در دست كیر تا عدد
 اسم تام شود كارد به بینه سلام كا خلاق النبی الموبد
 بر دل كس تا بدر د اسم سلام كتیلم الحیب الی نانی
 ۷ ملاکت سره **عدد** زانا تا فرار الصب من غیر مؤعل
 بجهة عداوت با بین مؤقر سلام كینك الصدیغ یلهویه الصبا
 بنویسد در سینه و در دست
 هر بار زیر حسیر دفن كنه عیاصفتی كس افر خلد مؤرد
 الم تر کیف فعل ربك با صفا القیل الم تره کیف فعل ربك
 اذلانه بنت فلانه الم جعل كیدهم فی القلیل و امر ال علیهم
 علی فلانه بنت فلانه اطیر ابابیل تر میهم بحجارة من سخیل

۳۳

۲۴
 مجله كعصف ما كول و انكیت كاهراض و الوباح
 و الا سقام علی فلانه بنت فلانه تجلی عاف الاكل و الشرب
 بحق هذه الاسماء و در پشت هم از كاغذ بنویسد سور و
 و اشمل علم شاهد لك مشهد كوشته بنویسد و القینا بینم
 و احی شمال قاح طیب نسیمه **عداوة** العداوة و البغضناء الی یوم القیمه
 و اولی فقال بالطلاق اجد **بغض عداوة** فی البعث كذا
 و احسن صوت فی ثیابك طیب كنت و در عداوت واقع شده
 و این صیت بالعلی امملاذ انطافه كنده تا به درخت كنده
 و اوفو حتر منك ضاء ضیا و دفع كند بالم صدراع مبتلا شود
 و از هر لوز مستنیر مؤرد ز هر دو مرغ و سور به عدد نام
 جلیل عظیم الرأس فریوع قافه خوانه هم در دست است و مجرب است
 وسیع جین الفور المتخردی قلوبهم مرض الی قوله فنظن
 و عنینة اقمی له النور قد علا نظر قه الی نجوم فقال لهم
 كاستانه حبت الغمام المبرد الی سقیم **اه ابله** حمد الله
 بنویسد در بازو صاحب ابله بنده چپ
للتفریق ارجمه تفریق بنویسد
 در مزار شاهان دفع كنده و این
 تفریق و قائده بنویسد بشرط
 كند در سینه است چه كلكا كلكو

۱۶	۳	۲	۱۳
۵	۱۰	۱۱	۱
۹	۶	۷	۱۲
۴	۱۵	۱۴	۱

چه تخلف و با نحورات در حدی که نموده میشود و ام تخلف لاد ازیر لیت
عدو که پیرکنده بطریق قول در دست پیرکنده در دست پیرکنده

والیقینا بینم الجداوة بنویس

هـ عـ یـ

۱	۲	۳
۴	۵	۶
۷	۸	۹

۳ مفتح استنای شایاه افلا

ضحوک لبم شبه غیره
ضلیع الفم الفخیم الکرا لیس نازک
بهری سوا البطن والصد

وذی الطول رتلاء جلیل شاشه
کذا الکنید المیمون آمن شند

لطیف البناز الشراطف کفنه
کذا قدما الاقدام بمضعه

صلوات الامتنان ضعيفا وراحتہ رجب غلیظ اصابع
حم یا ناسر کونی بود و سلاما معتدل خلقا افر مقصدا

شعی ابراهیم وال ابراهیم سیح کلا الرجلین خضان
کسی کولی کوی کال هی ابره سنک کی هیاهونت لی

کسی لی هری حید یا الصو المشوم سنک

هـ عـ یـ
برالسنده در خانه و منزل مد عمر پیرکنده قدرت خداوند پیرکنده

اسدک انبوه
عـ یـ

چون عاقبت افتاد بقیه باقی ضایع است که وقت
که نام سرور را زکانه آبی داد که تا وقت که در حق
و سایر سرور را زکانه آبی داد که تا وقت که در حق
و حکم الا آت ارباب الله لا یوتون و کون یظلمون متذرا اری
یافت در از مضیق عالم به صوت حرج روح الرضی ای شی بان لاسوت پرواز داد که بود لیس و عظیم
بیت فیم آن مکرر دو دلده امار و طبقات ارض باقر ارض مدش او او کار ارضی و حمدت جلاله
در وقت که آن مکرر در آن مکرر دو دلده امار و طبقات ارض باقر ارض مدش او او کار ارضی و حمدت جلاله
در وقت که آن مکرر در آن مکرر دو دلده امار و طبقات ارض باقر ارض مدش او او کار ارضی و حمدت جلاله

قد رسول الله صلى الله عليه وسلم
 من اكرم عالما فقد اكرم الله
 رضى الله عنه
 انا اكثر الانبياء تبعا يوم
 القيامه انا اول من
 ينشق الارض انا
 اول شافع واول مشفع
 انا من الله واهل بيته
 انا واتقيا امتي براء من
 الكفر انا وكافل
 صلوات الله عليهم اجمعين

ما رسول الله صلى الله عليه وسلم
 سياتي زمان على امتي لا يبقى
 الايامه الاسم ومن الاسم
 من الاسم ومن الاسم
 اليتمير كهاتين في الجنة
 وأشار بالتبابة والوسطى
 انا من شير الدجال اخوف
 عليكم من الدجال فقيه
 وما ذاك قال ائمة المضلون
 الا اخبوكم بافضل من
 درجة الصيام والصدقه
 ما رسول الله صلى الله عليه وسلم
 من اكرم عالما فقد اكرم الله
 رضى الله عنه
 انا اكثر الانبياء تبعا يوم
 القيامه انا اول من
 ينشق الارض انا
 اول شافع واول مشفع
 انا من الله واهل بيته
 انا واتقيا امتي براء من
 الكفر انا وكافل
 صلوات الله عليهم اجمعين

من الغزوة والصلوة اصلاح ذات
رسول الله صلى الله عليه وسلم
رسول الله صلى الله عليه وسلم
رسول الله صلى الله عليه وسلم

من صلي في صلاتي بالبين . الا اخيركم
رسول الله صلى الله عليه وسلم

يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله
رسول الله صلى الله عليه وسلم

ويرفع به الدرجات ارباع
رسول الله صلى الله عليه وسلم

الوضوء على المكابره
رسول الله صلى الله عليه وسلم

وكثرة الخطي الى المناء
رسول الله صلى الله عليه وسلم

وانظارا الصلوة بعد
رسول الله صلى الله عليه وسلم

فقد ربط نفسه سبع اليها ثم
رسول الله صلى الله عليه وسلم

ما ليس من الصلوة
رسول الله صلى الله عليه وسلم

الصلوة فذكر الربا ط
رسول الله صلى الله عليه وسلم

فذكر الربا ط . الا ان عمل
رسول الله صلى الله عليه وسلم

اهل الجنة خزن
رسول الله صلى الله عليه وسلم

بربوة . الا ان عمل
رسول الله صلى الله عليه وسلم

اهل النار سفل شهوة
رسول الله صلى الله عليه وسلم

الا ان رب نفس طاعة
رسول الله صلى الله عليه وسلم

ناعمة في الدنيا جايلة
رسول الله صلى الله عليه وسلم

الصدق اصلاح ذات البين
والصدق اصلاح ذات البين
والصدق اصلاح ذات البين
والصدق اصلاح ذات البين

افضل الصيام صوم رخي

داود كان يصوم ويفطر

يوما افضل للجهد اكله

حق عند امار جابر

افضل اموال لسان ذاكر

وقلب شاكر وزوجه مؤمنة

ان الله لا يغير الا ما يشاء
والله اعلم بما يعلن
ان الله لا يغير الا ما يشاء
والله اعلم بما يعلن
ان الله لا يغير الا ما يشاء
والله اعلم بما يعلن

تعين الرجل علي ايمانه

افضل الاعمال للحب في

والبغض في الله افضل

الحسنة تكسب الجلا

افضل الناس من قل طعمه

وضمته ورضي بما ينس

عورته افضل الذك

تم الكلام في الامور
التي هي من اركان الدين
والتي هي من اركان الدين
والتي هي من اركان الدين

ان الله لا يغير الا ما يشاء
والله اعلم بما يعلن
ان الله لا يغير الا ما يشاء
والله اعلم بما يعلن
ان الله لا يغير الا ما يشاء
والله اعلم بما يعلن

ذنباً قال لا اله الا الله
قال يا ربي وهل
تهديك احد لا اله الا الله وافضل لدعا

قال النبي صلى الله عليه وسلم
الحمد لله افضل العباد

الفقه وافضل الدين

الوعاء افضل اعمال امتي

قراءة القرآن افضل ما

قلته لانا والنبيون من

قيل لا اله الا الله وحده

ما لم يوضح

لا شريك له له الملك وله

الحمد وهو على كل شيء

افضلكم منزلة عند الله

اطولكم جوعاً وتفكيراً

وابغضكم الي الله كد

الاول نويم شروب اقرب

ما يكون العبد من ربه

اليسه صورة

Handwritten marginal notes in Arabic script, including phrases like 'الحمد لله' and 'افضلكم منزلة عند الله'.

Handwritten marginal notes in Arabic script, including phrases like 'قال يا ربي' and 'قيل لا اله الا الله'.

على الصراط مستقيماً إذا وضع قدراً
 لنا نكحت قدوس هو ساجد فاصبروا الدنيا
 كما تحذوا الاضال على
 على الطبق اقرب ما يكون الرب من
 رعد عذبة الهم العبد في جوف اليد
 يا بني اقوام يا اسلافنا ان استطعت ان تكون
 الجنة فيقولون الا خرفان استطعت ان تكون
 ثم بعد ثارنا ممن يذكر الله في تلك
 ان يوردنا الساعة فكنه اعظم الناس
 فيقال لهم مرتبة
 عليها ربي غيبه
 قال
 ما بين ايديهم لا يجدون
 يدخل

وما بعد انتم الطف كل من
 لطفه بعينه وعطف
 فظن ان الله تعالى لم يغفره
 اسعدا لناس بشفا عتي يوم
 القيامة من قال لا اله الا
 خالصا من قلبه اسو
 الناس سرقة من شوق من
 صلوته اعدي عدو نفسك
 التي بين جنبيك اغمار

ان عظم الخلق
 اذا احسن
 ان عظم الخلق
 ان عظم الخلق
 ان عظم الخلق

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 ان اسعد الناس بشقاوتي
 ما اصابني من قلبي او نفس من قال لا اله الا الله
 قالوا يا رسول الله صلى الله عليه وسلم
 ما اصابني من قلبي او نفس من قال لا اله الا الله
 قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 ما اصابني من قلبي او نفس من قال لا اله الا الله

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 ما اصابني من قلبي او نفس من قال لا اله الا الله
 قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 ما اصابني من قلبي او نفس من قال لا اله الا الله

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 ما اصابني من قلبي او نفس من قال لا اله الا الله
 قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 ما اصابني من قلبي او نفس من قال لا اله الا الله

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 ما اصابني من قلبي او نفس من قال لا اله الا الله
 قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 ما اصابني من قلبي او نفس من قال لا اله الا الله

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 ما اصابني من قلبي او نفس من قال لا اله الا الله
 قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 ما اصابني من قلبي او نفس من قال لا اله الا الله

اذا قال المؤمن اتي ما بين اثنين الى سبعين
 لا ادر الا الله يخرج
 من فيه طيرا خضرا

اصحابي كالجور بائس
 والله لا يوتي كدوي

اقتديتم اتمتم
 الخيل يقول الله تعالى

اهل القران اهل الله
 اسكن حتى تقوم القيامة

اهل المعروف
 والحاصته اهل المعروف

في الدنيا هم اهل المعروف
 قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

اهل الجنة
 قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

الى باب ان في الجنة مائة
 البص العيا الى الله
 قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

درحة لو ان العالمين
 ان يكون نيايه

اجتمعوا في احد عين
 ثاب للانبيا

لوسعهم ان الله تعالى
 عمله عمل الجنة

تسعة وتسعين انما من
 قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

احصاها دخل الجنة
 قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

ان الله يرحب الوتر فاوتروا
 قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 ما اصابني من قلبي او نفس من قال لا اله الا الله
 قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 ما اصابني من قلبي او نفس من قال لا اله الا الله

يا اهل القرآن

اي ذرا ادوي من الجمل

اعدوا للبلاد الدعاء الطوا

يا ذا الجلال والاكرام

اديو اقع باب الجنة يفتح

لكنم قيل وكيف ندبير

ذلك قال بالجووع والظما

اذيوا طعامكم بن

Handwritten marginal notes in Arabic script on the right page, providing commentary on the main text.

Handwritten marginal notes in Arabic script on the left page, including the header 'يا رسول الله صلى الله عليه وسلم'.

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
انما اذكوزي شكره
سئل الله عز وجل يا ابن آدم
وانت كذا

والصلوة ولا تناموا عليه

فتقسوا قلوبكم اغروا

النساء يلزم الجبال

اعطوا السائل وان جا

علي قيس اعطوا الاحياء

اجرة قبل ان تجف عرقه

افشوا السلام واطعموا الطعام

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

فاكبت عن ذنوبك

من شغلك ذنوبك

اعطيته

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
انما اذكوزي شكره
سئل الله عز وجل يا ابن آدم
وانت كذا

وصلوا الارحام وصلوا

بالليل والناس ينام

تدخلوا الجنة بالسلم

اطلبوا العلم ولو بالبيع

اطلبوا العلم واطلبوا

مع العلم التكمينة و

الحلم اغفوا عن الخادم

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
انما اذكوزي شكره
سئل الله عز وجل يا ابن آدم
وانت كذا
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
انما اذكوزي شكره
سئل الله عز وجل يا ابن آدم
وانت كذا
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
انما اذكوزي شكره
سئل الله عز وجل يا ابن آدم
وانت كذا

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
انما اذكوزي شكره
سئل الله عز وجل يا ابن آدم
وانت كذا

عبدى لا اله الا الله
 جلالي ما اجرين على اللسان
 قول الله تعالى ووفى و
 رسول الله صلى الله عليه وسلم
 قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 من قال اللهم اغفر لي
 ما فعلت من الذنوب
 اغفر لي ما فعلت من الذنوب
 اغفر لي ما فعلت من الذنوب

كل يوم سبعين مرة
 اجتمعوا على طعامكم
 واذكروا الله عليه ببارك
 لكم فيه واتخذوا
 تقوى لله تجارة ياتكم
 الرزق بلا بضاعة ولا
 تجارة استعينوا على
 لاد الاله حصى حصى
 فمن فضل من عند الله

صلى الله عليه وسلم
 قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 من قال اللهم اغفر لي
 ما فعلت من الذنوب
 اغفر لي ما فعلت من الذنوب
 اغفر لي ما فعلت من الذنوب
 اغفر لي ما فعلت من الذنوب

عشرون ومائة صف ثمانون
 من هذه الامة والبعون
 من مياير الامم واهل
 الجنة ابنا ثلثين سنة
 علي صورة ابيهم آذر
 ستون ذراعا في السماء واهل
 ما اكل الخبز من كسبه
 قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 من قال اللهم اغفر لي ما فعلت من الذنوب
 اغفر لي ما فعلت من الذنوب

٤٢٤
٤٢٥
٤٢٦
٤٢٧
٤٢٨
٤٢٩

٤٢٨

٤٣٠
٤٣١
٤٣٢
٤٣٣
٤٣٤

٤٣٥
٤٣٦
٤٣٧
٤٣٨
٤٣٩
٤٤٠

٤٤١
٤٤٢
٤٤٣
٤٤٤
٤٤٥
٤٤٦

٤٤٧
٤٤٨
٤٤٩
٤٥٠
٤٥١
٤٥٢
٤٥٣
٤٥٤
٤٥٥
٤٥٦
٤٥٧
٤٥٨
٤٥٩
٤٦٠

وَقَوْلِي وَإِذَا عَقِلْتُ الْبُيُوتَ
فَقَادُوا كَرَامِي وَبَنِي عَالِي
إِنَّ الشَّيْطَانَ جَاهِلٌ غَلِيظٌ
يَأْتِيكُمْ بِالْبُيُوتِ الْغَالِيَةِ
وَكُلُّ نَبِيٍّ مَبْرُورٌ إِلَّا
عَبْدَنَا

النَّاسِ عَذَابًا مُمْتَرًا
أَنْ رَأَيْتَ النَّبِيَّ عِزًّا
قَالَ وَمَا هُوَ إِلَّا رَسُولٌ

لَشَدَّ النَّاسِ فُرْحًا فِي الْآخِرَةِ
قَالَ لَأَنْتَ رَجُلٌ جَلِيلٌ

أَطْوَلُهُمْ خَزَنًا فِي الدُّنْيَا
بَيْنَ النَّبِيِّينَ وَالرُّسُلِ

أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَيَّ اللَّهُ تَعَالَى
بِكْرَامِهِ عَزِيزٌ جَلِيلٌ

مَسَاجِدُهَا وَأَبْغَضُ الْبِلَادِ
بَيْنَ بَنِيهِمْ صَلَاتًا

إِلَى اللَّهِ تَعَالَى سُورَةُ قَهَرٍ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم مقدمات نتایج تکسیر و با این جمله که در
 فصلها یاد کرده میشود بداند و استحضار کند بدانکه
 جل جلاله بر کواکب سیارات ملائکه موکل گردانیده است
 تا بعد از انصال کایرات کواکب باشند و اسامی ایشان
 اینست ایاسل حراد بهابیل کیشا الیمون اشک
 زهر منبری منبر منبر منبر منبر منبر منبر منبر
 نقیول فصل بروج دوازده گونه از ملائکه موکلان
 اند و اسامی مبارک آن ملائکه اینست بلرچل رحابیل
 ساسل بنفایل شراطیل سفاسل صهاکیل صهاصل
 جونا نرطان اسد سنله میزان عقرب
 هاجل طویا صهاصل سفاسل فصل اسرایل
 فوس جدی دلین حیرت
 اب جنیل عزنایل میکایل کلکایل سکسل ملکایل دردا
 اهرابیل

اهرابیل سرافیل اهوکیل علواکیل هر اکیل مطکیابیل
 انجیابیل اسمعیل لودا لوباطیل نوجیاسل
 درحاکیل عفرایل حدردا طااطیل رومایل حرلا
 امیاسل اندیاسل لکبطایل فصل بدانکه حروف ۲۸
 کانه بحسب ترکیب بروج دوازده گانه قسمتی رفته است
 برین وجه و برین ترتیب و مراتب ایشان از روی طبیعت
 اینست که بر هر یکی رقم زده است حار رطب هوایی حمل
 اسد قوس اعس مطح حفش حار یابیس نادری
 جونا میزان دلو قبض صغظ ظحکن بار در رطب مای
 سرطان عقرب حوت بار دیابیس حاجی نور سنبله
 سرلان بدن فاد
 سنله زین
 جدی جنه ریح چند نور سنبله و جدی داد اند
 ش

فصل حروف ۲۸ کاند را قسمتی دیگر بجز با ر قسم کرده اند
 و هر قسمی را اعراب داده اند تا هر جای که در تکسیر
 محتاج شود با اعراب بران فاعله اعراب زنند و بجای
 را انان طبیعتی خاص گرفته اند اَوْ بِي لَمَنْ ع حروف
 مفردة حان گویند و هر جای که افتد در سران فترت پیش
 ب ف ت ح ط غ ص ق حروف مفردة یارده خوانند اعراب
 در ترکیب هر جا که افتد جز مسته و ریشیت در صراط حروف
 مفردة رطب خوانند هر جا که در ترکیب واقع شود
 اعراب ایشان بکس باشد ج د ک گ س و ت ح حروف
 مفردة یابس خوانند هر جا که باشد اعراب او ضمت
 فصل نرد طایفه را محققان علم حروف ۲۸
 کاند را قسمتی دیگر هست بحسب طبیعت حروف
 ملازم

ملازم پوست با حرارت و رطوبت با برودت و پوست
 برین قسم ایشانرا اعمال غریبه و علوم جلیل هست و ان
 اینست که نموده میشود الحان الیایه الحان
 الرطیب خاک بارد یابسه ماو بارد رطیبه و بعضی
 جز کسفتند ^{اهضمند} بونصط
 دخل فرغ
 گفته اند این قسمت بحسب طبیعت حروف مفردة
 است و بر این تقدیر اول جار است و دویم یارد
 و سوم یابس و چهارم رطیب حروف مفردة قسمتی
 دیگر کرد اند بحسب کواکب سبعة جنانکه از جار و
 بارد و رطب و یابس از هر یکی یکی حروف گرفته اند
 و اعراب که خاصیت بوی بکواکب داده اند بنینب
 کواکب جنانکه زحل مشتقی مریخ شمس زهره
 اجیب و زرده یکیش کشته مفرغ

عطار در قسود و در اعمال تکسیر حاجی که محتاج کرد
 و در تجت حروف زهره و مشتری و در عدا و
 حروف زحل و مریخ نباید فصل در طالب و مطلوب
 رعایت اقامت مناسبه ضرورت است پس باید که بدانند
 که روز رهن ادرینه است و شب زهره شب شنبه
 روز شنبه پنجشنبه است و شب مشتری شب دوشنبه
 است و ساعه مشتری هفتم ساعت است از شب اول
 و ساعه از روز و فصل بخور زهره مشك و
 وقسط و زعفران و عنبر و قشور خنثی اش بخور
 مشتری سعد سندروس عود صمغ حب القاد این که
 اجزا مساوی باید کوفته و حب ساخته بدان آید
 الله دو

و وقفك الله که صاحب تکسیر بداند از معرفه این چند
 فصل جان نیست تا عمل او بر اصل باشد و چون عمل
 کند از سر بصیرت عمل کرده باشد قاید جامع تکسیر
 حروف چنانکه معلوم است که چگونه باید کرد الخ در
 خواجهم آوردن سر فوق عتق يك نوع تکسیر کند
 حرفی از آخر و حرفی از اول تا حروف سطر اول
 باز پس آید اعداد حروف اسم بطریق نظم طبیعی
 بنهد تا از وی تاثیر ظاهر گردد چنانکه در حقی
 و قیوم نموده و باقی اسماء العزیز بران قیاس کند
 ح ی ق ی و م و درین لوح تکسیر چنانکه
 محافظه و قی معین یا چیزی که بران نقش کند از

یا نقره یا تکیه یا رف یا حری یا کاغذ حیاتی که نزد تکسیر
اسم و خاصیت آن یاد کرده باشند و کیفیت انتفاع
از آن گفته اند و معلوم شده نزد ارباب آن هیچ شرطی
دیگر نیست و یک نوع دیگر است که چون خواهند که
میان دو کس محبت و الفت بدید اید خواهد داد
طالب گویند و آنکس را مطلوب حروف نام طالب
با بریلوی آن دو سطر دیگر حروف نام
مطلوب بر این مثال که نموده میشود طالب مطلوب

ع م ر ع ل ی ا ک گ ا ه ب ر ف ا ع ن که گفته شد در حروف
د بی ع م ل
ل م ی ع ع
ع ل ع د ی ا م
ع م ع ل ی

از اصد

از اصد و خوانند فرا گیرد و در یک سطر ثبت کند برین
مثال ع ی ر ل ع م ع و حرفهای آخر آن سطر که از
مؤخر خوانند فرا گیرد بریلوی آن ثبت کند برین نوع
ع ی ر ل ع م ع ی بس از این دو سطر صد و مؤخر
یک سطر پیون کند برین طریق که یک حرف از سطر
اول میگردد یک حرف از سطر دو بیر جمع کند و یک
سطر ثبت کند بدین طریق ع ی ی ر ل ع ع م م ع
می این را سطر متولد از سطرین خوانند پس این
سطر متولد از آن مکن باشند پیوسته بنویسند
و اعراب بنزد جانش در اعراب حروف گفته شد
بفتح و ضم و کسر و جز برین مثال ع ی ی ر ل ع م م ع ی

پس در ساعت زهن یا در ساعت مشتري جمت زهن
 در خانه خود باشد که فوس است و صوت در نظر
 قمر باشد به تثلثیت یا مقارن باشد پس با مقابله مشغول
 کرد ریا آنکه بخورد زهن یا مشتري در انش نهاد اندک
 اندک از ابتدای زمان نکسیر تا غایت فراغ از عمل
 و نگاه این حروف را بر باره حریب زرد یا سفید ^{بید} نو
 و چون این حروف را اعراب زده باشد انرا بهمان
 اعراب بخواند و این حریب را بچیده در جراح دان نهاد
 و دروغن کا و در غسل در جراح دان میریزد چنانچه
 دو کس روغن باشد و یک کس غسل و جراح نمی آید
 و در همین حالت از خواندن عاقل نشود و در وی
 جراح

جراح بر طرف مطلوب کند و خورد بول بر جراح بنشیند
 در مصیبه خالی و این کلمات بعد از این حروف که در
 آن سطر متولد است که بر حریب نوشته بخواند و این خواندن
 در وقتی بود که قیتله سوزد و کلمات ابدت ^{علیکم} اقامت
 یا ارواح العلومیة و السفلیة بکل اسم حاصل من تکسیر
 الحروف من أسماء ربنا و دیکر و آلهنا و آلهم که در من ^{ساک} زرد
 من الملائكة المقربين و الارواح المقدسين ان بعبودتی
 عجت فلان بن فلان و تیسیر الی الی الی اگر با این خواندن
 قیتله سوخته باشد و روغن تمام شد خیر و الا خاموش
 بنشیند تا نگاه که تمام مشور که مقصود حاصل آید و گفته
 این بسا که در حالت این عمل قیتله سوخته که مقصود بر آمد

مساوی باشند اما اگر حروف اسم طالب زیاده باشند
 از حروف اسم مطلوب آن زیاده را بنقدیم حرف اسم
 طالب تمام کند و اگر حروف اسم مطلوب زیاده باشند
 آن زیاده را بنقدیم حرف اسم مطلوب تمام کند
 چنانچه در مثال غوده و بین آن دو سطر هیچ از
 طالعین و اسمین با یکدیگر استخراج دهد ابتدا از حرف
 طالعین اما برین قاعده که اگر حروف سطر طالعین
 زیاده باشند آن زیاده بنقدیم حرف اسمین
 تمام کند و اگر حروف سطر اسمین زیاده باشند
 بنقدیم حرف طالعین تمام کند چنانچه در مثال
 با زبانی نگاه آن این سطر متولد از هر سطر و هم
 اسما حسنی

500

اسماء حسنی بیرون آورد و بر طرف راست بنویسد و هم
 اسما ملائکه استخراج کند آن ملائکه بر سمت اسما بروج
 و کواکب و حروف نام ایشان نوشته شده است و بطرفی
 نویسد و آن طرف دیگر و آن نیز در مثال می تمام پس
 حروف آن سطر آخرین بشمارد که خداست بعد از
 حرف بیان سازد و بر هر بیان یک سطر بنویسد پس
 و اعراب کرده و آنرا قتیلهها سازد و بر هر قتیله یکبار
 این حروف با اعراب میخواند و بر قتیله می دمد و آن قتیلهها
 در جراحی بند لیس و از روغن کافور و عسل بهم آمیخته
 کند و روی چراغ بسوی خاتم مطلوب کند و خود
 برابر چراغ بنشیند و بعد در هر قتیله یکبار اسما ملائکه
 با قسم با اسما حسنی بخواند و برین وجه که یاد کرد ام و در

آخره خواندن این سطر معرب میخواند و از اول عمل تا
 فراغ آن عمل بخورد زهر یا مستری برایش اندک اندک می
 نهد و بدانکه ملائکه بر آن حرف دعوت باید کردی دعوت
 در حروف سطر او بیامد و آن وان اری است و اگر
 همه بیاید یا نخر بیاید مثلا افلان ای فلان د فلان یا
 فلان را فلان ای فلان ار فلان رای فلان و اگر
 حرف دعوت در وی بیاید همچنان مجرد بگوید و الله
 اعلم بالصواب والیر المرجع والمآب مثالی هر یک اینست
 که نموده می گردد تا مثل نخل تر و حبه اکنون فرض کنیم که
 نام طالب دار و د است و نام مطلوب سلیمان و
 طالع طالب اسد است و طالع مطلوب برین مثال
 بنمایم انشاء الله طالع طالب طالع مطلوب اسم طالب
 اسد حرف جیذا حرف دار
 طح قی ص

داود اسم مطلوب سلیمان سطر امترج طالعین
 ه ق ط ی ح ص سطر امترج اسمین د س ال و ی دم ادنا
 سطر متولد از سطرین ه د ق س ط ای ل ح و ص ی ه د ق
 م ط ای د ح لاص السماء متخیر حیر الله واحد احد صدق
 دوس هادی اسماء ملائکه لوما طاطا طاسل حولا لا
 اسمون سطر متولد مذکور چون معرب و متصل
 نویسد ه د ق س ط ای ل ح و ص ی ه د ق س ط ا ح ص ا و چون
 عدد در حروف این بیت چهار حرفست تبتیه را بیت
 چهار باید ساخت و این کلمات را با عراب بیت چهار
 باید خواند بعد آنکه در آخر اسماء حسنی و اسماء ملائکه
 هم بیت چهار بار باید خواند بر این عبارت بالوما
 طایل یا حولا لا یا اسمون بحق الله الواحد الواحد

الصمد العزيز الحی القیوم الهادی قنباً طالعاً صمد قنباً
 طرد حسن طباً و در محبت شرطست که این سطر معرب
 حرب که فیلله خواهد ساخت بن عرفان و کلاب نویسد
 و از برای عداوة به سباهی و در محبت فیلله چارتر
 باید کرد و در عداوة پیه تر و بدانکه بعضی حروف
 زهره یا مشتری بعد از طالع بنویسد و زبان ندارد
 اگر صورتی باشد که حروف طالع طالب و مطلوب
 بدانند بانکه طالع معلوم نباشد باید که بجای آن ^{دو} حرف
 حرف زهره و مشتری جان ثابت کند و قصد و ^{نصود}
 جان کند که زهره طالبست و مشتری مطلوب است
 اعلم تمام شد انواع تکلیفات طالب و مطلوب از
 جهت الفت و محبت اما طریق تکلیف از برای عداوة
 علامت

همانت الا انکه در محبت از آن دو سطر حاصل از
 طالعین و اسمین یک حرف از اول سطر طالعین و یک
 حرف از اول سطر اسمین میگیریم تا تمام می شود ^{ند}
 صورت عداوة و فرقه مقلوب می باید گرفت و در
 محبت سلاکیه را با حروف دعوة منجواندیم در عداوة
 بحروف منجوانیم که آن سه حرفست م ن ه و در محبت
 سطر معرب را بر حرف زرد یا سفید می نوشتیم و
 عداوت بر پان کهن مرده یا بر پان جامه می باید
 نوشت و در محبت روغن و عسل و جراح میگردیم
 در عداوة نقطه سیاه و روغن بزرد مروردی
 حل کند ده مانده راست در جراحندان آهنین و هر جا
 که در محبت حروف زهره و مشتری دخی آوردی

دعدادت حروف نظر و بريح جي آوند بائي عمل
 هم انست نبي زياده و نقصان و اسان راهي مثال
 مذکور باد کينم مثالش طالع طالب اسد حروف او
 طح طالع مطلوب نظر جزا حروف او في ص
 الاقتراح معلوم اص ط ي ه ق اسم طالب دار دو
 واسم مطلوب س ل ي م ا ن سطر اقتراح مقلوب
 دن را ام دي دل س سطر متولد از سطرين
 مقلوب با ف سه ده ~~ط~~ ي ل ط د ص ي ح د ف م ه
 ا ب ا ط د ص ي ح و سطر تركيب هذه الحروف قسمين
 يلطد صجد قها يا هو ضمير خطاب يا ملائكة در اين
 صوره جبين بايد گفت مه لغ با ط ا ب ل ي ا م لو ما ط ا ب ل
 حوالاه اسمون بحق الاله الاحد الواحد الصمد القدوس
 الهادي

مستعمله

عملته بيدي في علم الصنعة الذي جمعها الحكماء و رمزوا عليها
 و اختلفوا و تناكروا و كتموا فيها و انا قد ابلغني الله على ذلك
 باستاد من الصالحين فوصلت الى الحق باذن الحق المبين و شاهد
 عين اليقين و عرفتته بحق اليقين و قد اظهرته نصيحة مني لمن
 قن على هذه النبذة حتى انه لا يقع له خلل في ذلك الا من
 سماوة قلبه و قلت معرفته و انا استغفر الله العظيم مما صدر
 مني فاني افنيت عمري في هذه الصناعة طالت الى طريق الحق
 بين الى ان وصلت و فت فسكرت فجمعت في هذه النبذة
 اسر المصون و اثبتته لمن يفهمه من اهله و الحق في حجر فرد
 آخره مركب عندهم من سبع ميزان و ان حلت جسموما
 عن جامدة سما و حقا و عايدت ارواحا يحثماني ثبتت
 سايلها عقدا لجامدها كما تجسد ماء خالد افاني فقد
 لمرت بمالم يوته ملك لامندران و لاكسرا ابن ساسا
 لا ابن هند و لا النعمان صاحبه و لا ابن ذي يوزن
 في رأس عمان فها كموها بنى الاداب محكمة عزيزة ذات
 تبيان و اتقان محمرات قوا فيها مصححة بالصدق ابدع
 في تشييدها البيان رفت فما طمعت نفس الجهول بها
 و ما استراحت الى رمز و كتمان و الله ارجوا و اعلم اني

قد نزلت بلمه صحیح و ودی و اسرار و اعلائی ارجوا
 بذلک رب العالمین غداً فوزاً و صفیاً و غفراناً و رضواناً
فقد ذکرها انها تقوم من اربع طبایع و ثلاث قوی و هی
 کلها من واحد قال فان حلت جسموا التحلیل عندم هو
 اصل العمل و مبداء و ملاک الامر و فیه جمع السر فحل
 مجسد کیف شئت بالنسارت او بالزبد او بالذن او فی حمام
 ماریه ثبت سایلها عقد الجامدها یعنی بذلک التحلیل
 الجامد و اجاد الروح السایل ثم تشمیعه بالجسد المحلول
 حتی یبیزه و یداخله و لا یتبیز هذا هو الحق فاکتمه فان
 ظفرت به تفوز به فوزاً عظیماً یعنی تنجو ابدک عظیماً
 و تنازل منازل العارفين ان شاء الله تعالی **وهذه**
صفة ابتداء العمل و هو ان تاخذ الشعر تغسله و تقطره
 قدر **ق** رطل ثم ترفع الماء الابيض وحده و الماء الا
 والاحمر وحده ثم تكون قد جمعت النشادر من الا نبتی
 و القابله و تحطه فی قلیل من الماء تحط علی الرطل ثمانیه
 اواق من الماء الابيض فافهم هذه المیزان فی التطهیر
 انک تاخذ القصبه قدر **ثلاثین** او **ثلاثه** و تکومها
 العزیزیه
 و تطلق

۳۱

۳۲

الح ۱۰۵۵

پران قلم بنویسد ان حلق براید و او سخن قبول افتد
 و بکبر العباد بالله اگر انش در خانه باد در محل باد و شری
 افتاده باشد و این حرف را بر جوبی نوشته باشد
 در وقت مذکور ان جوب را بگرد و نام ملاک
 حمل و اسد و فوس و ان نامهاست که در فصل
 پیشین یاد کردیم اینست یا زجیل شر الجیل سوا الجیل و ان
 جوب اشارت میکند که در حال بفرمان خدای تعالی
 بان نشیند و بطریق تکسیر از هفت بار تکسیر کند
 در سطر هفتم سطر اوایل این سطر هفتگانند
 اخراں خباخچه در اول سطر و هر دو را در یک جمع
 کند و انرا در ساعتی سعد بر لوجی ان در بانقن
 یارقی آهو یا بر نکب انکش من و اگر هیچ از انها نباشد

بر کاغذ نقش کند همچنان مقطع و باز در زبیران یک
 سطر دیگر بنماید از آن حروف اما پیوسته و بر ظهر
 آن لوح یا تکیه و اعداد جمله این حروف اسطر حاصل می
 کند که چند است و در مربعی بنماید و با خود دارد کمان
 وی تاثیرات عجب باید باذن الله تعالی و اگر چه صافی
 آن معلوم خدا متبیت اما حین احتیاط را مثال

نموده و شد در صفی دیگر و اعداد را به حروف

مثلت بروج

۶	۱۰	۱۱
	۱۱	۷
	۲	۴
	۳	

مثلت باطریق

۳۳	۲۱	۳۱
۳۲	۲۴	
۳۷	۲	۲۵

مثلت ۲۵ حوا

۶۹	۶۹	۶۹
۶۹	۶۹	۶۹
۶۹	۶۹	

مثلت ۳۷ حوا

۲۶۹	۲۶۹	۲۶۹
۲۶۹	۲۶۹	۲۶۹
۲۶۹		۲۶۹

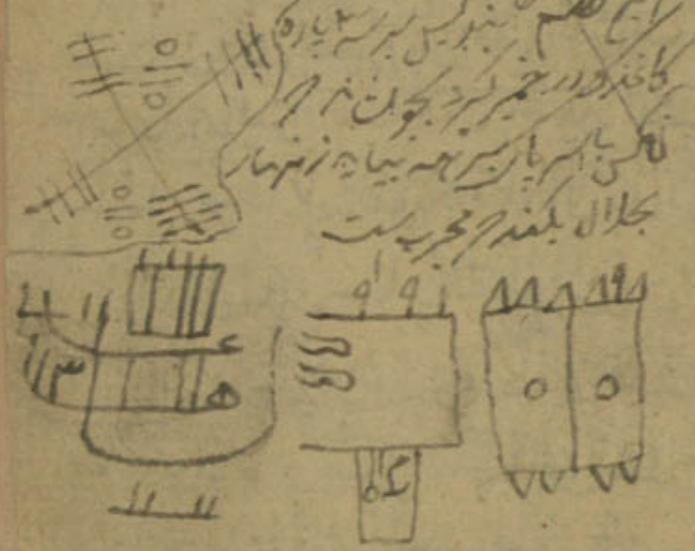
بستان آید و مناوی گفتند در آسمانها با صحرای بیابان
 بگردن زد و فرشتگان حکم خدای تعالی منخر کرد خدای تعالی خلقت
 فرشتگان در وی بوشید و مقبول شد و دست سال در دنیا عمر دراز
 و جاسی از بهشت شربت از برای بیارند و اوله در بهشت افتد
 حور باین سران در محوها و بهشت برو نکند حال وی ببیند و
 عاشق شوند و در آرزوی آن باشند که در بهشت در آید و میوهها
 بهیچ بهشتی در طمقها نور برای وی بیارند و چون از آن میوهها خورد
 و جوان شود چنان خوب روی و خوشش او از شود که هیچکس بصورت
 او نباشد تا در جهان زنده باشد و یکی مهر بیارند بک ملوف وی نوشته
 که این بنده را از اذ کردیم از عذاب و پیرشش آخرت و از تشوشش دنیا
 رحمت کردیم و یک طرف آسمان الله بود و با عز از تمام بوی دهد وی بر
 شعیب معجزه تمام تر و بگیرد و پیوسته دهد و سرود دیده مالک و چشم و
 نما آسمان را ببیند و مجموع حجا بپا ایشی چشم او برود بر حیزد و
 ری نگارن شود و مستجاب دعوه کرده اگر بیمار باد از بود بد
 صحت یابد فی الحال وی این مهر را بگیرد و در خانه کند و نگذارد که
 بروی افتد و فرشتگان نثار کنند بر سر وی و بعد از ساعی بسند
 یند و با طمقها و ذریات چون بندگان بیابند و قشها از لعل حیا
 رند و چهار هزار طبق بر روی اقیوت

زرد شنی زلزله در زمین پیدا شود و مجموع حیوانات درنده روی زمین روی
 و حیوانات تواریک چون نرد یک خانه نور سبز جمله با هم در سخن آیند و چون
 از ایشان بغضی بدانی که جنه می گویند بعد از آن بروند چون با ملاد شود جمله
 این خوش را بدانی و در هذه القول سر عظیم من اسرار الله تعالی و سلیمان بن علی
 سلام اینها شخیر کرد بود بکم خداوند توفیق او این شخیر هم طالب عالمان
 بود و صاحب دولت باشد خدایا نظر بر او بوده برو نظر بود تمام خلقت
 بلند و تندر و همگیس را او بگریزاید هلیسی که اعتقاد بود همگیس ازین عالم
 هم تفریر کرده بود و پیروزه بود و فم نگرده بود و من خط اشارت امام
 است امام روزی شد و خط اشارت هم شخیر کردم تا بعد از آن مراد دولت
 مع از دیگران نقلها کرده باشند و خلاصی دانان که حقیقت اما بعد
 دلکته بهتر ازین که بیان کرده شد اکنون چون جمله زبانها بد است و جمله
 حیوانات مطیع او شدند و فرشتگان را بر آسمان دیدن کرد و خود را بر
 رفته کند اما از بیرون خانه نتواند بیرون آمدن از بزرگی این چهار طایفه
 بر روی خطها نور نویسد که لا اله الا الله و علمها و سبزه کرد
 عقاد هزار مگر دیگر از ملائکه در عهده محمد رسول الله

۲۱۹۶ ۴۰۱۶

اذ خلوا یا معاشر الارواح الروحانية علی معشر
 لادمیین و اصروهم فی الارض کانهم اعجاز نخل
 فاویه فهل تری لهم من باقیة قال فاحتفظ
 فو حق الله العظیم الاعظم انه یرفع الله به درجه
 اصالحین فاتی الله ما استطعت فانه سلاح
 لطالب و مقمع لكل جبار و فاجرمعاند و انه قلیل
 لوجود لم تجد عند كل احد و السلام و الله اعلم بالصواب

تفسیر
 از حضرت شیخ جوهری که او را اواره که بنوری است نقل
 و باب باقیه بنویس در خانه لکلی بریزد چهار روز
 هر وقت باشد از نزاع شود بیرون رود بدین است
 این طایفه بنویس بر سر دروازه

باب شرح الشيخ بالقرين قال صاحب در النظم
 في الاسم الاعظم مسألتين احد هما صريح القرين والاخر
 الفتح للا فقال والاعمال ونص على صحتها وكذلك على كما نها
 اما صريح القرين فصفة عمله تصلي اربعة ركعات بعد
 العشاء الاخيرة قبل ان تصلي الشفع والوتر وتقراء في كل
 ركعة بفتح الكتاب واية الكرسي والاخلاص والمعوذتين
 اربعين مرة فاذا صليت الركعات المذكورة تصلي الشفع
 والوتر فلا تزال تفعل كذلك حتى تتم ثلاثه ليالي ثم تكتب
 الاسماء في خرقة حوز وتجعله في دراعك او في جيبك
 وترفعه الى وقت الحاجة فاذا اردت ان **تصرع احدا**
 فتقرأ الاسماء ثلاث مرات وتشير بيدك الذي فيها
 الحز اليه وانت تقول الله الله الله سبع مرات وتقول
 اصبر فانهم ينصرعون من الستين الى الخمسة وتسعين
فاذا اردت ان يقوموا فانح في اذانهم فانهم يقوموا فاذا
 ضفت الى ذلك الصيام كان افضل اعني السبعة ايام
 وهو هذا اما بقراء **القسم تقول** بتفسيح تفسيح عقدر
 مطمئ مهطائيل اطوناء مديال بدلت الخضوع
 بين يدي ملك جبار طقطع اضات السموات
 والارض من نور عرش رب العالمين قدوة سروره
 مروه لولوه سببا سلها بحق فشفاش منقاش
 منهاش متناقش مشلح مسبح عجوج عوج

ورد
 وخط
 از
 انا
 سلام
 ايد
 ع
 بينا
 م
 قسم
 م
 دله
 مورا
 رض
 لفة
 رو
 هقا

الرد الرد
 وياسارية بطورخ طورخ ٢ باروخ ٢ شلموخ باروشخ
 مطشخ هيوخ طهفوخ بنوخ باخ الجبار القوى النور
 المضى قالى الحب والنوى خالق الجن من نار السموم ومسير
 السحاب والغيوم ومطلع كل الكواكب والنجوم لا اله الا هو
 الحى القيوم يكتب اسمائهم في ورقة وتقد فهم اي
 تدفهم في اركان المكان المتهم فانه يحرق ويقف عليه
 والسرقة فانه يدور ويقف على اسم السارق وان كانوا
 الذين سرقوا اثنين او اكثر فانه يدور ويقف ولم يحسب
 فافهم ذلك وتامله وهذه صفة الخاتم كما ترى فافهم ترشد والله اعلم

فقه وتكتب هذه الاسماء على الاثر وتوقده بزيت وقطران وترش الغرس و
 لغرس من القطران وتقراء القسم فانه يحضر لك صفة ثعبان فافتح
 يدك مكتوب فيها الاصراف بما تريد فانه ينصرف ويفعل لك ما تريد
وهذا ما يكتب في الكفت الشمال فاذا قصني حاجتك فافتحها فانه ينصرف
 تكتب قرين قرين موزن موزن جورب قوش قوش الجيوش الجيوش
 ذي العزة والسلطان الصخر اخفاقا وثقالا فاذا قضيت الصلوة
 فانقشر وافي الارض والبحور سندروس ولبان ومرو ومقل ازرق
وهذا ما يكتب على المقبول الذي تقده فافهم وهو هذا

ح ح ط ط ص ص ك ك ل ل م م ن ن ه ه ع ع

ح ح ط ط ص ص ك ك ل ل م م ن ن ه ه ع ع

هيجوا فلانه الى فلان الوحا العجل **وهذا القسم تقول**
 جيه جيه مقر اطوش جيه مقر اطيش جيه هندا
 وقطيش هيا قاطيش بحق فهو ش اجبني ايتها العون
 هر فل الثعبان احضر بحق فهو ش كشفيا فقوش
 الوحا العجل الساعه

ورد
 وح
 از
 انا
 سلا
 يد
 ع
 يلين
 س
 شم
 دي
 مورا
 روض
 كفة
 رو
 هقة

بمحمد جادا باقيا كالانحة في الجبين وهو ياخذ منها قوة و
 هي تاخذ منه البياض وكل واحد منهما يلايم صاحبه واعلم انه
 لايجد ذلك الرقيق ابدا الا في جسد المغينثا ولا يخرج منه الجسد
 اللطيف الا بها وبهذه الصمغ الرقيقة فتذهب عنها ذلك
 الرماد الاسود الذي هو الصند بينهما فاذا طلع ذلك الجسد و
 خرج من القبر اشتاق الى الماء الذي هو منه واشتاق الماء اليه
 ايضا لانه منها و يلايمها وكل واحد منهما يلايم الآخر وانقاد
 باحوال السعي اذهبت عنها الغلبة وهو الذي قالت الحكما الجسد
 الذي يقال له الجسد الحي واعلم ان هذا الجسد الحي ايضا فيه لانه
 اجساد والرماد الزايع لانه يخرج من اربعة اجزا يعني اشياء
 فصارت جسدا واحدا من وجهة وهي الصمغ الكبريتية ^{تتد}
 التي لا تحترق وبها قوام العمل كله وهي تصلح التضاعف لانها تسود
 الفضة في تصاير النار وهو الجسد المولود يغذي لبن امه
 حتى يقوى وينتهي منتهاه والجنين هو الذي خرج من المغينثا
 امه فخذ هذا الجسد فيضه كما اصف لك سوا لا تخالف
 شيئا مما اصفه **وصفته** خذ من هذا الجسد اوقية ومن
 الماء كله تسعة اواق واقسه على ثلاثة اقسام ثم خذ ثلث
 هذا الماء وهي ثلاثة اواق من الماء الابيض او لا وبقى الستة
 اواق وهي من الدهن الاحمر تخليها الى وقت الحمره ثم تبيض

لِيَضَاعِفَهُ لَكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
 حَلِيمٌ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ **هذه الآية**
 حذرت نمو التجارة و الزيادة في المال و البركة في الرزق و الربا
 في المكاسب **من اراد ذلك** فاليرسم الآية في مربع درهم
 و تحمله معه في كيسه فانه يكثر الرزق و تنمي التجارة و
 و يحصل الخير باذن الله تعالى و هو هذا

حرف بیست و نهم

این اسم را درون نوزدهم از هر ماه که باشد بادر زدن
 که کسوف افتاب باشد که خسوف ماه باشد بر صفحه ان
 سرب نقش کند و درون بر تکیه انگشتی بنهند عقد
 اللسان باشد بر همه متنازی و نمازی بخنایچه نتوانند تقصیر
 در غیبت او راندن و از این حروف هفت حرفست که
 این حروف انخوانیم خوانند ادر در و لا اگر این حروف بر
 دیوار خانه باندرون خنینه باصندوق نویسد در
 چهاردهم از ماه که در جزایا باشد هر چند در بن خانه و خنینه
 و صندوق باشد از دزد و موش و اسق امین بپلشد
 و اگر بر تکیه از در و هفتش کند وقتی که افتاب در اسد
 باشد از همه رنجها و بلاها امین باشد و در امان
 حق و از این حروف ا کانه حرفست که این حروف

حرف بیست و نهم
 در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

منواعه خوانند ب ت ت ج ح خ د ز ر ن س ش ض
 ط ظ ع ای بن حروف را عینک و زعفران یا شیرین
 که اول پیرناید باشد حل کند بر کاندن نویسد و نفوذ
 سازند یا در کلاه یا در دستار دوزند و بر سر بند
 هر کس که او را بپنید دوست دارد بقدره خداوند
 جل و علا بداند که حروف اسد و فوس و حمل که حروف
 ان اینست اعطه طحفتش و ده خاصیت دارد انرا انرا
 الخالصین خوانند یکی انکه چون عرضه راستی یا حاجتی
 و مهمی بمبوك داشته باشد و خواهد که آن حاجت
 بر آید و ان کفایت شود و سخن قبول افتد این
 حروف را بر فلجی بند نویسد و فنی که فرود حمل یا
 در آید یا فوس باشد و نگاه دارد و چون حاجت
 افتد

باب ر قوه مغض و الريح حظ يدكن على الوجع وانت تقول
 مررت على وادی بلا ماء ما فيه شجرة بلا اعضاء عليها طير
 طایر بلا رجلین امسكتة بلا يدین ذبخته بلا سكين شوته
 بلا نار اكلته بلا اسنان اذ هب ايها المغض بالف لاحول
 و لا قوة الا بالله العلي العظيم يقرأ على المغوض فانه يبرأ ثم
باب للعين والنظره يكتب ويحمل اللهم
 قيس قاييس و عيس عايس و شهاب قاييس و الارض
 و السماء و حجر طامس و حجر يابيس اردد اللهم عين
 المعيان عليه في ماله و اهله و اولاده و كیده و
 حليته لحم رقيق و عظم و دم رقيق فارجع البصر هل
 ترى من فتور اللهم خذ عين المعيان من نظره و
 كلمته من شفيعه و تكس براسه تحت قدميه و اردد
 اللهم بأسه و شره عليه و علي من يلوز به لا يتكلمون الا
 من اذن له الرحمن و قال صوابا احب يا ميمون النظره و العين
 عن فلان و عين المعيان بحق كيعص حمعسق طه و ليس
 فسيفيكهم الله وهو السميع العليم و لاحول و لا قوة الا

بالله العلي العظيم

ل

باب عقد محصن يعقد على شعر الامراة فان عدم الشعر يعقد
 على الاثر سبع عقد يقول على كل عقد سبع مرات ثم يجعل العقد في قرن
 ما عز وسده بالشمع وهذا ما تقول على كل عقد سبع مرات
 بد ماخ د ملاح بواخ مهلاخ سيلاخ بطاخ طاخ بروخ
 بانادي كلام للاحر ابن ابليس و فلفظ عقدت ذكرتك يافلان
 بعقد وثيق وحيط رقيق عقدت منك يافلان ثلثا ثمانية سنة و
 ستون عرفا العرق الذي بين عينك واصله بين فخذك ان
 قام الخنا وان طعن به النوى تمنى ولا يدي يحقق ولا يلحق بارد
 بارد وان جهنم لمحيطة بالكافرين عقدتك بالعبرانية و
 السريانية واخذت شهوتك من بين عينيك والماء الحار
 من بين اذنيك ولا تبول يافلان الا من بين حجر وطيق بحق
 فهلك يا من هذا الكلام عليه لا يخل حتى ينبت الشعر في وسط
 الكف بحق هذه الاسماء والآيات

كل ما يوجد في
 بياض كذا وكذا
 صلواته غوره بالكلاب
 بياض كذا وكذا
 بياض كذا وكذا
 بياض كذا وكذا
 بياض كذا وكذا

هذه فائدة جليله يتصرف في ثلاث مسایل الاول لمحبة والثاني
 توطيه الظالم والثالث فتايل تتصرف في الجلب الغائب والحاضر
 اذا اردت ذلك تاخذ سراخ بسبعة السنه وتاخذ من اثر المثلوث
 يعمل منه سبعة فتايل او من قماش جديد باسم المعمول له واسم امه
 ووقته وداره وطالعه ويومه وملكه وتخط الفتايل في السراخ
 وتطلق الجوز ثم تقراء الدعوة وهي دعوة الكواكب السبعة وتضم
 على الجلب فان الحضم ياتيك اسرع ما يكون بعيدا ام قريبا وان
 اردت هلاك الظالم اكتب الخاتم في الكاغذ وصور صورة الذي
 تريد انه يهلك في جوف الاحرف في قلب الخاتم والاحرف واضم
 عليه بالدعوة سبع مرات ثم تقص منه اى عضو شئت من الصورة
 فانه يتعطل منه ذلك العضو وان قطعت راس الصورة فان
 لمعمول له يموت واعمل هذه الكفاية يوم السبت اخر الشهر او يوم
 ث وبنجرها بالكبريت والحليت وثوم وعند ما تقطع شئ من
 صورة اجعله في اناء فيه ماء وانت تتكلم بالغرمة وقص منه في
 ماء فانه ينقص عضو من اعضائه وان اردت تصريف في
 لعارض فاضع صورة من كاغذ واكتب على رأسها حرف السين
 ويح عقرب شمسا ايل احمر وعلى وجهها حرف الخاء وهوله
 بنا ايل ابيض وعلى عنق الصورة منكبها حرف الجيم ثمس طان
 برا ايل مرة وعلى صدرها حرف الفاء شمس اسدر وقي ايل

مذهب وعلى ظهرها حرف الظاء مشتمى قوس صر فيا س
 شهورش وعلى بطنها حرف التاء الكاتب جوزا ميكائيل
 برقان وعلى افي اذه والركبه حرف الذا ال مقاتل دلو
 كسفيائيل ميمون فاذا اردت ان تعذب احدا من الجن
 عرفه او يقطع راسه او يده او رجله فتجيب الرجل المصا
 بين يديك واكتب الخاتم في كفه وتكلم عليه بالقسم حتى
 ينصرخ فاساله عن حاله واحكم فيه كما شئت وتساله
 عن رهطه وقبيلته وهذه الخاتم السبعة كما ترى

ظ	ذ	ش	ف	خ	ث	ج
ث	ج	ظ	ذ	ش	ف	خ
ف	خ	ث	ج	ظ	ذ	ش
ش	ف	خ	ث	ج	ظ	ذ
ج	ظ	ذ	ش	ف	خ	ث
خ	ث	ج	ظ	ذ	ش	ف

يوم الخميس للمشتري **ظ**

يوم الجمعة للزهرة **خ**

ظ	ش	ف	خ	ث	ج	ذ
ج	ظ	ذ	ش	ف	خ	ث
خ	ث	ج	ظ	ذ	ش	ف
ش	ف	خ	ث	ج	ظ	ذ
ذ	ظ	ش	ف	خ	ث	ج
ث	ج	ظ	ذ	ش	ف	خ
ف	خ	ث	ج	ظ	ذ	ش

يوم الاثنين للقمر **ج**

يوم الاحد للشمس **ف**

ج	ظ	ذ	ش	ف	خ	ث
خ	ث	ج	ظ	ذ	ش	ف
ش	ف	خ	ث	ج	ظ	ذ
ذ	ظ	ش	ف	خ	ث	ج
ث	ج	ظ	ذ	ش	ف	خ
ف	خ	ث	ج	ظ	ذ	ش
ظ	ذ	ش	ف	خ	ث	ج

ف	خ	ث	ج	ظ	ذ	ش
ظ	ش	ف	خ	ث	ج	ذ
ج	ظ	ذ	ش	ف	خ	ث
خ	ث	ج	ظ	ذ	ش	ف
ش	ف	خ	ث	ج	ظ	ذ
ذ	ظ	ش	ف	خ	ث	ج
ث	ج	ظ	ذ	ش	ف	خ

ج	ظ	ذ	ش	ف	خ	ث
ث	ج	ظ	ذ	ش	ف	خ
ف	خ	ث	ج	ظ	ذ	ش
ش	ف	خ	ث	ج	ظ	ذ
ج	ظ	ذ	ش	ف	خ	ث
ظ	ذ	ش	ف	خ	ث	ج

يوم السبت مقاتل زحل

يوم

يوم الثلاثاء

وطها تصاريف كثيرة وهي هذه **تقول** ^{٨٧} **بِسْمِ** الله المبدى
 المعيد الفعال لما يريد الذى دارت بقدرته الافلاك
 الدائرة الاول قبل كل شئ والاخر بعد كل شئ والقاهر كل
 شئ لا اله الا هو الكبير المتعال قاهر الارواح ومرسل الرياح
 الكريم الفتح اقسمت عليكم يا معشر الارواح الروحانيون
 الموكلون بالايام السبعة اجيبوا بحق الله الذى خلقكم من نوره
 عرشه وجعلكم طابعين لاسماؤه تصرفون فيها شاء كيف
 شاء بارادته وقدرته اقسمت عليكم ايها الملوك السبع
 العلوية والسبع السفلية اقسمت عليك يا روقيا نيل
 الملك الموكل بيوم الاحد بحق الله الذى لا اله الا هو كل شئ
 هالك الا وجهه له الحكم واليه ترجعون اجب يا روقيا نيل
 بحضور المذهب اجب يا مذهب بحق الملك الغالب
 عليك روقيا نيل بحق يا يا اقسمت عليك يا جبر
 الملك الموكل بيوم الاثنين بحق القاهر فوق عباده و
 هو اللطيف الخبير اجب يا جبرائيل بحضور مرة اجب
 يا مرة بحق الملك الغالب عليك جبرائيل وبحق سام سام
 اقسمت عليك يا سمسمائيل الملك الموكل بيوم الثلاثاء بحق
 من له الملك والكبرياء والعظمة والسلطان تبارك الله رب
 العالمين اجب يا سمسمائيل بحضور الاحمر اجب يا احمر بحق
 الملك

الملك الموكل بيوم الاحد

الملك الموكل بيوم الاثنين

الملك